JOAN SMITH

Magia circului

ALCRIS

Traducerea si adaptarea în limba română de

ILEANA JITARU

Capitolul 1

în fața imensei ferestre a biroului său, Wade Broderick contempla luminile scânteietoare ale oraşului care se întindea sub ochii lui, New Yorkul, simbolul îndreptățit al ambiției şi

reuşitei. încerca să-şi amintească refrenul celebrului cântec al Lizei Minelli şi fredona:"Dacă poţi reuşi aici, vei reuşi oriunde în altă parte ... "

îşi făcuse aşadar un nume în acest univers totuşi feroce al afacerilor, după ce îşi construise un adevărat imperiu electronic de vârf în Silicon Valley, în California. Era acum una din personalităţile cele mai vizibile ale generaţiei lui şi succesul lui depăşise cu mult ambiţiile cele mai nebuneşti ale tinereţii sale.

Astăzi însă, viața pe care o ducea i se părea din ce în ce mai ternă si entuziasmul de fiecare zi se risipise încetul cu încetul, lăsând loc unei melancolii de neînțeles.

îşi dădu seama dintr-o dată că nu este singur în încăpere si încercă să-şi amintească discuția pe care o începuse cu Larry Glover. îşi invitase prietenul la un pahar, liniştiți, în biroul său. Cei doi bărbați erau tăcuți, în timp ce beau pe îndelete un Martini, când râsul ascuțit al unei tinere din încăperea alăturată le tulbură liniştea. Pentru a mia oară în această seară, Wade se întreba de ce vrusese să organizeze această petrecere şi să-şi umple apartamentul cu oameni atât de gălăgioşi.

Privirea i se întunecă brusc şi mai mult când ochii îi căzură pe un număr din Wall Street Journal care data de vreo două luni cel puțin. Ştia însă că el însuşi îşi aranjase biroul şi aruncase ziarul la coş. Dar servitorul său, crezând probabil că-l aruncase din greşeală, se gândise cu siguranță că face bine punându-l din nou pe birou.

Wade îşi privea propria fotografie de pe prima pagină, sub un titlu scris cu litere groase: “Copilul-minune al electronicii cedează unei multinaționale mai multe milioane de acțiuni!”

“Copilul-minune” era astăzi un tânăr de treizeci şi doi de ani şi de atunci îi rămăsese această poreclă.

Se întreba cu adevărat ce exista în comun între el şi acest bărbat care apărea atât de serios şi stăpân pe sine, în această fotografie.

- Noi, psihiatrii, avem o expresie pentru a califica sentimentele pe care le ai în acest moment, spuse dintr-o dată Larry, rupând liniştea. Noi numin asta “stres” sau “depresia” omului de afaceri. Era previzibil să se întâmple aşa, ai muncit ca un ocnaş paisprezece ore pe zi timp de doisprezece ani, apoi te hotărăşti dintr-o dată să te opreşti. Cum nu eşti obişnuit să ai timp liber, îţi îneci plictiseala în petreceri, discoteci şi alte localuri de noapte.

Wade îl privi pe Larry cu un aer posomorât. Prietenul lui era însăşi imaginea bărbatului de patruzeci de ani, mulţumit de viaţă, împlinit cu soţia şi cele trei fiice ale sale. Era suplu, de talie mijlocie, în timp ce Wade era mai degrabă înalt şi voinic. Larry avea o nonşalanţă înşelătoare, pentru că privirea lui intensă trăda curiozitatea pe care o avea faţă de semenii lui. îi plăcea să se distreze şi să facă noi cunoştinţe, în timp ce Wade, dimpotrivă, prefera singurătatea şi privea oamenii cu neîncredere. Tocmai din aceste diferenţe dintre ei se născuse o solidă şi profundă prietenie care îi unea astăzi. Nu era deci pentru prima oară când Larry ghicea problemele prietenului său. Aşadar, Wade va trebui să se obişnuiască repede cu melancolia sa pentru că, cel puţin deocamdată, nu simţea

nevoia să reia cursa infernală în care alergase timp de doisprezece ani de industrie electronică.

- Beau deci pentru sfârşitul celor doisprezece ani ai mei de surmenaj! exclamă Wade.

- Aşa este, să bem! răspunse Larry. Dar bănuiesc că nu m-ai chemat în biroul tău numai ca să bem un pahar. Ştii, una din încântătoarele creaturi care se distrează alături ar da orice să fie în locul meu. îţi dai seama că n-am avut niciodată înainte privilegiul de a pătrunde aici, un adevărat sanctuar al tău, de altfel! ...

Spunând acestea, Larry aruncă o privire circulară peste imensa încăpere în care se afla. Mobilierul era sobru şi tipic masculin: biroul dintr-un lemn de culoare închisă, fotoliile club din piele vişinie şi o bibliotecă plină de cărţi până-n tavan. Privirea i se opri pe o colecţie de vechi afişe de circ puse pe un perete, apoi pe obiectele adunate într-o vitrină.

- Trebuie să recunosc că este o adevărată surpriză, mărturisi Larry. Nu bănuiam la tine vreun interes pentru obiecte care pot trasa o istorie a circului.

- Fiecare dintre noi are o grădină secretă, nu-i aşa? răspunse Wad, agasat de curiozitatea prietenului său.

- Fireşte, dar de câte ori mi-am repetat că singurul tău hobby este munca?

Fără să aştepte vreun răspuns, Larry îşi puse paharul pe o

măsuţă şi se ridică să examineze mai de aproape o pictură în ulei care-i atrăsese atenţia. Era portretul unui grup de acrobaţi care, chiar şi aşa, stilizaţi în maniera cubistă, păreau mai vii ca în realitate.

- Este un Picasso, nu-i aşa? întrebă Larry. Pânza aceasta se înscrie probabil în perioada în care îl interesau nomazii, actorii ambulanţi. Nu-mi mai amintesc cum se numea cel pe care l-am văzut într-o zi la "National Gallery of Art" din Washington, şi care făcea parte din aceeaşi perioadă. Cred că se numea ...

- "Saltimbancii", răspunse Wade.

- Aşa este. Si pe acesta, din ce muzeu l-ai furat? adăugă el zâmbind.

- Acesta nu a fost niciodată în vreo expoziţie. L-am cumpărat de la un colecţionar privat din Detroit.

- înţeleg. Si vitrina aceasta? De ce ai ales să faci o colecţie de măşti de clovni?

- Este un bărtrân, Wamly Olds, care mi le-a dat. Locuia în Gipsontown, în Florida, un oraş în care cea mai mare parte a locuitorilor sunt oameni de circ, de bâlciuri. Se pregătea să se retragă într-o casă de bătrâni şi voia să fie sigur că preţioasa lui colecţie nu va fi risipită. Jucase rolul clovnului Auguste timp de cincizeci de ani la circul
"Ringling Brothers".

- Clovnul Auguste?

- Da. într-un număr de circ, este acel personaj ale cărui intenții sunt întotdeauna bune, dar care crează tot timpul neînțelegeri şi încurcături, spre marea bucurie a publicului, de altfel. Cât priveşte măştile, domnul Olds însuşi le-a creat, luând mulajul feței prietenilor lui clovni, apoi pictându-le conform machiajului fiecăruia. Fiecare are un machiaj diferit, ceea ce permite să le distingi una de alta. Este la fel cum amprentele digitale diferențiază indivizii între ei.

Wade deschise vitrina şi scoase masca unui vagabond trist, cu nasul roşu, cu buzele căzute şi cu lacrimi pe obraz.

- Este masca lui Emmet Kelly, continuă el. Era cel mai celebru dintre clovnii itinerenți. Acestea două sunt cele ale lui Dan Rice şi Grimaldi. Domnul Olds le-a făcut măştile după nişte fotografii vechi. împreună cu aceea a lui Kelly, sunt cei trei cei mai mari clovni din lume.

- Şi afişele? întrebă Larry, privindu-le cu un ochi admirativ. Sunt rare? Par foarte vechi.

- Sunt foarte vechi şi deci foarte rare, răspunse Wade arătând spre unul dintre ele, pe care timpul îl îngălbenise. Acesta este o gravură care reprezintă căsătoria piticului Tom Degețel în 1863. Iar acesta este portretul lui Dan Rice pe când făcea parte din trupa Circului Howes în 1846; ştii, clovnii de astăzi folosesc aceleaşi gaguri în numerele lor.

Un afiş în culori vii îi atrase acum atenția lui Larry. Părea atât de recent față de celelalte, încât nu putu să nu facă remarca.

- Si acesta? întrebă el. Ai putea să juri că tocmai a fost tipărit!

Wade ezită. îi era greu să vorbească despre noua lui achiziție, apoi se hotărî.

- Circul Peeples este unul dintre ultimele care oferă un spectacol itinerant în cort. Din păcate, este condamnat să dispară, mai devreme sau mai târziu, ca şi celelalte. O mulțime de astfel de mici circuri au dispărut şi au fost date uitării, în ultimii douăzeci de ani.

- Ei bine, îl invidiez de-a binelea pe artistul care a făcut portretul unei atât de frumoase dresoare.

Larry era pur şi simplu fascinat. Si într-adevăr, cum să reziste farmecului acestei femei? Părul său şaten cu reflexe arămii îi mângâia umerii şi ochii de jeratic păreau să lanseze o provocare întregii lumi. Artistul care o pictase folosise aceleaşi nuanțe arămii pentru părul dresoarei şi pentru coama leului. Wade nu fu deci surprins de comentariu prietenului său:

- Este la fel de felină ca şi leii săi! Oare această creatură de vis există în realitate?

- Mă îndoiesc, chiar dacă ştiu că există o dresoare numită

Tanya Rhodin care aparține trupei acestui circ. Oricum, presupun că pictorul şi-a proiectat propriile fantasme făcând acest portret feminin ideal.

în speranța că va schimba subiectul conversației, Wade luă shakerul şi-i mai propuse un pahar lui Larry.

- M-ai mai liniştit, zise acesta observându-l cum prepară băutura, cel puțin văd că vorbeşti cu o reală pasiune despre hobby-ul tău de colecționar.

- Nu-i chiar aşa. întâmplător, când m-am instalat în apartamentul acesta, am dat peste acest Picasso care mi-a plăcut, l-am cumpărat şi atâta tot. în ce priveşte afişul Circului Peeples, este singurul pe care l-am adăugat colecției mele de ani de zile.

- De acord, dar eu persist în a recomanda oricui să aibă o ocupație, un hobby. Şi dacă îmi permiți să-ți dau un sfat, este să-ți găseşti cât mai repede ceva de făcut. Cursa aceasta dezlănțuită după plăceri nocturne, pe care o practici acum, nu corespunde adevăratei tale personalități. Chiar şi astă-seară, privirea ta trădează plictiseala, până şi atunci când dansai cu minunata fiică a bătrânului nostru senator.

- Nu mă plictiseam, spuse Wade întinzându-i paharul. Eram doar un pic obosit, atâta tot. Este adevărat că Monica Clarkson este ... absolut fermecătoare.

- Nu numai că este fermecătoare dar are şi toate calitățile

care ar putea face din ea o viitoare soție. Si când colo, ție îți arde să flecăreşti cu vechiul tău camarad Larry, şi să bei liniştit un pahar!

- Dacă tot va trebui să-mi alung plictiseala, ce-mi sugerezi ca pasiune? Te previn să n-am chef să te aud lăudându-ți sportul favorit, adică golful, pentru că nu ştiu să fie altul mai idiot!

- Fie, dar poți găsi altceva. N-ai niciun vis din copilărie pe care-l ții ascuns?

- Ce, de exemplu?

- Nu ştiu, habar n-am. Să faci înconjurul lumii cu un vas cu pânze, să escaladezi Everestul sau să te alături unor actori ambulanți, adăugă Larry malițios arătând spre afişele de circ.

- M-ai crede dacă ți-aş spune că asta mi s-a întâmplat odată? zise Wade zâmbind enigmatic.

- Zău? Cum s-a întâmplat?

Wade ezită o clipă, apoi continuă:

- I-ai cunoscut deja pe frații mei, bineînțeles, dar cred că nu ți-am vorbit niciodată despre mama, nu-i aşa?

- într-adevăr, nu mi-ai vorbit. Stiu că eşti din California, dar asta-i aproape tot.

- Cei patru frați ai mei şi cu mine suntem toți din tați diferiți, reluă el. Aveam şase ani când tata a murit, abia dacă îmi mai amintesc de el. Mama s-a recăsătorit după trei luni,

pentru a-l aduce pe lume pe Babby. Doi ani mai târziu au venit pe lume gemenii Paul şi Peter, născuţi dintr-o a treia căsătorie. Când s-a născut Andy, căsnicia ei cu cel de al patrulea soţ era pe sfârşite.

După asta, îşi zise el în gând, ferindu-se să spună cu voce tare, ea n-a mai avut "delicateţea" de a se mai mărita cu amanţii ei.

- Elaine, continuă el, prefera să-i spunem pe nume. Era secretară într-o agenţie de turism şi artistică. Avea slăbiciunea să se îndrăgostească mereu de tinerii actori care-i erau prezentaţi. Uita cu desăvârşire obligaţiile de mamă şi eu eram cel care mă ocupam de fraţii mei mai mici. Până în vara aceea de pomină când s-a ivit ocazia să lucrez la Circul Peeples. Aveam şaisprezece ani dar păream de optsprezece, aşa că nu mi-a fost prea greu să mă angajez. Trebuia să mă ocup de îngrijirea şi hrănirea elefanţilor. Pentru un băiat de vârsta mea, vara aceea a fost minunată pentru că viaţa de circ, mereu pe drumuri, îmi permitea să evadez din mediul familial, unde responsabilităţile deveniseră prea grele pentru mine. Vezi tu, după atâţia ani, când mi se întâmplă să simt miros de floricele cu unt, am realmente impresia că sunt din nou la şaisprezece ani.

- Şi remuşcările de a-ţi fi abandonat fraţii mai mici te-au împins pâna la urma sa te întorci acasa?

- Nu. De fapt, proprietarul circului, Pop Peeples, a reuşit să descopere că, în realitate, aveam doar şaisprezece ani. Am fost obligat să-i spun povestea mea şi, după ce am discutat îndelung cu el, m-a convins că nu eram dintre aceia care fug de responsabilităţi. Mi-a oferit un bilet de autobuz şi m-am întors acasă.

- Cunosc urmarea. Te-ai apucat atunci să studiezi electronica şi, graţie modemului revoluţionar pe care ai reuşit să-l pui la punct, ţi-ai creat propria intreprindere care a devenit mai târziu un adevărat imperiu. Datorită devotamentului tău, fraţii tăi au putut să-şi continue studiile şi ai vegheat personal ca fiecare dintre ei să poată sta pe picioarele lui, să-şi facă fiecare câte o afacere. Toate astea, trebuie spus, în detrimentul vieţii tale private, din păcate.

- Nu aveam de ales, oftă Wade, şi apoi, trebuia să se ocupe cineva şi de ei. Cine ar fi putut s-o facă dacă nu eu?

- Vezi, este ciudat, am crezut întotdeauna că tu şi fraţii tăi sunteţi orfani.

Şi de data aceasta, ultima frază a lui Larry îi trăda curiozitatea. Wade îşi dădu seama, dar hotărî să închidă capitolul "familie" o dată pentru totdeauna.

- Mama s-a recăsătorit din nou şi acum locuieşte în Bermude.

Nu socoti necesar să precizeze că tatăl său vitreg, jucător

de golf pasionat, era cu cincisprezece ani mai tânăr decât mama sa. Amândoi trăiau graţie cecului deosebit de generos pe care-l trimitea în fiecare lună Wade, cu singura condiţie să nu se mai amestece în viaţa lui privată sau a fraţilor săi.

- Iar tu trăieşti la New York şi încetul cu încetul ţi-ai creat o imagine de om de afaceri respectabil şi serios, când încă te bântuie ideile tale romantice.

- Nicidecum! protestă Wade. N-am mai pus piciorul într-un circ de ani de zile!

- Ar trebui să te duci mai des, totuşi. Chiar dacă mă întreb cum poţi să idealizezi viaţa unor actori ambulanţi, care este mai degrabă sordidă ...

- De unde ţi-a venit ideea asta? bombăni Wade, întrerupându-l sec. Oamenii de circ sunt de o moralitate fără cusur. Se supun toţi unui cod al onoarei mult mai rigid decât cel ce guvernează comportamentul nostru, de altfel prea puţin scrupulos, în viaţa socială şi profesională.

Se opri ca să observe zâmbetul lui Larry, care ştia foarte bine la cine făcea aluzie Wade.

- Văd că te-ai făcut avocatul diavolului, reluă Wade.

- Exact. Şi tu ţi-ai găsit singur soluţia la probleme. Iată deci pasiunea care-ţi va permite să urci din nou panta şi să-ţi recapeţi bucuria de a trăi.

- Eşti cumva pe cale să-mi sugerezi că ...? Nu, cu

siguranţă glumeşti! ... Ai vrea să cumpăr un circ!

- N-am spus nimic de felul ăsta. Te sfătuiesc doar să retrezeşti în tine acel puşti pe care viaţa l-a făcut să se maturizeze prea repede. Retrăieşte-ţi aşadar adolescenţa de care ai fost lipsit ducându-te să împărtăşeşti viaţa actorilor de circ ambulant. Astăzi, averea pe care o ai îţi permite să fii singurul stăpân al vieţii tale, al destinului tău, şi poţi să-ţi alegi modul de viaţă.

- Când mă gândesc că pacienţii tăi te plătesc cu o sută de dolari ora ca să le dai astfel de sfaturi! murmură Wade scuturând din cap cu un aer dezamăgit.

- Cei mai mulţi dintre bolnavii mei au o personalitate diferită de a ta, chiar opusă. Trebuie cu orice preţ să-i ajut să-şi asume responsabilităţi. în ceea ce te priveşte, fraţii tăi sunt de acum adulţi şi nu mai au nevoie de ajutorul tău. Ocupă-te doar de fericirea ta. în orice caz, există un lucru de care sunt sigur: trândăveala, pasivitatea, viaţa mondenă nu sunt decât paleative pentru melancolia ta ...

înainte ca Wade să apuce să răspundă ceva, uşa se întredeschise si îşi făcu apariţia o tânără încântătoare care le ceru să vină să se alăture celorlalţi invitaţi, care se impacentau de acum de lipsa lor.

în orele ce urmară, când încerca să se distreze cu prietenii lui, mintea lui Wade hoinărea din ce în ce mai departe şi, la

drept vorbind, puțin îi păsa dacă petrecerea va fi reuşită sau nu.

Până la urmă, plecă şi ultimul invitat. Chiar şi Monica Clarkston, fiica senatorului, care avusese evident dorința de a prelungi petrecerea. Lăsându-i pe servitori să se ocupe de curățenie, Wade se retrase în biroul său. Medită îndelung în fața afişelor sale de circ, apoi hotărî să se ducă la culcare.

A doua zi dimineață, după micul dejun, luă telefonul şi sună la informații pentru a obține numărul de telefon al Asociației Circarilor din Tampa-Florida. Câteva minute mai târziu, avea adresa sediului social al Circului Peeples şi itinerarul turneului de vară.

La urma urmei, gândi el în timp ce îşi nota aceste prețioase informații, ce avea de pierdut în afară de timp? Si pentru prima oară în viața lui, timp avea mai mult decât i-ar fi trebuit ...

Capitolul 2

încă nu se iviseră zorile când Tanya Rhodin ieşi în vârful picioarelor din mica şi încântătoarea ei rulotă. Era îmbrăcată în blugi şi un pulover gros de lână, şi îşi ridicase părul des într-un coc improvizat sub o caschetă de pescar. Mergea încet pentru a nu-şi trezi camarazii care dormeau încă în rulotele din apropiere. Pentru cinci zile, într-adevăr, Circul Peeples îşi înălțase cortul pe locul unde se țineau de obicei bâlciurile, în Topeka.

Deodată, se opri din mersul ei felin, ca pentru a-şi trage răsuflarea şi a testa aerul ambiant. De o vreme încoace, un fel de pericol permanent părea să amenințe circul. Ceva destul de tulburător pentru ca s-o preocupe; instinctul ei infailibil nu o înşela niciodată în asemenea împrejurări. Dacă ar fi fost în locul ei, Octavia Burna, cărturăreasa, ar fi calificat acest sentiment drept o prevestire rea.

Tanya se înfioră, apoi, revenindu-şi, îşi reluă drumul încercând să se liniştească.

- Haide, gândea ea cu voce tare zâmbind. Nu o să-mi stric şi cel mai bun moment al zilei pentru mine!

într-adevăr, adora să savureze aceste scurte clipe de linişte care precedau în fiecare dimineață trezirea întregii trupe şi începutul activităților.

Paşii o duceau acum spre menajerie. Obişnuită din fragedă copilărie cu animalele, nu-şi manifesta totuşi decât rareori afecţiunea faţă de ele. Ştia din experienţă că regula de aur în raporturile dintre om şi feline mari este menţinerea strictă a unui respect reciproc. Cu toate acestea, făcea excepţie când era vorba de Leopold, cel mai bătrân dintre lei, care era favoritul său. Dacă prietenii ei ar fi surprins-o atunci, ducându-i mâncarea preferată "motanului" ei, cu siguranţă ar fi tachinat-o cu blândeţe.

Soarele răsărea când pătrunse în cortul în care se aflau leii. Mirosul familiar de sălbăticiune se intensifica pe măsură ce se apropia de cuştile lor. Leopold dormea liniştit în cuşca lui, dar instinctul îl făcu să se trezească brusc de îndată ce simţi prezenţa dresoarei. O salută cu un răget de plăcere.

Era fără îndoială cel mai maiestuos dintre cele şapte feline. Se ridică pe labe şi se linse pe bot când văzu vasul mare pe care i-l aducea Tanya.

Dresoarea intră în cuşcă şi închise uşa în urma ei. îi întinse hrana animalului, şi începu să-l certe cu blândeţe, mângâindu-i coama.

- Ce şmecher eşti! Dacă te-ar vedea ceilalţi lei că mănânci căpşuni cu frişca, s-ar gândi fara îndoiala ca Regele Leo a început să îmbătrânească! Si nici n-ar greşi! Ai grijă de tine, motănelul meu, într-o zi leii tineri vor băga de seamă că

nu mai eşti decât un motan care adoră dulciurile! Ziua aceea va fi sfârşitul domniei tale!

Leopold termină de mâncat bunătățile, căscă şi se rostogoli pe o parte, oftând de plăcere. Tanya se sprijini de el şi lăsă frâu liber gândurilor.

De câtva timp, era ... cum să zică ... îngrijorată. Acesta era cuvântul care-i veni pe moment în minte. Poate că perspectiva de a-i dresa pe cei doi tigri pe care Pop Peeples
A • W /»W W A • ^ T T· ^ . w •
îi cumparase, o facea sa fie mai nervoasa? Va începe astazi dresarea. Nu va fi uşor, pentru că tigrii, spre deosebire de lei, se obişnuiesc mai greu cu captivitatea, cel puțin la început.

Ceea ce-l motivase pe Pop Peeples să-i cumpere, fusese mai ales prețul acestor două feline. Trebuie spus că impozitele de anul trecut scăzuseră într-o anumită măsură beneficiile trupei. De atunci, circul abia dacă reuşea să-şi acopere cheltuielile. Dar nu mai lipsea mult, de exemplu dacă ar ploua vreo două săptămâni, ca totul să se prăbuşească. Tanya îşi dăduse seama că Pop încerca să-şi ascundă îngrijorarea. Era chiar mai jovial şi mai vorbăreț ca de obicei, dar semnele acestea n-o înşelau pe fată. Se gândea chiar că s-ar putea ca el să-i ascundă ceva mult mai grav.

Auzea de acum vocile actorilor şi strigătele animalelor. Trupa se trezea şi, pentru ea, acest lucru era în fiecare zi ca o

vrajă perpetuă. Peste câteva ore, totul va fi gata pentru a întâmpina publicul şi fiecare artist îşi va pune tot sufletul pentru ca spectacolul să fie de neuitat. Hotărât lucru, nu se va sătura niciodată de acest univers aproape magic în care trăia. Pentru nimic în lume n-ar fi abandonat circul.

Se ridică şi se întinse cu poftă înainte de a mângâia o ultimă oară coama lui Leopold care, pentru a-i mulțumi, deschise un ochi, mormăi afectuos şi adormi la loc.

- Eşti la fel de leneş ca toți masculii din specia ta, zise ea, prefăcându-se că-l ceartă.

Tanya închise cuşca în urma ei când ieşi, apoi, trecând prin fața celorlalte animale, le privi afectuos pe fiecare dintre ele.

Curând, responsabilul menajeriei, Morris Vaughn, însoțit de Moon şi de Charlie, veniră să hrănească animalele şi să le trateze pe cele care erau bolnave. Ea învățase foarte repede că în niciun caz sănătatea animalelor nu trebuia neglijată. De exemplu, o leoaică suferind de durere de dinți netratată putea să fie total imprevizibilă şi, în acest caz, dresorul trebuia să fie mult mai vigilent.

“Doar de Leopold sunt absolut sigură, gândea schițând un zâmbet! El nu este ca ceilalți”.

Se afla tocmai în fața cuştii unuia din tigri pe care urma

să-i dreseze când sosi Morris Vaughn. Era un bărbat de vreo cincizeci de ani, care până atunci îşi consacrase jumătate din viaţă menajeriei Circului Peeples. Zâmbea rareori şi vorbea puţin.

- Ce zici, Tanya? întrebă el observând tigrul care se plimba nervos prin cuşcă.

- Cred că Pop ar fi trebuit să-ţi ceară părerea înainte să cumpere aceşti doi tigri. Vânzătorul ne-a asigurat că sunt absolut sălbatici, dar dă-mi voie să mă îndoiesc de asta. Masculul acesta are o blană mult prea mătăsoasă şi este mult prea gras ca să-ţi poţi închipui că vine direct din brusă. Priveşte, adăugă ea făcând să vibreze barele cuştii lovindu-le. Este stângaci.

într-adevăr, chiar în clipa aceea, tigrul făcu un salt înainte şi îşi agită ameninţător laba stângă în aer. Coada lui mătura podeaua cuştii cu agitaţie, trădându-i furia.

- Si femela? întrebă Morris.

- Si ea este stângace. Cred că sunt din aceeaşi familie, dungile blănii sunt aproape identice. Oricum, sunt superbi şi dacă reuşesc să-i dresez, numărul meu va fi o minune.

- Dacă îmi dai voie să-ţi dau un sfat, fii foarte atentă mai ales la început, zise Morris.

- Promit că voi fi atentă.

- Vrei să instalez cuşca mare de astăzi?

- Cu cât mai repede, cu atât mai bine. Cu atât mai mult cu cât stăm aici cinci zile.

- Fireşte, de altfel sunt nerăbdător să se termine odată sezonul. Chiar mă gândesc că ar fi timpul să ne cam oprim cu turneele. Am putea la fel de bine să dăm spectacole într-o sală, aşa cel puțin vom avea mai puține griji cu vremea proastă.

- Poate că ai dreptate, dar mărturisesc că, în cazul ăsta, mi-ar lipsi foarte mult atmosfera marelui cort, spuse Tanya, îngândurată.

- Oricum, n-am ajuns încă aici, reluă Morris. Ei bine, le voi cere oamenilor să instaleze cuşca. Presupun că pentru primul dresaj nu vrei spectatori, nu-i aşa?

- Da, nu țin neapărat să am spectatori. Am nevoie de toată concentrarea.

Morris era pe punctul de a se îndepărta când ea adăugă:

- Oh, Morris, te rog. Dacă-l întâlneşti pe Pop, nu-i povesti discuția noastră de adineauri apropo de tigri. îl cunoşti pe Pop, o să-şi facă griji pentru siguranța mea şi o să fie agitat pe toată perioada dresajului.

- Este totuşi firesc să fie aşa, replică Morris pe tonul lui morocănos. Pop şi cu mine te considerăm ca pe fiica noastră, Doar linişteşte-te, n-o să-i spun nimic ce ar putea să-l tulbure.

La aceste cuvinte, Tanya fu atât de emoționată, încât ochii

i se umplură de lacrimi. Tulburată de propria ei reacție, murmură cu stângăcie câteva cuvinte, spuse că se duce să se schimbe şi ieşi grăbită din menajerie.

Ajunsă în rulota ei, îşi scoase puloverul gros, îşi puse un tricou şi, scoțându-şi cascheta, îşi strânse părul în coadă de cal. într-o clipă, emoția ei trecătoare lăsă locul voioşiei obişnuite care preceda fiecare nou dresaj. De ani de zile, nu se mai temea de animalele sălbatice şi îşi cunoştea perfect meseria.

înainte să iasă, privi din nou fotografiile părinților ei. Mama, o superbă blondă cu ochi albaştri, zâmbea cu grație de pe trapezul ei. Cât priveşte tatăl, un bărbat înalt, brunet, atletic în splendidul lui costum de dresor, avea aceiaşi ochi de cărbune ca şi Tanya şi arbora un zâmbet triumfător în mijlocul leilor săi. Se gândi cu melancolie la dragii ei părinți care nu mai erau de multă vreme printre cei vii. în afara fotografiilor, în urma lor nu mai rămăsese decât un jurnal mare de amintiri în care ea adunase o mulțime de articole tăiate din ziare, care redau întregul drum parcurs în carieră de către cei dispăruți.

Nişte bătăi bruşte în uşă o treziră din gândurile ei triste. Tresări, apoi, revenind la realitate, se duse să deschidă. Era Alice Tolbert, costumiera trupei şi soția lui Tim, uriaşul. Alice era durdulie şi avea un chip mai degrabă neplăcut, dar când

zâmbea astfel îmbrățişând-o afectuos pe Tanya, fața i se lumina şi dădea la iveală amabilitatea pe care o demonstra întotdeauna. Excela în crearea unor costume reînnoite pentru artişti şi pleca întotdeauna urechea la problemele unora sau altora.

- încă nu ți-ai mâncat micul dejun, îi spuse ea Tanyei preracându-se ca o cearta. Sa nu ma minți, pentru ca vad ca aragazul şi chiuveta sunt curate dis-de-dimineață. Nu este bine să sari astfel peste mese!

Tanya îi promise ca va mânca mai copios la prânz. Se gândi că Alice, la fel ca şi ceilalți, se purtau cu ea ca nişte adevărați părinți adoptivi. Marshall, piticul de origine engleză, care era extrem de cultivat, o învățase să aprecieze frumusețea limbii lui Shakespeare. La fel putea să spună şi despre Octavia, zâna ei cea bună, care pretindea că este țigancă, dar de fapt era unguroaică, uriaşul Tim care avea o inimă de aur, şi Pop Peeples care fusese primul care hotărâse s-o oprească în trupă, la moartea părinților ei. îi va fi veşnic recunoscătoare că, în felul acesta, o scutise de orfelinat.

- Ce se întâmplă, Tanya? o întrebă Alice. Pari foarte visătoare în dimineața asta.

- Mă simt foarte bine, răspunse ea.

- Cred că venirea primăverii provoacă astfel de tulburări,

insistă Alice. La vârsta ta, copila mea, eram deja de mult măritată.

- Ce-ţi trece iar prin cap? Ai cumva să-mi prezinţi un eventual logodnic? Poate pe Acey Brenner?

- Departe de mine gândul ăsta! protestă Alice, ofensată. Acey Brenner este cu douăzeci de ani mai mare decât tine şi încă joacă roluri de donjuan. La vârsta lui!

- Totuşi, arată încă destul de bine în frumoasa lui uniformă, când dirijează orchestra, glumi Tanya.

- Poţi să râzi cât vrei, dar află cel puţin că n-aş vrea să te văd îndrăgostindu-te de primul venit care ...

- Alice, te rog! Nu mai sunt copil! i-o tăie ea scurt.

- Linişteşte-te, frumoaso. îţi spun toate astea pentru că vreau să fii fericită.

- N-ai de ce să-ţi faci griji. Cred că l-am şi întâlnit pe Făt-Frumos, zise ea, nerezistând dorinţei de a-şi tachina prietena. Ieri, a venit la Pop un tânăr brunet cu ochi albaştri, înalt şi i-a cerut ceva de lucru. Pe cuvânt că era foarte seducător.

Se opri brusc şi revăzu în minte imaginea tulburătoare a acelui tânăr suplu, robust şi sigur pe el, pe care-l zărise ieri. De altfel, se surprinsese de mai multe ori ieri gândindu-se la el, şi se întreba dacă fusese sau nu angajat.

- Doar n-o să te îndrăgosteşti de vreunul din mecanicii aceia care vin să lucreze ocazional la noi! Ţie îţi trebuie un

adevărat artist, cinstit şi muncitor, cum este Risley, jonglerul. După părerea mea, nu-i eşti indiferentă ...

- Nu este deloc genul meu. Este numai muşchi şi n-are niciun dram de inteligență. Şi chiar dacă m-aş întâlni cu un băiat care nu face parte din lumea circului, cine m-ar putea împiedica?

- Prostii! exclamă Alice. Oricum, o să mai avem ocazia să vorbim despre asta. De fapt, am venit să te caut pentru un cu totul alt motiv; este vorba despre Octavia, iar a făcut-o de oaie.

Tanya înțelese şi încuviință din privire. Cărturăreasa căzuse iarăşi într-una din depresiile ei cronice care o făceau să se refugieze în alcool.

- Bine, am înțeles. O să încerc s-o înlocuiesc după matineu. Chiar dacă nu sunt la fel de bună ca ea în materie de tarot. Numărul meu de dresură este tocmai la sfârşitul reprezentației. Dacă nu pierd timpul, aş putea să-mi schimb rapid costumul şi să-i iau locul în cortul ei. Dar ce s-a mai întâmplat de data asta, încât să o aducă într-o asemenea stare?

- Când am văzut-o, plângea de mama focului şi mormăia nişte cuvinte de neînțeles, în ungureşte. După câte am putut să pricep, era vorba de o aniversare.

Cele două femei rămaseră tăcute. Chiar dacă nu era în

obiceiul oamenilor de circ de a se amesteca în treburile altora, toţi ştiau că Octavia fugise din Ungaria doar cu hainele de pe ea. Ceilalţi membri ai familiei nu avuseseră aceeaşi şansă.

Tanya fu prima care rupse tăcerea, conştientă că pe Alice o preocupa un lucru şi mai important.

- Ce mai este, Alice? Pari supărată ...

- Trupa Auklander ne-a părăsit, ca să se ducă să lucreze la Circul Cookson Brothers.

Tanya nu-şi putu ascunde tristeţea. Aceşti excelenţi acrobaţi vor lipsi mult spectacolului şi apoi lui Pop Peeples îi va fi foarte greu să-i înlocuiască, sezonul era deja început de mult.

- Nu cred că Pop a fost luat pe nepregătite; va găsi alţii care se vor descurca foarte bine, zise ea pe un ton fals optimist. Până vor veni aceşti înlocuitori, îmi voi prelungi eu numărul cu cinci minute, rămânând în arena cu Leopold. O să fac figura aceea cu introdusul capului în gura lui care este întotdeauna foarte spectaculoasă pentru public. Ştiu că Leo detestă să fac asta, nu este ceva demn de el şi, la urma urmei, nici eu nu mă omor după astfel de exhibiţii. îi miroase gura atât de tare, încât niciun elefant n-ar rezista!

Alice izbucni în râs văzând grimasa de pe faţa Tanyei.

- Mulţumeşte-te să-ţi păstrezi cel mai frumos zâmbet al

tău şi publicul nu va bănui nimic. Dacă ne descurcăm bine, putem să prelungim astfel fiecare număr. Din păcate, spectatorilor le place varietatea programului şi sper din toată inima să nu ne mai părăsească vreun artist, altfel ne îndreptăm spre o catastrofă.

- Nu vorbi prostii, Alice. Totul va fi bine, crede-mă.

în timp ce vorbea, Tanya continua să se pregătească. îşi puse mănuşile, luă biciul, bagheta de dresaj şi îşi strecură pistolul încărcat cu gloanțe oarbe în centura blugilor. îl păstra pentru a preîntâmpina un eventual atac al felinelor încă nedomesticite.

- începi dresajul celor doi tigri astăzi, nu-i aşa? întrebă Alice. Cel puțin, ştii că sunt sălbatici?

Ca şi cea mai mare parte a actorilor ambulanți, Alice era mult prea superstițioasă pentru a-i ura noroc dresoarei.

- Aparent, femela n-a fost niciodată dresată, răspunse Tanya. Cât priveşte masculul, mi se pare că este mult prea calm.

încercând să schimbe subiectul, ea adăugă:

- Nu-l mai necăji pe Pop în legătură cu Octavia. O s-o înlocuiesc eu aşa cum am spus, şi totul va fi în ordine la spectacolul de seară.

- De acord. N-o să suflu o vorbă. Hotărât lucru, în ultima

vreme toată lumea a cam recurs la tine. Mi se pare că te-am văzut şi pe spinarea elefantului, săptămâna trecută.

- Lipsea cineva pentru numărul lui Freddy, aşa că m-am oferit eu.

- Bun, acum o să te las, am de făcut nişte retuşuri la costume, oftă Alice.

Se mai opri o clipă, privind-o pe Tanya.

- Pui totul la inimă, nu-i aşa? spuse ea. Greşeşti, nu este nevoie să faci mai mult decât poţi.

Ochii Tanyei se umplură de lacrimi, dar îşi feri repede privirea, într-atât îi era de ruşine că nu se poate stăpâni.

- Vă datorez atât de mult tuturor, şopti ea recăpătându-şi în sfârşit calmul. Este normal să-mi fac griji pentru Pop şi pentru ceilalţi. Niciodată n-o să vă pot mulţumi îndeajuns pentru că m-aţi oprit printre voi.

- Este absolut stupid să te frămânţi astfel! Este adevărat că nu mai suntem toţi tineri, dar mai avem de lucrat încă ani buni de acum înainte.

Tanya o luă afectuos pe bătrână în braţe şi o sărută pe obraz. Alice încerca vizibil să-şi ascundă emoţia.

- Haide, lasă, reluă ea, va veni ziua în care te vei îndrăgosti de un tânăr frumos şi vei pleca sigur cu el. Este absolut în firea lucrurilor.

- Locul meu este aici! Eventualul meu soţ va trebui să mă

urmeze! afirmă Tanya cu fermitate.

- O să mai vedem asta, frumoasa mea. Oricum, trăieşte-ţi viaţa având grijă mai ales să te protejezi de cei care ar profita prea mult de amabilitatea ta.

Cu aceste cuvinte, costumiera ieşi din rulotă, lăsând-o pe Tanya îngândurată. Se gândea la discuţia lor, care o făcea să nu se prea simtă în largul ei. Oare sfaturile Alicei o tulburau atât? Rămase pe gânduri.

Şi de ce naiba îi mai venea în minte şi imaginea acelui necunoscut pe care-l zărise ieri?

Era încă unul dintre acei muncitori care se perindau prin circ şi, la drept vorbind, era ultimul dintre bărbaţii care i-ar fi putut trezi cel mai mic interes ...

Capitolul 3

După-amiaza abia începea când Wade ajunse la bâlciul din Topeka pentru a-şi căuta de lucru. Trecea bucuros de la un stand la altul, de la Palatul de Gheaţă la cortul cărturăresei, de la înghiţitorul de săbii la aruncătorii de flăcări.

Wade regăsea cu plăcere toate aceste mirosuri amestecate pe care le păstrase în memorie de la şaisprezece ani: floricele cu unt şi caşcaval, alune prăjite şi vată de zahăr. Se bucura să constate că, după atâţia ani, Circul Peeples nu se schimbase. Vânzătorii de bilete purtau tot acele cămăşi impecabil de albe

şi papionul negru cu aceeaşi simplitate ca altădată. Se întreba dacă nu cumva circul era
condamnat să dispară la fel ca altele, depăşit de televiziunea prin cablu sau de video.

Mirosul înţepător al elefanţilor îl atrase atunci către menajerie şi, pe măsură ce se apropia de cuşti, amintirile îi deveneu din ce în ce mai limpezi.

- Pot să te ajut cu ceva, domnule? se auzi o voce masculină.

Bărbatul care-l interpelase era u bustul gol şi tocmai se bărbierea.

- Da, caut ceva de lucru, răspunse Wade. Aş putea de exemplu, să mă ocup de elefanţi.

- Ah, da? Ai mai făcut-o?

- La drept vorbind, cu mulţi ani în urmă.

- Sigur, dar eu angajez de preferinţă băieţi tineri, ei sunt mult mai agili pentru o astfel de muncă.

Bărbatul îl măsură pe Wade din cap până-n picioare. Acesta era îmbrăcat în nişte blugi şi o geacă decolorată şi avea o barbă de două zile care îl făcea cu uşurinţă să semene cu un muncitor obişnuit să colinde din oraş în oraş.

- Un tip robust ca dumneata s-ar putea ocupa de muncile mai grele de montare şi demontare a cortului. Du-te şi întreabă la director. îl cheamă Pop Peeples. Spune-i că vii din

partea lui Freddy.

Spunând acestea, bărbatul îi arătă lui Wade locul unde ar fi putut să-l găsească pe Pop.

Rulotele administrative se aflau ceva mai izolate de restul taberei. Una dintre ele era rezervată administrației, unde vânzătorii de bilete veneau după mărunțiş sau se aprovizionau cu tichete şi bonuri de tot felul. Cealaltă era dormitorul şi biroul lui Pop. Aici țineau şedințele de lucru şi tot aici directorul primea uneori personalități ale oraşului în care se afla circul.

în fața uşii deschise, Wade se văzu la şaisprezece ani, un adolescent timid şi stângaci care îşi aduna tot curajul ca să ceară prima lui slujbă. în ciuda celor câteva riduri şi a părului grizonant, Pop îşi păstrase suplețea şi aerul de boxer care fusese în tinerețe.

Directorul ridică privirea şi începu să-l fixeze pe Wade, de parcă l-ar fi recunoscut apoi, cu un gest, îl invită să intre în rulotă.

- Doreşti ceva? întrebă el.

- Am auzit că faceți angajări, spuse Wade.

Pop îl examină îndelung, şi-l întrebă:

- Te pricepi la ceva în mod deosebit?

- Da, mă pricep bine la tâmplărie şi la mecanică.

- La drept vorbind, nu ne lipsesc nici tâmplari şi nici

mecanici. în schimb, aş avea nevoie de dumneata la lucrările de asamblare a cortului. Dar, înainte de toate, tinere, află că eu nu angajez leneşi în trupa mea. Ai înțeles?

- Am înțeles, domnule Peeples, răspunse Wade.

- Atunci, facem târgul. Dar te rog să-mi spui simplu Pop. Du-te şi te înscrie la Mande, contabila noastră, în cealaltă rulotă. O să-ți dea un chitanțier ca să poți obține reduceri la toate standurile. Vei putea de asemenea să iei masa la cantina noastră, dacă vrei. Ai o maşină?

- Nu, domnule.

- Ei bine, în cazul ăsta, Mande o să-ți găsească un pat de campanie în cortul maşiniştilor. Si apoi, dacă ai un permis de conducere camioane, vei putea să-ți rotunjeşti veniturile conducând unul din vehiculele noastre. Este de la sine înțeles că eventualele contravenții ți se rețin din salariu. Aşadar, fără excese de viteză, şi mai ales nu vreau probleme cu justiția. S-a înțeles?

- înțeles, spuse Wade.

- Nu pari totuşi unul obişnuit cu astfel de munci, adăugă Pop observându-l pe Wade, cu un aer intrigat. Dar la urma urmei, asta nu mă priveşte, continuă el. în meseria noastră, nu se pun întrebări personale. Zilele vor fi lungi şi grele, dar dacă îți faci bine treaba, totul va fi în regulă, este clar?

De data aceasta, Wade încuviință din cap şi Pop păru

foarte mulțumit.

- După ce discuți cu Mande, prezintă-te la Flat Iron Collins, responsabilul maşiniştilor. La ora asta, trebuie să fie la cantină, să-şi bea cafeaua. El o să-ți spună ce ai de făcut.

Cu aceste cuvinte, Pop îşi plecă privirea şi se cufundă iarăşi în hârțoagele de pe birou. După ce îşi luă la revedere, Wade se duse să se înscrie la administrație, apoi încercă să-l găsească pe Flat Iron Collins. în adâncul sufletului, era împărțit între bucuria de a fi putut să se angajeze atât de uşor şi dezamăgirea de a nu fi fost recunoscut de Pop Peeles.

Era trecut de miezul nopții când Wade ajunse în sfârşit la patul lui de campanie pentru o noapte de odihnă binemeritată. Bombăni ceva gândindu-se la patul moale pe care-l lăsase la New York, în timp ce se străduia zadarnic să-şi găsească o poziție confortabilă în sacul de dormit.

în ciuda căldurii sufocante care domnea în cort, a muşchilor care-l dureau din cauza muncii grele de peste zi şi a lipsei de confort a patului, Wade resimțea totuşi o stare extraordinară de bine. Pentru prima oară după ani de zile, nu mai trebuia să suporte soneria permanentă a telefonului, nici obositoarele dineuri de afaceri. Era în sfârşit liber de orice obligație profesională. Le spusese celor din anturajul său că pleca într-o lungă croazieră. Cel puțin deocamdată, aplica strict sfatul prietenului său Larry, şi experiența acestei noi

vieţi era atât de interesantă, încât simţea că renaşte.

Nici măcar nu auzi sforăiturile colegilor lui de cort, într-atât era de obosit după această primă zi de muncă dură, şi adormi repede, trezindu-se abia a doua zi dimineaţă.

în ziua următoare, prima lui sarcină fu aceea de a instala cuşca animalelor. Omul care dirija lucrarea se numea Moon, avea vreo cincizeci de ani şi o mare experienţă în lumea circului. Odinioară fusese dresor şi-i povesti lui Wade numeroase întâmplări din lunga lui carieră.

- Vezi tu, nu-aş putea trăi fără circ, îi mărturisi el tânărului. Aş prefera mai degrabă să curăţ şi cuştile, decât să lucrez într-un birou. Si apoi aş regreta-o mult pe Tanya, care este o fată formidabilă şi una dintre cele mai bune dresoare pe care am întâlnit-o până acum.

- Dacă este atât de talentată, de ce n-ar semna un contract cu “Ringling Brothers”? întrebă Wade, în timp ce-l ajuta pe Moon să ajusteze barele cuştii.

- Se vede bine că nu-i cunoşti pe oamenii de circ, răspunse acesta pe un ton vesel. Tanya s-a născut aici şi a trăit tot timpul printre noi. Nu ne-ar părăsi pentru nimic în lume.

Lui Wade îi veni atunci în minte imaginea unei copile cu părul castaniu-roşcat şi cu o privire puţin tristă. Nu era vorba oare despre fetiţa aceea isteaţă care-l urma ca o umbră, gata să facă orice prostie, din vara când lucrase în această trupă?

îşi amintea încetul cu încetul de micuța pacoste care se ținea scai de el şi care nu se temea să se joace cu elefanții, de parcă aceştia ar fi fost nişte animale de pluş. Parcă se numea Tanya ... Rămase nedumerit,

A 1 t 1 W . A » * ^C r " W A 1 . 1 W

gândindu-se ca memoria îi joaca feste fara îndoiala.

- De altfel, am terminat cu barele astea, reluă Moon răsucind un ultim şurub. îi vei putea admira în voie talentul.

Moon făcu un semn discret spre unul dintre oamenii care stăteau lângă Pop, în fața grilajului cuştii.

- Cine este omul acela cu un uşor strabism căruia i-ai făcut semn? întrebă Wade.

- Se numeşte Morris Vaughn. Răspunde de menajerie şi n-are egal în tratarea animalelor bolnave, mai bine decât ar face-o cel mai bun veterinar.

Moon adăugă încet, pe un ton de confidență:

- Pop a ținut să asiste la acest prim dresaj al tigrului; trebuie să mărturisesc că Pop este ca o adevărată cloşcă pentru Tanya.

Wade se pregăti să spună ceva, dar rămase cu gura căscată la apropierea dresoarei.

"Aşadar, gândi el, uluit, Tanya Rhodin există cu adevărat. Este chiar mai frumoasă decât afişul din biroul meu!"

Wade nu contenea să admire zveltețea şi grația tinerei

dresoare. Făcuse ochii mari ca un licean, într-atât era de fascinat de această frumuseţe insolentă. în ciuda simplităţii blugilor şi tricoului, înainta maiestuos în arenă, asemenea unei zeiţe care, în drumul ei, îşi impune tuturor voinţa. Simţind privirea lui Wade, întoarse capul şi-l privi sfidător.

Se întoarse apoi spre Pop, care tocmai îi spunea ceva. Izbucni atunci într-un râs uşor răguşit care-l tulbură profund pe Wade. în asemenea măsură, încât chiar se simţi frustrat când ea îi întoarse spatele ca să verifice dacă grilajul cuştii fusese bine instalat.

Ignorând în mod deliberat prezenţa tânărului, îi făcu semn lui Moon pentru a-i confirma că totul pare în regulă.

- Este totuşi cineva, nu-i aşa? spuse el aplecându-se la urechea lui Wade.

- Da, încuviinţă acesta, cu o voce alterată de emoţie. Şi acum, ce o să se întâmple?

- Priveşte cu atenţie. Mai întâi Tanya va dresa tigrul, apoi îl va aduce pe Leopold, cel mai bătrân dintre lei, astfel ca animalele să se obişnuiască să se afle în aceeaşi cuşcă. Leii şi tigrii sunt duşmani ereditari, asta se ştie în această profesie. Punându-i astfel unul în faţa celuilalt, nu există riscul de a-l ataca pe dresor.

- Va folosi pistolul dacă tigrul îşi pierde controlul?

- Bineînţeles, dar nu-l va ucide. Este încărcat cu gloanţe

oarbe, destinat doar să sperie animalele. Tigrii detestă zgomotul. De altfel, de aceea se folosesc baghetele de dresaj la care sunt atârnate cutii vechi de conserve care fac un zgomot infernal la cel mai mic gest al dresorului. Tanya se mai poate folosi, la nevoie, şi de scaun ca să se apere.

Tanya intră în cuşca mare şi, întorcându-se spre muncitorul care acţiona grilajul de intrare al animalelor, spuse foarte autoritar:

- Poţi să-i dai drumul, Charkie!

Wade observă scena cu interes. Tigrul pătrunse dintr-un salt în arenă, în ochi citindu-i-se furia. O zări pe Tanya, îşi încetini mersul, apoi se opri brusc. Dresoarea pusese scaunul în faţa ei, pentru orice eventualitate. Părea de un calm olimpian şi abia dacă-i bănuiai respiraţia după mişcările lente care-i ridicau tricoul.

Animalul ezită o clipă apoi, ca un fulger, sări spre ea. Imediat, Tanya îi administră o lovitură de baghetă pe care tigrul o eschivă cu laba. Cu un rânjet care-i dezvelea toţi colţii, animalul se retrase, se învârti încet pe loc, apoi se repezi din nou spre dresoare. Cu aceeaşi supleţe de felină, aceasta făcu un pas lateral, fluturând bagheta cu o mână şi cu cealaltă ridicând scaunul. Redeveni încetul cu încetul stăpână pe situaţie.

- Aşezat, îi ordonă ea cu o voce autoritară.

Tigrul se ghemui pe rumeguş; ochii îi scânteiau de furie. Tanya încercă din nou să-l facă să asculte folosind mai multe limbi, dar nu primi nicio reacţie.

- Aş putea să jur totuşi că animalul acesta a mai fost dresat, Morris, zise ea, fără să-şi ia nicio clipă ochii de la tigru. Pot să-i vorbesc şi în chineză, nici n-o să clipească.

- încearcă nemţeşte! îi strigă Morris.

- *Sitz,* îi ordonă ea atunci.

Fiara scânci nemulţumită înainte de a veni cu paşi lenţi spre ea. De data aceasta, Tanya agită bagheta, provocând astfel un zgomot insuportabil.

- *Sitz!* repetă ea.

Cu un ultim mormăit de furie, tigrul sfârşi prin a se aşeza în fund. Tanya începu să râdă.

- Aşadar, cineva te-a dresat deja, spuse ea adresându-i-se tigrului. Şi, după cum se vede, în nemţeşte! Ia să vedem dacă eşti în stare să te urci pe soclu.

în minutele următoare, dresoarea se încăpăţână să obţină de la animal ca acesta să se aşeze pe cubul de lemn prevăzut pentru asta. Abia când reuşi să-l facă în sfârşit să execute mişcarea, încetă să mai agite bagheta.

- Perfect, îi spunse ea calm. O să-ţi spunem Bennie, pentru că eşti un minunat tigru bengalez. Ia să vedem acum cum o să te porţi cu leul. Să intre Leopold! zise ea

muncitorului care deschisese grilajul.

Leul intră în arenă, cu un pas greoi şi, observând prezența tigrului, începu să măture nervos cu coada rumeguşul. Apoi, ascultând-o pe Tanya, se duse liniştit să se aşeze pe al doilea soclu. Evident, tigrul se pregătea să-l atace.

- *Sitz,* Bennie!

Animalul se supuse cu un mormăit surd. Leopold, între două căscături prelungite, părea să observe scena cu indiferența unui spectator.

- Leo este un adevărat clovn, remarcă Wade.

- Poate, dar n-aş mai da doi bani pe blana tigrului dacă s-ar lua la bătaie cu Leo, răspunse acesta. Leopold ar fi evident în avantaj şi, cu o lovitură de labă, şi-ar înfige toate ghearele în spinarea lui.

- îți plac mai mult leii, nu-i aşa? reluă Wade.

- Cu siguranță! Caracterul lor este mult mai apropiat de cel al omului. Masculul îşi ajută femela să-şi crească progeniturile şi, în caz de pericol, leoaica îşi apără puii cu prețul vieții. Pe când s-au văzut tigroaice care şi-au ucis proprii pui. Ca o regulă generală însă, trebuie să te fereşti de feline, sunt şirete şi imprevizibile. Tanya este conştientă de asta şi, crede-mă, n-a suferit niciodată nici măcar o zgârietură.

Wade nu-l mai asculta şi nu mai avea ochi decât pentru frumoasa dresoare care acum îl făcea pe Leopold să execute

nişte figuri. Cu toate acestea, nu-l pierdea pe tigru din ochi şi, la cel mai mic semn de agresivitate din partea acestuia, făcea să pocnească biciul. Când îi ordonă muncitorului să salte grilajul pentru a scoate tigrul din arenă, Wade oftă uşurat.

- Nu poţi să zici că nu-ţi place, nu-i aşa? spuse Moon zâmbindu-i maliţios. Totuşi, nu-ţi face prea mari iluzii. Tanya aparţine într-un fel aristocraţiei mediului nostru. Si mă îndoiesc mult că ar putea-o interesa un simplu muncitor ca tine.

Wade nu cadacsi să-i răspundă, într-atât era de subjugat de tânăra dresoare. Cu un pocnet de bici, îl făcu pe tigru să intre în tunelul de acces în cuşcă. în timp ce era întoarsă cu spatele, leul, rămas în arenă, sări jos de pe soclu. Tanya îi aruncă o privire dispreţuitoare lui Wade care, speriat, nu se putu abţine să ţipe văzându-l, când de fapt bătrânul Leo venea să se lase mângâiat şi, asemenea unui motan mare, lingea mâna Tanyei.

- Mi-ai spus adineauri că trebuie să te fereşti de feline, mormăi Wade, roşu de ruşine, întorcându-se spre vecinul său.

- Fireşte, dar Leo este un caz particular, răspunse Moon, vizibil amuzat.

N-am mai văzut în viaţa mea un leu atât de blând şi de ascultător, cel puţin faţă de Tanya. în schimb, pe tine nu te-aş

sfătui să te apropii de el. Acelaşi lucru l-aş putea spune şi cu privire la ea; cine se atinge, se frige!

Wade simţi o oarecare stânjeneală la gândul că i se poate ghici emoţia pe care tânăra i-o provocase. Era vorba oare doar admiraţia firească pe care o simte un câştigător faţă de o luptătoare?

Oricum, nu făcuse atâta drum până aici doar pentru o aventură fără viitor, îşi zise el cu fermitate. Deocamdată, singurul şi unicul lui scop era să scape de stresul din New York şi să schimbe un pic atmosfera. Ceea ce până acum reuşise ...

Tanya era supărată pe ea însăşi şi pe bărbatul care era la originea nervozităţii ei. Acest necunoscut o privise într-un asemenea fel de parcă ar fi descoperit în ea cine ştie ce animal ciudat, pentru prima oară. Făcea oare parte dintre aceia care credeau că la circ animalele sunt maltratate şi înfometate până când se supun? Dacă acesta era cazul, atunci acest străin avusese dovada contrarie; singurul care-şi asumă riscurile este dresorul.

Se hotărî să-şi alunge aceste gânduri din minte şi să se pregătească de paradă.

Aşa cum plănuise, şi din cauza ieşirii trupei Auklander din program, îşi prelungi numărul cât putu de mult şi încheie într-un ropot de aplauze. Aşa cum obişnuia să facă după

fiecare reprezentaţie, se duse să-şi inspecteze animalele, apoi alergă la cortul ghicitoarei.

Când se dusese în rulota Octaviei ca să împrumute unul din costumele acesteia, o găsi pe bătrâna cărturăreasă mai depresivă şi mai ruşinată ca niciodată. îi promisese Tanyei că va fi pregătită pentru spectacolul de seară. Când adăugase, cu ochii în lacrimi, că nu va mai bea vreodată, dresoarea se prefăcuse că o crede. De câte ori n-o auzise pe Octavia luând astfel de hotărâri pe care nu putea să le ţină niciodată?

Tanya se machiase cât putea de bine. în afară de asta, îşi pusese mai multe fuste pe sub un caftan larg, încercând astfel să semene cu o bătrână ghicitoare. în sfârşit, turbanul de lame auriu, sub care îşi ascunsese părul des, dădea o tuşă finală autenticităţii personajului său. în lumina slabă din cort, iluzia va fi perfectă pentru cei veniţi.

Chiar dacă Octavia o învăţase de mică tainele tarotului, Tanya nu credea cu adevărat în ele. îşi impuse ca, în faţa persoanelor care-i vor cere sfatul să rămână doar la consideraţii generale şi să le dea o părere dictată doar de bunul-simţ.

în timp ce întindea pe masă catifeaua neagră, se auzi la intrare o voce masculină.

- Scuzaţi-mă, doamnă. Am fost anunţat că aici s-a ars un bec.

înainte chiar să ridice capul, Tanya ghici că era Wade. îl invită să intre, şi tânărul o salută respectuos, punându-şi jos lădiţa cu scule. în timp ce inima îi bătea nebuneşte, îi trecu prin minte o idee poznaşă.

- Eşti nou-venit printre noi, nu-i aşa? îl întrebă ea cu o voce ascuţită şi tremurată.

Celălalt muncitor, O'Brien, care-l însoţea pe Wade, recunoscuse imediat dresoarea, dar aceasta îi aruncă o privire complice rugându-l să intre în joc.

- Da, doamnă, răspunse Wade politicos.

- Ai şi un nume, nu-i aşa? continuă ea.

- Mă numesc Wade Broderick.

- Un tânăr fermecător ca dumneata trebuie că are succes nebun la femei.

O'Brien avea în mod vizibil dificultăţi să rămână serios, dar Tanya se încruntă la el îndemnându-l să nu râdă.

- Ia aşază-te aici, tinere. O să-ţi dau în cărţi, reluă ea cu aceeaşi voce tremurătoare.

- Dar, doamnă, nu este nevoie ...

- Haide, Wade, îl întrerupse O'Brien. Las-o să-ţi ghicească! Doamna Octavia este o excelentă ghicitoare, n-ai de ce să-ţi fie teamă. în timpul ăsta, eu voi înlocui becul defect.

- Fie, mormăi Wade, neîncrezător, ridicând din umeri.

Când se aşeză în faţa ei, Tanya fu cuprinsă de o vie emoţie când îi atinse genunchii. îşi dădu grăbită picioarele într-o parte şi-i întinse cărţile să le taie. Observă dexteritatea cu care Wade execută acest gest şi, cu o voce slabă, îl invită să pună trei grămăjoare în faţa ei.

- Aicea ai trecutul, prezentul şi viitorul, îi spuse ea arătându-i cu degetul fiecare grămăjoară.

întoarse primele trei cărţi, prefăcându-se că le studiază.

- Da ... asta este ... văd că ai dus până acum o viaţă mai degrabă trepidantă. Ai avut şi o dezamăgire în trecut, dar nu insist asupra ei ... Fii prudent însă, trecutul acesta va ieşi din nou la suprafaţă atunci când te vei aştepta mai puţin.

Tanya mai întoarse trei cărţi: Nebunul, Spânzuratul şi împarateasa. Fara voia ei, începea sa se prindă în joc.

- Ce avem noi aici? Un bărbat aflat la răscrucea destinului său, neştiind pe ce drum să o apuce. în plus, văd că, în viitor, cineva din anturajul dumitale o să te ia în râs. Fereşte-te de o anumită femeie, Wade. Se pare că nu-i eşti deloc pe plac şi că a hotărât să-ţi dea o lecţie.

- O femeie? Este tânără?

- Oh, da. Foarte tânără şi foarte frumoasă.

- Este brunetă sau blondă?

- Aş zice că, mai degrabă, brunetă ... Si dacă îmi pot

permite, te-aş sfătui să ai grijă să nu cazi în ghearele ei malefice. Vei fi prada unei adevărate fiare sălbatice!

La aceste cuvinte, O'Brien, cu tot efortul lui, nu se putu abţine să ne pufnească în râs.

Tanya nu-l luă în seamă şi întoarse următoarele trei cărţi. Privindu-le cu atenţie, rămase fără glas.

- Ce s-a întâmplat? întrebă Wade, amuzat de o asemenea reacţie.

Tânăra simţi că se roşeşte la faţă; noroc că lumina slabă nu-i permitea interlocutorului său să vadă asta. Cu un gest rapid, strânse cărţile apoi, recăpătându-şi stăpânirea de sine, reluă:

- Uneori, cărţile de tarot îşi păstrează secretele, mai ales când este vorba despre un subiect sceptic ca dumneata.

Wade se ridică uşurat şi spuse înainte să plece:

- Vă mulţumesc mult, doamnă Octavia.

O'Brien, care terminase reparaţia îl urmă, dar nu se putu abţine să-i facă, maliţios şi complice, cu ochiul Tanyei înainte să iasă.

Când rămase în sfârşit singură, fata întoarse cele trei cărţi de la sfârşit pentru a le examina îndeaproape.

- Amanţii, zise ea cu voce tare, punând degetul pe o carte ce reprezenta un cuplu îmbrăţişându-se. Este îndrăgostit, nu este nicio îndoială. Acesta este Turnul care simbolizează toate

obstacolele care-i stau în cale în drumul lui spre ființa iubită. Toate informațiile acestea mi se par coerente, într-adevăr bărbatul acesta poate aduce necazuri pe unde trece! Dar ce o fi însemnând această a treia carte? Este cartea *mea*! Țiganca, artista ambulantă. Ce caută ea în destinul lui Wade Broderick?...

Capitolul 4

în dimineața aceea, pe Wade îl trezi motorul unui camion. înainte chiar sa iasa din încăpere, era convins ca ziua ce urma va fi bogată în evenimente de tot felul.

îndreptându-se spre cantină, îşi dădu seama că se integrează încetul cu încetul în viața trupei. Din zi în zi, se împrietenea cu noi colegi şi învăța puțin câte puțin jargonul comun tuturor membrilor micii comunități.

Acest vocabular, la început de neînțeles pentru un profan, traducea totuşi foarte bine solidaritatea care le unea pe toate persoanele aparținând aceleiaşi companii.

Astfel, după patru zile de când lucra la circ, conversațiile şi privirile bănuitoare la început, cedaseră locul unei calde camaraderii.

Ajuns la cantină, îşi umplu tava şi se duse să se alăture lui Moon şi echipei sale, care îşi luau micul dejun. Cu un gest amical, îşi salută camarazii şi se aşeză la masă. Murphy, cu chipul lui mereu vesel, îl interpelă pe un ton glumeț:

- Am auzit că ți-a ghicit Octavia în cărți!

La aceste cuvinte, un alt muncitor pufni în râs, cât pe ce să se înece cu tartina din care muşcase cu poftă. Era un suedez voinic care lucra ca electrician. După ce îşi

recăpătă respirația, își bău dintr-o înghițitură ceașca de cafea, își drese glasul și începu la rândul lui să-l tachineze pe Wade:

- Sunt convins că ai luat predicțiile ei foarte în serios. Dar, de fapt, ce ți-a spus?

- Nimic deosebit, doar generalități, răspunse Wade evaziv.

- N-a făcut, din întâmplare, aluzie la o oarecare femeie care îți va aduce necazuri?

Wade îi aruncă o privire întrebătoare lui O'Brien care, în loc de orice răspuns, se mulțumi să ridice din umeri, zâmbind malițios.

- Sigur că da. Ei bine dacă este așa, va trebui să fiu foarte atent la ce mi se întâmplă, răspunse Wade cu un aer detașat.

Suedezul ar fi dorit să continue discuția pe aceeași temă, dar Moon schimbă subiectul. începură să discute cu toții despre acea familie de acrobați care plecaseră și semnaseră un contract cu circul concurent. Wade îl asculta pe Moon fără să spună nimic. Acesta tocmai povestea despre scandalul pe care i-l făcuse Tanya Rhodin aceluiași agent care venise să-i propună și ei un contract la fel de minunat ca al acrobaților, dar zadarnic.

- Dacă l-ați fi văzut pe imbecilul acela luându-și

picioarele la spinare când Tanya, enervată, a început să-l amenințe cu biciul. Trebuie să recunosc că individul acela a atins coarda sensibilă a dresoarei noastre făcând-o să vibreze, categorisindu-l pe Pop drept ratat şi afirmând că ea îşi pierde timpul lucrând într-un circ de mâna doua!

- Sper totuşi că nu vor mai pleca şi alții, spuse suedezul.. Dacă se va întâmpla aşa, s-ar putea să fim obligați să anulăm reprezentațiile şi ...

- Nu vorbi asemenea prostii, îi tăie vorba Moon, iritat. Pop veghează să nu se întâmple asta şi toată trupa va rămâne unită, orice s-ar întâmpla. Nici eu nu mă pot imagina lucrând într-un Parc de Distracții. Si, la vârsta mea, niciun circ nu m-ar mai angaja.

- Mai devreme sau mai târziu, şi în compania noastră se va pune problema vârstei. zise O'Brien. Ia-l pe Bruno de exemplu, acrobatul baletului aerin, nu mai este nici el prea tânăr. La drept vorbind, ar cam trebui sânge proaspăt, ca să preia ştafeta celor vechi.

- Fii totuşi atent la ce spui! replică Moon. Publicul vine să vadă valori sigure în celebrele lor numere. Cât despre Bruno, este încă în formă, în ciuda celor patruzeci de ani trecuți.

- Poate, dar am surprins o discuție între trapezişti în care se vorbea clar că unul dintre ei nu mai are aceleaşi

reflexe ca odinioară şi ...

în aceeaşi clipă, două tinere din trupa de balet aerian trecură prin fața mesei lor.

- Taci odată, îl întrerupse Moon cu voce scăzută. Nu este momentul să tulburăm apele.

în restul dimineții, Wade fu pus să transporte alimentele cumpărate din oraş şi să aprovizioneze rulota frigorifică.

Pe la începutul după-amiezii, pe când îşi bea cafeaua în fața standului de tir unde oamenii începeau să vină, îl observă pe Pop, care venea spre el. Directorul părea grăbit.

- Du-te repede la rulota clovnilor, îi spuse el fără nicio introducere. Lipseşte un recuziter pentru matineu. Prezintă-te la Gogo, el este responsabilul.

Wade încuviință din cap şi fără să mai aştepte, se repezi într-acolo. Deşi Pop nu părea să glumească deloc, Wade suspecta totuşi vreo farsă obişnuită al cărei obiect era el ca
nou-venit.

Simți mirosul persistent de fard îndată ce intră în cortul clovnilor. Oameni machiați, de toate vârstele îşi îmbrăcau costumele într-o atmosferă grea şi sufocantă în care se amesteca fumul de țigară şi pudra de machiaj. Un

radio al cărui volum era dat la maximum difuza un rockand roll. Un clovn cu un machiaj grotesc începu să danseze frenetic. Dar colegii săi nu-i apreciau deloc efortul şi unul dintre ei se hotărî să-l oprească prăfuindu-l cu pudră. într-o clipă, zarva se transformă într-un imens hohot de râs şi aproape imediat se făcu linişte.

Pe buzele lui Wade apăru un zâmbet când îl recunoscu pe unul din clovni costumat în vagabond. La drept vorbind, clovnii îl fascinaseră enorm în perioada în care lucrase la circ. Si îşi amintea de acel tânăr clovn, Gogo, abia ieşit dintr-o şcoală de circ din Florida. Aşadar, Gogo era acum responsabilul întregii echipe de clovni. Wade se apropie de el.

- Mi s-a spus să mă prezint la dumneata, Gogo, zise el cu respect.

- De unde îmi ştii numele? răspunse celălalt.

- Păi ... ți-am văzut de mai multe ori numărul.

- Te-a trimis bătrânul Pop, nu-i aşa?

- Exact.

- într-adevăr, ai venit la țanc. Cei doi recuziteri ai noştri au şters-o, aşa că va trebui să-i înlocuieşti. N-o să ai timp să arzi gazul. Ai înțeles?

- înțeles, Gogo, răspunse Wade.

Clovnul îi întinse un pantalon imens, o cămaşă

portocalie uriaşă şi un papion enorm.

- Va trebui să intri şi în arenă, reluă Gogo. O să te deghizezi în hainele acestea şi publicul o să înnebunească de plăcere. Va trebui să aduni recuzita în urma noastră.

Wade nu se putu abţine să zâmbească imaginându-se îmbrăcat astfel. Gogo îi mai făcu vreo câteva recomandări, apoi ieşi lăsându-l pe Wade să îmbrace costumul. Nimeni nu-i mai dădea atenţie, aşa că Wade ascultă distrat glumele pe care le schimbau între ei ceilalţi clovni şi, în timp ce se

A I W A W .

îmbraca, începu sa viseze.

Se trezi din visare când simţi că-l trăgea cineva de pulpana cămăşii. Care nu-i fu mirarea când, privind în jos, descoperi un omuleţ care trebuie să fi măsurat cel mult un metru. De la înălţimea aceea, piticul îl privea serios, îmbrăcat impecabil într-o ţinută de seară pe care ar fi invidiat-o şi cel mai bun croitor britanic. Când începu să vorbească, accentul său îi trăda şi mai mult originile.

- Ce s-a întâmplat cu Oscar? întrebă el pe un ton uimitor de grav.

Wade era atât de uluit, încât rămase cu gura căscată.

- De ce mă priveşti astfel, tinere? reluă omuleţul agasat. N-ai mai văzut până acum pe nimeni în ţinută de seară?

Wade se strădui din răsputeri să nu zâmbească.

- îmi pare rău, domnule. De fapt, m-a frapat accentul dumitale. Presupun că eşti britanic?

- Este absolut exact. Vezi vreun inconvenient major în asta pentru conversaţie?

- Niciunul, era doar o remarcă ... absolut amicală.

- Fie. Numele meu este Marshall, reluă brusc piticul.

Wade se prezentă la rândul lui, grăbindu-se să strângă mâna care i se întindea, stupefiat de forţa acelei mâini mici.

- Am auzit vorbindu-se de dumneata, reluă Marshall. Se pare că eşti inocent ca un nou-născut, dar nu lipsit de oarecare îndrăzneală!

- Mă îndoiesc că sunt îndrăzneţ, dar cu siguranţă este o experienţă cu totul nouă pentru mine, zise Wade arătându-şi costumul ciudat.

- La drept vorbind, eu nu obişnuiesc să mă pretez la o astfel de mascaradă. Să zicem că o fac din prietenie pentru Pop. Gogo a introdus un nou element pentru ca primul tur de pistă al clovnilor să dureze mai mult. Era nevoie de cineva care să fie travestit în nou-născut. De obicei, am propriul meu număr sub titulatura de Lord Marshall. Este un artificiu publicitar, fireşte. în realitate, tatăl meu era duce.

- Mărturisesc că îmi place acest accent. Te exprimi într-o engleză curată de Oxford, nu-i aşa?

Omuleţul îl privi îndelung pe Wade, apoi replică pe un ton oarecum morocănos:

- Am pierdut destul timp cu flecăreala! Trebuie să mă duc să mă pregătesc.

Se îndepărtă grăbit, lăsându-l pe Wade îngândurat. De ce ţinea Marshall atât de mult să-şi afişeze originile?

Mai târziu, după-amiază, când spectacolul era în toi, Wade profită de răgazul pe care-l avea între două tururi de pistă ale clovnilor pentru a asista la baletul aerian. Erau trei acrobate: una brunetă, una blondă şi una roşcată. îi atrase atenţia mai ales cea blondă; părea să nu aibă reflexe la fel de bune ca celelalte două coechipiere. Se întrebă dacă nu cumva era bolnavă pentru că, în ciuda machiajului intens, faţa ei părea de o paloare extremă. Cu toate acestea, era fascinat de costumul ei din satin roşu brodat cu strasuri care scânteiau în lumina reflectoarelor.

Când numărul ajunse la sfârşit, cu o ultimă piruetă, ea prinse coarda şi coborî cu graţie în arenă. Celelalte două fete salutau încă în aclamaţiile publicului când tânăra blondă ajunse alergând în culise. Se opri brusc în faţa lui Wade, adresându-i un zâmbet cât se poate de provocator. El ar fi putut însă să jure că doar cu o clipă mai devreme,

fata era furioasă că o privea atât de fix.

- Bună ziua, frumosule, începu ea cu o voce caldă şi învăluitoare. Eşti nou-venit în trupă, nu-i aşa? Ti-am simţit ochii aţintiţi asupra mea tot timpul. Ai cumva o slăbiciune pentru blonde?

- La drept vorbind, îmi plac şi brunetele şi roşcatele, răspunse el intrând în jocul ei. De fapt, sunt un mare admirator al frumuseţii feminine.

- Ce drăguţ! începu ea să susure. Ador bărbaţii care ştiu să facă femeilor complimente!

- Si dumneata eşti fermecătoare, domnişoară, reluă el, remarcând cât de convenţional era dialogul lor.

- Spune-mi doar Maisie, zise ea cu o voce languroasă. Suntem între prieteni şi apoi, eşti atât de simpatic! Ce ai
• 1 i w • w • . t w A» w r v
zice de o mica cina intima, mâine seara?

Wade ezită o clipă. Cu toate acestea, această bruscă invitaţie îl intriga şi-l amuza în acelaşi timp, aşa că se hotărî să accepte.

- Ei bine, accept, răspunse el. Cum o să recunosc rulota dumitale?

- Nu o să-ţi fie greu s-o găseşti, este mare şi de culoare maro. întrebi de Maisie, adăugă ea cu un zâmbet strălucitor care părea sincer, de data aceasta. N-ai cum să te înşeli, sunt singura cu acest nume din întreaga trupă.

Cu aceste cuvinte, se îndepărtă cu un pas uşor. Cucerit de mersul ei provocator, aproape că uită să adune accesoriile în timp ce clovnii îşi încheiau ultimul tur de pistă.

în seara următoare, Wade se pregătea fără grabă pentru cină. Cu un mers nonşalant, porni în căutarea rulotei tulburătoarei Maisie. întâlni mai întâi o femeie mai în vârstă care mătura în fața unei rulote. O întrebă unde o găseşte pe Maisie.

- Nu cunosc pe nimeni cu acest nume. Cred că te înşeli, tinere, răspunse femeia cu aere de matroană.

- Nu, doamnă. Este vorba despre una din acrobatele baletului aerian, insistă el.

- Regret dar ... în cazul acesta ... întreabă pe altcineva!

Biata femeie, vizibil agasată, îşi reluă măturatul pentru a
încheia discuția.

O jumătate de oră mai târziu, după ce-i întrebase pe mai mulți şi primise acelaşi răspuns, Wade îşi dădu în sfârşit seama că tocmai fusese victima unei glume. Iritat, hotărî să
W w . w . w • | • W 1 w w W A
puna capat căutărilor şi sa se duca sa mănânce.

Toată trupa era deja la cantină şi, în cunoştință de cauză, făceau haz pe seama lui.

- Aşadar, Wade n-a găsit-o pe draga de Maisie! Trebuia să mă întrebi pe mine, începu O'Brien.

- Nu-i nimic grav, replică Wade.

- Te înşeli. Poate că la ora asta tânjeşte după tine.

- Dă-mi voie să mă îndoiesc, răspunse Wade sec.

- Greşeşti dacă faci pe indiferentul. Maisie nu este o femeie uşor de abordat, de obicei. După umila mea părere, îi placi enorm şi ți-ar fi fost de-ajuns doar vreo câteva alune ca s-o îmbunezi!

Wade pricepu în sfârşit despre ce era vorba. Bineînțeles! Era elefantul! ...

- Ei bine, da, recunosc ... Sunt încă sub vraja învăluitoare a nasului ei mare şi a urechilor imense! exclamă el, jovial.

- Ei bine, ți-a trebuit ceva timp să te prinzi! spuse Moon izbucnind într-un râs zgomotos. Nu eşti chiar atât de nerod pe cât credea ea!

- Cine? întrebă cu un aer nevinovat.

- Descoperă singur!

- Dă-i măcar un indiciu, Moon! zise O'Brien râzând.

- întreab-o pe Octavia, spuse Moon. Doar ea cunoaşte răspunsul!

Bărbații îşi făcură complice cu ochiul, dar Wade nu-i liă
A W I 1 . W f . A l w w l • 1 1 W •

în seama. Aşadar, o singura femeie îl păcălise de doua ori.

- Fără supărare, Wade? îl întrebă Moon dându-i o palmă amicală pe umăr.

Zâmbind, Wade îi arătă că ştia de glumă dar, în sinea lui, îşi promise să încerce prin toate mijloacele să afle numele acelei femei. Un om de afaceri ca el, abil în manevre bursiere şi în lupta cu sindicatele, n-o să se lase ridiculizat de o acrobată oarecare!

La masă, discuțiile se orientară spre alte subiecte. Noaptea se anunța a fi lungă, pentru că mecanicii trebuia să strângă toate materialele şi să demonteze cortul cel mare. Următoarea oprire prevăzută va fi Wichita.

Wade se pregătea să iasă din cantină când Moon îl opri cu un gest, vrând să-i vorbească.

- Dacă Flat Iron nu vede niciun inconvenient, o să vii cu noi să ne dai o mână de ajutor pentru încărcarea animalelor, de îndată ce Tanya îşi va termina numărul. După finalul clovnilor, n-ai decât să vii să ni te alături la menajerie.

Când intră în cort, auzi un zgomot. Se apropie şi zări silueta unui băiat care purta o caschetă mare înfundată pe cap până la urechi. Wade mergea în vârful picioarelor ca să nu-l sperie pe adolescentul inconştient care îşi trecuse brațul printre gratiile cuştii şi-l mângâia pe Leopold. Cu

un salt, îl prinse pe băiat de umeri şi-l trase înapoi. Acesta se zbătu din toate puterile, dar Wade nu-i dădu drumul şi-l ţinu strâns lipit de el.

- Descreieratule! Leul ăsta ţi-ar fi mâncat braţul dintr-o înghiţitură! îl certă cu fermitate Wade. Nu eşti conştient de pericol?

Băiatul mormăi ceva neînţeles, pentru că Wade îl ţinea prea strâns. Totuşi, nemernicul reuşi să-i tragă o lovitură zdravănă în tibie.

Wade îşi slăbi strânsoarea şi se pregătea să-i ardă o palmă când acesta începu brusc să scâncească:

- Vă rog, domnule, şopti el cu o voce slabă şi întretăiată de suspine. Să nu-i spuneţi nimic dresoarei; nu voiam să-i fac niciun rău leului!

Wade rămase tăcut, dar pricepu imediat. Pentru a treia oară, într-adevăr, cineva încerca să-şi bată joc de el. De data asta însă, se prinsese: băiatul nu era altcineva decât Tanya Rhodin şi ea era la originea tuturor glumelor al cărui subiect fusese Wade.

- Linişteşte-te, n-am să-i spun nimic, răspunse el zâmbind ameninţător. Dar meriţi totuşi o lecţie!

La aceste cuvinte, îi puse o piedică şi se rostogoliră amândoi pe un braţ de paie. El o ţinea strâns, împiedicând-o prin toată greutatea corpului său să se

elibereze. O prinse de mâini şi-i înăbuşi țipetele cu un sărut violent pe buze. Tanya continua să se zbată şi Wade, simțindu-şi instinctele masculine trezindu-se la contactul cu acest trup cald, o eliberă până la urmă pe dresoare. Se ridică mulțumit de isprava lui, şi o privi pe Tanya care rămăsese întinsă pe jos.

Când se ridică în picioare, față-n față cu el, ochii îi scânteiau şi buzele încă umede după sărutul lor îi tremurau de furie.

- O să-l fac pe Pop să te concedieze! strigă ea, cu mâinile în şolduri.

- Nu cred o iotă din ce spui, răspunse el calm. Eşti mult prea orgolioasă şi n-ai vrea ca întreaga trupă să afle ce s-a întâmplat! Haide, acceptă gluma acum că rolurile s-au inversat! La urma urmei, nu ți-am făcut niciun rău, recunoaşte că acest sărut furat nu ți-a displăcut nici ție!

Tanya, cu fața stacojie de furie, gâfâia ca o leoaică furioasa careia tocmai îi scapase prada.

- Dacă aş avea la îndemână o cravaşă, ți-aş arăta eu ce meriți. Dar află că nu pierzi nimic dacă aştepți! Nu eşti decât un ... un neghiob ... un înfumurat! ...

- Potoleşte-te, Tanya, o să sperii animalele, zise el, încântat s-o vadă furioasă.

Ea se întorsese spre cuşti şi, văzând că el are dreptate,

f w w w » A * W . w ttrr 1 C·· w

lasa sa-i scape o înjurătură pe care Wade se prefăcu ca n-o aude.

- Unde sunt Moon şi ceilalţi? reluă ea pe un ton arogant.

- Am venit eu mai devreme, dar mi se pare că ... ah, iată-i că vin!

într-adevăr, câteva clipe mai târziu, Moon şi Charlie li se alăturară. Tanya nu suflă o vorbă despre incident şi lucră alături de bărbaţi la demontarea cuştilor şi încărcarea animalelor în camioane.

în tot decursul acestor activităţi grele şi extenuante, Wade fu plin de admiraţie faţă de dresoare. Ea făcea această muncă totuşi istovitoare fizic fără să clipească şi cu aceeaşi râvnă ca şi ceilalţi.

Nu fusese la fel de disponibilă, gândi el, atunci când trebuise s-o înlocuiască pe ghicitoare sau pe acrobată?

Pentru Wade, hotărât lucru, Tanya constituia un adevărat paradox. Conştientă de responsabilităţile pe care şi le asuma în sânul trupei şi pentru care era respectată, era la fel de capabilă să se amuze ca o şcolăriţă zburdalnică, jucându-i feste nou-venitului.

Wade îşi trecu un deget peste buze. Ele mai păstrau încă amintirea acelui sărut furat înflăcăratei dresoare. Intrigat de situaţie, simţi cum se naşte în el dorinţa de a o

proteja, de a o încuraja.

El care era adept al liniştii sufleteşti, nu putea să-şi alunge din minte această femeie, şi asta îl tulbura cel mai mult.

Capitolul 5

Ca de fiecare dată când era preocupată de o problemă pe care n-o putea rezolva, Tanya se ducea să se consulte cu vechiul ei prieten Marshall. Agerimea gândirii sale nu-şi găsea pereche decât în prodigioasa lui cultură de care Tanya beneficiase din plin încă de când era foarte mică. Chiar dacă era uneori nedumerită în privința utilității unei limbi cum ar fi greaca veche în viața de toate zilele, nu-i era mai puțin recunoscătoare lui Marshall că o ajutase să-şi formeze nişte baze solide în numeroase domenii.

Ştia bine că, spre deosebire de cei mai mulți dintre oamenii care lucrau în circ, ea se exprima într-o engleză absolut corectă. Lucru pentru care colegii ei ar fi putut s-o țină deoparte, dar care dimpotrivă, nu făcuse decât să crească respectul pe care ceilalți i-l arătau.

în realitate, oamenii de circ îi dispreţuiesc pe toţi cei care îşi etalează cultura făcând caz de ea, dar asta nu înseamnă că nu sunt foarte grijulii de a le asigura copiilor lor o bună educație, cu prețul oricărui sacrificiu.

Marshall insistase deci pentru ca tânăra Tanya să

profite de apartenența sa la lumea cosmopolită a circului şi să studieze mai multe limbi străine. Insistase mai ales asupra învățării limbii franceze pe care piticul o considera "singura limbă civilizată din lume" şi care, în afară de asta, era limba maternă a bunicului Tanyei din partea tatălui.

Bruno Renter, din trupa de acrobați aerieni, o învățase germana şi Octavia îi dăduse câteva noțiuni solide de rusă şi maghiară. Cât priveşte spaniola, Tanya învățase noțiunile de bază de la familia Rodriguez, cea care prezenta o dresură de cai în spectacol. Când avea nevoie de un traducător, Pop folosea adeseori cunoştințele lingvistice ale dresoarei. Pentru că, nu numai că era incapabil să vorbească o altă limbă decât a sa, dar era ferm convins că strigând foarte tare, putea să se facă înțeles de orice străin. Ceea ce, fireşte, nu era cazul.

Stând prin preajma lui Marshall, Tanya căpătase în plus şi o viziune mai corectă a lumii exterioare şi mult mai puțin
deformată de universul închis şi artificial al circului.

Chiar dacă omulețul îşi păstrase foarte secret trecutul şi era o fire irascibilă, amabilitatea lui nu se putea compara decât cu ironia cu care-i privea pe semenii lui şi de care se molipsise şi Tanya.

Pentru toate aceste motive, găsea deci perfect firesc să i se adreseze de fiecare dată când nu găsea o rezolvare la o problemă care o preocupa.

în ziua aceea, îl găsi pe Marshall în rulota lui, pregătindu-şi prânzul. îşi pusese un şorţ de bucătărie şi ţinea în mână o lingură. Ca de fiecare dată când venea în vizită la prietenul ei, Tanya avea impresia că intră într-o casă de păpuşi. Nefiind nici ea prea înaltă, se simţea de altfel foarte în largul ei în acest interior liliputan.

- Te-ar tenta un sandviş special asortat cu o salată inventată de mine? o întrebă el fără altă introducere.

- Mi-ar plăcea. La drept vorbind, n-am mâncat încă.

Probabil că tonul vocii sale o trădă, pentru că Marshall,
privind-o fix, o întrebă imediat:

- Ce s-a întâmplat, micuţa mea Tanya?

- Nimic deosebit. Voiam doar să discutăm despre ... o
I W I I W w w
anumita problema care ma preocupa.

Piticul fiind un mare pofticios, nu fu surprinsă să-l audă spunându-i:

- O să vorbim mai târziu, dacă vrei. Deocamdată, o să trecem la masă.

Mâncară în tăcere şi Tanya, de obicei cu o bună poftă de mâncare, abia se atinse de farfurie, sub privirea

nemulțumită a lui Marshall care pregătise totuşi felurile ei preferate.

După ce strânse masa refuzând categoric ajutor din partea fetei, piticul se aşeză comod într-un fotoliu şi spuse:

- Te ascult, fetițo. Ce te tracasează atât de tare?

- Ei bine ... este vorba despre un bărbat, şovăi ea. Nu prea ştiu cum să interpretez atitudinea lui față de mine. Mă priveşte de parcă aş fi cine ştie ce creatură ciudată venită din altă lume.

- Mă rog, nu văd niciun rău în asta. Si apoi, eşti o fată deosebit de frumoasă, cum era şi mama ta, adăugă el, nostalgic.

- Mama era extrem de frumoasă şi nu este cazul meu! protestă Tanya.

- Desigur, n-ai nici pielea ei ca laptele, nici părul ei blond, dar nimeni nu s-ar îndoi de frumusețea ta! Mi se pare absolut firesc ca un bărbat, pe care de altfel nu mi-ai spus cum îl cheamă, să aibă plăcerea să te admire.

- Dimpotrivă, am sentimentul că mă detestă, se poartă cu mine de parcă aş fi tot o fetiță.

- N-a fost cumva şi el victima unor glume?

Tanya simți că roşeşte.

- De fapt, a fost o neînțelegere ... N-am ştiut să mă

controlez, mărturisi ea. Dar, cu siguranță, acesta nu este un motiv să ...

Se opri brusc şi îşi muşcă buzele. Marshall nu-şi lua ochii de la ea.

- Un motiv să? ...

- Să ... să mă trateze astfel.

- Adică ...

- Ei bine, de fapt ... s-a purtat cam agresiv ... foarte nepoliticos. La urma urmei, cine se crede?

- Habar n-am. Cine este, de fapt?

- Oh, trebuie să-l cunoşti. Pop l-a angajat ca mecanic, ca om bun la toate, acum câteva zile. Se numeşte Wade Broderick.

- Da, bineînțeles că-l cunosc, răspunse Marshall încruntându-se. Si dacă mă iau după zvonurile care circulă, i-ai făcut viața imposibilă acestui nefericit de când a venit în trupă! Ceea ce mă face să-ți pun o întrebare: când te hotărăşti să joci farse cuiva, şi desfid pe oricine care te-ar convinge să n-o faci, în general te iei de prietenii apropiați; atunci, ce s-a întâmplat de data asta de te-ai înverşunat aşa pe acest nou-venit? Mie mi se pare un băiat de treabă!

- Poate, dar mie nu-mi place, bombăni ea, bosumflată. Este grosolan şi înfumurat şi n-are niciun pic de respect

pentru ... pentru orice!

- Uşurel, fetiţo, poate că eşti cam aspră. în ce privinţă a fost grosolan faţă de tine?

- Ei bine ... păi ... M-a sărutat ...

- Cu siguranţă, nu este prima dată când te sărută un bărbat. Care-i problema?

Marshall se opri brusc şi micul lui trup părea dintr-o dată că ia atitudine.

- Sper că tânărul acesta n-a încercat totuşi să abuzeze de tine?

- Nu, nu ... nu asta voiam să spun, replică ea scuturând viguros din cap. Cu siguranţă, i-aş fi dat o palmă dacă nu m-ar fi sărutat prin surprindere!

- Ei bine, iată-ne ajunşi în sfârşit la subiect! Este foarte probabil că nu te aşteptai, dar se vede că ţi-a plăcut şi ţie! De asta eşti atât de supărată?

Tanya, jignită de o asemenea sugestie, negă vehement.

- Am detestat acel sărut şi-l urăsc pe acest bărbat! Nu este decât un mecanic obişnuit dar cu toate astea se crede superior celorlalţi!

- Bine. Acum, linişteşte-te. Incidentul este închis şi-mi imaginez mutra lui Wade, care trebuie să se fi întrebat dacă

este în prezenţa unei femei sau a unui adevărat ciclon!

Tanya rămase tăcută. în realitate, simulase un pic furia din orgoliu, şi acum nu ştia ce să creadă. înflăcărarea lui Wade îi provocase o vie emoţie. Bărbatul părea diferit de ceilalţi pe care-i întâlnise până acum, exercita asupra ei o fascinaţie care o tulbura profund.

Fu încântată când Marshall schimbă în sfârşit subiectul începând să-i vorbească despre o nouă reţetă pe care tocmai o descoperise. în adâncul sufletului, tânăra dresoare se simţea deja ridicolă că venise să se destăinuie în grabă prietenului ei şi nu mai dorea deloc să revină asupra acestui subiect tulburător.

Prima reprezentaţie în Wichita decurse foarte bine. Pentru oamenii de meserie, oraşul acesta din Kansas avea de altfel reputaţia de a avea cel mai bun public din ţară. Singurul mic incident care tulbură un pic ziua fu datorat doar zăpăcelii lui Pop. într-adevăr, acesta credea că lipseşte o sumă mare de bani din casă. Astfel că Tanya trebui s-o ajute pe Mande la înregistrările sale. Pierdură o mulţime de timp pentru a descoperi, după două ore de căutări, că directorul omisese pur şi simplu să înregistreze mai multe facturi plătite cu bani lichizi.

Când în sfârşit totul intră în normal, Tanya gândindu-se că îşi neglijase “motanul” în ultima vreme, se hotărî să se

ducă să-i dea bunătățile preferate lui Leopold.

Când intră în menajerie, auzi o voce de bărbat nu departe de cuşca leului. Apropiindu-se, îl văzu pe individ din spate iritând animalul, zgândărindu-l cu o baghetă printre gratii. Furioasă, se repezi asupra lui ca o turbată şi, smulgându-i bățul din mână, descoperi cu surprindere că era vorba de Wade.

Nu-şi găsea cuvintele ca să-şi exprime furia şi dezaprobarea pentru gestul lui.

- Oh, iarăşi tu! Mereu dau peste tine! ... Ce ai cu bietul animal care nu ți-a făcut nimic?! Ar trebui să fii biciuit până la sânge!

Wade, uluit de dezlănțuirea ei, vru să spună ceva, dar ea țipa atât de tare, încât îi fu imposibil.

- Ieşi de aici şi să nu te mai prind prin preajmă!

- Aşteaptă o clipă. Dă-mi voie să-ți explic! ...

- Ce se întâmplă aici, Tanya? Te aud țipând tocmai din parcare, o întrerupse Moon, care venea spre ei însoțit de Charlie.

- Ăsta ... psihopatul ăsta tocmai îl zgândărea pe Leopold cu bățul acesta, răspunse ea furioasă. Dă-l afară sau îi dau eu drumul lui Leopold ca să-l devoreze!

Wade, a cărei expresie devenise dură, îşi încrucişă brațele şi începu s-o privească drept în ochi spunându-i:

- O să-mi dai voie în sfârşit să-ţi explic? zise calm.

- Oricum, chiar dacă mi-ai jura pe Biblie, tot n-aş crede o iotă din ce ai de spus! Acum, şterge-o!

- Fie. Pentru că nu suport femeile care fac adevărate nazuri de copii răsfăţaţi, voi pleca. Dar mai înainte, cred că este necesar să-ţi semnalez prezenţa unor cioburi de sticlă în cuşca leului tău drag. Dacă nu le scoate nimeni, animalul poate să se rănească.

Cu aceste cuvinte, Wade se întoarse şi, neluându-i în seamă pe ceilalţi doi bărbaţi, părăsi menajeria.

Când se întoarse spre cuşcă, Tanya observă într-adevăr cioburi de sticlă pe podea. Leopold le contempla, culcat, în atitudinea lui placidă obişnuită.

- Cine să fi avut răutatea să le pună într-un asemenea loc? întrebă Moon.

Stupefiată, Tanya se mulţumi să ridice din umeri. Aşadar, Wade avusese dreptate. De ce naiba s-o fi enervat aşa, nelăsându-i şansa să se explice? Deschise cuşca şi curăţă podeaua de cioburi pe care, din fericire, leul avusese instinctul să nu se culce.

Profită ca să-i dea lui Leo căpşunile cu frişcă pe care la adusese, sub privirile ironice ale lui Moon şi Charlie, care făceau eforturi supraomeneşti să nu izbucnească în râs. Când leul îşi termină bunătăţile, Tanya ieşi şi încuie cuşca

în urma ei, grăbindu-se apoi să plece aruncându-le colegilor ei o privire glacială.

Mai târziu, când reconsideră incidentul de la menajerie, reuşi în sfârşit să admită că-l judecase nedrept pe Wade, încă de la început. Era datoare deci să-şi ceară scuze, şi în faţa martorilor, ceea ce nu era o treabă prea uşoară atunci când ai un temperament ca al ei.

Nu-l mai văzu pe Wade decât a doua zi dimineaţă, la micul dejun. Intrând în cantină, observă imediat zâmbetul complice şi ocheadele la trecerea ei, dar, prefăcându-se că nu le ia în seamă, se îndreptă direct spre masa tânărului. Chiar dacă remarcă şi prezenţa lui O'Brien, care avea reputaţia de a vorbi mult, nu ezită nicio clipă.

în timp ce se apropia de Wade, acesta o privea bănuitor, ceea ce nu va uşura deloc demersul Tanyei.

- îţi datorez scuze, spuse ea, destul de tare încât să poată auzi toţi cei din sală. Ieri, m-am enervat şi regret sincer ...

în loc de orice răspuns, Wade se mulţumi să dea din cap, dar Tanya era convinsă că savura în sinea lui gustul revanşei.

- Nu-i nimic, răspunse el calm. Este firesc să te temi că s-ar putea să li se facă rău animalelor tale.

- Aşa este, răspunse ea, printre dinţi. Vreau să-mi

repar greşeala şi, ca să mă ierţi, aş fi încântată dacă ai accepta o invitaţie la cină mâine seară.

Ezită o clipă, apoi se grăbi să adauge:

- Vor fi invitaţi şi Pop şi Marshall. în timp ce el o privea amuzat, ea crezu o clipă că o va refuza.

- Mă rog, vin cu plăcere. La ce oră sunt aşteptat? întrebă el zâmbind.

Dintr-o dată, fu luată pe nepregătite. Şovăi puţin, apoi răspunse repede:

- După spectacol.

- Fir-ar să fie, cât mi-ar plăcea să mă cert şi eu cu ea! zise O'Brien râzând ironic. Se pare că Tanya este un adevărat maestru în ale bucătăriei!

Fata nu luă în seamă remarca şi se îndepărtă cu capul sus, mulţumită că reuşise să-şi ducă la bun sfârşit demersul.

A doua zi după-amiază, Tanya se duse în oraş să facă nişte cumpărături pentru cină. Spre deosebire de ceilalţi oameni de circ, nu se simţea niciodată stânjenită când înfrunta lumea exterioară. Poate că asta ţinea şi de faptul că arăta ea însăşi ca un om normal.

în timp ce umplea căruciorul, surprinse o discuţie între două menajere aflate un pic mai departe, pe aleea centrală a raionului. Nu le dădu prea multă atenţie până

când una dintre ele făcu o remarcă nepotrivită cu privire la Caroline, femeia tatuată, care se afla întâmplător în acelaşi supermarket. Tanya se înfurie rău. Dacă n-ar fi ştiut că acest gen de meschinării n-o deranjau cu nimic pe Caroline, n-ar fi ezitat o clipă să se ducă să le apostrofeze pe cele două bârfitoare. Stăpânindu-şi enervarea, se mulţumi să-i arunce o privire ucigaşă uneia dintre ele înainte de a le întoarce spatele şi a se îndrepta spre casă.

După o matură gândire, alegerea ei se opri până la urmă la mâncarea favorită a lui Pop, chili "Cincinati". După ce ajunse acasă cu cumpărăturile, le aranjă în bucătărie astfel ca, după reprezentaţia de seară, totul să fie aproape gata înainte de venirea invitaţilor.

După spectacol, îi luă ceva timp să-şi aleagă o ţinută corespunzătoare. Se hotărî până la urmă la o bluză brodată, adusă din Mexic la turneul de anul trecut, şi o asortă cu o fustă lungă din catifea neagră. în timp ce îşi aranjă părul şi apoi se pregăti să-şi coloreze buzele cu un pic de roz, se opri brusc. De ce se străduia atât de mult pentru Wade Broderick? Nu merita!

Marshall sosi primul. După ce o complimentă apropo de toaletă, adulmecă mirosurile ce veneau din bucătărie, cu mare poftă.

- Ai nişte metode culinare nu prea ortodoxe, dar cu

toate astea rămâi o maestră în materie, Tanya, îi spuse el. Modul tău de a combina între ele felurile de mâncare tipic naționale mă surprinde întotdeauna la fel de mult.

- Oh, accept cu plăcere acest compliment venit din partea unui membru al înaltei Nobilimi Britanice! îi răspunse ea tachinându-l.

- Haide, Tanya, ştii bine că povestea asta face parte din personajul meu.

- Minciuni! îți cunosc secretul şi dacă într-o zi voi avea nevoie de mulți bani, voi şti cum să te șantajez. Gândeşte-te numai ce mutre ar face ceilalți dacă ar afla că am văzut un blazon absolut autentic pe scrisoarea aceea pe care ai primit-o de la ...

- Ajunge, Tanya, o întrerupse sec omulețul.

- Iartă-mă, murmură Tanya, stânjenită. Uneori, nu ştiu să tac. Dar, la urma urmei, de ce ar fi o crimă să ai origini aristocratice? Toată lumea îți spune de altfel lord Marshall, totuşi!

- Da, dar fiecare crede că mi-am construit personajul. Dacă ar descoperi adevărul, n-ar mai fi la fel.

- înțeleg, spuse ea, fără ca totuşi să priceapă raționamentul prietenului său. Trăim într-o lume foarte ciudată, adăugă ea oftând.

- într-adevăr, ciudată, repetă Marshall cu o expresie

crispată. Ce poate fi, într-adevăr, mai bizar decât să vii pe lume într-o familie căreia îi este atât de ruşine cu tine, încât te ține departe de ochii lumii, într-o aripă separată a castelului său. Până într-o zi când, sătul de atâta umilință, ajungi să te răzvrăteşti şi ... părinții tăi acceptă în sfârşit să te trimită la universitate, cu singura condiție să foloseşti un nume fals. Astea da, moravuri ciudate! ...

- Si mama ta avea aceeaşi atitudine josnică?

- Mama se temea atât de mult să nu aduc atingere prestigiului dragilor mei frați şi surori, încât nici nu vroia să-mi accepte existența. în schimb, când a fost vorba de semnat nişte hârtii pentru moştenire, n-au ezitat să facă apel la mine. Fiind primul născut, sunt legatarul privilegiat. Aşa că, într-o zi m-am hotărât să plec cât mai departe de această blestemată familie. Si am găsit aici, printre străini, toată bunăvoința de care n-am avut niciodată fericirea să mă bucur în familia mea.

- La fel s-a întâmplat şi cu mine, spuse Tanya. Cei de aici ar fi putut să se debaraseze de mine plasându-mă într-o familie adoptivă sau vreo instituție pentru orfani.

- Iată-ne deci fericiții supraviețuitori ai căilor întortocheate ale destinului!

A

în clipa aceea, auziră zgomot în antreu. Tanya se întoarse şi-l zări pe Wade, care zâmbea,în uşa care

rămăsese întredeschisă. De când stătea oare acolo? Stânjenită, îi făcu
semn să intre.

- Marshall mi-a spus că vă cunoaşteţi, nu-i aşa?

- Ne-am mai întâlnit în cortul clovnilor, într-adevăr, răspunse Wade adresându-i un gest amical piticului. Am discutat de altfel lucruri foarte interesante despre arta pantomimei.

- Apropo, ce părere ai despre ultimul număr al lui Gogo? îl întrebă Marshall.

- îmi place mult. Este într-un fel o adaptare după sceneta care i-a adus lui George L. Fox celebritatea, nu-i aşa?

- Adevărat? Nu te credeam atât de documentat asupra subiectului.

- De fapt, sunt un adevărat fanatic în domeniu.

- Şi ce mai eşti altceva? întrebă piticul, făcând ochii mici.

- Iartă-mă, nu înţeleg ce vrei să spui ...

- N-ai nimic în comun cu ceilalţi mecanici. De aceea, voiam să descopăr şi alte faţete ale personajului tău. Nu eşti cumva vreun spion în solda Circului Cookson?

Uluită, Tanya nu mai făcu niciun gest. De ce era Marshall dintr-o dată atât de ostil faţă de Wade? Ai fi

putut crede că vede în ochii lui de pitic privirea belicoasă a unui tată căruia îi este prezentat pentru prima oară iubitul fiicei sale.

- Nu sunt spionul nimănui, zise el. Nu mă tem de muncă grea şi-mi convine perfect să lucrez într-un circ, pentru că ador să călătoresc. Asta îmi doresc!

Tonul vocii sale demonstra că spune adevărul, aşa că Marshall încuviinţă din cap. Nu părea însă total mulţumit de răspunsul tânărului.

- în trupa noastră, spuse el, Pop a dat întotdeauna o şansă cuiva care munceşte cinstit.

- Este lăudabil din partea lui şi nici nu vreau mai mult, spuse Wade. Spre marea uşurare a Tanyei, Pop sosi din fericire înainte ca Marshall să poată relansa discuţia.

A

în timpul cinei, ea rămase tăcută şi nu-şi spuse nicio părere asupra vreunui subiect. Cei trei invitaţi nu mai conteneau cu elogiile în privinţa mâncării pe care ea o pregătise, chiar şi Marshall care de obicei nu avea decât dispreţ pentru mâncărurile tradiţionale mexicane.

- Ce mirodenii ai folosit? o întrebă Wade, când îl servi a doua oară. Este diferit de chili pe care-l mănânc de obicei. Ai vreun secret anume?

- Nicidecum, răspunse ea. Pun, printre altele, chimen, scorţişoară şi câteva foi de dafin.

- Este un deliciu! o complimentă el.

- Tanya este o bucătăreasă desăvârşită, interveni Pop. Când avea doisprezece ani, a decretat clar că mâncarea de la cantină îmi dădea durerile de stomac de care mă plângeam, aşa ca şi-a pus în cap sa înveţe pe lângă femeile care găteau. De atunci, amestecă în felul ei toate condimentele din lume, retuşează toate felurile de mâncare şi rezultatul este excepţional. Oricum, îşi atinge întotdeauna scopul propus. V-aţi dat seama cu toţii de asta, în alte domenii decât ale bucătăriei!

- Cu siguranţă! răspunse Wade vesel. Trebuie spus că nu este lipsită de caracter!

- Sigur, dar este blândeţea întruchipată faţă de orice om sau animal care suferă. Am auzit că ieri ai avut o asemenea experienţă amară, nu-i aşa?

- Am crezut că sunt prada unei adevărate tigroaice!

- Astăzi, în schimb, văd că este liniştea de după furtună! îl ironiză Pop.

- Voi, ăştia doi, nu vreţi să încetaţi cu comentariile? interveni Tanya, vexată de ironiile ce se făceau pe seama ei.

- O prinţesă ca tine trebuie să ştie de glumă! replică Wade cu amabilitate.

- Ai găsit cuvântul potrivit, zise Marshall. Tanya este o

adevărată prințesă care domnește peste micul regat al Circului Peeples, dar care ar fi viața ei în afara frontierelor acestui regat?

Când piticul rostea cu emfază această frază misterioasă, schimbă o privire complice cu Wade. Tanya, care nu mai înțelegea nimic, se simțea parecum exclusă din secretul pe care cei doi pareau sa-l împartaşeasca.

- Ei bine, cred că mă voi duce la culcare, spuse Pop întinzându-se. Mâine, va trebui din nou să ne facem bagajele şi drumul va fi lung până la Claremore.

Adăugă, întorcându-se spre Tanya:

- Nu te culca târziu, fetițo.

Wade profită, pentru a se ridica la rândul lui.

- Plec şi eu la culcare. Nu vreau să-mi atrag fulgerele lui Flat Iron, dacă voi întârzia mâine dimineață.

- Apropo de asta, reluă Pop, voiam să-ți spun că Flat îți apreciază mult munca. Mecanicii buni sunt atât de rari în zilele noastre, încât ține neapărat să te păstreze în echipa lui. După ce plecară invitații, Tanya nu-şi putu găsi repede somnul. Se gândea la acele cuvinte cu subînțeles care jalonaseră discuția, spre sfârşitul serii.

La ce vor fi făcut aluzie invitații ei când o calificaseră drept prințesă?

Si ea, de ce se supărase, din moment ce părea limpede

că Wade vrusese doar să glumească?

în sfârşit, de ce regreta acum că, la început, îl judecase greşit pe Wade?

Capitolul 6

în zilele care urmară, în timp ce trupa plecase din Kansas şi se mutase în Oklahoma, Tanya avea impresia că vede peste tot silueta musculoasă a lui Wade. Chiar dacă admitea cu uşurinţă că, într-un circ atât de mic, este firesc să te întâlneşti frecvent cu aceeaşi persoană, simţea în fiecare clipă prezenţa tânărului. în ciuda unei atitudini mereu amabile şi zâmbitoare, Wade nu se oprea niciodată să discute cu ea, şi asta spre marea dezamăgire a fetei.

Ea care până acum nu folosise niciodată vreun artificiu pentru a atrage privirile bărbaţilor, devenea din zi în zi mai cochetă. Se surprindea adeseori examinându-se în oglindă, îndoindu-se uneori de minunatele reflexe arămii ale părului său, sau de ochii negri tulburători.

Dar, poate că el prefera blondele? Nu fusese sensibil la farmecul ei atunci când se coafase cu acea perucă blondă pentru a o înlocui pe Shirley?

Tanya simţea încolţindu-i în suflet gelozia de câte ori îl zărea pe Wade discutând cu o femeie din trupă. îşi dorea mai mult decât orice pe lume să devină prietena lui ... sau mai mult.

Abia după o săptămână, după ce circul îşi instalase cortul pe un teren de la periferia oraşului Oklahoma City, avu ocazia să-i vorbească.

Pe Moon îl doborâse o gripă şi Charlie suferea de un lumbago, aşa că trebui să se ocupe de curăţenia cuştilor.

Wade o surprinse pe Tanya în plină activitate. Fata se străduia s-o convingă pe Moana, o leoaică, să se deplaseze pentru ca să poată curăţa partea de cuşcă rămasă murdară. Nu era un lucru uşor, pentru că animalul, ca toate animalele sălbatice, detesta apa.

- Nu te sperie nicio muncă, după cum se vede, zise el apropiindu-se.

încurcată, dresoarea îşi simţi inima bătând nebuneşte.

- Moon şi cu Charlie sunt bolnavi, răspunse ea pe un ton calm, stăpânindu-şi emoţia. Trebuie să ne descurcăm.

- îţi admir conştiinţa profesională, dar nu se poate spune la fel despre toată lumea.

- Oh, asta nu mă deranjează, să ştii.

- Ar fi de-ajuns totuşi să se reorganizeze un pic planificarea lucrărilor, pentru ca să nu fie mereu aceleaşi persoane care-i înlocuiesc pe cei absenţi.

Tanya se crispă imediat.

- Pop îşi cunoaşte meseria şi n-are nevoie de sfaturile tale! spuse ea supărată.

- Nu fi atât de impulsivă, nu era decât o sugestie!

- Nu-mi place să-l critici pe Pop! mormăi Tanya. El s-a ocupat întotdeauna de mine şi ...

- Presupun că la fel au făcut toți ceilalți artiști care te înconjoară, nu-i așa?

- Exact, sunt niște oameni cumsecade și eu îi apreciez enorm!

- Și acesta este un motiv ca să te omori cu munca așa cum faci? De când nu ți-ai mai luat o zi liberă?

- N-am nevoie. îmi este de-ajuns că mă odihnesc iarna și apoi, detest lenevia! ripostă ea.

- în privința asta, nu este nicio îndoială și se pare că munca într-adevăr îți priește, adăugă el privind silueta suplă a fetei. Tanya roși, în timp ce privirea lui Wade poposi pe buzele ei cărnoase.

Brusc, însă, el își reveni și spuse:

- Morris Vaughn m-a rugat să vin să te ajut. De unde să încep?

în ora care urmă, cei doi tineri lucrară într-o liniște amicală întreruptă doar de sfaturile și explicațiile Tanyei privind mecanismele de deschidere ale cuștilor.

După ce hrăniră animalele, se amuzară observând comportamentul Moarei, care-l privea languros pe Leopold. Bătrânul leu, măgulit, părea să-i răspundă plimbându-și mândru coama prin spatele gratiilor cuștii.

- Oare farmecul acestui bătrân cuceritor o mai avea efect? întrebă Wade.

- Leii păstrează o activitate amoroasă intensă până în ultimele lor zile de viață, comentă Tanya. Dacă ar fi om, Leo ar avea acum optzeci de ani. Iarna trecută, s-a împerecheat cel puțin de două ori. în afara sezonului, i-l încredințez acum lui Lars Larson, omul care m-a învățat tot ce ştiu în meseria mea, şi care conduce o crescătorie de animale nu departe de Sarasota.

Wade începu apoi să privească tigrul care se plimba nervos prin cuşca sa şi-i fixa pe cei doi tineri.

- Bietul animal, nu va cunoaşte toate bucuriile libertății, rămânând aici în captivitate, obligat să facă tumbe ca să-şi câştige hrana.

- Eu sunt convinsă că, dimpotrivă, este mult mai fericit aici decât în junglă! replică Tanya. De ce ar regreta foamea şi bolile inerente vieții în sălbăticie? Ar trebui să vezi în ce stare se află acele nefericite feline când sunt capturate! Le ies coastele prin blană de slabe. Aflate într-un circ, nu riscă niciodată să moară de foame şi sunt tratate la cea mai mică alertă de boală. în plus, iarna sunt şi mai liberi, pentru că pot ... în sfârşit ... înțelegi tu ...

- Nu, zău că nu înțeleg ... zise Wade pe un ton malițios.

- Pot să se împerecheze, asta este ... spuse ea bănuind că o tachinează.

- Oricum, eu prefer să fiu liber, mulțumesc pentru

asemenea “favoruri”, oricare ar fi celelalte riscuri!

- Dar vezi, tu nu eşti leu! în realitate, sunt nişte fiinţe nonşalante. De altfel, în sălbăticie, doar femela vânează şi asigură astfel supravieţuirea speciei.

- închipuieşte-ţi că n-aş dezaproba aşa ceva! glumi el.

- Reacţia ta nici nu mă miră! Nu ţi-ar displace ca o femeie să ţi se supună orbeşte, nu-i aşa?

- Mă rog ...

Facu o pauză, apoi reluă:

- Discuţia noastră ia o întorsătură puţin cam spinoasă. Mai degrabă vorbeşte-mi despre tigrii tăi ...

Tanya se simţi uşurată de iniţiativa lui şi spuse:

- Bennie se pare că nu se teme de foc, răspunse ea, aşa că m-am hotărât ca, în iarna asta, să-l dresez pentru numărul de trecut prin cercul în flăcări. Până în primăvara viitoare, sper că va face parte integrală din program. Ar fi o crimă să nu arătăm un animal atât de splendid.

Tanya şovăi o clipă apoi, privindu-l pe Wade, nu se putu abţine să nu-l întrebe care erau planurile lui pentru perioada de iarnă.

- Nu ştiu încă, răspunse el. Este mult prea devreme ca să mă gândesc. Până atunci, pot apărea o mulţime de evenimente.

- Ai pe undeva o familie?

- Este cumva un mod ocolit de a mă întreba dacă sunt însurat, Tanya? replică el.

- Bineînțeles că nu, nici nu mă priveşte!

Ezită un pic, apoi adăugă:

- Dacă tu însuți ai ridicat această problemă, îmi permit să ți-o pun.

- Nu, nu există nicio soție care să mă aştepte cuminte undeva şi, de altfel, n-am niciun plan în această privință, într-un viitor apropiat. Sunt un solitar din fire şi, în consecință, n-am niciuna dintre calitățile care ți se cer ca să devii soț bun. Dar ... mi s-a spus că artiştii ambulanți nu pun niciodată întrebări privind viața privată, nu-i aşa?

Tanya deveni stacojie sub privirea inchizitoare a lui Wade.

- N-am vrut să fiu indiscretă, Wade. Cred că, pentru noi, ar fi de-acum timpul să îngropăm ... “securea războiului” şi să devenim pur şi simplu buni prieteni. Voiam doar să ştiu mai multe despre tine ...

în ciuda bunelor intenții pe care părea că le predică, vocea ei avea aceleaşi intonații arogante. Aşa că fu mirată când Wade, venind încet spre ea, îi spuse:

- Şi eu vreau să devenim prieteni, Tanya. Din păcate, pentru noi acest lucru s-ar putea dovedi periculos.

- Nu înțeleg, Wade ...

- Adevărat? Şi totuşi, trebuie să-ţi fi dat seama de ceva ... în fine, Tanya, nu-ţi închipui ce dorinţă poate trezi unui bărbat acest zâmbet strălucitor, pielea aceasta atât de catifelată şi acest păr minunat? ...

El întinse mâna şi, când ea se grăbi să-şi ascundă sub caschetă o şuviţă rebelă, Wade o opri cu un gest:

- Nu, nu-ţi ascunde acest păr minunat pe care am dorinţa nebună să-l mângâi, încă din prima zi când te-am văzut!

Dresoarea rămase pur şi simplu hipnotizată de căldura vocii şi de blândeţea privirii lui. Aşa că nu protestă când îi scoase cascheta. Sub privirea vrăjită a lui Wade, părul des se revărsă în valuri matasoase pe umerii Tanyei.

El începu s-o mângâie îndelung şi, prinzându-i apoi faţa în mâini, se aplecă şi-i şopti cu o voce alterată:

- Cine ar fi bănuit că atâta înverşunare ascunde o asemenea blândeţe când eşti mângâiată? în tine nu există cumva două femei? Tanya - furia şi Tanya - tandreţea?

Subjugată de cuvintele lui Wade, Tanya rămăsese fără glas, incapabilă să reziste. Wade, cu un geamăt, o cuprinse de umeri şi o strânse cu putere la piept, apoi o sărută cu pasiune. De îndată ce Tanya simţi atingerea buzelor lui, avu impresia că-i fuge pământul de sub picioare şi n-ar fi vrut pentru nimic în lume ca acest sărut să se termine. Toate simţurile şi emoţiile ei erau trezite de o plăcere intensă, când în sfârşit Wade o

eliberă.

Tanya ghici atunci în ochii lui tot focul care ardea în spatele albastrului lor glacial.

- Dumnezeule, Tanya! spuse el, încă tremurând de dorința pe care nu reuşea să şi-o stăpânească, n-aş fi crezut că mă vei tulbura atât! ... Dar prefer să ne oprim aici ... n-ar fi deloc rezonabil să cedăm atracției dintre noi. Aminteşte-ți cărțile de tarot, ai tras Spânzuratul, nu-i aşa? Află că un bărbat în trecere pe aici călătoreşte singur. Nu vreau să te văd nefericită, eşti mult prea tânără şi mult prea vulnerabilă ca să investeşti într-o aventură fără viitor! ...

O sărută din nou, dar de data asta fără niciun pic de pasiune, un sărut tandru pur şi simplu, apoi dispăru. Tanya se trezi că rămăsese singură, cu tot trupul arzând de dorință neîmplinită şi cu mintea complet tulburată de ceea ce se întâmplase.

Mai târziu, după ce îşi mai recăpătase cât de cât calmul, o cuprinse un profund sentiment de frustrare. Nu avusese parte niciodată până acum de o asemenea umilință. De ce rămăsese pasiva când îl văzuse pe Wade ca se îndeparteaza?

Altădată, ar fi reacționat violent auzindu-i micul discurs condescendent pe care i-l debitase. Ce ar trebui oare să facă încât să se poată răzbuna pe el din cauza acestui afront?

Răspunsul îl găsi după o noapte albă. Era atât de sigură de

reuşita planului ei, încât îşi regăsi imediat buna dispoziţie.

Când îl văzu pe Wade, se prefăcu a fi uitat totul despre incident, ceea ce pe Wade îl linişti.

în modul cel mai firesc, îl invită din nou la cină, împreună cu Pop şi Marshall, aşa că el nu avea de ce să nu accepte.

- Adu si o sticlă de vin bun, îi propuse ea. O să gătesc nişte feluri italieneşti. Dar nu cheltui prea mult, un vin roşu californian va fi foarte bun!

Lui Wade i se păru că fata reţinuse avertismentul lui de zilele trecute, şi nu vrusese s-o jignească refuzându-i invitaţia, la urma urmei amicală.

Totuşi, avea în continuare dorinţa irezistibilă de a o vedea şi nu se putu abţine să se ducă să admire numărul de dresură al Tanyei. Când la sfârşitul spectacolului publicul o aplaudă frenetic pe dresoare, Wade avu un imens sentiment de mândrie. Tanya era într-adevăr excelentă şi atât de ... irezistibilă!

Ce naiba i se întâmpla? se întrebă Wade. Nu era obiceiul lui să se lase atât de impresionat de o femeie. Se miră, singur de nerăbdarea cu care se pregătea pentru cina din seara aceea, gândindu-se că era ridicol să aibă acest comportament de adolescent la prima lui întâlnire ...

în timp ce se apropia de rulota Tanyei, i se păru ciudat că nu aude zgomot înăuntru. Dar poate că venise mai devreme şi

probabil era primul venit.

Bătu la uşă, trăgând cu urechea; auzi muzică şi recunoscu imediat un vals de Chopin.

"O alegere neobişnuită pentru o artistă de circ!" gândi el, regretând imediat această constatare care denota cel mai clar snobism.

Câteva clipe mai târziu, Tanya îi deschise. Era îmbrăcată într-o fustă lungă vaporoasă şi un corsaj alb decoltat larg pe umerii ei graţioşi. Fu imediat cucerit de zâmbetul ei cald când îl invită să ia loc pe canapea.

Tanya era volubilă şi amabilă şi el se amuză la gândul că ea nu avea în niciun caz de ce să le invidieze pe femeile din înalta societate unde el era adeseori invitat.

De fapt, farmecul Tanyei acţiona atât de puternic asupra lui încât, o clipă, avu impresia că fusese vrăjit.

- Mă tem că, astă-seară, vei fi singur în compania mea, îl anunţă ea turnându-i primul pahar de vin. Pop s-a culcat, l-a doborât gripa asta pe care o are toată lumea, iar Marshal m-a anunţat că nu vine. A trebuit să-şi viziteze un prieten la spital şi este obosit.

După o scurtă pauză, adăugă cu un zâmbet fermecător:

- Sper că nu te deranjează?

Wade, neştiind prea bine ce să creadă despre această expresie ingenuă, nu-şi putu desprinde o vreme privirea de

buzele ei cărnoase.

- Nicidecum, răspunse el vesel. Ador mâncarea italienească şi mărturisesc că am o foame de lup!

Mai târziu, după ce termină specialităţile gătite de Tanya, Wade îi admiră mult talentele culinare.

- După o asemenea masă de gală, mâncarea de la cantină mi se va părea o raţie de subzistenţă!

- Recunosc că, de o vreme, la cantină se mănâncă foarte prost, spuse ea râzând. Şi este de neînţeles, pentru că bucătarul nostru, Cookie, este printre cei mai buni în meseria lui.

Spunând acestea, Tanya îi mai turnă un pahar de vin şi-i propuse un toast pentru însănătoşirea grabnică a lui Pop.

Cei doi continuară apoi să flecărească veseli; spre surprinderea lui Wade, dresoarea era foarte vorbăreaţă şi i se destăinuia cu uşurinţă.

- Ştii, Wade, pentru cei mai mulţi dintre oamenii din trupă, am rămas fetiţa pe care au cunoscut-o de mică, dar nu mai sunt atât de nevinovată pe cât s-ar crede! Am avut deja câteva aventuri cu băieţi de vârsta mea dar, de fapt, sunt atrasă mai mult de bărbaţi mai maturi ...

Wade rămase fără glas, uluit de o asemenea mărturisire.

Tanya se apropiase de el într-atât încât putea s-o atingă fără să facă vreun gest şi, încetul cu încetul, perfumul ei îl

ameţea.

- Ochii tăi de pisică mă fascinează, nu se putu el abţine să-i mărturisească.

- Ai grijă, răspunse ea încet, aş putea să te zgârii!

Se aplecă, atât de aproape, încât el îi simţi răsuflarea caldă pe obraz.

- Ai tăi au culoarea cerului Floridei într-o după-amiază de vară, adăugă ea privindu-l languros.

închise ochii, şi Wade profită de ocazia care i se oferise şi îşi apropie buzele de ale ei.

Avea impresia că primeşte în sfârşit o recompensă pe care o aştepta de la începutul serii.

Tanya îi răspunse la sărut înnodându-şi braţele în jurul gâtului lui, şi începu să-i mângâie voluptuos părul.

îmbrăţişarea lor deveni mai insistentă şi sărutul mai pătimaş. Părea că nimic nu-i mai poate opri în timp ce alunecau încet pe canapea.

Tanya, simţind că ora răzbunării ei se apropia îl lăsă pe Wade s-o mângâie cu pasiune pe gât, pe umerii goi apoi, cu un gest lascív, îl îndemnă să se întindă lângă ea.

Plănuind această ispită, devenea ea însăşi sclava acestui joc al seducţiei, sau poate că alcoolul o făcea să-şi piardă capul?

Acum însă era prea târziu să dea înapoi şi Wade, cuprins de flacăra pe care Tanya o aprinsese în el, începea s-o

dezbrace. Când degetele lui pricepute începură să-i străbată cu înflăcărare corpul până în locurile cele mai secrete, Tanya se înfioră ca sub acțiunea unui curent electric. Absolut confuză, îl ajută şi ea să se dezbrace şi, în clipa când el fu aproape s-o posede, Tanya, cu ultimele-i puteri, îi şopti la ureche:

- Este pentru prima oară, Wade ...

Tânărul încremeni, stupefiat.

- Vorbeşti ... vorbeşti serios, Tanya?

Surprinsă de asprimea vocii lui, ea adăugă, ezitant:

- Este ... este atât de important pentru tine?

- Important ...? reluă el, descumpănit. Dar drept cine mă iei, Tanya? Adineauri, mi-ai spus că nu eşti la prima experiență, totuşi ...

Wade părea furios. în ceea ce o privea, fata ar fi dorit să-l facă să înțeleagă că-l alesese să-i fie primul amant, dar mândria o împiedica.

După un moment de tăcere stânjenitoare, se ridicară amândoi şi, evitând să-şi întâlnească privirile, se îmbrăcară în tăcere. Tanya, adunându-şi toată demnitatea, se îndreptă spre bucătărie sa iaca o cafea.

- Wade, nu trebuie să faci o dramă din asta! spuse ea când fu sigură că vocea nu-i va trăda suferința.

- îmi pare rău, Tanya, mormăi el. Ar fi trebuit să bănuiesc ... Nu ți-a plăcut mica mea mustrare de ieri, nu-i aşa?

Fata ascultă fără să răspundă nimic, cu buzele strânse.

- Probabil că ți-am părut arogant, moralizator sau chiar snob ... Dar află totuşi că nu voiam să am o aventură, abia te-am cunoscut! ... Si apoi, dă-ți seama, ne despart zece ani!

- Si este important, când doi oameni se iubesc?

- Dacă n-ar fi vorba decât despre diferența de vârstă! Ce aş putea să-ți propun în schimbul vieții liniştite, protejate, pe care o ai aici, în sânul circului? Mâine sau peste o lună, nu voi mai fi aici şi nu vreau să tulbur echilibrul fragil al vieții tale, asta-i tot! ...

- Poate că ... este deja prea târziu ... şopti ea.

- Nu cred ... Mă vei uita uşor în brațele unui bărbat de vârsta ta. Cel puțin, acela nu va avea poate o viziune dezamăgită asupra lumii.

Spunând acestea, se ridică fără să mai aştepte cafeaua şi plecă repede.

Rămânând singură şi descumpănită, Tanya se prăbuşi pe canapea şi izbucni în lacrimi strângând în brațe leul de pluş, ultimul vestigiu al unei copilării dispărute pentru totdeauna.

Capitolul 1

Tanya stătea la masă în cantină, cu o ceaşcă de cafea neagră în mână. Asculta distrată zvonul conversaţiilor din jurul ei şi se simţea ciudat de singură, ca şi cum un zid de netrecut o despărţea de prietenii în mijlocul cărora se afla.

întreaga trupă sărbătorea cea de a şaizeci şi şasea aniversare a lui Pop şi niciunul dintre membri n-ar fi dorit să lipsească de la eveniment. Astfel, de la cel mai umil muncitor la cel mai celebru artist, toţi fuseseră de acord să organizeze o sărbătoare, în ciuda perioadei prea puţin prospere prin care trecea circul.

Lucrul cel mai greu a fost acela de a-l atrage pe Pop la cantină. Când în sfârşit acesta apăru, avu surpriza să găsească aici întreaga trupă. Apariţia lui declanşă un concert de "La mulţi ani", acompaniat de urări sonore care-l luară pe nepregătite. Bătrânul director, mai emoţionat decât ar fi vrut să recunoască, le mulţumi tuturor în felul lui ursuz.

Cookie, bucătarul, pregătise pentru această ocazie o prăjitură uriaşă decorată cu cremă de migdale, precum şi faimosul lui punci de fructe şi parfumat cu scorţişoară, al cărui secret îl păstra cu sfinţenie.

Vesela adunare era în toi şi, pe rând, toţi membrii trupei veneau să profite de sărbătoare, fiecare urmându-l pe altul

pentru a nu lăsa publicul de după-amiază fără mici spectacole în aer liber.

De ce era Tanya atât de nerăbdătoare ca prietenii ei să plece în sfârşit? în adâncul sufletului, îşi dorea să se termine odată această veselie. “Ca să nu trebuiască să înfrunte glumele îndoielnice ale mecanicilor şi celorlalţi amici, măcar să mă prefac că particip la buna dispoziţie generală!” îşi zise ea .Ce se întâmpla cu ea? Doar era înconjurată de toţi cei pe care-i aprecia de obicei!

Si de ce se încăpăţâna să rămână cu privirea aţintită spre intrare, în speranţa că în orice clipă îl va vedea apărând pe bărbatul acela înalt cu ochii de culoarea cerului? Si chiar dacă ar veni, cu siguranţă, Wade n-ar veni spre ea. La drept vorbind, ea nu-i dăduse deloc posibilitatea de a-i vorbi, în ultima vreme. De câteva ori când nefericitul încercase s-o abordeze, îl ignorase într-un asemenea fel, încât dispreţul faţă de el nu lăsa loc de nicio îndoială. Şi Tanya avea ferma intenţie de a persevera în această atitudine, chiar dacă bârfele erau în floare printre colegii ei. Fiecare interpreta într-un mod mai mult sau mai puţin eronat neînţelegerile dintre cei doi tineri.

Alice tocmai spusese ceva, iar Tanya, care şedea alături, răspunse distrată, chiar dacă nu auzise niciun cuvânt. Uriaşul Tim, aflat şi el prin preajmă, asculta cu amabilitatea lui obişnuită eternele poveşti despre isprăvile sportive ale lui Pop,

de pe vremea când acesta era boxer. Cât despre Marshall, căţărat pe mai multe perne, discuta aprins cu bucătarul despre modul cel mai bun de a prepara tocana de oaie “a l'anglaise”.

Mai mulţi mecanici se adunaseră în jurul unei mese şi se întreceau în glume îndoielnice. Tanya, obişnuită cu acest gen de atitudine necioplită şi grosolană, încerca să-i ignore.

Familiile Rodrigues şi Zorbi se aşezaseră la o altă masă şi discutau veseli într-un dialect absolut deosebit, pentru că nici unii nici alţii nu se exprimau în engleză, ci într-o limbă hibridă, atât de caracteristică actorilor ambulanţi, veniţi de peste tot, în care fiecare asocia din plin gesturile cu cuvintele.

Din când în când, privirea Tanyei o întâlnea pe cea a fiului mai mare al familiei Zorbi, care o privea pe furiş. Dar, indiferentă la zâmbetul lui strălucitor, îşi întoarse repede capul. Cu doi ani mai mare decât ea, tânărul era foarte seducător, cu tenul lui măsliniu şi ochii negri. Nu cu mult timp în urmă, ar fi fost fără îndoială măgulită s-o curteze, dar astăzi, nici nu-i păsa de el.

Ce se întâmplase cu ea, ce se schimbase de numai înfumuratul acela de Wade îi bântuia gândurile?

- S-a întâmplat ceva? o întrebă Tim, uriaşul.

Cei mai mulţi oameni erau impresionaţi de înălţimea lui Tim, dar Tanya, dimpotrivă, se simţea în perfectă siguranţă în

preajma lui, şi asta încă de când era mică. într-adevăr, într-o zi, pe când era doar un copil, fusese cât pe ce să cadă în timpul unei lecţii de călărie. Tim o prinsese atunci în ultima clipă şi o suise pe umerii lui laţi. De atunci, dresoarea ştiuse că uriaşul va fi mereu prezent s-o salveze, la cel mai mic pericol.

- Sunt un pic obosită, atâta tot, răspunse ea, zâmbindu-i prietenului ei. Turneul acesta a fost cam agitat, nu-i aşa?

- Da, ai dreptate, răspunse Tim cu un aer trist. Si nu se poate spune că am bătut recordul câştigurilor. Până şi George Green n-a mai primit niciun bacşiş la standuri. Şi apoi, nu contractele cu municipalitatea ne vor umple portofelele. Pe Camera de Comerţ sau pe alte sindicate, nici atât nu te poţi baza în vânzarea biletelor. Oamenii aceştia se mulţumesc doar să ne elibereze permisul de instalare şi atât. La fel o să fie toată săptămâna aici, la Fort Worth. Totuşi, sunt sigur că ne-am fi putut descurca să mergem la Houston; acolo, de obicei vin mai mulţi spectatori.

- Dar ce tot spui? Sigur că o să mergem la Houston! Vom avea spectacol vinerea viitoare, în locul circului Martinez, care a fost victima unui incendiu. Contractul s-a semnat acum două-trei săptămâni!

- Eşti sigură? M-am uitat pe itinerar azi-dimineaţă şi, aparent, nimic n-a fost modificat.

- Ce naiba, doar am avut contractul sub ochi! insistă ea.

Mai înainte chiar ca ea să poată continua, Pop ceru să se facă linişte, lovind cu linguriţa într-o ceaşcă.

De îndată ce îşi termină discursul de mulţumire, urmară mărturiile de simpatie făcute atât de spontan încât, de data asta directorul nu putu să mai ascundă că este emoţionat până la lacrimi.

în timp ce Tanya era atentă la eternele văicăreli ale Octaviei, Wade apăru în sfârşit. Tanya, care-l zărise, începu o conversaţie însufleţită, spre marea surprindere a cărturăresei.

Câteva clipe mai târziu, după ce salută pe toată lumea, tânărul se apropie de ea. Tanya îi recunoscu imediat apa de toaletă cu un uşor parfum de lămâie. Aplecându-se spre ea, îi şopti la ureche:

- Vreau să-ţi vorbesc, Tanya. Ne întâlnim peste cinci minute în faţa cantinei ...

Ea ar fi preferat să înfrunte un tigru feroce decât să trebuiască să-i vorbească, dar Wade se eclipsase atât de repede, încât nu avusese timp să reacţioneze.

Deocamdată, el se dusese să bea un pahar cu vreo câţiva mecanici şi părea atât de bine integrat printre ei, încât Tanya resimţi o profundă ranchiună faţă de el.

"N-o să-ţi cânt niciodată în strună, domnule Wade Broderick! Nici astăzi, nici mâine!" gândi ea, hotărâtă.

în ciuda acestei hotărâri însă, curând se ridică, spunând că

pentru ea este timpul să plece şi să se pregătească pentru spectacolul de seară.

După-amiaza era pe sfârşite, dar soarele încă strălucea afară. în câteva minute, petrecerea dată în cinstea lui Pop se va sfârşi şi rutina care preceda spectacolul îşi va reintra în drepturi. în timp ce Tanya ezita, căutându-l din priviri pe Wade, tânărul se apropie de ea, zâmbindu-i cald. “De ce am venit oare aici?” se întreba ea. în adâncul sufletului, puse asta pe seama curiozităţii. Doar dacă nu cumva era un mod de a-şi arăta şi mai mult indiferenţa faţă de el?

- Ei bine, despre ce este vorba? întrebă ea pe un ton cât se poate de detaşat.

Wade dădu din cap, vizibil exasperat, şi spuse:

- Asta a durat prea mult, Tanya! Nu sunt duşmanul tău şi, la urma urmei, nu-ţi vreau răul!

- Nu-mi vrei răul? repetă ea, încruntându-se. Ce vrei să spui?

- Ascultă, nu suntem aici să ne jucăm de-a ghicitul. Dintr-o clipă în alta, întârziaţii vor ieşi din cantină şi se vor repezi la treburile lor; nu este deloc momentul să ne certăm. Vroiam doar să-mi cer scuze pentru purtarea mea nepotrivită din seara trecută. Dar, pentru Dumnezeu, încetează cu copilăriile astea! Nu este nevoie să mă eviţi astfel de fiecare dată când ne întâlnim! Am făcut o greşeală, am înţeles, dar suntem adulţi şi

putem să rămânem buni prieteni, nu-i aşa?

Primul reflex al Tanyei fost să riposteze vehement, al doilea, să izbucnească în lacrimi. Dar, impunându-şi să rămână calmă, reuşi să afişeze un zâmbet cât se poate de relaxat.

- Habar n-am la ce faci aluzie, replică ea. Doar dacă ... nu este vorba despre ... micul incident din seara aceea? Dar, de ce ai crede că, pentru mine, are o aşa importanţă? Te supraapreciezi, dragul meu!

- Aşadar, dacă înţeleg bine, nu trebuie să facem o întreagă poveste din asta. Şi cu siguranţă, totul a fost numai închipuirea mea?

Din nou, Tanya se prinsese în propriul joc, aşa că ridică din umeri, fals dezinvoltă.

înainte ca el să mai poată adăuga ceva, îl salută rece şi se
A 1 W W | fw W W I W A W T » 1
îndepărtă, cu capul sus, fara sa priveasca în urma. în ciuda dorinţei de a alerga să se refugieze în rulotă, reuşi să meargă fără o ţintă precisă până când Wade nu mai putea s-o vadă.

în seara aceea, nimeni nu-i remarcă paloarea feţei şi, după reprezentaţie, când era de acum singură în patul ei, cine ar fi bănuit că Tanya plângea în hohote?

Cu toate acestea, tensiunea dintre cei doi se mai relaxa după discuţia lor. De fiecare dată când îl vedea, Tanya putea în sfârşit să se oprească şi să discute cu el verzi şi uscate, ca şi

cum ar fi fost în relații excelente.

Wade avusese dreptate când vrusese să clarifice intențiile lui în ceea ce o priveşte. Tanya îi respecta retroactiv sinceritatea. Dar sentimentele ei nu evoluaseră deloc ... Rămânea în continuare îndrăgostită nebuneşte de el si suferea că fusese respinsă.

Când, vinerea următoare, trupa ajunse în plină noapte pe terenul rezervat circului din Houston, pe Tanya o aşteptau alte probleme. Nu numai că nimeni nu fusese anunțat de sosirea trupei, dar autoritățile nu făcuseră niciun anunț despre sosirea Circului Peeples, în weekend.

Trebui un oarecare timp pentru a descurca toată povestea şi până la urmă descoperiră că greşeala fusese făcută de Pop. Contractul semnat şi însoțit de cecul de rezervare nu ajunsese niciodată la Houston.

JerOme, cel care era responsabil cu relațiile publice, era un pachet de nervi şi nefericitul Pop fierbea. Ca de fiecare dată, Jerome venise mai înainte, umpluse oraşul de afişe şi aranjase câteva interviuri cu presa locală. Si toate astea, degeaba.

Tanya pricepu repede că responsabilitatea unei asemenea greşeli nu era decât consecința zăpăcelii lui Pop. Sau, pur şi simplu, uitase.

Când auzise despre turneul la Houston, ea însăşi pregătise contractul pentru ca Pop doar să-l semneze. Directorul îi

promisese că va pune scrisoarea la poştă chiar în după-amiaza aceea, dar n-o făcuse.

Dresoarea avu curând confirmarea faptelor. Scotocind prin buzunarele impermeabilului bătrânului Pop, găsi plicul neatins. Lucru curios, Pop nici nu-şi făcuse griji că nu primise nicio confirmare din partea Comitetului de organizare a spectacolelor din Houston.

Decât să-l confrunte pe director cu dovada de netăgăduit a neatenţiei sale, Tanya preferă să ia greşeala asupra ei. La drept vorbind, o făcu mai ales pentru a menţine o oarecare solidaritate între membrii trupei şi a-l scuti de necazuri pe cel pe care-l considerase întotdeauna ca pe un tată adoptiv.

De câtva timp încoace, într-adevăr, umblau o mulţime de zvonuri despre Pop, pe care unii îl acuzau că devenise senil. Sigur, dacă ar fi ştiut adevărul, artiştii vechi ai trupei nu i-ar fi căutat nod în papură prietenului lor de o viaţă, dar cu siguranţă, nou-veniţii nu i-ar fi iertat greşeala. La urma urmei, pe aceştia îi lega de circ doar un contract ...

Astfel, Tanya trebui să îndure cu stoicism în prezenţa lui JerOme şi a lui Mande, toată furia directorului. în ciuda scuzelor repetate, nefericita auzi adresându-i-se cele mai dure reproşuri.

Când în sfârşit fu singură în rulota ei, cu o ceaşcă de cafea în faţă, se relaxă şi încercă să uite incidentul neplăcut.

încă nervoasă, tresări când auzi bătăi în uşă. Deschise şi în prag îl văzu pe Wade. într-un impuls inexplicabil, se

W A 1 1 | -piW W w w A . 1 A. A A .

arunca în brațele lui. Fara sa spună un cuvânt, el îi mângâie părul cu atâta blândețe, încât o linişti imediat.

- Mi s-a povestit ce s-a întâmplat ... spuse el calm. M-am gândit că ai nevoie de un prieten să te consoleze.

- Este drăguț din partea ta că ai venit, spuse ea cu o voce tremurată. Pop nu m-a menajat deloc! Am crezut o clipă că îmi va da o corecție ca atunci când eram mică!

- Dacă numai la asta te aşteptai, înseamnă că scăpai uşor. în locul lui, eu ți-aş fi reținut din salariu pentru pierderile suferite. Aşa că poți să te consideri fericită, ar fi putut să fie mai rău!

La aceste cuvinte, Tanya nu-şi putu reține furia. Cu un gest brusc, se eliberă din îmbrățişarea lui.

- Ar fi trebuit să bănuiesc! strigă ea. Câtă îndrăzneală! Cum îndrăzneşti să mă critici pe mine ... ratatule! Ce ai făcut tu până acum în viața ta? Ce responsabilități ți-ai asumat?

Wade încremeni la această insultă, dar fata continuă, prea nervoasă ca să fie atentă la cuvinte:

- Nu ştiu adevăratul motiv al vizitei tale, dar o s-o ştergi chiar acum! Pe viitor, să nu-mi mai ieşi în cale! N-am nevoie de consolarea ta!

Wade rămase o clipă tăcut, uluit de vehemența ei.

- Iarăşi ai interpretat greşit ce ţi-am spus, zise el, printre dinţi.

Apoi, adauga cu raceala:

- De ce o fi trebuit să vin? Mi se pare evident că n-ai nevoie de mine.

Şi dispăru imediat, lăsând-o pe Tanya amuţită de o furie cumplită împotriva ei însăşi. Recunoştea şi de data asta că greşise enervându-se astfel împotriva lui.

După ce plecă de la Tanya, Wade se duse să se calmeze plimbându-se pe câmpia ce înconjura terenul pe care era instalat provizoriu circul. Vântul dimineţii care adia peste câmpiile Texasului îi răcori imediat faţa şi-i permise să-şi pună ordine în gânduri.

Plecase atât de repede pentru a evita o discuţie prea furtunoasă pentru Tanya. Simţise o violentă dorinţă de a o face să înţeleagă o dată pentru totdeauna şi să-i înlăture această susceptibilitate de care dădea dovadă. La drept vorbind, Wade avea o dorinţă nebună de a face dragoste cu ea ...

Toată săptămâna rătăcise, negăsindu-şi locul. Nu dorise niciodată o femeie aşa cum o dorea pe Tanya care, asemenea unui adevărat demon, folosea toate subterfugiile imaginabile pentru a-l atrage spre ea. Oare îşi dădea seama cel puţin, de răul pe care i-l făcea?

Când o surprindea plimbându-se prin tabără, trufaşă, cu părul ei minunat fluturând în vânt, se simțea ore întregi tulburat. Wade îndura un adevărat calvar ştiind-o atât de aproape şi, în acelaşi timp, atât de departe de el. Cu atât mai mult, gândea el, cu cât dacă n-ar fi avut scrupule, Tanya ar fi fost de acum o lună a lui.

Din păcate însă, nici nu se punea problema să se angajeze într-o relație care ar dura doar o vară, pentru a lăsa apoi în urma lui o tânără dezamăgită. El însuşi avea destule cicatrice încât să se comporte cu atâta nepăsare,
W W A I v 1 • ,
tara sa se gândeasca la consecințe.

în plus, ştia sigur că această viață normală îl va plictisi mai devreme sau mai târziu. Nu avea nicio problemă cu faptul că i se dădeau ordine, era doar un angajat, dar nu era în firea lui să rămână pasiv, să nu acționeze. Incompetența şi risipa de energie la care asista în fiecare zi începea, de altfel, să-l irite în cel mai mare grad. Aceste câteva săptămâni fără responsabilități îi dovediseră cât de mult îi lipseau afacerile. în această privință, cel puțin, Larry avusese dreptate.

La toamnă se va reîntoarce deci la New York, îşi va relua viața, cu câteva schimbări, bineînțeles. în primul rând, va termina cu mondenitățile şi cu acele petreceri insipide. îşi va regăsi mai degrabă vechii prieteni şi-i va evita pe snobi. Zău, ce ar fi făcut Tanya în lumea aceasta? Printre ai ei este o

prințesă, fireşte, dar cât de străină s-ar simți în jungla marilor orașe ...

Lăsându-şi gândurile să hoinărească, Wade se întoarse în tabără. Din cauza încurcăturilor ivite, nu era nicio activitate. în dimineața aceasta, mare parte a trupei îşi recupera cu siguranță lipsa de somn acumulată şi dormeau cu toții prin rulote.

Trecu prin fața rulotei lui Pop, când bătrânul, auzind zgomot de paşi pe pietriş, ieşi să-i vorbească:

- Te căutam, Wade Broderick, zise el pe un ton sec. Trebuie să-ți spun că m-ai dezamăgit enorm.

- Nu înțeleg. Ce s-a întâmplat? întrebă tânărul, vizibil mirat.

- Nu face pe nevinovatul, te rog! bombăni Pop. Tanya mi-a povestit totul. Fetița asta nu merită să te porți aşa cu ea. M-am hotărât, am calculat cât îți datorez, şi am pus totul în acest plic. Ia-l şi nu mai pune niciodată piciorul pe aici! Nu avem nevoie de scandalagii printre noi! Ai exact o jumătate de oră să pleci, altfel oamenii mei vor avea grijă s-o faci, de voie sau cu forța!

Enervat de această nedreptate, Wade rosti cu asprime:

- Presupun că este inutil să mă apăr. N-ar folosi la nimic dacă ți-aş spune că greşeşti şi că nu i-am făcut niciun rău Tanyei, nu-i aşa?

- Eu țin cont de fapte, tinere, replică Pop. Tanya nu

aparține acelor femei care mint. Si apoi, a fost într-adevăr tulburată, nu juca teatru. Aşa că nu vreau să te mai văd zăpăcind-o astfel. De altfel, ea valorează de o sută de ori mai mult decât tine, ai auzit? N-am vrut să cred zvonurile care circulau despre voi. Dar până la urmă a trebuit să accept realitatea; nu eşti altceva decât un vagabond cum vezi atâția prin preajmă, şi încă dintre cei mai răi ... Aşa că, dispari cât mai repede; altfel, sunt încă destul de în putere ca să-ți aplic o corecție!

Chipul lui Wade se crispă când simți cât de mult îl disprețuia Pop. Fu pe punctul de a spune ceva dar se
W A 1 • • /'W W W • W A . At A .
răzgândi şi, fara sa mai rosteasca un cuvânt, îi întoarse spatele ignorând plicul pe care directorul i-l întindea.

în următoarele zece minute, Wade îşi făcu bagajele şi era deja pe şosea. începu să caute cea mai apropiată stație de autobuz care-l va duce cât mai departe de acest circ ... Se întorcea la vechea lui viață din New York.

Capitolul 8

Chiar dacă alesese să-l numească Bennie, Tanya descoperi repede că acest nume nu se potrivea defel personalității tigrului ei bengalez. încă de la prima lecție de dresaj, observase că este deosebit de recalcitrant, şi asta în ciuda unei inteligențe peste medie.

Tigroaica, la care totul te făcea să crezi că este sora lui,

avea un caracter total opus lui Bennie; era o felină docilă şi nonşalantă. Astfel că, după ore întregi în care se împrietenişeră, dresoarea reuşi pâna la urma s-o faca sa execute câteva figuri elementare.

Când Pop o întrebase pe Tanya de ce o botezase pe tigroaică Bethsabee, ea începuse să râdă amuzată, spunându-i că pur şi simplu pentru că nu mai exista niciun tigru cu acest nume.

Foarte devreme în cariera ei, îşi dăduse seama că era practic imposibil să n-ai preferințe pentru un animal sau altul. Astfel că tigroaica cu ochii ei catifelați şi firea ei dezghețată, deveni foarte repede favorita Tanyei.

Relația cu Bennie era însă diferită; tigrul îi trezea admirația, dar şi prudența.

De când circul se instalase pentru iarnă nu departe de Sarasota, lucrase intens cu tigrul pentru a perfecționa exercițiul cu trecerea prin cercul de flăcări. Numărul acesta era întotdeauna spectaculos şi smulgea aplauzele publicului, mai ales când era executat de un tigru. Tanya îl pregătise pe Bennie progresiv, făcându-l mai întâi să treacă printr-un simplu cerc de metal apoi, cu perseverență şi concentrare, reuşise în sfârşit să-l facă să treacă prin flăcări. îl mai învățase şi alte figuri, cum ar fi cea nu mai puțin faimoasă în care tigrul se cățăra peste o adevărată piramidă vie, formată doar din lei.

Tanya îşi petrecu astfel cele patru luni de pauză, gândindu-se pe bună dreptate că aceste noi numere de care publicul nu se mai sătura, va adăuga o şi mai mare strălucire numărului de dresaj.

Pe măsură ce trecea timpul, era din ce în ce mai evident că Bennie era rivalul lui Leopold, căutând să le domine cu orice preț pe celelalte feline. Astfel că Tanya avea grijă ca întotdeauna să existe o distanță respectabilă între tigru şi leu, când intrau în arenă. Comportamentul tigroaicei, mai ales în perioada împerecherii, nu-i uşura deloc sarcina, pentru că Leopold era preferatul ei.

- Ah, cât de perverse sunt felinele! zise Marshall, într-o zi când veni s-o viziteze pe Tanya.

Stăteau amândoi lângă cuşca tigroaicei şi o priveau cum se foloseşte de toate farmecele pentru a atrage privirea lui Leopold. îşi freca mustățile de barele cuştii şi, asemenea unei pisicuțe, mieuna languros.

- De ce trebuie ca întotdeauna preferințele acestor doamne să se îndrepte către masculul care li se potriveşte cel mai puțin? reluă ironic Marshall.

- Lasă, lasă! Şi chelnerița aceea micuță cu nişte picioare de vis pe care ai luat-o în maşină pe şosea, când făcea autostopul? A făcut cumva şi ea o alegere proastă? ... îi replică Tanya tachinându-şi prietenul.

La această remarcă, piticul îşi plecă sfios pleoapele, încântat de un asemenea compliment. Spre ciuda colegilor lui masculini, Marshall avea într-adevăr mult succes la femei.

- Oh, există întotdeauna femei cu suficient bun-simț pentru a recunoaşte că talia unui bărbat nu înseamnă nimic, față de dragostea pe care i-o poate oferi, spuse el cu oarecare înfumurare. Dar, zău, ce poți spune despre o tigroaică în călduri care se îndrăgosteşte nebuneşte de un leu ştirb şi aproape centenar, în lumea lor? Si ce să mai zici de o dresoare superbă care tânjeşte toată ziua, disperată că şi-a pierdut singurul şi unicul prieten, un amărât de mecanic care tocmai a abandonat-o în mod laş ... ?

Tanya îşi feri privirea de ochii mult prea pătrunzători ai lui Marshall. Nu era deloc surprinsă de perspicacitatea piticului, care reuşise să-i ghicească secretul.

Fata se întrebase neîncetat de ce plecase Wade atât de brusc. Poate din cauza asprimii insultelor ei care l-au jignit într-atât încât să plece fără măcar să-şi ia la revedere? Dar, la urma urmei, el avusese sinceritatea s-o prevină că era doar în trecere pe aici, era un hoinar. Totuşi, doar la gândul că nu-l va mai vedea niciodată, Tanya îşi pierduse somnul şi, mai ales, pofta de viață.

- Nu vreau să abordez acest subiect, bombăni ea sec. între mine şi Wade Broderick n-a fost niciodată nimic, absolut nimic

...

- Nimic, într-adevăr. în afară de faptul că erai îndrăgostită nebuneşte de el şi el de tine. Aveaţi amândoi simptomele unor îndrăgostiţi visători! ... Si înainte să-mi spui să nu mă amestec în treburile altora, dă-mi voie să-ţi reamintesc că vechiul tău prieten Marshall este tot aici lângă tine! Dacă vrei să mi te confesezi, ştii bine că sunt disponibil să te ascult ...

Tanya zâmbi timid şi murmură, impresionată:

- Mulţumesc, Marshall, eşti atât de drăguţ. Ştiu că pot conta pe tine, la nevoie.

Aşa cum se aşteptase, Marshall nu aprecie acest gen de compliment şi ripostă:

- Drăguţ! Eu nu sunt drăguţ! Dimpotrivă, infirmitatea m-a făcut să fiu mai dur decât alţii! Tatăl meu spunea că sunt mult prea agresiv şi m-a forţat să consult un eminent psihiatru din Londra ... Bineînţeles că acesta a emis o teorie foarte complicată pentru a explica de ce am acest caracter, dar fără să mi-l poată schimba!

- Ştiu. Te cunosc de pe vremea când, copil fiind, îmi dădeai lecţii. Mă terorizai şi eu nu îndrăzneam să mă revolt. Şi numai Dumnezeu ştie cât mi-aş fi dorit! Pe vremea aceea, nu înţelegeam de ce trebuia să învăţ literatură.

- Ca să vezi ... Apropo, ai citit cartea pe care ţi-am

împrumutat-o săptămâna trecută? Voiam să vorbim despre ea.

- N-o să-mi dai aşadar nicio clipă de răgaz? gemu ea, tânguindu-se comic. De parcă în acest moment aş avea timp să citesc un roman! Oricum, ai face bine să te obişnuieşti cu ideea că nu voi fi niciodată la fel de cultivată ca tine!

- Poate că ai dreptate, dar acesta nu este un motiv să lenevești! ripostă piticul. Nimeni nu ar trebui să se oprească niciodată din a se instrui, chiar şi la optzeci de ani!

- Foarte bine, foarte bine! Dar, zău, ştii bine că aş prefera altceva decât o lucrare filozofică. N-am reuşit încă să trec nici de primul capitol. Ca să fiu absolut sinceră, lectura acestei cărţi mi se pare chiar mai eficace decât un somnifer!

în minutele ce urmară, cei doi prieteni se tachinară veseli, plimbându-se prin ţarcul care înconjura pista de antrenament în aer liber, folosită atunci când sezonul de spectacole se încheia. Chiar dacă nu o interesau în mod deosebit subiectele preferate ale lui Marshall, Tanyei îi plăcea mult să discute cu el. Piticul, orice ar fi povestit, o făcea cu pasiune şi ştia să-i capteze atenţia. De fapt, el îşi greşise vocaţia şi ar fi trebuit să fie mai degrabă profesor, îşi spuse ea ascultându-l. Si se bucura că era "eleva" lui favorită.

Tocmai se apropiau de grajduri când cineva îi strigă. Se întoarseră amândoi şi-l văzură pe Flat Iron Collins. Judecând după cutele care-i brăzdau fruntea lată, părea

foarte preocupat.

- Pop ne convoacă pe toți la o adunare generală, astă-seară, îi anunță el. Tu ştii ceva, Tanya?

- Nu mi-a spus nimic, răspunse ea. De fapt, nu l-am mai văzut de săptămâna trecută. Avea nu ştiu ce afacere de rezolvat la Tampa, pare-mi-se. Să nu se fi întâmplat ceva grav ...!

- Ei bine, vom afla în curând. Vrea să ne adunăm cu toții în hambar diseară, la opt. Eu tocmai am aşezat băncile şi acum încerc să-i anunț pe toți. într-un fel, nu sunt prea nemulțumit că se ține în sfârşit şedința asta. Era timpul pentru noi toți să discutăm în mod serios problemele pe care le avem. Eu însumi am de făcut nişte reclamații, mai ales în ceea ce priveşte cupola aceea peticită de care ar fi trebuit să scăpăm deja de anul trecut şi care nici acum n-a fost schimbată! ...

Tanya fu de acord cu spusele lui Flat Iron. Pânza cupolei, care suporta toate intemperiile şi se strica şi mai mult fiind mereu demontată la orice plecare, era în principiu înlocuită în fiecare iarnă. De data aceasta, nu se făcuse din lipsă de mijloace financiare şi abia dacă mai fuseseră găsiți ceva bani pentru a o cârpi grosolan prin unele locuri.

Mai devreme sau mai târziu, această şedință trebuia să se țină, măcar pentru a evita izbucnirea unor tensiuni printre membrii trupei. De altfel, chiar Tanya avusese ocazia să-i audă

pe unii artişti plângându-se. Era limpede că lucrurile luaseră o asemenea amploare încât Pop trebuise să se hotărască să-i convoace urgent.

Ținând cont de sezonul mort în care se aflau, nu va fi uşor să anunțe pe toată lumea într-un timp atât de scurt. Cei mai mulți dintre ei se împrăştiaseră, fiecare plecând pe la casele lor de iarnă de prin împrejurimile Tampei şi unii dintre ei găsindu-şi de lucru sezonier.

Viitorul părea destul de sumbru, gândi Tanya în timp ce se întorcea la rulota ei, pe care şi-o instalase lângă menajeria de iarnă, pentru a nu fi prea departe de animalele ei.

Tocmai îşi pregătea un sandviş în loc de masa de prânz, când gemenii Anderson veniră să-i bată la uşă. Erau amândoi trapezişti în numărul de acrobație aeriană.

- Poate că aşteptai pe cineva? întrebă Jim intrând înaintea surorii lui, Sally.

Cei doi tineri erau blonzi, supli şi mereu de o veselie neumbrită de nori. Astăzi însă, Jim părea îngrijorat, chiar descumpănit. Ce se întâmplase? se întrebă Tanya, neliniştită. îi considera pe cei doi gemeni un pic ca pe frații pe care nu-i avusese niciodată. Erau cu doi ani mai mici decât ea şi se înțelegeau foarte bine, făcându-şi mereu confidențe.

- Intrați! Ştiți bine că nu mă deranjați niciodată, zise ea cu căldură. O să vă fac şi vouă nişte sandvişuri şi apoi vom avea

tot timpul să vorbim.

Câteva clipe mai târziu, în timp ce stăteau cu toții la masă şi mâncau cu poftă, Sally fu prima care se hotărî în sfârşit să vorbească.

- Ascultă, Tanya, noi avem o mică problemă şi am venit să ne sfătuim cu tine ...

- Dacă pot să vă ajut cu ceva, puteți conta pe mine, răspunse Tanya.

- Este vorba despre Bruno, continuă Jim. De o vreme încoace, are nişte dificultăți. Reflexele lui nu mai sunt atât de vii. Noi am vrea să lucrăm fără plasă dar, în situația de față, ar putea să fie periculos. Atunci, ce să facem? Tu ce zici?

Tanya simți o strângere de inimă. Bruno fusese printre primii care-i dăduseră dreptate lui Pop, când acesta se hotărâse s-o oprească pe ea, orfana, în sânul trupei. Era acum trecut de patruzeci de ani, dar s-au mai văzut acrobați purtători şi mai bătrâni care mai participau încă la numerele de trapez. Era oare posibil să fi îmbătrânit atât de mult?

Brusc, în ciuda soarelui Floridei care strălucea afară, atmosfera din rulotă deveni la fel de rece ca un giulgiu. Tanya se înfioră, amintindu-şi căderea de la trapez care o costase viața pe mama ei. Ea însăşi când urca la trapez avea amețeli, dar nu mărturisise niciodată acest lucru cuiva. Si chiar dacă mama sa o învățase de mică arta acrobației aeriene, fetița,

pretextând dragostea ei pentru animale, insistase pe lângă Lars Larsen s-o lase să se ocupe de ele. De atunci, Tanya se temea să înlocuiască vreodată vreun "zburător" dar, de fiecare dată când i se cerea asta, accepta cu zâmbetul pe buze, neîndrăznind să-şi mărturisească această frică insurmontabilă, atunci când urca pe scara de frânghie.

Zadarnic încerca să-şi amintească acum vreun incident apărut în timpul când evoluau gemenii Anderson şi Bruno. îşi aminti totuşi de anul trecut când, în timpul reprezentației de la Shreveport, unul dintre gemeni căzuse chiar pe marginea plasei. Când îl întrebase pe Jim, acesta ridicase din umeri şi spusese evaziv că "nu era ziua lui cea mai bună". Dar oare nu cumva, pur şi simplu, Bruno ratase prinderea?

- De fapt, ce aştepți de la mine? întrebă ea brusc.

- Ne gândeam că eşti singura care ... i-ar putea sugera lui Bruno să facă altceva, răspunse Jim, un pic stânjenit. Ar putea foarte bine să se ocupe de instalarea materialului şi să supervizeze repetițiile, de exemplu ...

- Şi cine ar putea să-l înlocuiască? V-ați gândit la cineva?

- Am cunoscut un acrobat la banchetul Asociației Circarilor. Este unul dintre purtătorii din grupul Delo, dar nu se înțelege bine cu şeful şi ar fi gata să lucreze cu noi, chiar cu un salariu mai mic. Este un excelent trapezist şi, în plus, are în cap tot felul de idei noi pentru numărul nostru. Singurul lucru

care ne preocupă este să nu-l facem pe Bruno să sufere. La urma urmei, el a fost cel care ne-a angajat pe vremea când nu aveam încă decât experienţa şcolii de circ pe care o urmasem.

Tanya nu-şi putu reţine un oftat adânc şi reflectă îndelung înainte să spună:

- Sunteţi absolut siguri că vreţi să-l înlocuiţi? Până acum a comis vreo greşeală care să prejudicieze buna desfăşurare a numărului vostru?

Gemenii schimbară priviri uimite.

- Nu chiar ... începu Jim. Doar că ... avem uneori impresia, pe drept sau pe nedrept, nu ştiu, că priza lui este mult prea scurtă. Trebuie să ştii, într-adevăr că ... noi, trapeziştii, devenim cu timpul paranoici ...

- Poate că am face mai bine s-o lăsăm baltă, cel puţin deocamdată, sugeră Sally după o clipă de tăcere. S-ar putea ca Bruno să se supere foarte tare şi m-aş simţi vinovată. Nu vreau să creem un "incident diplomatic".

După plecarea gemenilor, Tanya era mult prea nervoasă ca să se odihnească, aşa cum plănuise. Se schimbă şi, îmbrăcată într-un şort şi tricou, se duse să-i facă o vizită ghicitoarei. Octavia avea întotdeauna câteva anecdote savuroase la îndemână pe care i le povestea, de când fusese angajată într-un salon de ceai din Tampa, unde le ghicea clienţilor.

Aceasta o primi îmbrăcată într-un caftan de un violet

foarte agresiv, care se potrivea ca nuca-n perete cu părul bătrânei, a cărui culoare roşcată virase de acum spre portocaliu.

Abia ajunse Tanya, că prietena ei o înveseli povestindu-i o întâmplare a unei femei pe care Octavia o sfătuise să-şi încălzească patul cu ajutorul unei buiote, nefericita plângându-se de infidelităţile soţului său.

Ca să-i fie pe plac cărturăresei, Tanya fu de acord ca aceasta să-i dea în cărţi. După părerea ei, Octavia avea darul remarcabil de a descoperi temerile şi preocupările cele mai secrete ale clienţilor săi, numai după expresia de pe feţele lor şi după comportamentul acestora. Iar cât priveşte tarotul, acesta făcea parte din folclorul care o încuraja pe Octavia, gândi Tanya.

- O să ai nişte necazuri, comentă bătrâna după ce îşi aruncă o privire peste cărţi. Văd ... văd şi dragoste ... O adevărată pasiune. Dar dai peste obstacole, multe obstacole! Nu mai fi atât de orgolioasă, Tanya! Mândria asta a ta o să te piardă. Lasă-te condusă de ce îţi dictează inima şi uită de orice altceva; în felul acesta, n-o să te înşeli!

- Observ că nu prea vezi şi nişte bani pe acolo, spuse Tanya, preferând să schimbe subiectul. Va trebui să găsesc pe undeva ca să pot ieşi din iarnă. O să-mi caut o muncă sezonieră, dar trebuie să repet şi noul meu număr de

dresura şi sa ma ocup şi de animale, aşa ca ...

Octavia îi făcu semn să bată din nou cărţile, apoi le întoarse şi le aşeză trei câte trei.

- Bani! Foarte mulţi bani! exclamă ea cu entuziasm. Ghicitoarea părea vizibil impresionată şi făcuse ochii mari. Părea atât de comică, încât Tanya se abţinu cu greu să nu râdă.

- O să întâlneşti pe cineva imens de bogat, continuă ea. Dar şi aici, sunt câteva probleme ...

îşi aţinti privirea spre Tanya şi adăugă, evident tulburată:

- Noi ameninţări se ivesc la orizont, copila mea! Ia bine seama pe ce drum apuci. Ai multe de câştigat sau multe de pierdut, depinde ... Si mai ales, *mai ales* ... fereşte-te de acest orgoliu de care nu poţi să scapi! ...

Tanya nu luă în seamă uşorul fior pe care i-l provocă asemenea predicţii. Zâmbindu-i Octaviei, îi promise că va fi foarte prudentă. Dar în timp ce vorbea cu bătrâna, nu se putea abţine să nu se gândească şi să se întrebe ce-i rezerva viitorul.

în seara aceea, în grajd, pe la ora opt, mulţimea pestriţă a oamenilor de circ se adunase, curioasă, unii aşezaţi pe bănci, iar alţii chiar pe jos, pe rumeguşul unde de obicei se repetau numerele ecvestre. Se schimbau glume şi bârfele obişnuite, fiecare voia să afle veşti despre prietenii comuni sau vorbeau pur şi simplu despre munca lor.

Tanya nu se mai miră când îl văzu pe Pop apărând la opt fix, prea târziu pentru ca vreunul dintre ei să poată să-i pună vreo întrebare în particular. Avea acea expresie lugubră din zilele lui proaste şi orice ar fi anunţat se gândea dresoarea, cu siguranţă nu vor fi veşti bune. Aşa că se simţi crispată când el ridică mâna ca să facă linişte.

Spre surprinderea fetei, Pop începu şedinţa ca de obicei, întrebând dacă avea cineva să-i spună despre vreo problemă. Primul care interveni fu Monty Valeski, concesionarul standurilor de bâlci din jurul circului. Era un bărbat roşcovan, cu o voce piţigăiată. Când acesta începu să înşire lista schimbărilor de amplasament pe care voia să le realizeze în sezonul viitor, Tanya îl pândea pe furiş pe Pop.
Acesta părea foarte atent, dar ea ştia că, de fapt, nu asculta nimic.

Privirea lui Pop se îndrepta foarte frecvent spre uşă şi fata se întrebă pe cine o fi aşteptând cu atâta nerăbdare. De vreo două ori îi întâlni privirea şi-i zâmbi, dar directorul se feri imediat, ca şi cum i-ar fi fost ruşine.

A doua problemă care fu discutată era, ca în fiecare an, eterna ceartă dintre Freddy, care se ocupa de elefanţi, şi Morris Vaughn, şeful menajeriei. Fiecare dintre ei era invidios pe autoritatea şi responsabilităţile celuilalt. De data aceasta, reclamaţia se referea la bugetul pentru hrană; cei doi

protagonişti cereau o creştere substanţială pentru a acoperi cheltuielile necesare întreţinerii animalelor respective.

Pop îi linişti, promiţându-le că va ţine cont de doleanţele lor, dar rămânea mereu la fel de preocupat şi, din nou, Tanya îşi puse întrebări. Avea oare Pop probleme atât de grave încât nu îndrăznea să abordeze subiectul cu ei? Poate că avea încurcături cu fiscul? Sau angajamente prea puţine pentru sezonul viitor?

Un membru al trupei ridică o problemă în legătură cu masa de la cantină, când, deodată, spre surprinderea tuturor, Pop ceru să se facă linişte şi, aruncând o ultimă privire spre uşă, le spuse:

- Dragi prieteni, ştiţi cu toţii că, în momentul de faţă, circul traversează o perioadă proastă. Cu această inflaţie galopantă şi cu facturile care ne sufocă, suntem în pragul falimentului. De aceea, am fost obligat să cedez cincizeci şi unu la sută din acţiuni.

Un murmur de consternare străbătu atunci asistenţa. Pop tăcu o clipă, apoi reluă:

- Cei mai mulţi dintre voi îl cunoaşteţi pe noul meu asociat. Tocmai ni s-a alăturat şi cred că este timpul să-i dau cuvântul.

La aceste cuvinte, privirea Tanyei se îndreptă automat spre uşă. Care nu-i fu stupoarea când îl zări pe Wade Broderick!

în timp ce acesta înainta, zâmbitor şi relaxat spre director, fata nu se putu abţine să-i admire silueta.

Wade era îmbrăcat simplu, dar pantalonul de in şi haina din piele moale nu aveau nimic în comun cu blugii şi tricourile pe care le purtase pe timpul verii.

Acum, totul se limpezea în mintea Tanyei. Wade nu semăna deloc cu un simplu muncitor. Se prefăcuse a fi un om simplu numai pentru a-i putea spiona mai bine şi pentru a-şi pregăti astfel cumpărarea circului! Nu făcuse de mai multe ori observaţii privind proasta gestionare a companiei?

Descoperirea aceasta o scandaliză pe Tanya. Dacă acest intrigant era pe cale să-l dea afară pe Pop, ea era gata să-i declare război! se jură ea. Colegii de trupă se vor bate, împreună cu ea, cu înverşunare pentru a-şi păstra libertatea!

Wade nici măcar nu privise în direcţia ei, dar Tanya era sigură că o remarcase. Cu siguranţă, văzuse cât este de furioasă! Dacă ar fi putut, Tanya ar fi dorit să plece imediat de la şedinţă, dar era mult prea mândră ca să-i dea această satisfacţie lui Wade. Se strădui să afişeze o expresie indiferentă. După ce zumzetul pe care-l iscase apariţia lui se mai potoli, tânărul îşi drese glasul şi se adresă membrilor trupei care-l priveau cu neîncredere.

- Pentru cea mai mare parte dintre voi, nu sunt chiar un necunoscut, începu el. Dar înainte de orice, vreau ca totul să

vă fie limpede. N-am avut niciodată intenţia să spionez pe cineva, prefăcându-mă că sunt mecanic. După cum nu mă gândisem nici la această achiziţie. înainte de a mă angaja aici, tocmai îmi vândusem acţiunile pe care le aveam la societatea de electronică şi îmi doream pur şi simplu să mă odihnesc puţin. Am venit să lucrez la acest circ ambulant la sfatul unui prieten căruia îi mărturisisem vechea mea pasiune pentru această lume colorată. Domnul Peeples a binevoit să mă angajeze ca mecanic şi nu mai este nevoie să vă relatez urmarea, pentru că o cunoaşteţi ... Am apreciat mult această perioadă din viaţa mea şi, întors la New York, chiar i-am simţit lipsa. Circul a devenit pentru mine un adevărat drog. Şi când am aflat dificultăţile prin care trece Pop, n-am ezitat nicio clipă să investesc în compania voastră. Fireşte că n-am de gând să fiu un partener pasiv dar, fiţi liniştiţi, Pop va rămâne patronul ... Acestea sunt lucrurile pe care voiam să vi le spun, şi acum, dacă aveţi întrebări, vă stau la dispoziţie ...

- Aş vrea să te întreb în mod deosebit două lucruri, interveni Marshall, ascunzându-şi cu greu furia. Şi cred că sunt în asentimentul tuturor. Mai întâi, ce schimbări ai de gând să faci? Şi apoi, care vor fi consecinţele directe ale acestei schimbări de procente pentru personal?

- Foarte bune întrebări, încuviinţă Wade.

Toţi cei prezenţi aprobară într-un zumzet general, dar

tăcură imediat ce Wade începu să vorbească.

- înainte de toate, aflaţi că ... şi repet asta ... nu va exista niciun transfer de autoritate. N-am să tulbur apele prea tare, cel puţin la început ... Lucrurile îşi vor urma cursul firesc, dar în orice caz, vor exista bani pentru a înlocui cupola peticită, pentru a cumpăra costume noi, materiale noi etc. în afară de asta, voi mai angaja personal suplimentar, pentru a nu se mai pune problema înlocuirilor sau dublurilor. Fiecare va putea deci să se consacre doar meseriei lui şi în felul acesta va putea lucra în condiţii mai bune ...

Wade îşi continuă discursul limpede şi concis şi încetul cu încetul, interlocutorii lui îşi abandonară expresia neîncrezătoare. Când termină, din toate părţile izbucniră aplauze furtunoase. Doar Tanya nu participa la veselia generală şi rămase cufundată într-o tăcere ostilă. Avea impresia că toţi colegii ei îl trădaseră pe Pop şi-i venea să urle de furie.

Oricum, în ceea ce-l priveşte pe Wade, se putea spune un lucru: avea într-adevăr darul de a şti să conducă oamenii şi să-i manipuleze după bunul lui plac. Reuşea cu siguranţă să-şi transforme duşmanii în prieteni. Dovadă era felul în care cucerise sala cu toate promisiunile lui generoase. “O să vedem cu timpul, dacă îşi va ţine cuvântul”, gândi Tanya.

Deocamdată rămânea sceptică şi nu voia să fie victima

unui târg necinstit. Nici nu se gândea să intre în jocul lui Wade.

Capitolul 9

După o noapte de nesomn în care Tanya trecu pe rând de la nedumerire la o furie fără limite, trebui să recunoască faptul că orgoliul ei avusese cel mai mult de suferit. Simţea că turbează la gândul că se lăsase prinsă în jocul lui Wade.

într-adevăr, suferea că se lăsase atât de repede cucerită de farmecul lui. îşi închipui cum râsese Wade în sinea lui atunci când îl făcuse ratat! Cu atât mai mult cu cât apucase să-i arate cât de mult îl dorea, şi pentru ea, era prima oară când se comporta astfel.

De ce nu încercase atunci să profite de situaţie? în ciuda lipsei ei de experienţă, fireşte că Tanya nu era perfect inocentă, şi îşi dăduse seama că nu-i era indiferentă. în lumea circului, “căsătoriile de-o vară”, cum erau numite aventurile efemere care durau pe perioada unui sezon, erau lucru curent, aşa că de ce ezitase să aprofundeze relaţia lor? Poate că n-o mai dorise când îşi dăduse seama că ea este îndrăgostită ... Tanya se pierdea astfel în ipoteze, şi nu găsea deloc răspunsuri la întrebări!

Singurul lucru de care era sigură, era acela că Wade avea deja intenţia de a cumpăra circul atunci când Pop îl angajase. într-adevăr, ce alt motiv decât cel financiar ar fi

determinat un om ca el să se angajeze ca simplu mecanic?

Obosită să tot caute răspunsuri la toate aceste întrebări,
>TI W A 1 W W . . « W • 1 1 *
A . W
Tanya sa îmbrăcă şi-şi lua micul dejun înainte sa se hotărască să iasă.

în timp ce se apropia de cantină, auzi o zarvă confuză de conversaţie. Se pregătea să se întoarcă prudentă din drum când, pe neaşteptate, se trezi în mijlocul unui grup de necunoscuţi printre care îl recunoscu şi pe Wade.

Acesta părea furios. Trăsăturile crispate şi expresia sumbră din privire îi trădau supărarea. Tanya înţelese repede ce se întâmpla de îndată ce observă o cameră de filmat. Era evident că presa îşi dăduse întâlnire aici pentru a-l intervieva pe Wade. Acest lucru se întâmpla în mod frecvent în circ, şi fata nu era deloc mirată. Totuşi, de ce atâţia ziarişti se deplasaseră pentru a-l hărţui astfel pe Wade?

- Vă rugăm, domnule Broderick, răspundeţi-ne. De ce aţi cumpărat acest circ? întrebă unul dintre reporteri fluturând un microfon.

- Chiar aşa, ce ne pregătiţi? întrebă de data asta un alt indiscret, cu părul roşcat şi privire pătrunzătoare. Sunteţi multimilionar, dacă ne luăm după zvonurile că v-aţi

vândut acțiunile de la “General Electronic”. Atunci, de ce v-ați legat la cap cu o trupă ambulantă? Este cumva o şmecherie fiscală?

- Nicidecum, ripostă Wade sec. Este doar o investiție, atâta tot.

- Poate, dar recunoaşteți totuşi că un asemenea demers din partea unui geniu al afacerilor ca dumneavoastră este derutant! Dumneavoastră care aveți reputația unui om de afaceri de anvergură, ce beneficii aveți din această operațiune de doi bani?

- Ascultați, eu îmi iau toate investițiile în serios, oricare ar fi importanța lor, răspunse Wade pe un ton tăios. Şi acest circ va deveni, până la sfârşitul sezonului, cel mai rentabil din țară.

în timp ce alte întrebări țâşneau din toate părțile, tânărul se încrunta şi, refuzând sa mai răspundă, îşi croi drum printre ei şi dispăru în cantină.

Tanya se pregătea şi ea să se retragă neobservată, când unul dintre reporteri o recunoscu şi strigă:

- Priviți! Este Tanya Rhodin, dresoarea!

Fu imediat asaltată de reporteri.

- Ce declarații ne puteți face? Cum este să aveți ca nou patron un geniu al electronicii? ...

Fata încercă să scape, dar ziaristul cu părul roşcat îi tăie calea. Complet buimăcită de tirul întrebărilor, se mulțumea să dea din cap, în semn de protest.

Deodată se simți prinsă de umeri. Se întoarse şi-l văzu pe Wade, care încerca s-o scoată din încercuire.

- Fă-i să plece, te rog! îi ordonă el pe un ton hotărât unui muncitor aflat în preajmă. Au depăşit orice limită!

în câteva minute, membrii trupei îi escortară pe reporteri fără prea multă ceremonie spre parcare.

- Cum te simți? o întrebă Wade cu solicitudine.

- Foarte bine, mulțumesc. Dar n-aveam nevoie de ajutorul tău, răspunse Tanya tăios. Mă descurc destul de bine şi singură, să ştii.

- Aş vrea să cred asta, încuviință el cu un oftat care-i trăda iritarea. Dar nu este nevoie să reacționezi cu atâta agresivitate. Chiar am impresia că am de-a face cu un copil capricios. în fine, Tanya, de ce eşti atât de supărată pe mine? De ce am devenit dintr-o dată, pentru tine, un trădător? L-ai auzit, la fel ca mine, pe Pop recunoscând că trupa se afla în pragul falimentului. în afară de asta, află că am fost singurul care a făcut o propunere concretă. Dacă n-aş fi cumpărat o parte din capital, v-ați fi încetat rapid orice activitate. La ora actuală, o bună parte dintre

prietenii tăi s-ar fi aflat în şomaj. Recunosc că mulţi dintre membrii trupei păstrează încă o oarecare rezervă, dar unii îmi sunt deja recunoscători. Aşadar, cum se face totuşi că tu rămâi atât de ostilă? ...

Şi de data aceasta, orgoliul Tanyei o împiedică să fie cât de cât rezonabilă. îi răspunse, cu zâmbetul ei cel mai glacial:

- îţi supraevaluezi interesul pe care ţi l-aş putea purta! îmi eşti indiferent, Wade, şi mă îndoiesc că ne-ai putea salva circul. Nu ştii nimic despre meseria asta. în ceea ce mă priveşte, aş putea foarte bine să plec. Am refuzat de curând o ofertă atrăgătoare de la Cookson Brothers, pentru singurul motiv că vroiam să fiu sigură că nu le vei face niciun rău prietenilor mei.

Aruncă o privire semnificativă spre mâna lui Wade care
W W W 1 • • 1 w w
rămăsese pe umărul ei, şi adauga:

- Să ştii că pot să mă răzgândesc dintr-o clipă în alta, nimeni nu mă opreşte ...

Wade se crispă, apoi îşi luă mâna de pe umărul ei.

- Ti-ai abandona animalele? întrebă el, sceptic. Dă-mi voie să mă îndoiesc! Si apoi, ştii foarte bine că animalele aparţin circului, nu-i aşa?

Expresia de pe chipul Tanyei se întunecă în timp ce o

cuprindea o furie surdă. O clipă, fu pe punctul de a-l pune la curent pe Wade care este adevărul. Pe vremea când ea debutase, la şaptesprezece ani, nu avea vârsta admisă pentru a semna un contract de vânzare-cumpărare. Aşa că se înțelesese cu Pop să-i plătească doar jumătate din salariu şi, în schimb, circul se angaja să cumpere animalele de care ea avea nevoie cu restul de bani, astfel ca la achitarea integrală a sumei animalele să devină proprietatea ei. Ceea ce se şi întâmplase, deşi nimeni nu se gândise să parafeze acest angajament la majoratul ei. Aşadar, animalele erau practic ale ei.

Dar, fără îndoială, Pop nu amintise de acest detaliu când făcuse înțelegerea cu Wade. Având în vedere situația critică a circului, avuseseră cu siguranță alte subiecte de discuție pentru a negocia.

Poate că valoarea considerabilă a animalelor chiar afecta suma totală a acțiunilor cedate de Pop! Dacă era aşa, nici n-ar îndrăzni să-l pună la curent pe Wade!

Reluă aşadar, cântărindu-şi cuvintele:

- Pop o să-ți spună cu siguranță că eu am investit o bună parte din câştiguri în cumpărarea de hrană suplimentară pentru animale.

- Poate, dar eu nu cred decât ceea ce este scris negru pe alb, declară el pe un ton detaşat. în ceea ce mă priveşte,

posed de acum încolo jumătate din ceea ce aparține circului, inclusiv animalele. Orice altă tranzacție între tine şi Pop nu vă priveşte decât pe voi doi ...

Wade era vizibil satisfăcut să vadă cât de contrariată era Tanya de afirmațiile lui.

- îți sugerez deci să uiți orice plan de a demisiona, reluă el. Ştiu foarte bine că n-ai dori pentru nimic în lume să fii despărțită de animalele tale, mai ales de leul acela leneş, Leopold. De altfel, cine l-ar mai răsfăța cu frişcă şi căpşuni...?

- De unde ştii că ... începu ea, întrerupându-se imediat şi muşcându-şi buzele.

- Sunt un bun observator, atâta tot ...

Wade continuă, de data asta cu blândețe:

- Tanya, de ce nu vrei să faci în sfârşit nişte concesii? Ştii la fel de bine ca şi mine că nicăieri în altă parte n-ai fi la fel de fericită ca aici. Aşa că, relaxează-te puțin şi acordă-mi încrederea ta. Vei constata curând că lucrurile vor merge spre bine ...

Dar Tanya nu era încă pregătită să ajungă la un compromis. în loc de orice răspuns, îi întoarse spatele şi se îndepărtă, convinsa ca daca mai ramânea o clipa, va da frâu liber furiei care fierbea în ea. Doamne, cât de mult îl

detesta pe acest bărbat! Arogant, înfumurat, idiot ... nici nu mai avea calificative să-l descrie aşa cum ar fi meritat!

Ca să se calmeze, se îndreptă spre menajerie, unde-şi găsi liniştea alături de Leopold, singurul şi adevăratul ei prieten. El măcar nu va face niciun comentariu; nicio speculaţie despre noul asociat al lui Pop!

Din prietenie pentru director, nu îndrăznea să pomenească despre acordul lor privind animalele. Va trebui să tacă şi să-l suporte pe Wade. în orice caz, Tanya era profund dezamăgită de comportamentul oamenilor din preajma ei. Ei, de obicei atât de bănuitori şi neîncrezători faţă de străini, îi acordaseră lui Wade încrederea cu o uşurinţă de neînţeles. Cum de reuşise el un asemenea miracol?

Pe de altă parte, era teribil de supărată pe ea însăşi. în timpul discuţiei pe care tocmai o avusese cu Wade, simţise cum o cuprinde o emoţie familiară şi nu încercase sub nicio formă s-o combată ... îşi mai amintea încă atingerea mâinii lui pe umărul ei şi căldura pe care o simţise brusc atunci când o privise ...

în cursul zilelor care urmară, Tanya avu neplăcuta senzaţie că este evitată de către colegii ei. Aceştia ghiciseră că-i este ostilă lui Wade şi nu-i aprobau atitudinea. De când noul asociat al lui Pop deblocase fondurile necesare

reparațiilor şi diverselor alte investiții, ultimele lor reticențe se evaporaseră, spre marea dezamăgire a Tanyei.

Din punctul ei de vedere, care era foarte puțin nuanțat, această atitudine era o lipsă flagrantă de fidelitate față de Pop. Faptul că însuşi directorul participa la entuziasmul general o amăra şi mai tare, cu atât mai mult cu cât acesta părea să asculte cu atenție sfaturile noului său asociat. De fapt, pe măsură ce zilele treceau, între cei doi bărbați părea să se nască o sinceră prietenie.

în privința asta, Tanya nici nu se prea mira. Pop era întotdeauna foarte tolerant şi, în ciuda felului său morocănos de a fi, avea un caracter prea puțin bănuitor. Le acorda cu uşurință încredere oamenilor din preajma lui. Şi apoi, Wade nu ducea niciodată lipsă de argumente convingătoare, spre disperarea Tanyei, care turba văzându-l pe Pop lăsându-se manipulat astfel.

Ferm hotărâtă să nu se alăture şirului de admiratori ai noului asociat, îşi întreținea cu înverşunare ranchiuna față de el. Chiar şi când Wade mări bugetul menajeriei, hotărârea ei rămase neclintită. Era sigură că asistă la o nouă şi subită manevră a tânărului, destinată a arăta o dată în plus că era unicul proprietar al animalelor.

Dacă îl întâlnea din întâmplare, Tanya păstra o atitudine rezervată, sau chiar îi evita privirea. îi vorbea doar pentru a-i răspunde la întrebările pe care el i le punea. Când Wade se alătura unui grup în care se afla şi ea, Tanya pleca imediat. Continua totuşi să se ducă la şedinţele de lucru săptămânale pe care le ţinea Pop, dar nu mai participa atât de activ cum făcea înainte.

Pe măsură ce data primului contract al sezonului se apropia, Wade, fidel promisiunilor făcute, se ocupă ca vechea cupolă să fie înlocuită cu alta nouă, ca parcul de autocamioane să fie reîmprospătat. Puse să se construiască chiar şi standuri de atracţie noi. în plus, graţie personalului suplimentar angajat, reuşi să adauge trei numere spectacolului: trupa de chinezi Chung care-i înlocuia pe Auklander, trupa ecvestră a lui Lester Moran şi un cuplu de "înghiţitori de flăcări", al căror număr se dovedea foarte inventiv, familia Wanamaker.

Spre marea satisfacţie a foştilor "colegi de muncă" ai lui
Wade, se instalară cuşete mult mai confortabile decât cele vechi, în cortul-dormitor. Cât priveşte costumele, artiştilor nici nu le venea să creadă ce noroc dăduse peste ei, mai ales femeilor-trapeziste, a căror garderobă fuseseră în întregime reînnoită.

Chiar şi Octavia avea un caftan nou, care o făcea să semene cu o bogată matroană orientală. Cât despre Marshall, care avea o anumită atracție pentru hainele elegante, era încântat de ultimele achiziții: un costum dintr-o stofă fină foarte şic, asortat cu un minunat joben. îi mărturisi totuşi Tanyei că spera să nu trebuiască să execute un număr de step, din cauza noului său joben.

Din întreaga trupă, piticul era poate singurul care mai avea rezerve față de Wade, dar Tanya constata cu durere că şi acesta devenea pe zi ce trece mai puțin ostil noului asociat.

în cursul tradiționalei adunări generale care precede plecarea în turneu, Tanya intră într-un conflict deschis cu Wade. Se dusese la şedință la sfaturile insistente ale Alicei care, de data asta, nu o scutise de criticile ei.

- Atitudinea aceasta de respingere trebuie să înceteze imediat, copila mea! Toată lumea a remarcat-o şi n-o să fii tocmai tu cea care strică dispoziția tuturor, acum că nu mai avem necazuri financiare! încearcă aşadar să fii mai puțin dezagreabilă şi poartă-te un pic mai amabil cu domnul Broderick.

- “Domnul” Broderick! exclamă Tanya, furioasă. De când îi spui aşa? Este ridicol!

- Ei bine, mă rog ... Aşa mi se pare corect. La urma

urmei, el este patronul, nu-i aşa?

- Pop este singurul nostru patron! replică fata.

Alice păru stânjenită şi spuse:

- Bineînțeles ... Pop conduce încă circul. Dar domnul Broderick este ... în fine ... deține majoritatea capitalului. Aşa că mi se pare justificat să nu-i mai spun pe nume.

- Ei bine, eu nu voi face asta ... Sau mai degrabă, chiar aşa voi face. Aşa îi voi spune şi eu. Asta o să-l învețe minte!

Judecând după expresia supărată a Alicei, Tanya îşi dădu seama imediat că iarăşi depăşise limitele. Wade nu greşise atunci când îi spusese că este un copil capricios. Dar era peste puterile ei să se poarte altfel. Doar rostirea numelui tânărului era de-ajuns ca s-o exaspereze!

Primele minute ale adunării fură consacrate unor rapoarte prezentate de responsabilii diverselor activități din cadrul circului.

- Şi tu, Tanya? o întrebă la sfârşit Wade, privind-o drept în ochi. Mai ai nevoie de bani?

Ea îşi întoarse ostentativ privirea şi răspunse:

- I-am dat deja o listă lui Pop, domnule Broderick.

- înțeleg. Ei bine ... pentru că Pop m-a rugat să-l înlocuiesc - avea o întâlnire în ultima clipă - Poate că ai putea să-mi rezumi pe scurt dorințele tale?

în ciuda unei oarecare răceli din tonul său, vocea lui Wade rămăsese amabilă.

- Sigur, dar nu văd de ce aş face-o, ripostă Tanya cu un zâmbet forţat. Ar fi o pierdere de timp ...

Wade fu pe punctul de a spune ceva, dar se răzgândi.

- Fie, zise el oftând. Să trecem la tine, Morris. La modul general, ai avut ceva probleme cu menajeria?

Şedinţa continuă şi Tanya observă că participanţii ceilalţi evitau să-i întâlnească privirea. De îndată ce discuţiile se încheiară, fu de altfel prima care se ridică şi se îndreptă spre ieşire.

Mai târziu, în singurătatea rulotei sale, fata trebui să recunoască faptul că, de acum încolo, va fi singura care se va lupta cu Wade.

După părerea ei, toţi colegii şi prietenii săi se lăsaseră corupţi de generozitatea şi viclenia noului asociat al lui Pop.

Chiar dacă va trebui să se lupte cu ghearele şi cu dinţii, gândi ea, Tanya nu va ceda niciodată, *niciodată*!...

Capitolul 10

în ziua următoare, toţi artiştii trebuia să facă repetiţie generală. Aceasta le permitea să pună la punct ultimele detalii. Ca de obicei, apărură probleme cu Acey Brenner, şeful de orchestră. Deşi avea un temperament iritabil, era

un excelent profesionist şi dorinţa lui de perfecţiune făcea ca tuturora să le fie greu.

Mai ales maestrului de balet ecvestru. în total dezacord, cei doi bărbaţi avură o discuţie care nu întârzie să se transforme în ceartă, fiecare făcându-se că nu aude argumentele celuilalt.

Din fericire, Wade, care se afla în culise, interveni prompt şi, folosindu-se de talentele lui de mediator, reuşi să stingă incidentul. Reuşi atât de bine încât cei doi protagonişti sfârşiră prin a-şi da mâna şi a schiţa fiecare un zâmbet înainte de a-şi relua munca.

Tanya, care asistase la scenă, trebui să recunoască faptul că tânărul dăduse dovadă de o diplomaţie remarcabilă. Dar aceasta era o calitate a oricărui om de afaceri. Şi-l imagina pe Wade aflat în mijlocul unei adunări de directori, încercând să-i aducă pe toţi la acelaşi numitor ...

Pierdută în gândurile ei, tresări când Acey Brenner o strigă. Era rândul ei să-i explice şefului de orchestră punct cu punct derularea numărului său. Era nevoie de aceasta pentru ca orchestra să ştie unde să pună accentele.

în timp ce ea îi descria sumar lui Acey Brenner o figură în care leii şi tigrii urmau să evolueze împreună,

Wade le ordonă printr-un gest să înceteze acest cronometraj.

- De unde ideea asta de a include şi tigri în acest exerciţiu? o întrebă el pe Tanya, încruntându-se.

- Cel puţin o dată pe an, introduc o figură nouă în numărul meu, răspunse ea ascunzându-şi cu greu iritarea. De câteva săptămâni repet acest număr şi nu văd care-i problema. Este o altă variantă a numărului precedent, atâta tot.

- Dar este foarte riscant să foloseşti şi tigri, nu-i aşa?

- Fiecare număr comportă o anumită proporţie de pericol, răspunse ea tăios. Eu sunt o profesionistă şi ştiu foarte bine ce fac. Lucrez cu animalele de la paisprezece ani şi faptul că includ şi tigri în program nu va face decât să aducă mai multă strălucire numărului!

- Si până acum numărul tău era perfect, remarcă el. în afară de asta, te ştiam şi specialistă a tablourilor vivante cu diversele animale din final. Aşa că n-ai deloc nevoie să-ţi asumi nişte riscuri inutile, cu singurul scop de a adăuga ... strălucire!

Tanya respiră adânc, ca să se calmeze înainte de a-i răspunde:

- Consider această remarcă total nepotrivită, domnule Broderick. Până acum, nimeni, nici măcar Pop n-a încercat

să discute propria mea concepție despre spectacol. La urma urmei, dacă există vreun risc, eu sunt singura care mi-l asum. Si apoi, cum poate o experiență de câteva săptămâni în cadrul circului nostru, să transforme un banal "mecanic" într-un specialist?

Remarca nu fu pe placul lui Wade, care îşi încleştă maxilarele.

- N-am pretenția să fiu considerat expert. Dar acest exercițiu mi se pare prea periculos pentru ...

Se întrerupse imediat, stânjenit.

- Pentru o femeie, aşa este? îl ironiză Tanya, profitând de ocazie ca să ridice tonul. Am tradus bine înțelesul gândurilor dumitale, domnule Broderick? în sfârşit, am ajuns la miezul problemei: nu eşti decât un misogin, nu-i aşa? Ei bine, eu refuz categoric să mă supun bunului plac al unor astfel de domni! îmi mențin deci numărul aşa cum l-am conceput!

- Iar eu îți interzic s-o faci! Şi ... dacă tot a venit vorba, cred că este timpul să-l retragi pe Leopold. Ar putea fi periculos şi pentru el. Mai devreme sau mai târziu, Bennie şi bătrânul Leo se vor bate şi tu vei fi din nefericire în mijlocul acestei lupte.

Tanya spumega de furie. Se îndreaptă hotărâtă spre Wade şi-i strigă:

- Să nu te mai aud vreodată făcând o singură remarcă despre unul dintre cei mai buni lei ai mei! Cum poate un amator ca tine să aibă capacitatea necesară pentru a-mi da ordine? Crezi probabil că banii îţi dau dreptul să coordonezi totul, dar nu-i aşa! Colegii mei nu pot fi înşelaţi, vei vedea! Aş zice chiar că modul în care vrei să controlezi totul îmi face greaţă! Evident, oamenii se poartă amabil cu tine, dar îşi bat joc de îndată ce ai întors spatele! ...

Tanya se întrerupse în faţa privirii glaciale pe care i-o aruncă Wade. îi dădea de înţeles prin asta că mersese prea departe. Luată de valul furiei, nu ezitase să mintă.

Adevărul era că membrii trupei aveau multă stimă pentru noul asociat, ea ştia asta, dar nu voia să recunoască. Si apoi, n-avea niciun chef să-şi ceară scuze!

Cu o mişcare bruscă, Tanya îi întoarse spatele şi se îndepărtă, conştienta ca lasase în urma ei o tăcere încarcata de dezaprobarea colegilor săi.

Mai târziu, Marshall veni în rulota ei.

- Ei bine, se poate spune că ai fost foarte virulentă, adineauri. Presupun că te simţi uşurată că i-ai spus ce gândeşti despre el.

- Nu m-am simţit în viaţa mea atât de rău, mărturisi

jalnic Tanya. M-am făcut de râs în fața tuturor. N-ar fi trebuit să merg atât de departe, dar ce vrei, mă enervează în aşa hal încât ... încât mi se întâmpla sa exagerez!

- Te enervează? Cuvântul mai potrivit ar fi “te înnebuneşte”. Eşti nebună după el, nu-i aşa?

Remarca prietenului său o făcu pe Tanya să sară-n sus.

- Nu este adevărat! îl detest!

- Hmm! ... De fiecare dată când vă aflați față-n față, atmosfera devine electrizantă!

Marshall făcu o pauză observând expresia îmbufnată a Tanyei, înainte de a continua pe un ton serios:

- Ascultă-mă, Tanya. De ce nu vrei să încetezi ostilitățile cu acest bărbat? Spun asta pentru binele tău dar şi pentru binele întregii trupe. Este chiar atât de greu să-i accepți ideile? Wade pretinde că adoră circul şi eu vreau să-l cred. Doar nu este pentru prima oară când întâlnim în turnee fanatici ai meseriei noastre. Aminteşte-ți de senatorul acela care se amesteca printre clovni de îndată ce avea ocazia ...

Se întrerupse, conştient de încăpățânarea fetei.

- Este atât de greu să-l crezi pe Wade atunci când spune că a făcut o investiție bună? continuă el. Ar putea să pară bizar dar, la urma urmei, de ce n-ar fi adevărat?

Schimbările pe care le-a făcut, trebuie să recunoaştem, erau necesare. Chiar a insuflat un oarecare dinamism întregii trupe şi s-a ţinut de cuvânt. Este adevărat că au fost daţi la o parte câţiva veterani, dar asta trebuia să se întâmple mai devreme sau mai târziu ...

- Despre ce vorbeşti? îl întrerupse Tanya, uimită.

- Credeam că ştii despre Bruno şi Cookie. Acesta din urmă se cam plânge aşa, de ochii lumii, dar la drept vorbind, se simte uşurat. Mi-a mărturisit până la urmă că nu mai vedea prea bine, ceea ce explică într-o anumită măsură calitatea mâncărurilor lui din ultima vreme. Cât despre Bruno, va rămâne printre noi chiar dacă nu va mai participa la numărul gemenilor Anderson.

- Insinuezi că Bruno şi Cookie tocmai au fost concediaţi pur şi simplu?

Marshall o privi pe Tanya drept în ochi.

- îmi imaginez că niciunul dintre ei n-a considerat că este bine să-ţi spună, din simplul motiv că prevedeau reacţia ta. Iei întotdeauna apărarea prietenilor tăi şi asta nu este rău, numai că ...

>ri , 1 • w r w r w w a w 1 w

Tanya trebui sa faca un efort ca sa ramâna calma.

- Când s-au întâmplat toate astea?

- La ultima şedinţă de lucru. Bruno se va ocupa de

acum încolo de materiale şi de antrenamente. Wade a recunoscut pe bună dreptate că nu putem să ne lipsim de experienţa trapezistului! După umila mea părere, Bruno pare mai relaxat, de altfel mi-a mărturisit şi el nu cu multă vreme în urmă că nu mai era prea sigur pe reflexele lui. Cât despre Cookie, Wade l-a scos la pensie şi-i dă o sumă mai mult decât confortabilă, crede-mă. Tocmai a fost înlocuit cu un bucătar care lucra pentru Circul Ringling.

- Aşadar, Cookie nu mai este printre noi ... remarcă Tanya cu tristeţe. O să-mi lipsească. De cine se va mai debarasa Wade data viitoare?

- Nu fi nedreaptă, Tanya, o certă Marshall. Eu sunt convins acum că Wade ia în calcul doar interesul circului. Stii măcar că a făcut în aşa fel ca Octavia să poată merge la o cură de dezintoxicare într-unul din acele sanatorii de la ţară? Pleacă peste vreo două-trei zile, dar se va întoarce printre noi peste câteva săptămâni. Cine ştie? ... Dacă va reuşi să se elibereze de patima alcoolului, poate va putea astfel să lupte şi cu depresiile ei.

- Si bineînţeles că mie n-a catadicsit nimeni să-mi spună! Acest ... acest intrus distruge tot ceea ce Pop a construit pe parcursul multor ani de zile ... A reuşit să păcălească pe toată lumea, dar în ceea ce mă priveşte, mă voi lupta până la capăt! îmi voi atinge scopurile prin orice

mijloace, dar voi avea nevoie de ajutorul tău.

- Ssst! ... Vorbeşte mai încet, îi ordonă Marshall, observând prin fereastră o siluetă. L-am văzut pe O'Brien trecând. Este un flecar, aşa că dacă nu vrei ca acest gen de discuţie să fie raportată ...

- Nu-mi pasă ... Sunt atât de nefericită, Marshall! De când Wade s-a înfiltrat în această trupă, a tulburat totul. în fine, gândeşte-te! Noua lui activitate nu este pentru el decât o joacă, un capriciu copilăresc. Când se va sătura să se joace "de-a circul" va porni în căutarea unui alt hobby de bogătaş leneş. Dar, în ceea ce ne priveşte, răul va fi făcut,
ireparabil. Nimic nu va mai fi ca înainte!

- Dar totul se schimbă în jurul nostru, Tanya. Inevitabil, totul trebuie să evolueze. Circul Peeples a avut parte de nişte ani frumoşi, dar artiştii care i-au făcut faima trebuie să se gândească să se retragă. Si pentru mine va veni o zi în care, sătul de această viaţă de saltimbanc, mă voi întoarce acasă, în Anglia, ca să-mi sfârşesc zilele într-un sătuc liniştit din Cornwall, pe malul mării. Deja am prevăzut totul ...

La gândul că îşi va pierde prietenul, Tanya izbucni în plâns. Emoţionat, Marshall îi întinse o batistă fără să rostească un cuvânt şi aşteptă să se liniştească.

O privea cu tristeţe şi fata avu o uşoară mişcare de retragere când, brusc, el întinse mâna ca să-i îndepărteze o şuviţă rebelă care-i căzuse pe frunte. Era un gest neobişnuit la un om care n-avea nicidecum un temperament demonstrativ. O contemplă îndelung înainte de a-i spune cu un oftat:

- Biata mea Tanya! Văd că nu-ţi plac schimbările, pentru că îţi este teamă să înfrunţi viaţa. Atâta înflăcărare şi pasiune ţii adormită în suflet, şi nu îndrăzneşti să le dai frâu liber. Va trebui să înveţi să ţi le stăpâneşti o vreme. Si eu, la fel ca toţi ceilalţi care am participat la educaţia ta, suntem de condamnat pentru că te-am protejat prea mult. Acum, iată-te devenită femeie şi nu ştii să faci altceva decât să-ţi transformi frustrările în crize de furie! Ascultă mai degrabă sfaturile unuia ca mine, care toată viaţa şi-a ascuns sentimentele sub cuvinte. Să nu-ţi fie teamă niciodată să-ţi exprimi sentimentele. Dacă iubeşti, arat-o! Este timpul să devii un adult conştient de ce i se întâmplă. Sunt convins că vei şti chiar să-ţi construieşti o filozofie a vieţii şi, mai târziu, vei deveni o femeie împlinită căreia toată lumea îi va admira frumuseţea, inteligenţa şi stăpânirea de sine, în orice situaţie! ...

După plecarea lui Marshall, Tanya rămase pe întuneric, prea răvăşită să poată face ceva. Când auzi pe

cineva bătând în uşă, oftă, gândindu-se că era Pop, Alice sau chiar Octavia care veneau, la rândul lor, să-i facă morală.

Care nu-i fu mirarea când îl văzu pe Wade! Acesta, nevăzând lumină, intrase şi acum stătea în prag.

- Pot să-ți vorbesc o clipă? o întrebă el în timp ce ea îl privea fix.

- Da, te rog. Mai ales nu te jena, răspunse ea sec.

El rămase o clipă tăcut, impresionat de amărăciunea pe
care o ghici în vocea ei.

- De ce naiba stai pe întuneric? continuă el.

- Nu-i nevoie să aprind lumina, n-o să stai prea mult, nu-i aşa? ripostă ea pe un ton tăios.

Dar lipsa luminii făcea ca atmosfera să pară prea intimă, aşa că, din prudență, Tanya o aprinse până la urmă.

- Tanya, trebuie să limpezim lucrurile, declară Wade hotărât. Stii foarte bine că nu mai pot să-ți suport impertinența şi lipsa de colaborare. Eşti un exemplu prost pentru ceilalți.

- Atunci, ce mai aştepți ca să mă concediezi? spuse ea nepăsându-i de consecințe. Vei vedea că, în cazul acesta, mă vor urma şi alții ...

- Le-ai face acest rău prietenilor tăi doar din orgoliu!

- Orgoliul meu n-are nimic de-a face cu toate astea! Tu crezi că ai fost cinstit cu noi? Făceai pe mecanicul numai ca să te poți folosi mai bine de credulitatea noastră. Ah, cât trebuie să fi râs!

- Acum înțeleg mai bine! exclamă Wade. Ai rămas convinsă că v-am mințit în mod deliberat. Dar te înşeli, Tanya! Nu aş fi în stare să-mi bat joc sau să înşel pe cineva. Tu eşti o persoană loială, calitate destul de rară în zilele noastre. Dar în ceea ce priveşte circul, împingi loialitatea mult prea departe. Nu pot să te las să mă înfrunți mereu şi să-mi ştirbeşti în public autoritatea. Asta nu mai poate continua şi am venit să-ți propun o înțelegere. Nu va fi nevoie să dai dovadă de amabilitate - deşi mi-ar plăcea să fie astfel - ci pur şi simplu să te porți politicos şi civilizat cu mine. Şi nu vreau să mai aud insulte. încă ceva: vorbeşti prea adeseori în numele colegilor tăi. Dacă au de făcut vreun comentariu, să mi se adreseze direct mie, va fi mult mai simplu.

Tanya simți un sentiment de vinovăție la această remarcă. Vrusese să-l facă pe Wade să creadă că prietenii ei erau nemulțumiți, când de fapt nu era aşa. în realitate, felul în care îl acceptaseră pe Wade printre ei, o făcuse să turbeze de furie.

- Este adevărat, n-ar fi trebuit să fac asta, recunoscu ea fără tragere de inimă.

- în sfârşit, zise el zâmbind. Este chiar atât de de greu să-ţi recunoşti greşelile?

- Nu te aştepta totuşi ca, pe viitor, să nu-mi exprim părerile! Eu chiar cred că faci rău circului, pentru că vrei să controlezi totul. într-o bună zi, îl vei da afară şi pe Pop, pur şi simplu. Tu nu poţi să stai în planul doi, trebuie să fii mereu în faţă, nu-i aşa? De fapt, n-ai suportat să primeşti ordine şi acum că eşti acţionar majoritar, o să te debarasezi şi de Flat Iron Collins ... Probabil că el este următorul pe
lista ta, nu-i aşa?

Chipul lui Wade deveni livid.

- Proastă mică! Ai primit vreodată vreun ordin de la cineva? Pe Pop şi pe toţi veteranii din circ îi joci pe degete. Oh, fireşte, îi ajuţi şi le eşti devotată, în măsura în care te tratează ca pe o prinţesă. De aceea nu-ţi plac schimbările actuale, Tanya. Nu ţi-ai dori pentru nimic în lume ca "supuşii" tăi să te abandoneze ...

O furie oarbă o cuprinse pe Tanya. Fără să se gândească, se repezi la Wade pentru a-l opri să mai rostească astfel de cuvinte dureroase. Surprins de atacul ei, el se retrase ca s-o evite şi se dezechilibra, trăgând-o şi

pe ea după el.

Buimăcită, Tanya se trezi lipită de pieptul lui. Avea impresia că se sufocă, atât de tare o strângea Wade! îi auzi cu urechea bătăile inimii. Oare furia sau altceva făcea ca inima lui să bată atât de repede? Tanya n-ar fi putut să spună.

Rămaseră îndelung astfel, nemişcaţi. Fata nu-şi aminti momentul în care încetase să se mai zbată. Oare atunci când îi mângâiase ceafa? Când îşi apropie buzele de ale ei, Tanya îşi pierdu controlul şi se înfioră în îmbrăţişarea lui înflăcărată. îi simţi mâinile mângâindu-i spatele, apoi oprindu-se pe coapse. Cu un gest posesiv, o atrase şi mai aproape. în clipa aceea, orice dorinţă a Tanyei de a fugi se evapotă. Roşind, îşi mărturisi că i-ar fi plăcut să se afle goală în braţele lui ...

Wade îşi continuă explorarea cu încetineală şi, ridicându-i tricoul, îşi plimbă degetele pe pielea catifelată. Stăpânindu-şi un frison, Tanya nu rezistă şi se arcui instinctiv spre el. Wade o devora cu privirea şi ochii lui ardeau de dorinţă când puse stăpânire pe buzele ei. Tanya îşi înnodă cu febrilitate braţele după gâtul lui, ca pentru a-şi găsi un punct de sprijin.

Apoi, nu mai exista nimic decât trupurile lor lipite unul de altul. Sărutul fu lung, plin de senzualitate

explozivă, care o lăsă pe Tanya ameţită.

Brusc, chiar în clipa în care era gata să se abandoneze în totalitate, el se îndepărtă. Tanya ar fi vrut să-şi strige în gura mare frustrarea. Şi-ar fi dorit ca îmbrăţişarea lor să nu se sfârşească ... Dar ce i se întâmpla? Nu se mai recunoştea în această fiinţă pasionată şi voluptuoasă. Wade reuşise să-i trezească feminitatea adormită. Şi totuşi, era convinsă că-l detesta! în loc să-l respingă, însă, aproape i se dăruise în totalitate; probabil că îşi pierduse minţile!

Vocea lui Wade răsună ca o palmă când acesta rupse tăcerea.

- Ce joc subtil joci cu mine, Tanya? Atitudinea ta schimbătoare o să mă înnebunească. Mă respingi pentru a ma seduce apoi mai uşor ... Fara îndoiala, încerci sa ma tulburi. Sau poate că este iarăşi una dintre glumele tale. Dacă-i aşa, te previn că nu este pe gustul meu!

Stupefiată, Tanyei îi trebui un oarecare timp ca să reacţioneze. Vocea glacială a tânărului o încremenise. Răvăşită, se ridică printr-o mişcare suplă şi-şi aranjă ţinuta. îşi netezi părul încurcat cu un gest mecanic. Si Wade se ridicase, şi o privea cu o expresie impenetrabilă.

- Dacă se întâmplă cumva să mai îndrăzneşti să te

porți astfel cu mine, îți promit că voi urla din toate puterile, articulă ea cu o voce încordată. Toată trupa va crede că încerci să abuzezi de mine. Te-am prevenit! Pe viitor, dacă vrei să -mi spui ceva, fă-o în prezența altor oameni.

Pe buzele lui Wade flutură un zâmbet ironic.

- Nu-ți face griji. N-am să te mai tulbur, Tanya, spuse el. Dar ascultă bine ce-ți spun: recunosc, te-am sărutat primul, dar ai răspuns cu ardoare la sărutul meu ... Te joci ... trişezi cu sentimentele ... şi eu am oroare de trişori!

Cu aceste cuvinte, Wade plecă, închizând uşa în urma lui. După plecarea lui, Tanya stinse lumina ca să nu mai fie deranjată de cineva. Seara fusese destul de agitată şi acum îşi dorea singurătatea.

Foarte obosită, se dezbrăcă pe întuneric şi se întinse în pat. în ciuda oboselii, nu reuşi să-şi găsească somnul. Gândurile ei hoinăreau, nestăvilite.

Pentru a treia oară, fusese pe punctul de a-i ceda acestui bărbat pe care-l ura şi în care nu avea niciun pic de încredere, un bărbat pentru care n-ar fi decât o nouă cucerire printre atâtea altele ... Şi cel mai greu lucru de admis era acela că trebuia să recunoască faptul că el fusese cel care o respinsese ...

Capitolul 11

>Tl VJ. 1 WWWA•1 A1 | WW.

Trecuseră deja doua săptămâni de când circul părăsise Florida. Wade se afla în rulota luxoasă pe care o închiriase pentru această ocazie, şi-şi pregătea cafeaua când auzi bătăi scurte în uşă.

Se duse să deschidă şi, surprins, constată că nu era nimeni. Gândindu-se că auzul îi joacă feste, se pregătea să închidă uşa când, coborându-şi privirea întâlni zâmbetul sarcastic al lui Marshall. Piticul purta un costum de tweed şi părea ieşit direct dintr-un tablou de vânătoare englezesc.

- Nu-i este dat oricui să se afle în câmpul tău vizual, zise el ironic.

- Nici oricui nu-i este dat să se afle la nivelul tău de inteligenţă, replică Wade zâmbind.

Marshall se încruntă şi nimeni n-ar fi putut spune dacă, în această clipă, aprecia sau nu complimentul.

Când Wade îl invită să intre, piticul o făcu, ca de obicei, cu siguranţă de sine şi, cât se poate de firesc, se aşeză pe un mic taburet. îşi lăsă privirea să rătăcească peste aranjamentul interior.

- Ti-ai decorat remarcabil rulota! spuse el cu admiraţie.

- îmi place confortul. După câte ştiu, nici tu nu-l

deteşti, replică Wade, amabil.

Remarca aceasta îi provocă un zâmbet dulce-amar interlocutorului său.

- M-am gândit că a sosit timpul ca noi doi să avem o mică discuţie, reluă Marshall după o pauză.

Apoi, aruncând o privire complice spre partea de dormitor a rulotei, adăugă:

- Sper că nu te deranjez?

- Sunt singur şi nu aştept pe nimeni. Tocmai îmi făceam cafeaua, îţi ofer şi ţie o ceaşcă. Sau poate preferi un ceai?

- Nu, cafeaua este în regulă. Am oroare de băutura aceea atât de dragă totuşi compatrioţilor mei. Pentru mine, ceaiul va avea întotdeauna gust de medicamente. Este de altfel unul dintre motivele pentru care am plecat din Anglia natală ...

- Au mai fost şi altele?

- Ei bine, să zicem că am fost mai degrabă o sursă de necazuri decât altceva pentru familia mea. Aşa că am luat singur hotărârea să mă eclipsez.

- Şi în felul acesta, circul a câştigat un artist! spuse Wade.

- Poate, dar aş fi putut să devin primul profesor de la Oxford care ar fi trebuit să urce o scară ca să ajungă la

catedră!

- De ce nu te-ai întoarce? I-ai putea pune în umbră pe toți acei imbecili care te privesc de sus!

- Oh, ştii, pentru că nu-mi displace viața de aici, spuse piticul. Am toate avantajele şi niciunul dintre inconvenientele unei vieți sedentare.

- Şi ... poate faptul că ai făcut pe doica ani la rând te-a împiedicat să te gândeşti şi la altceva, sugeră Wade.

Trăsăturile accentuate ale chipului lui Marshall erau mai marcate ca niciodată.

- Cei mai mulți dintre oameni îşi justifică actele numai după ce le-au înfăptuit. Eu nu-mi dau osteneala nici măcar pentru asta. Am motivele mele pentru care am rămas în lumea circului, dar acestea n-au nimic de-a face cu Tanya.

- Nu te cred, replică Wade. De fapt, ați fost mult mai mulți care ați vrut cu orice preț să vă substituiți părinților ei morți. în aşa fel încât acum nu mai ştie care este adevăratul ei rol: cel de biet copil orfan sau cel în care trebuie să aibă grijă de voi toți. Cred că a sosit timpul pentru ea să se transforme într-un adult ...

- Si tu te crezi în stare s-o ajuți în această privință, spuse Marshall dând din cap dezaprobator. Ei bine, tinere, te înşeli, nu eşti defel ceea ce-i trebuie Tanyei! Ce să facă

ea cu un donjuan în trecere pe aici? Ea are nevoie de cineva care s-o îndrăgească şi s-o iubească pentru ceea ce este, să nu fie niciodată obligată să se confrunte cu o nouă imagine pe care el ar dori să i-o construiască. Tu nu întruneşti cu siguranţă aceste calităţi şi, mai devreme sau mai târziu, te vei sătura de viaţa aceasta de saltimbanc, şi atunci ce se va întâmpla cu Tanya? Ea nu este femeia care să se ofere primului venit. Când îşi va dărui inima, o va face pentru totdeauna. îmi fac griji pentru ea şi de aceea doream să discut cu tine.

Wade bănui critica implicită, dar se strădui să adopte un ton lejer atunci când îl întrebă:

- Crezi într-adevăr că acestea sunt intenţiile mele? S-o seduc şi să dispar?

- Absolut ... De ce mă mai întrebi? Te gândeşti cumva la căsătorie? în cazul acesta, ar fi cu adevărat un dezastru!

Fara sa-i răspundă, tânărul se ridica şi se îndrepta spre fereastră. Apusul de soare aprinsese cu razele lui lungul şir de camioane şi rulote parcate acolo. O ultimă rază se prelinse pe geamul lui Wade şi acesta se înfioră.

- Nu, nu pot să mă căsătoresc cu Tanya, mărturisi el cu o voce încordată. Ar fi mult prea nefericită în lumea mea. Oricum, nu va fi niciodată nimic între noi doi. Vezi, această mică discuţie nici n-ar fi trebuit să aibă loc ...

- Mă bucur să aud asta, declară piticul. Deşi nu prea

sunt de acord asupra unui punct. Dacă ar vrea, Tanya s-ar putea adapta foarte bine la stilul tău de viață, ca şi la orice altceva, de altfel. Circul constituie un adevărat microcosmos al societății; avem prinții noştri, avem oameni de rând, avem nebunii noştri, în cazul de față, clovnii. Cât despre Tanya, ea are locul ei bine stabilit printre noi, dar ar fi la fel de în largul ei şi în lumea exterioară. Dacă tu crezi că eşti cel ce i se potriveşte, te înşeli! Ea n-are nimic de-a face cu un seducător incorigibil ca tine. Ea are nevoie de un bărbat care s-o iubească pentru ceea ce este, aşa cum am mai spus. Are nevoie de tandrețe şi de înțelegere, ca să poată să înflorească. Pe când tu, tu o sufoci! Eşti prea autoritar, nu laşi destulă libertate altora. Şi apoi, nu eşti decât în trecere pe aici. Când mica ta escapadă în lumea circului se va termina, ce vei face? Vei pleca fără să mai arunci nicio privire în urma. Ce se va întâmpla cu Tanya în momentul acela? Dacă îi vei câştiga inima, aceasta va fi pentru totdeauna ... Gândeşte-te ... Reflectează înainte de a te lansa într-o aventură, pentru că ea ar putea avea consecințe dezastruoase pentru Tanya. Am vrut să-ți împărtăşesc opinia mea, tinere.

Wade îşi stăpâni cu greu riposta tăioasă care-i veni pe buze. Marshall îşi lua rolul de tutore prea în serios. Si nu-l menajase deloc. Dar înțelegea reacția piticului, care era motivată de profunda sa afecțiune față de fetița pe care o

văzuse crescând.

- Aşadar, crezi că scopul meu este s-o seduc pe Tanya şi apoi să dispar? spuse el pe un ton neutru.

- Ce altceva ar trebui să-mi imaginez? replică piticul. Doar dacă nu cumva te gândeşti la căsătorie. în cazul acesta, dă-mi voie să-ți spun că te îndrepți direct spre dezastru!

Wade se ridică şi se apropie de fereastră, îngândurat. Soarele apusese.

- Nu, declară el cu voce abia auzită, nu pot să mă căsătoresc cu Tanya, repetă el ceea ce spusese mai devreme. Nu vreau să fie nefericită ...

- Hotărârea ta este foarte înțeleaptă. Nu eşti bărbatul potrivit pentru ea.

Hotărât lucru, Marshall putea să fie de o sinceritate redutabilă, îşi zise ironic Wade.

- Ai dreptate. Vei fi mulțumit dacă îți promit că o voi lăsa în pace?

- Absolut sincer, aş fi preferat să fi rămas la New York, dar va trebui să mă mulțumesc şi cu promisiunea ta. Te cred cinstit, dar sarcina ta nu va fi uşoară. Este greu să rezişti farmecului dragei noastre Tanya ...

Wade îi întinse mâna piticului, care i-o strânse cu oarecare rezervă.

- Bine, spuse el după ce îşi drese glasul. Aş facă bine să plec şi să mă pregătesc, să-mi pun jobenul, pentru că publicul nu va întârzia să vină.

- Nu te simți stânjenit sub toate privirile acestuia? întrebă Wade, curios.

- Nu eşti primul care îmi pune această întrebare. De fapt, consider acest lucru ca făcând parte din meseria mea, nici mai mult, nici mai puțin. Uneori, unii mă hărțuiesc dar, de cele mai multe ori, se mulțumesc să mă privească sau se aventurează să-mi pună întrebări. Din fericire, sunt întotdeauna politicoşi!

Wade îl asculta cu viu interes.

- Ştii, continuă Marshall, mulți dintre ei sunt foarte curioşi să vadă pitici. Şi apoi, ador să călătoresc, să descopăr fără încetare noi orizonturi. Şi în fiecare seară, în patul meu, ştiu că sunt înconjurat de prieteni şi că ziua următoare îmi va aduce noi experiențe! Sincer vorbind, circul acesta este singura mea familie şi rămâne singurul colț liniştit pentru cineva atât de puțin integrat în societate ca mine. în Anglia, nu eram decât un nefericit de monstru care era ascuns îndată ce părinții mei primeau oaspeți.

Se opri, privindu-l întrebător pe Wade, apoi continuă:

- Dacă dintr-un motiv sau altul circul şi-ar înceta activitatea, ar fi o catastrofă pentru indivizi ca mine! Ce s-

ar întâmpla cu Jojo, omul cu cap de câine? Ai observat că are delicateţea să nu ia masa la cantină? Cât despre Tim, este amabilitatea întruchipată, numai că ar fi mult prea slab de caracter ca să se apere de hărţuiala oamenilor aşa-zişi “normali” ... Aici, în trupă, se simte bine ... Şi mai sunt atâţia alţii ...

Marshall făcu o scurtă pauză şi, cu un zâmbet timid, continuă:

A

- în cazul că nu voi mai avea ocazia să ţi-o spun, îţi sunt recunoscător că ai salvat circul de la faliment. De altfel, cu toţii îţi sunt recunoscători.

- Toţi ... cu excepţia Tanyei ...

- Este şi ea, fii sigur. Numai că este supărată pe tine că te-ai dat a fi un simplu mecanic. Ea are oroare de minciună. Dar până la urmă, se va domestici, vei vedea ... Nu cunosc prea bine motivele care te-au îndemnat să cumperi circul, dar vreau să cred că o să păstrezi pentru tine tot ce ţi-am spus, în cazul în care ... în sfârşit ... nu uita, atâta tot ...

- Nu eşti absolut convins de intenţiile mele faţă de protejata ta, nu-i aşa?

- Nu, te cred sincer ... deocamdată.

- Nu-ţi mai face probleme. La ora actuală nu prea îi

sunt în grații şi mă îndoiesc că pe viitor relațiile noastre se vor ameliora.

Si, dacă totuşi se va întâmpla asta, îmi voi ține promisiunea.

- Fie. Dar nimeni nu mă va împiedica să-mi fac griji pentru copila asta. La vârsta mea, ce vrei, te schimbi mai greu!...

Cu aceste cuvinte, piticul alunecă de pe taburet, îşi puse pălăria şi, cu un semn din mână, îşi luă la revedere de la Wade.

Acesta din urmă rămase îndelung pe gânduri în fața ceştii de cafea. Cu un gest nervos, la un moment dat împinse farfurioara, cuprins de îndoieli. Va putea oare să-şi țină cuvântul?

Simțind că se enervează din ce în ce mai tare, hotărî să se ducă la Pop care, la fel ca în fiecare zi la ora asta, urmărea spectacolul de la locul lui obişnuit din culise.

Ca de obicei, de fiecare dată când ajungea la intrarea artiştilor, Wade era fascinat de cei care îşi aşteptau cu febrilitate intrarea în arenă. Chiar dacă se ferea să-i stânjenească şi era foarte discret, îi făcea plăcere să se afle printre ei. Pentru nimic în lume n-ar fi renunțat la acest avantaj pe care i-l oferea poziția de coproprietar.

"Este unul din privilegiile mele", gândi el. De câte ori,

într-adevăr, sub pretextul că superviza diferitele activităţi, nu se aventurase în cortul clovnilor! După cum n-ar fi scăpat nicio ocazie să poată asista la deschiderea spectacolului.

Wade era vrăjit de această lume a iluziilor, aflată la graniţa dintre vis şi realitate. Era un univers efemer care dispărea pe zi ce trece.

Sigur, nu era un mediu pentru un om de afaceri de anvergura sa. Mai devreme sau mai târziu, trebuia să plece, gândi el, dintr-o dată deprimat. Paranteza urma să se închidă ... Şi mai târziu? ... Ce se va întâmpla cu viaţa lui? Cât timp îi va trebui ca să revină la realitate, după ce se va
întoarce la New York?

Cu un aer posomorât, privea clovnii care evoluau în arenă. în mod deliberat, nu vrusese să asiste la numărul Tanyei. Dar îşi imagina cu uşurinţă mersul ei sigur şi ochii de jar cu care înfrunta animalele, zâmbetul ei când răsunau aplauzele publicului. Da, îi vedea cu exactitate fiecare gest. Va fi oare mereu aşa? îşi va petrece oare restul vieţii amintindu-şi de tandreţea cu care Tanya se abandonase în braţele sale?

- Ei, ce părere ai despre aceste noi gaguri?

Wade îşi stăpâni o tresărire şi recunoscu imediat acest

accent atât de deosebit din Chicago. Era Pop cel care-l întrebase, arătând cu degetul spre Bumbles, un clovn travestit în femeie.

- Extraordinar! răspunse el cu sinceritate.

- Acesta este cuvântul, fu de acord Pop. Priveşte cum se amuză publicul! Au fost nişte curajoşi cei care s-au deplasat pe acest timp îngrozitor! Slavă Domnului că mâine este o zi de pauză. Nu vreau să văd câţiva oameni risipiţi pe gradene. Din păcate, Camera de Comerţ din acest oraş nu ne-a făcut prea multă publicitate!

- De ce n-ai cerut o garanţie prin contract?

- Am crezut că am făcut-o, dar se pare că am uitat, mormăi Pop, ridicând din umeri.

Wade vru să-l întrebe cum putuse să omită aşa ceva, dar se abţinu imediat, gândindu-se că nu era momentul să scoată în evidenţă zăpăceala bătrânului. îşi promisese că de acum încolo va verifica toate viitoarele contracte.

Deodată, un gând îi trecu prin minte! Şi dacă se întâmplase acelaşi lucru şi la Houston? Şi dacă Pop, distrat fără îndoială, *uitase* să trimită faimosul contract care, se spusese, nu ajunsese niciodată la autorităţi?

Wade se încruntă, şi aerul lui îngrijorat nu-i scăpă lui Pop. Ca să schimbe subiectul, tânărul spuse:

- Ritmul este prea rapid astă-seară, parcă.

- Erau atât de puțini oameni, încât i-am cerut lui John să accelereze. în felul acesta, ne vom putea culca mai devreme.

- John Cohen este excelent în meseria lui, spuse Wade.

- Cu siguranță. Cu atât mai mult cu cât nu întotdeauna sunt suficiente o voce autoritară şi o mare elocință. Trebuie să supraveghezi în fiecare clipă orarul, ritmul şi crede-mă, nu este lucru uşor. Mai ales când în arenă se află o primadonă ca Maria Hahn!

Pop se întrerupse şi ridică privirea spre trapezista solistă care evolua în acel moment. Aceasta tocmai executa titirezul pe un braț, acompaniată de publicul care scanda în cor la fiecare rotație.

- Este o stea a arenei şi ea ştie asta, continuă el. Nu pierde niciodată ocazia să prelungească aplauzele. Dar John nu se lasă păcălit. O dată, la Peoria, când îşi depăşise cu mult timpul de program, el a cerut să se stingă reflectoarele şi, pe întuneric, a anunțat următorul număr, omul ghiulea. Abia atunci, Maria a catadicsit să coboare de pe trapez. Fără această intervenție a lui, cu siguranță ar fi continuat! John s-a mulțumit atunci s-o privească drept în ochi. Ajunsă în culise, aceasta spumega de furie, dar John i-a spus cât se poate de calm că nu-i pasă de vanitatea ei exagerată. Ea avea un program de

douăsprezece minute, niciunul în plus.

Wade râse vesel de această anecdotă. în clipa aceea,
1 •• WW|•WA W• WA1•W •. f.t
clovnii năvăliră în arena şi se răspândiră ca nişte conieti colorate duse de vânt.

- Ce ar fi o reprezentaţie fără ei? murmură el îngândurat.

- Ai dreptate, spuse şi Pop, clovnii sunt adevărata structură de rezistenţă a unui circ. întotdeauna se poate conta pe ei atunci când este vorba despre umplerea unui gol în ultima clipă şi publicul, fericit, continuă să se distreze. La drept vorbind, meseria lor necesită un temperament solid. Stii, cei mai mulţi dintre ei nu sunt cu adevărat adulţi, le place, asemenea copiilor să localizeze atenţia publicului asupra lor. Fiecare îşi elaborează propria pantomim', îşi desenează costumele şi îşi găseşte singur accesoriile ...

- Aşa cum face Emmett Kelly cu celebrele lui foi de varză, nu-i aşa?

- Exact. Bătrânul Emmett obţine întotdeauna cel mai mare succes cu afurisitele lui foi de varză, mai mare decât ar fi făcut-o cel mai bun actor dramatic! ...

- Vorbeşti despre el nu fără oarecare invidie ...

într-adevăr, Pop părea melancolic.

- Toată lumea îşi doreşte ca, la un moment dat, să devină clovn, răspunse el. Nici nu-ţi imaginezi numărul incredibil de oameni, ocupând adeseori posturi importante ca tine, care ar da orice ca să-şi mâzgălească faţa şi să facă pe măscăricii! ...

- încerci să-i faci să se răzgândească atunci când îţi cer asta?

- Nicidecum! Dacă ţin neapărat s-o facă, îi lăsăm să-şi facă numărul. Este un lucru excelent pentru publicitatea noastră. De aceea îi numim “prietenii circului”. Clovnii adevăraţi îi tratează cu mai multă atenţie decât pe debutanţi. Ei cel puţin nu sunt udaţi cu apă ...

- Ce vrei să spui?

- Ştii bine, după o urmărire nebunească prin arenă, încasează o găleată de apă în faţă. După reacţia fiecăruia, se poate spune care are vocaţie de clovn şi care nu. Adevăraţii clovni adoră să fie udaţi. Bineînţeles, unii ajung la pantomim' prin alte mijloace decât clasica ucenicie. Printre clovni se află un bun număr de acrobaţi.

- Totul este mult mai complex decât îmi imaginam, spuse Wade. Habar n-aveam despre asemenea practici.

- Evident, dacă singurele tale surse despre circ provin din cărţi sau din filme, eşti prost informat, replică Pop. Până în prezent, nimeni n-a putut să redea viaţa circului

într-un mod fidel. De altfel, cred că este imposibil!

Wade dădu din cap în semn de încuviințare. Toate acele clişee vehiculate despre clovni erau, într-adevăr, adeseori eronate. Aceştia nu erau nişte melancolici, după cum nici nu se machiau pentru a fugi de realitatea vieții. Ba dimpotrivă, celor mai mulți dintre ei le plăcea să fie recunoscuți de public, cu sau fără machiaj, şi visul lor era să inventeze mereu noi gaguri, sau să le aducă la zi pe cele din repertoriul clasic.

- Ai avut cumva şi tu ambiția de a deveni clovn? îl întrebă Pop.

- Poate, recunoscu Wade. Dar acum este prea târziu ... Nu mai sunt adolescentul care eram ... sau mai degrabă care n-am fost niciodată ... cum ar spune un prieten de-al meu.

- Oh, ştii, niciodată nu-i prea târziu! Eu însumi ... uneori... mă las dus de val.

- Ai fost clovn? întrebă Wade, surprins.

- Aşa am debutat în profesie, dar aveam alte ambiții. Am făcut economii, m-am zbătut şi îți imaginezi cu uşurință urmarea ...

- Cum te îmbrăcai în rol de clovn?

- Mă deghizam în cerşetor, cu sprâncene groase, înnegrite, cu fața vopsită în alb, cu un nas ca o trompetă

care l-ar fi făcut invidios şi pe Cyrano de Bergerac şi cu nişte buze roşii, încremenite într-un zâmbet buimac ...

Wade asculta cu atenţie confidenţele lui Pop. în vocea bătrânului se putea discerne un oarecare entuziasm pe care nu-l manifesta de obicei. în general, Pop era mai degrabă o fire taciturnă şi rezervată. De fapt, de când Wade îi cumpărase o parte din acţiuni, era pentru prima oară când Pop îi vorbea deschis. Dar discuţia lor fu întreruptă şi Wade continuă să privească spectacolul.

Era rândul surorilor Montrose. Care nu-i fu surpriza când o recunoscu pe una dintre cele trei trapeziste care-şi pusese o perucă blondă ... De ce naiba se afla Tanya în acest număr? Nu mai era nevoie să fie înlocuit cineva, graţie noilor dubluri angajate ...

Aşteptă ca Pop să-şi termine discuţia cu unul dintre mecanici şi-l întrebă:

- Ce caută Tanya în numărul acesta de acrobaţie aeriană? Mi s-a părut că am văzut-o.

Wade nu-şi ascundea supărarea, dar bătrânul ridică din umeri şi răspunse:

- Chiar eu am rugat-o. Shirley a făcut o gripă, îi era foarte greu să respire ...

Fără să poată scapa de o oarecare anxietate, tânărul observă derularea diferitelor exerciţii. Tanya părea un

fluture în minunatul ei costum de satin bordat cu tul. Execută câteva figuri simple cu toată grația aeriană pe care supletețea corpului ei i-o conferea, apoi se alătură celorlalte două colege pe platformă, salutând publicul care aplauda frenetic.

Ce prezență! gândi Wade cu admirație. Mai târziu, când cele trei trapeziste coborâră executând mai multe rotații pe un braț, Wade remarcă mirat că Tanya avea un zâmbet încremenit şi că fața îi era lividă. îi fusese oare teamă?

Dornic să afle mai multe despre ea, îl întrebă pe Pop. După câte auzise, mama Tanyei fusese şi ea trapezistă şi se întreba de ce fiica ei nu-i călcase pe urme.

- Ea a ales aşa, răspunse Pop ridicând din umeri. Adora animalele. Când era mică, o ştergea pe furiş şi se ducea în cuşca lui Leopold. Elefanții erau tovarăşii ei de joacă; o ridicau cu trompele şi ea râdea în hohote. Nu-i era frică niciodată şi, de altfel, erau de o incredibilă blândețe cu ea! Când făcea vreo prostie, se refugia la elefanți şi se cățăra pe spinarea lor ca să n-o ajungă nimeni. Ştia să fie o adevărată pacoste când voia!

- Din acest punct de vedere, nu s-a schimbat, murmură Wade.

- Oh, asta nu-i nimic în comparație cu ce era înainte!

afirmă Pop cu un zâmbet vesel. îi place grozav să joace feste şi este foarte schimbătoare. Defectul ăsta încă n-a părăsit-o. Poate că şi noi am răsfăţat-o prea mult, dar era atât de drăguţă ...

Wade se surprinse şi el zâmbind. îşi amintea de Tanya şi de veşnicele ei farse, a căror victimă fusese când venise să lucreze prima oară la circ. Da, i se păruse insuportabilă atunci, şi astăzi, sentimentele faţă de ea nu se schimbaseră prea mult ... Doar că iritării pe care o resimţea atunci se adăugase acum şi altceva, mai tulburător ...

- Când Lars Larsen a avut accidentul, reluă Pop după o pauză, n-a mai putut să se ocupe de animale. însă, chiar de pe vremea aceea, Tanya ştia despre ele aproape la fel de multe ca Lars. El a perfecţionat-o şi Tanya i-a luat locul când el a plecat. Se pare că acrobaţia aeriană n-o atrage la fel de mult ca dresajul. Sigur, poate înlocui un trapezist la nevoie, dar atâta tot.

Wade dădu din cap, urmărind-o cu privirea pe Tanya.

- Mama Tanyei a fost cea mai bună acrobată pe care am cunoscut-o vreodată, continuă Pop. Aerul era elementul ei şi avea o graţie uluitoare. Niciodată nu vedeai la ea vreo greşeală sau vreo ezitare, totul era perfect la numărul ei. Chiar şi atunci când s-a întâmplat să se ardă un reflector, a continuat ca şi cum nimic nu s-ar fi

întâmplat. Totuşi, a fost orbită câteva secunde şi asta ar fi putut să-i fie fatal. Dar cunoştea prea bine meseria pentru a de lăsa surprinsă ...

- Si totuşi, parcă a murit într-o cădere?

- Da, stupid. A fost o coardă defectă care a cedat, îi explică Pop. Un incident care în mod normal nu se întâmplă niciodată. Materialul tocmai fusese controlat dar n-am fi putut niciodată prevedea asta. Si cum refuza să lucreze cu plasă ...

Pop nu-şi încheie fraza. Ochii îi erau înceţoşaţi de lacrimi reţinute.

- După înmormântarea ei, continuă el, ne-am adunat cu toţii ca să hotărâm ce facem cu Tanya şi ... am hotărât ca, într-un fel, s-o adoptăm. Este un adevărat copil al circului.

- Un copil care a crescut ... murmură Wade.

Ceva din vocea lui îl intrigă pe Pop. îngrijorat, se întoarse spre Tanya care, după un ultim salut pentru public, se repezi în culise.

în treacăt, dresoarea îi zâmbi lui Pop şi, scuzându-se că trebuia să-şi schimbe costumul, dispăru imediat.

Pe măsură ce spectacolul continua, atenţia lui Wade scăzu. Cineva îl chemă pe Pop să rezolve o problemă cu luminile. Profitând de ocazie, tânărul, ascultând de un

impuls, hotărî să se ducă să vadă dacă Tanya se simțea bine. Cu această epidemie de gripă, era foarte posibil să fie bolnavă. I se păruse atât de ciudată, după terminarea numărului ...

Din cauza căldurii, Tanya lăsase uşa întredeschisă, ca să profite un pic de briza de seară.

în timp ce se apropia de rulotă, Wade zări silueta fetei prin fereastră. Era aşezată pe canapea şi încă purta costumul. Brațele îi atârnau, avea capul dat pe spate şi ochii închişi. în ciuda machiajului, tenul îi era foarte palid, părea istovită. Ce contrast între starea de acum şi energia pe care o iradia de obicei persoana ei! Când se pregătea să bată la uşă, Wade îşi reținu gestul. “Dumnezeule, îşi dădu el brusc seama, acestea sunt simptomele unei persoane care suferă de vertij!”

Până acum, fata îşi ascunsese cu grijă față de ceilalți teama de înălțime. Poate că se va supăra pe el că a surprins-o? Dar Wade era prea îngrijorat ca să-i mai pese de asemenea fleacuri.

Fără să mai ezite o clipă, intră în rulotă şi o luă pe Tanya

AI . 7-1 . w 1 . w • I ' - ' A J A
A . . W A .

în brațe. Ea se crispă o clipă apoi, lăsându-se mângâiată, îşi puse fața pe umărul lui. Foarte repede însă îşi reveni şi,

eliberându-se din îmbrățişarea lui, îi spuse fără să-l privească:

- Probabil că am răcit puțin ...

- Stii la fel de bine ca şi mine că nu-i aşa, zise el cu blândețe. De ce nu-i mărturiseşti lui Pop că îți este groază să urci la trapez?

- Nu ... nu pot. Ar fi ca şi cum aş nega tot ce m-a învățat mama. Era o mare artistă ... De altfel, ea ar fi putut foarte bine să lucreze la Ringling. în ziua când i-am spus că vreau să mă fac dresoare, a fost foarte dezamăgită. întotdeauna s-a temut ca animalele să nu mă rănească ... Pentru că ele l-au ucis pe tata ... Si atunci, am avut o ceartă violentă cu ea ... Parcă îi văd şi acum privirea tristă când m-a lăsat şi a plecat să-şi execute numărul de la matineu. Din păcate, n-am mai putut să-i spun niciodată cât de rău îmi pare că am făcut-o să sufere ... în timpul acelei reprezentații s-a întâmplat ca ...

Vocea îi tremura şi Tanyei îi era greu să-şi continue povestea. Wade o prinse de umeri şi-i şopti:

- Nu trebuie să spui mai mult, Tanya. Te chinui inutil ...

Dar fata dădu din cap.

- Nu, trebuie să spun mai departe. Este pentru prima oară când pot să vorbesc despre asta ... în după-amiaza

aceea, după ce mama plecase, m-am dus să-l văd pe Leopold. Am plâns lângă el până mi-au secat lacrimile şi, după ce am luat hotărârea să mă fac trapezistă, pentru că aceasta era dorința ei, am plecat s-o caut. Când am ajuns sub cupola cea mare, era prea târziu ... aud şi acum zgomotul atroce al corpului ei căzând în arenă ... Oh, este îngrozitor! ...

Tanya se întoarse, cu un nod în gât, gata să plângă iarăşi.

- După acel oribil accident, am reluat antrenamentele de acrobație aeriană. Era felul meu de a-i aduce un omagiu mamei. Atunci, Lars, care era grav rănit, mi-a propus să preiau numărul său. Nu puteam să refuz o asemenea ofertă. Există puține femei dresoare şi deveneam astfel o atracție majoră pentru spectacol. în realitate, n-am mărturisit niciodată nimănui, dar îmi era teribil de ruşine că mă foloseam de acest pretext pentru a abandona în mod laş trapezul ...

- Nu te-ai comportat deloc în mod laş, replică Wade. Fiecare dintre noi are temerile şi preferințele sale. în ceea ce mă priveşte, mărturisesc sincer că n-aş risca să intru în cuşca animalelor!

- Nici măcar în cea a lui Leopold? întrebă Tanya cu un uşor râs nervos.

- Poate că, la limită, la el aş intra ... Dar cu siguranță nu la acest tigru, mă îngrozeşte pur şi simplu!

- Cred că ai dreptare, recunoscu ea încet. Este firesc să ai acest sentiment de angoasă împotriva căruia nu poți lupta ...

Adăugă apoi, întrebându-l din privire:

- Cum de ai ghicit, Wade? Nimeni înainte de tine, nici măcar Marshall n-a bănuit nimic.

- Nu am "ghicit" nimic, o corectă el. Abia când te-am găsit aici pe canapea am avut această bruscă intuiție. Erai descompusă la față!

Neluând în seamă expresia nemulțumită a Tanyei, continuă:

- Aşadar, nu refuzi niciodată o înlocuire la trapez şi, după o asemenea încercare, te întorci aici singură şi ... plângi.

- Oh, nu plâng. în general, nu mă simt bine ...

El nu se putu abține să zâmbească şi Tanya îi aruncă o privire plină de reproş. Apoi, dintr-o dată, izbucni în lacrimi. încercarea pe care o îndurase îi spulberase toată stăpânirea de sine. îndurerat, Wade o cuprinse în brațe şi începu s-o mângâie tandru, legănând-o ca pe un copil.

Dar în timp ce-i adresa cuvinte de încurajare, o voce interioară îl avertiza de pericol. Tanya era atât de

vulnerabilă în acest moment!

Îşi dădu seama imediat că era pe punctul de a trăda promisiunea pe care i-o făcuse lui Marshall. Dacă nu pleca imediat de lângă Tanya, va comite un act ireparabil care risca să distrugă pentru totdeauna relația lor.

Cu părere de rău, o sărută părinteşte pe frunte şi plecă, invocând un vag pretext. Din fericire, Tanya era prea tulburată ca să-l mai întrebe ceva sau să se mire de plecarea lui bruscă.

Capitolul 12

Rămasă singură, Tanya făcu un duş şi-şi schimbă hainele, întrebându-se care au fost adevăratele motive ale vizitei lui Wade.

Acesta îi dezvăluise unele laturi ale caracterului său pe care ea nu i le bănuise până atunci: se purtase cu ea tandru şi plin de compasiune. Ea i se destăinuise în vreme ce faţă de alţii îşi ascunsese cu grijă slăbiciunile, deşi aceştia îi erau prieteni. Cum să-şi explice brusca încredere pe care i-o arătase?

Pe de altă parte, tandreţea lui era prefăcută sau aşa era adevăratul Wade, cel a cărui faţetă părea atât de impenetrabilă? ...

Atâtea întrebări cărora nu le ştia răspunsul. Şi în loc să se mai chinuie inutil fără să-şi poată găsi somnul, porni în căutarea lui Pop.

îl găsi în rulota lui, aşezat la birou şi aplecat peste un registru contabil foarte gros. Bătrânul părea obosit şi îngrijorat în acelaşi timp. Privindu-l, Tanya nu se putu abţine să constate cât de mult îmbătrânise şi slăbise în ultimele săptămâni. Oare Wade făcea presiuni asupra lui? Sigur, acesta intervenise în problemele circului mai puţin decât se aşteptase ea, dar poate că prezenţa lui permanentă îi amintea lui Pop că, de acum, nu mai este

adevăratul director. Soarta circului Peeples nu mai depindea doar de el.

Pop ridică în sfârşit capul şi o văzu pe Tanya. Se grăbi să ascundă registrul pe care-l studia şi întrebă:

- De cât timp eşti aici? Nu te-am auzit intrând ...

- Abia am venit.

Remarcând rapiditatea cu care închisese registrul, ea continuă:

- M-am gândit că ţi-o fi foame, aşa că ţi-am adus nişte gogoşi. Sunt proaspete, le-a făcut Alice azi-dimineaţă.

- Excelent! Mă duc să fac o cafea.

Dar înainte să se ridice, făcu să dispară registrul gros în sertar şi-l încuie cu cheia. Precauţiunea aceasta suplimentară o miră, dar nu spuse nimic.

Mai târziu, în timp ce vorbeau verzi şi uscate, Tanya îşi dădu seama repede că Pop era cu mintea aiurea. La un moment dat, lăsă să-i cadă linguriţa şi zgomotul acesta îl făcu pe bătrân să tresară. Era evident că-l preocupa ceva, dar ce? se întrebă ea, intrigată.

Pop trebui să plece curând pentru a rezolva o problemă cu nişte materiale şi-i propuse fetei să rămână în rulotă şi să-şi termine liniştită cafeaua. Ea acceptă cu plăcere şi, după plecarea lui, nu-şi putu reţine privirea să fixeze biroul. Ceva nu era în regulă, îşi zise ea, şi

răspunsul se afla acolo ... Luptă din toate puterile împotriva curiozității care o cuprinsese, dar scrupulele ei se evaporaseră repede şi până la urmă descuie sertarul care ascundea misteriosul registru.

Acesta îi căzu din mână şi, în timp ce-l recupera, recunoscu imediat registrul contabil cu depunerile în bancă. De ce naiba părea Pop atât de preocupat să verifice aceste fonduri ale circului? Acestea nu reprezentau altceva decât rezervele constituite în caz de catastrofe importante, cum ar fi un incendiu, de exemplu, sau vreo catastrofă naturală.

Tot aici depuneau artiştii angajați permanenți ai circului în fiecare lună un procent anume din salariul lor, pentru a avea nişte economii în caz de boală sau probleme mari familiale. Acest aranjament propriu circului Peeples funcționa totuşi de minune de multă vreme, aşa că de ce avusese Pop această expresie îngrozită când îl surprinsese?

Câteva clipe mai târziu, după ce în aruncă ochii pe registru, avu răspunsul la întrebare. Se lăsă să cadă într-un fotoliu şi, în timp ce se uită pentru a suta oară la extrasele de cont, o prinse amețeala. Nu, nu era cu putință! ... Pop n-ar fi putut deturna fondurile! Şi totuşi, avea dovada în fața ochilor: contul era aproape gol. Pop

îşi înşelase prietenii! Pentru o asemenea fraudă, risca închisoarea. Dar Pop nu era un escroc şi probabil că avusese motive serioase să acţioneze astfel. Poate că vrusese să salveze circul de la faliment?

în plus, făcuse retrageri şi după ce-i cedase lui Wade o parte din acţiuni. Conform legii, trebuia să ceară acordul asociatului său înainte de a o face ... Wade ar putea să-l târască în justiţie dacă Pop omisese să-l consulte! Dar la ce ar fi putut să folosească sume atât de mari? La rambursarea unor impozite neplătite? ...

Trebuia cu orice preţ să-l scoată pe Pop din acest necaz! Numai gândul că i s-ar putea întâmpla ceva, îi făcea rău. Şi dacă ar face apel la Wade? Cultivându-i prietenia şi atracţia pe care o simţea pentru ea, va reuşi poate să-l convingă s-o
ajute.

Dar până unde era dispusă ea să meargă? însăşi perspectiva de a trebui să se poarte amabil cu el îi afecta orgoliul dar, din moment ce era vorba să-l salveze pe Pop...

Cu inima strânsă, Tanya puse la loc în sertar registrul. îşi termină repede cafeaua, se grăbi să spele ceaşca şi se duse la rulota ei.

Pe viitor, va încerca să se poarte cât mai firesc cu

putință, astfel ca nimeni să nu aibă nici cea mai mică bănuială. Totuşi, rămase ferm hotărâtă să facă tot posibilul ca să-l protejeze pe Pop, începând prin a-şi atrage simpatia lui Wade.

Ceea ce, înainte de toate, însemna să nu lase să se ghicească nimic despre descoperirea ei față de cel care, într-o zi, îi mărturisise că este un fin observator.

Tanya se privi cu un ochi critic în oglindă şi încercă să fie cât mai obiectivă. Genele lungi şi dese erau curbate natural şi nu avea nevoie de rimel. La fel şi buzele pline şi senzuale erau de un roz natural şi arareori îşi dădea cu puțin ruj.

Si dacă s-ar machia mai puternic? Nu, adevărata Tanhya Rhodin folosea prea puține artificii. Poate că ar trebui să-şi schimbe coafura? îşi adună buclele şi le strânse într-un coc simplu, destul de sofisticat. Rezultatul o făcu să se strâmbe. Efectul nu era neplăcut, dar nu se recunoştea!

Oricum, dacă s-ar apuca să-şi schimbe înfățişarea, toată lumea ar remarca. Wade ar fi primul şi, în mod inevitabil, şi-ar atrage observații din partea colegilor.

Enervată, îşi desfăcu cocul şi-şi perie viguros părul lăsându-l să cadă în valuri naturale pe umeri. Era mult mai bine aşa! gândi ea. Se simțea mult mai în largul ei.

Dă-o încolo de sofisticare! De obicei, când lucra cu animalele, îşi aduna buclele sub o caschetă, pentru comoditate. Avea de altfel o întreagă colecție. îşi puse eternii blugi, dar ezită asupra tricoului. Până la urmă, după ce îşi trecu în revistă toată garderoba, se hotărî pentru un pulover din bumbac de culoare ruginie, care mergea foarte bine cu părul castaniu şi cu bronzul arămiu al pielii.

Ca o tuşă finală, îşi înnodă la gât un fular superb de mătase aurie pe care i-l oferise Marshall, de ziua ei. Mulțumită de cum arăta, mai aruncă o ultimă privire în oglindă înainte de a ieşi din rulotă şi porni în căutarea lui Wade.

A-l găsi fără ca nimeni să nu bănuiască nimic, fu mult mai complicat decât prevăzuse. Se duse printr-o mulțime de locuri. De fiecare dată trebuia să inventeze câte o scuză plauzibilă pentru ca prietenii ei să nu se mire. Se simțea nervoasă, chiar ridicolă. Dar n-o să renunțe la planul ei numai pentru atâta lucru.

“Aş fi o spioană jalnică”, se gândi ea cu ironie în timp ce-i dădea o explicație stângace Alicei şi lui Tim, pe care tocmai îi deranjase degeaba.

După ce trecu şi pe la Pop, pe care-l găsi dezlegând cuvinte încrucişate, cu picioarele pe birou, se duse la

cortul clovnilor care, după cum obişnuiau, începură să danseze în jurul ei. Când aproape renunţase, îl zări lângă menajerie. îngândurat, Wade o privea pe Maisie, cel mai bătrân elefant al trupei, cu o expresie amuzată şi melancolică în acelaşi timp. Tanya îl privi o clipă fără să se hotărască să înainteze, într-atât avea impresia că este o intrusă.

Wade îi simţi prezenţa şi se întoarse spre ea, cu un aer bănuitor.

- Treceam pe aici şi te-am văzut ... Maisie este elefantul meu favorit, spuse ea pe un ton prefăcut vesel. Când eram mică, mă jucam adeseori cu ea şi nu mi-a făcut niciodată rău. Probabil că mă credea copilul ei, pentru că mă apăra de toţi care încercau să se apropie de mine!

- în felul acesta scăpai de treburi şi de lecţii, nu-i aşa?

- Cine ţi-a spus? se miră ea. Marshall, Pop?

- Oh, ar putea la fel de bine să fie Octavia, Alice, Tim, Gogo şi încă o duzină de alţi actori. Toţi ar putea scrie câte o poveste despre fetiţa Tanya, adolescenta Tanya şi în sfârşit, Tanya-steaua de pe firmamentul Circului Peeples!.

în glasul lui se ghicea o oarecare ironie şi asta nu era deloc de bun augur pentru planurile Tanyei. Aşa că, în loc să facă vreo remarcă nepotrivită, preferă să schimbe subiectul.

- De ce o priveai pe Maisie în acest fel?

El şovăi o clipă, apoi răspunse:

- Fără îndoială, pentru că am o anumită atitudine faţă de elefanţi ...

- O atitudine pozitivă?

- Cu siguranţă, admir aceste animale uriaşe.

- Ei bine, în cazul acesta dă-mi voie să fac prezentările, zise ea pe un ton glumeţ. Draga noastră Maisie le joacă uneori feste neplăcute nou-veniţilor. Dacă ea hotărăşte că nu-i plac, le goleşte buzunarele şi le întoarce spatele!

în timp ce se apropiau de animal, Maisie îl examina pe Wade din cap până-n picioare. Când elefantul îşi agită trompa, Tanya lăsă să-i scape un chicotit. Dar fu imediat descumpănită când văzu că elefantul îşi încolăceşte trompa pe braţul tânărului şi-i mângâie faţa, ca şi cum ar fi dorit să-l sărute.

- Se pare că te place, remarcă ea, îngândurată.

- Este chiar atât de greu de crezut? replică el, un pic agasat.

- Este ciudat, în general nu-i plac străinii, îi explică ea, ascunzându-şi cu greu o notă de gelozie în glas.

- Probabil că a fost cucerită de farmecul meu devastator! Nicio femeie nu-mi rezistă! glumi el.

Tanya îşi dădu seama că râde de ea. Dar stăpânindu-şi

iarăşi o replică neplăcută, răspunse pe un ton suav:

- în orice caz, dacă animalele te plac, probabil că nu eşti un om rău.

- Oh, şi ele se pot înşela, răspunse el. Nu sunt nici ele scutite de greşeli.

Cu un gest evaziv, Tanya ocoli remarca, şi, cu surâsul ei cel mai dulce, îl întrebă:

- îmi oferi o cafea la Cookie? ...

Se opri brusc, dându-şi seama prea târziu că acesta nu mai făcea parte din trupă. Când îi sărbătoriseră ieşirea la pensie, Tanya simțise clar că, în ciuda aparentei lui veselii, bucătarul avea inima îndurerată că îşi părăseşte prietenii. Cu toate acestea, nu formulase nici cel mai mic reproş cu privire la noul asociat al lui Pop. Şi pentru asta, se cam supărase pe el.

- îmi pare rău pentru Cookie, murmură Wade. Acest lucru trebuia să se întâmple mai devreme sau mai târziu. Vederea lui scădea pe zi ce trece si mecanicii se plângeau că nu mai mănâncă bine. Pentru niste oameni care fac eforturi fizice mari, hrana este foarte importantă. începuse să i se ardă toate mâncărurile si devenise distrat. Ar fi putut să i se întâmple cine stie ce în bucătărie. {i apoi, la urma urmei Cookie a fost foarte mulțumit de ... aranjamentele pe care i le-am propus ...

Tanya îsi reproşase că nu-si dăduse seama mai devreme de tulburările grave de vedere ale lui Cookie, prietenul ei dintotdeauna. Dacă ar fi fost mai atentă, ar fi remarcat. Trebuise ca Wade să descopere problema, si asta o enervase!

- Persist în a crede că ar fi trebuit totusi să-l lasi să termine acest turneu, spuse ea sec. La vremea lui, Cookie a fost printre cei mai buni bucătari. Ar fi meritat să fie tratat mai bine.

- Dar n-am făcut altceva, Tanya, decât să mă supun dorinței lui. Voia să se întoarcă acasă înainte de a-si pierde definitiv vederea.

Ea stia că Wade spunea adevărul. într-o zi, îi spusese si ei acelasi lucru. Dar niciodată nu va recunoaste că dădea
dovadă de rea-credință!

Wade dădu din cap, necăjit.

- Rămâi mereu fidelă prietenilor tăi, nu-i aşa? Dar cu nou-veniții te porți altfel?

Tonul avea o intensitate, şi o gravitate care o împiedicară să -şi întoarcă privirea. Când el îi cuprinse fața în mâini, fata, atrasă irezistibil de el, nu schiță niciun gest să se elibereze. Dimpotrivă! Spre ruşinea ei, închise ochii şi rămase aşa, cu inima bătându-i nebuneşte, cu

buzele oferite lui Wade pentru un sărut. Acesta însă se mulțumi s-o sărute pe frunte, apoi se îndepărtă imediat.

Tanya reuşi să zâmbească, dar în adâncul sufletului, simți o profundă dezamăgire. Dacă va persista să se joace cu focul, el se va folosi de vulnerabilitatea de care ea dădea dovadă.

Conştientă că Wade o privea, răspunse pe un ton calm:

- Eu îmi plasez prieteniile pe acelaşi plan, şi pe cele vechi, şi pe cele noi ...

- Este grozav, am putea sărbători asta! O să mergem într-o clipă să bem şi cafeaua de care vorbeai, doar dacă n-ai altceva mai bun de făcut?

- De fapt, venisem să-i aduc ceva bun vechii mele prietene Maisie.

{i-i întinse o banană elefantului.

Cei doi tineri râseră vesel când văzură animalul luând fructul cu ajutorul trompei, curățind apoi banana cu o delicatețe inimaginabilă, mâncând-o şi apoi adunând cojile

W 1 W A

ca să le mănânce.

- îmi amintesc că am văzut-o făcând acest număr şi ... spuse Wade, apoi oprindu-se brusc.

Intrigată că nu-şi termină fraza, Tanya insistă:

- Unde ai văzut-o?

- De fapt, am citit undeva, reluă el ezitând, parcă într-o carte despre elefanţi. Da, aşa este, acum îmi amintesc.

Tot vorbind, porniră spre cantină. Păreau a fi cei mai buni prieteni din lume şi această bună înţelegere continuă şi zilele ce urmară. Tanya făcea de altfel tot ce-i stătea în putinţă pentru ca niciun nor să nu vină să umbrească această nouă prietenie.

Tanya avea grijă să se întâlnească şi să vorbească frecvent cu Wade, cel puţin o dată pe zi, chiar dacă nu-i era întotdeauna uşor să găsească un pretext.

Pentru prima oară în viaţa ei, îşi etala tot farmecul pentru a îmbuna pe cineva şi constata cu plăcere că reuşea foarte bine.

într-adevăr, încetul cu încetul, Wade păru mai puţin distant, mai deschis, mai puţin bănuitor. Ea fu cu atât mai uimită cu cât simţea că reticenţele lui faţă de ea dispăreau pe zi ce trece. Constată chiar că aveau o mulţime de puncte comune. Tanya făcu astfel plăcuta descoperire că Wade făcea parte dintr-o asociaţie consacrată salvării speciilor de animale pe cale de dispariţie. Nu numai că era unul dintre membrii cei mai generoşi, dar şi participa în mod activ la munca asociaţiei.

într-o seară când nu fusese spectacol, la sfârşitul unei

petreceri cu grătar la care Tanya îşi invitase prietenii cei mai apropiaţi, conversaţia alunecă spre subiectul animalelor în captivitate. Tanya îşi apăra cu înverşunare punctul de vedere şi Wade o asculta cu cea mai mare atenţie. Ea ştia totuşi că el nu-i împărtăşea întotdeauna ideile asupra acestui subiect.

- Când îi oferi publicului posibilitatea de a admira animale superbe, el se simte atunci implicat mai mult în protejarea celor care sunt încă în stare sălbatică. Numărul meu de dresaj este înainte de toate conceput astfel încât oamenii să se distreze, dar oricine îl vede devine conştient de măreţia acestor animale. Eu nu minimalizez niciodată demnitatea felinelor; trebuie ca spectatorii să-şi dea seama că aceste superbe animale au, la fel ca noi, dreptul să trăiască pe această lume. Iată de ce nu le pun niciodată să execute numere prosteşti, cum ar fi să le pun pălării ridicole, sau rochii, de exemplu.

- Totuşi, Leopold s-ar înrudi mai degrabă cu un motan uriaş, atunci când vine să fie mângâiat, remarcă Wade.

Părea să se simtă absolut în largul lui şi relaxat, întins pe canapeaua Tanyei. Petrecerea fusese de altfel foarte reuşită, aşa cum îi plăcea ei. Li se alăturaseră pe parcurs mulţi alţi membri ai trupei, atraşi de zgomot şi de muzică.

Alice şi Tim plecaseră ultimii. Ea se aşteptase ca Wade

să-i urmeze, dar, spre surprinderea ei, rămăsese şi insistase s-o ajute să strângă totul. Ea acceptase, încântată de această ocazie de a fi singură cu el.

Făcură curăţenie în mica bucătărie şi adunară într-un sac de plastic toate farfuriile şi paharele de carton care fuseseră folosite. Apoi, pentru a-l păstra cât mai mult timp lângă ea, Tanya îi propuse să mai bea un ultim pahar.

îngândurată, se gândi la atitudinea pe care o avuseseră colegii ei. Chiar dacă Wade nu aparţinea lumii lor, îl trataseră cu prietenie; de altfel, chiar se mira cu câtă uşurinţă fusese adoptat ... Bineînţeles, el trebuise să treacă peste nişte probe la început, dar reticenţele membrilor trupei dispărură rapid. Era de necrezut cum reuşea acest om să impună respect ...

Fu readusă la realitate de Wade. Era evident că-i pusese o întrebare şi continua să aştepte răspunsul!

- Păi ... eu ... îmi vorbeai parcă despre Leopold? Ah, acesta este preferatul meu şi este diferit de alte feline. Am crescut împreună şi se ţine după mine de parcă aş fi leoaică!

- Aş zice mai degrabă o tigroaică-vrăjitoare, murmură Wade, cu o licărire admirativă în privire.

Ignorându-i complimentul, ea adăugă:

- Cu toate acestea, nu doresc ca spectatorii să piardă respectul marcat de teamă pe care-l au faţă de aceste animale.

- Sunt în totalitate de aceeaşi părere, încuviinţă el. Mărturisesc că, astă-seară, oamenii circului mi-au apărut într-o altă lumină.

- Ce vrei să spui?

- Ei bine ... am fost înconjurat de persoane ... ca toată lumea, într-un fel. Poate pentru că nu exista ceva mai banal decât o petrecere în jurul unui grătar?

- Prietenii mei nu sunt “ca toată lumea” ...

Nu-şi putuse ascunde o oarecare răceală a tonului.

- Nici nu-ţi imaginezi, de exemplu, ce presupune pentru Jojo o plimbare la supermarket sau pur şi simplu să facă plinul la o benzinărie. Unele persoane pot fi tulburate de simpla vedere a chipului lui. Nu pot să nu-mi exprim părerea că, în circ, este exploatată suferinţa umană, folosindu-se indivizi asemenea lui Jojo sau lui Marshall.
Mărturisesc cu umilinţă că este un sâmbure de adevăr în asta. Dar ce ar face în afara circului?

- într-o zi, Marshall mi-a spus aceleaşi lucruri, spuse Wade. Bineînţeles, şi argumentele voastre şi ale mele sunt corecte. Dar nu este umilitor să trebuiască să te expui

astfel, asemenea unui animal ciudat, pentru a fi acceptat în sfârşit?

Tanya făcu o pauză şi răspunse:

- Nu cred că se simt cu adevărat stânjeniți. Pentru cei mai mulți dintre ei, este o adevărată revanşă față de anii de respingere sau chiar de ignorare pe care i-au trăit.

în timp ce ea vorbea, Wade nu se mai sătura s-o privească, astfel că, stânjenită, ea întrebă:

- Ce s-a întâmplat? Am spus ceva ce te-a deranjat?

- Nicidecum! Dimpotrivă, spui lucruri foarte interesante şi te exprimi cu o asemenea uşurință, încât sunt plin de admirație.

- Marshall mi-a supravegheat educația, spuse ea oftând. Chiar foarte îndeaproape. Mi se părea că este un adevărat tiran cu mine.

Se opri, retrăind în gând acele momente de revoltă.

- Uneori, încercam să mă revolt, dar el era foarte ferm şi până la urmă cedam. Puteam să mă duc să mă joc numai după ce îmi terminam lecțiile. Nu înainte!

- Ei bine, a făcut treabă excelentă. Locul tău ar putea fi în ...

Nu-şi termină fraza, dar ea bănui ce voia să spună şi simți cum o cuprinde furia. Abținându-se cu greutate, rămase nemişcată şi se forță să zâmbească.

Dar Wade îi observă imediat încordarea şi reluă:

- Eşti supărată pe mine, nu-i aşa? Voiam să spun că ți-ai putea afla locul în orice mediu. Era un compliment, Tanya.

- Aşa l-am şi luat, fii liniştit.

Wade schimbă subiectul şi începură atunci să flecărească verzi şi uscate.

Tanya îi povestea o aventură caraghioasă care i se întâmplase odată lui Marshall, când observă brusc că Wade n-o mai asculta.

Surprinsă, îl privi atent şi ceea ce citi în ochii lui o făcu să roşească.

El întinse mâna şi-i mângâie obrazul. Tanya rămase ca hipnotizată.

- Cât eşti de frumoasă! şopti abia auzit. Si nici nu eşti conştientă de asta, nu-i aşa?

Descumpănită de tonul lui serios, ea îi răspunse cu o voce nesigură:

- Ei bine, eu ... Sincer vorbind, nici n-am timp să mă ocup de înfățişarea mea, spuse ea râzând.

Stingherită, întrebă, cuprinsă de o bruscă timiditate:

- Crezi că ar trebui ... în fine ... că ar trebui să fiu mai ... sofisticată?

- Să nu schimbi nimic ... eşti perfectă! spuse el

aplecându-se s-o sărute.

Tanya îi răspunse imediat. Lipită de el, se îmbăta cu parfumul lui masculin, un amestec subtil care o făcea să-şi piardă capul. Dar şi de data aceasta, el se îndepărtă şi ea nu-şi putu reţine un geamăt de protest.

- Aş face mai bine să plec, Tanya. Altfel, aş trăda promisiunea pe care am făcut-o ...

Vocea îi era alterată şi privirea îi exprima nesiguranţă.

- Nu înţeleg ...

- Să zicem că ... îmi este din ce în ce mai greu să-mi amintesc că n-ai decât douăzeci şi unu de ani ...

- Am douăzeci şi doi. O să-i sărbătoresc săptămâna viitoare.

- Prietenii tăi îţi organizează vreo petrecere?

- Bineînţeles, ca în fiecare an. în fiecare an am parte de o mulţime de surprize!

- Eşti norocoasă. Eu nu-mi amintesc de nicio petrecere sau de vreo surpriză, de ziua mea ...

- Nici chiar mama ta nu ...

Wade aşteptă câteva clipe înainte să răspundă:

- Oh ... Mama avea o viaţă mult mai tumultuoasă. De fapt, era mereu ocupată cu munca ... între două sarcini.

- Si tatăl tău?

- Tata a murit când aveam doar şase ani. Am fost cel

mai mare dintre cei cinci băieţi. între mine şi următorul era o diferenţă de şapte ani. Cum mama nu se ocupa deloc de noi, eu le-am fost şi mamă şi tată, dacă se poate spune aşa. Un rol deloc uşor.

- Aşadar, nu eşti dintr-o familie înstărită?

- Ba dimpotrivă! continuă el, povestindu-i apoi Tanyei cum reuşise să-şi facă un nume în industria electronicii de vârf.

- Si fraţii tăi? Ce au devenit?

- Cel de după mine, studiază medicina. Vrea să fie chirurg. Gemenii sunt amândoi ingineri electronişti; au de altfel propria lor afacere. Cât priveşte pe cel mai tânăr, va urma dreptul. Cu personalitatea pe care o are, nu m-aş mira ca, într-o zi, să devină senator de California.

Se putea ghici o oarecare mândrie în vocea lui.

Tanya înţelese dintr-o dată de ce dădea el dovadă de un asemenea simţ al responsabilităţii. După tot ce-i spusese, trebuise să-şi asume educaţia celor patru fraţi ai săi, cu preţul unor mari sacrificii.

Poate că acum era momentul potrivit să facă apel la generozitatea lui? Wade părea într-o dispoziţie în care ar fi putut să fie înduioşat ...

- Pari îngândurată, remarcă el. Te gândeşti cumva la fraţii şi surorile pe care nu i-ai avut?

- într-un fel, da ... minţi ea. Mi-ar fi plăcut să am dar, oricum, am fost norocoasă. Fiind crescută într-un circ, am avut o mulţime de părinţi adoptivi! Din acest motiv îi sunt profund recunoscătoare lui Pop.

Aruncându-i lui Wade o privire fugară, continuă:

- {i tu, nu ţi-ai iertat familia?

- Nu, indulgenţa mea are limite, zise el pe un ton glacial. Sunt anumite lucruri care nu pot fi uitate. Aveam optsprezece ani când mama ne-a abandonat ca să-şi trăiască dragostea cu un bărbat. Fraţii mei au fost plasaţi într-un orfelinat şi mi-au trebuit trei ani ca să mă zbat să obţin custodia lor. Acei trei ani au fost o teribilă încercare pentru noi toţi şi de atunci sunt foarte neîncrezător ... în oameni, în general.

- N-ai putut să uiţi niciodată că mama v-a părăsit, nu-i aşa? încă eşti supărat pe ea ...

- Să fiu supărat? N-am avut niciodată încredere în ea. Eu nu le dau semenilor mei decât o singură şansă ca să-şi revină. Dacă atunci îmi trădează încrederea, i-am şters definitiv din viaţa mea! ...

Tonul sec şi tăios cu care vorbise o impresionă pe Tanya, care preferă să schimbe subiectul. Câteva clipe mai târziu, Wade o anunţă că ar fi timpul să se ducă la culcare. Se ridică şi o privi drept în ochi, de data asta zâmbind.

Chipul lui nu mai exprima nici cea mai mică asprime acum, dar Tanya nu putea să-i uite expresia de adineauri când vorbise despre mama sa.

- Aş vrea să-ţi cer o favoare, Tanya ... şi nici nu se pune problema să mă refuzi! în ultimele zile, am devenit în sfârşit prieteni, şi aş dori să-ţi sărbătorim cum se cuvine aniversarea. Curând, trupa va pleca în New Jersey şi, pentru că vom avea o zi pauză, mi-am propus să te invit la cină. îmi vei face o mare bucurie dacă vei accepta să mă însoţeşti, îţi voi arăta New Yorkul, oraşul meu de adopţie ...

La aceste cuvinte, Tanya simţi o mare fericire apoi brusc, chipul i se întunecă.

- Dar n-am nimic ca lumea cu ce să mă îmbrac şi ... n-o să am timp să mă ocup de asta. Stii bine ce program încărcat avem şi ...

- Nu-ţi face probleme din cauza asta, mă voi ocupa eu! îi răspunse Wade, zâmbind. Lasă-mă să joc rolul zânei bune pentru o seară, şi vei vedea că nici nu s-ar putea să existe o

Cenuşăreasă mai bine aleasă! Să fii sigură că vei avea o ţinută perfectă. Să zicem că aceasta va fi "partea a doua" a cadoului meu. Accepţi, nu-i aşa?

- Da, răspunse ea, încântată.

Era fericită la gândul că va petrece o seară romantică doar cu el.

Wade plecă după ce-i mângâie fruntea cu un sărut. Gândurile Tanyei se îndreptară iar spre preocuparea ei importantă. Căutase de multă vreme o ocazie pentru a vorbi cu Wade despre problemele lui Pop, iar şi invitaţia lui picase cât se poate de bine.

Cu puţin noroc, va reuşi să-l îmbuneze şi să-l facă să-i promită că nu-l va târî în justiţie pe Pop. {i dacă toată trupa îşi va uni eforturile pentru a restitui suma deturnată, poate că Wade va accepta să închidă ochii ...

Capitolul 13

A doua zi dimineață, Wade îi telefonă prietenului său, Larry Glover, psihiatrul.

- Ia te uită, fiul rătăcitor! spuse Larry când îi recunoscu vocea. Ce mai face "stăpânul circului"?

- Aşadar, ai aflat? Văd că veştile circulă repede!

- Citesc şi eu ziarele, atâta tot. A fost un articol excelent şi ... malițios despre tine, în "Times". De vreo lună eşti în centrul tuturor conversațiilor, pe aici. Cred că ai fost copleşit de telefoanele curioşilor ...

- Nicidecum! Oricum, nu pot fi contactat, răspunse Wade, căruia nu-i plăcea întorsătura pe care o luase discuția

- Nici măcar frumoasa Monica nu te poate contacta? Am auzit că este disperată de când ai plecat. A dărâmat-o faptul că a lăsat să-i scape o partidă atât de bună!

- Ascultă! Aventura mea cu Monica s-a terminat de multă vreme. Să zicem că era ... nepotrivire de caracter.

- Totuşi, toamna trecută când te-ai întors, păreai încântat s-o reîntâlneşti! {i atunci, ce s-a întâmplat? Hmm ... La urma urmei, poate că n-ar trebui să mă intereseze toate astea.

- Relația noastră n-a mers, atâta tot! {i aş prefera să închidem acest subiect, dacă nu te superi, Larry.

- Fie ... Dar ai fi putut totuşi să mă ţii la curent cu cumpărarea circului Peeples. Noroc că mai sunt şi ziarele! De puţinele ori în care ne-am văzut iarna asta, erai într-o dispoziţie pot să spun lugubră. Apoi, dintr-o dată, fără să spui nimănui, într-o bună dimineaţă pleci de acasă lăsând pe robot un mesaj misterios şi ... dispari. Aşa te porţi cu prietenii?

- Nu, recunosc, mai ales cu un prieten de o curiozitate bolnăvicioasă ca tine! Dar, sincer vorbind, am fost foarte ocupat, trebuia să rezolv nişte probleme fără întârziere.

- Cum ar fi să-i achiţi datoriile unuia ca Pop, de exemplu. Un om care ţi-a influenţat destinul ... {i totuşi, n-aveai niciun motiv să te implici astfel în afacerea asta.

- Ascultă, Larry. Am grijă şi-mi supraveghez îndeaproape toate investiţiile, fie ele cât de neînsemnate. Dar ţi-am telefonat acum pentru cu totul altceva ... Vreau să-ţi cer un serviciu ...

- Poţi conta pe mine! Despre ce-i vorba?

- Uşurel! De fapt, pe Irène voiam s-o rog ceva.

- Hmm ... eşti din ce în ce mai misterios.

- Poţi să mi-o dai la telefon, te rog?

- Irène nu este acasă. Este plecată la Paris împreună cu sora ei, pentru “cumpărături”. Escapada ei o să mă coste o avere, crede-mă! Trebuie să mă sune mâine dimineaţă.

Până atunci, n-am cum să dau de ea, evident.

- Fir-ar să fie! Si eu care contam pe ea ...

- Explică-mi de ce ai nevoie şi eu îi voi transmite mesajul tău când va telefona. N-o să te refuze, ştii bine că te adoră.

- Bine, de acord ... dar ... nu, mai bine o las baltă ... asta este.

- Ce naiba? Nu poți să-mi spui despre ce este vorba? De

A

ce atâta mister? încerci să-mi ascunzi ceva? exclamă Larry.

- Nicidecum ... Vroiam doar să ... ofer un cadou unei prietene. îşi serbează aniversarea şi am invitat-o la cină la New York, săptămâna viitoare. N-are cu ce să se îmbrace mai elegant şi n-are nici timp să iasă la cumpărături. Mă gândeam că Irène ar fi făcut-o cu plăcere.

- Este ca si rezolvată! declară vesel Larry. Poți să ai încredere în Irène. Are mult bun-gust si-i va face plăcere să-i cumpere o rochie prietenei tale. O să mă coste si asta o avere, dar n-am încotro! glumi Larry. O să-i expedieze totul de la Paris, fără probleme. Acum, dă-mi totusi detalii despre misterioasa ta prietenă.

- Cu o condiție, Larry! Promite-mi mai întâi că nu vei trage concluzii pripite despre ceea ce îți voi spune!

- Am înțeles, îți promit! Spune-mi ce mărimi are, Irène

va avea nevoie de ele.

- După spusele costumierei circului, Tanya are mărimea 36 si poartă 37 la pantofi. Cât priveşte culorile ... De fapt, ce să-ți mai explic, îți amintesti afisul acela pe care ți l-am arătat în biroul meu? Ştii, cel care reprezintă o dresoare ...?

- Ah, asadar fata aceea există cu adevărat! îl întrerupse Larry. Esti într-adevăr sigur că nu-ți este decât prietenă si nimic mai mult? Nu cumva acesta este adevăratul motiv care te-a făcut să te lansezi în această aventură?

- în niciun caz, replică sec Wade.

- Păi ... bâigui Larry, care îsi uitase deja promisiunea, te gândesti cumva la căsătorie?

- Credeam că nu trebuia să faci niciun comentariu, ripostă Wade.

- Bineînțeles, dar voiam doar să remarc faptul că, după câte ştiu, eşti cu zece ani mai mare decât ea, răspunse Larry

• . -pi w w w • I , 1 W

rara sa se lase impresionat. Fara sa mai punem la socoteala diferențele de educație dintre voi! N-o să meargă niciodată! Si în calitatea mea de psihiatru, pot să-ți spun că ...

- Nu-i nevoie nu-mi este decât prietenă, n-mic mai mult. O ştiu de când era mică, din timpul primei mele

escapade cu circul. Este un adevărat copil de circ. Dacă vrei să-ți potolești curiozitatea, poți să te duci să vezi posterul ei din apartamentul meu. Asta o să te ajute să-ți faci o idee ... pentru a i-o descrie mai bine Irènei.

- Bine, perfect! încuviință Larry. Cât privește pe draga mea soție, va fi în al nouălea cer că poate cheltui o mulțime de bani, chiar şi pentru o altă femeie. îi dau mână liberă, nu-i aşa?

- Fireşte! Spune-i să se gândească la toate accesoriile necesare, câteva bijuterii, un şal ... Pe scurt, o toaletă potrivită pentru o cină ... să zicem la ... "Quarte Saisons". Dar în niciun caz să nu ia vreo blană, Irène îmi cunoaşte punctul de vedere în această privință şi prietena mea îl împărtăşeşte. Insistă asupra faptului că Tanya n-are decât douăzeci şi doi de ani. Sigur, nu este genul de "ingenuă", dar nu este nici ultrasofisticată. în realitate, frumusețea ei este foarte ... naturală. Irène va trebui să se gândească mereu la asta când va face cumpărăturile.

- Poți să ai încredere în ea. {tii la fel de bine ca şi mine că soția mea este un geniu în domeniul modei. Prietena ta va fi îmbrăcată ca o prințesă.

- Dar este deja o prințesă, imaginează-ți ...

Cu aceste cuvinte, Wade închise telefonul mai înainte ca Larry să-l asalteze cu întrebări indiscrete.

Ieşi din cabina telefonică şi se îndepărtă satisfăcut că rezolvase problema. Acum, nu trebuia s-o dezamăgească pe

>T-1 w •. w . w A . Al • w / n /'V w

Tanya, aşa că va avea grijă ca această întâlnire să fie fără echivoc: vor cina ca doi buni prieteni, atâta tot.

După petrecerea de aniversare, poate că ar fi timpul pentru el să se detaşeze încetul cu încetul de această viață de circ ambulant şi să-şi regăsească în sfârşit adevăratul lui univers.

Tanya tocmai se pregătea pentru spectacolul de seară când auzi bătăi în uşă. îşi puse repede un halat şi se duse să deschidă. Era Alice şi fata o invită să intre.

Costumiera îi întinse nişte pachete pe care le adusese; ochii îi străluceau de curiozitate.

- Tocmai au fost aduse, acum câteva clipe. Mi-a spus Mande să ți le aduc. Adresa expeditorului este: "Doctor Laurance Glover, New York".

- Trebuie să fie o greşeală, nu cunosc pe nimeni cu acest nume, spuse Tanya, încruntată.

Trecuse o săptămână de când tot aştepta nişte explicații mai ample de la Wade în privința cinei pe care i-o promisese, dar în zadar. Chiar dacă rămăsese la fel de prietenos ca de obicei, parcă se ridicase un zid invizibil între ei doi. Poate că se răzgândise. Bineînțeles că atunci

când văzuse pachetele, se gândise imediat că poate fi un cadou de ziua ei. Dar, dat fiind adresa care era scrisă, se grăbi să-şi şteargă acest gând din minte.

- Oricum, pachetele au venit pe numele tău, aşa a spus domnul Peeples. Ia să vedem ce conțin!

Alice era evident grăbită să le deschidă. Cât despre Tanya, după câteva clipe de ezitare, se hotărî în sfârşit să-l deschidă pe cel mai mare.

Fetei i se tăie pur şi simplu răsuflarea, când dădu la o parte hârtia de protecție şi descoperi o rochie superbă.

Aceasta era în tonuri subtile de verde într-o combinație admirabilă de dantelă fină şi mătase.

După ce scoase minunata toaletă din cutie, Tanya o puse în fața ei şi se privi în oglindă. Avea un umăr gol şi o broşă cu smarald împodobea celălalt umăr.

- Doamne, crezi că sunt pietre veritabile?! întrebă Alice, uluită.

- Nu cred, răspunse Tanya. Dar n-are importanță, sunt la fel de frumoase, iar această rochie de seară este exact măsura mea. N-am mai văzut ceva atât de frumos!

- Priveşte! exclamă costumiera. Este un plic prins de hârtia de ambalaj.

Cu mâinile tremurând uşor de emoție, Tanya citi cartea de vizită prinsă cu un ac de hârtie.

- Este din partea unei prietene a lui Wade, o oarecare doamnă Glover, zise ea în sfârşit. Zice că speră că această ţinută pe care a ales-o special pentru mine mi se va potrivi şi că voi petrece o seară plăcută la New York.

- Aşadar, este un cadou de la Wade? întrebă Alice, intrigată. {i el te-a invitat la restaurant ... Când asta, draga mea?

- Mâine seară. Mi-a ... mi-a propus de săptămâna trecută. Sinceră să fiu ... nu mă aşteptam la un cadou atât de somptuos! Oh, Alice, nu pot să-l accept ... probabil că l-a costat o avere!

- Linişteşte-te, cu siguranţă că pentru un om atât de bogat nu-i decât un fleac, replică Alice ridicând din umeri. Mai bine vezi ce mai este prin celelalte pachete. Mor de curiozitate!

Tanya deschise atunci un altul şi nu-şi putu reţine un strigăt de uimire. Scoase din pachet un fermecător şal de catifea cu mătase, perfect asortat cu rochia de seară.

Când desfăcu şi celelalte pachete, surprizele nu mai conteneau. Găsi o pereche de sandale minunate, din cureluşe aurii, un set seducător de lenjerie fină şi o poşetă aurie.

în ea descoperi două cutiuţe cu bujuterii, din care scoase un magnific colier de smaralde şi cercei asortaţi.

Copleşită de un asemenea lux, Tanya nu mai auzi decât pe jumătate comentariile Alicei. Mângâia uşor şiragul de pietre preţioase, ştiind în adâncul sufletului că dacă nu accepta aceste cadouri, va regreta toată viaţa.

îşi promise totuşi că va înapoia totul după ce petrecerea se va termina, inclusiv bijuteriile. Dar, pentru o seară măcar, avea chef să joace rolul Cenuşăresei, aşa cum îi spusese Wade.

- N-o să refuzi asemenea cadouri, nu-i aşa? o întrebă Alice, îngrijorată dintr-o dată.

Oftă adânc şi continuă:

- Ai grijă de tine, Tanya. Când eşti tânăr, poţi avea foarte repede inima frântă. Este uşor să crezi că un bărbat are

numai intenţii bune! ...

Femeia se ridică, adună hârtiile de ambalaj de pe jos pe unde erau împrăştiate şi încheie:

- Asta este tot ce voiam să-ţi spun, să nu mai vorbim despre asta ... Acum, eşti femeie ... Deşi pentru mine vei rămâne mereu o fetiţă! Ai grijă de tine ...

Cu aceste cuvinte, Alice o îmbrăţişă şi o strânse afectuos la piept, apoi plecă.

Tanya, ciudat de melancolică, rămase mult timp în faţa uşii, privindu-şi prietena îndepărtându-se. Apoi,

revenindu-şi în sfârşit, intră în rulota ei, îşi aranjă cadourile şi se grăbi să se îmbrace pentru spectacolul care urma să înceapă dintr-o clipă în alta; nu mai avea niciun minut de pierdut!

In sfârşit, sosi şi seara mult aşteptată. In ciuda unei călduri apăsătoare, care o obligase de altfel să deschidă toate ferestrele rulotei sale, Tanya, visătoare, îşi făcea o ultimă verificare a ţinutei.

Alături de ea, Octavia nu mai contenea cu sfaturile pe care fata părea să le asculte doar pe jumătate. Nu se gândea decât la Wade, care o aştepta afară şi a cărui voce o auzea.

Tânărul stătea de vorbă cu Pop, glumind şi tachinându-se reciproc. Pop îi aminti de recenta întrevedere a lui Wade cu un funcţionar de la administraţia locală, o întrevedere destul de furtunoasă.

- De acum încolo, zicea bătrânul director, o să te pun pe tine să rezolvi litigiile. L-ai pus la punct cu multă abilitate pe individul acela, fără ca totuşi să nu fii respectuos. Dar de unde ai învăţat această artă de a fi convingător?

- Presupun că din lumea afacerilor, răspunse Wade. Nu este uşor să conduci câteva sute de electronişti! Cei din branşa asta sunt al naibii de individualişti. Trebuie tot

timpul să mă folosesc de diplomaţie. Să fiu înţelegător, dar să le arăt totuşi că eu sunt patronul, care trebuie respectat.

- Oricum, ai ştiut să-i răspunzi strălucit afurisitului acela de funcţionar. {i-a schimbat imediat atitudinea când i-ai spus că eşti prieten cu superiorul lui ierarhic, primarul acestui oraş. Nu-l minţeai, nu-i aşa?

- Nu, m-am întâlnit cu acest om de vreo două ori, mărturisi Wade. Fără îndoială, am exagerat un pic spunând că suntem prieteni ... Dar asta impresionează întotdeauna când ai de-a face cu astfel de indivizi mărginiţi.

- Sigur. Sper totuşi că nu vom avea parte de aceleaşi necazuri ca anul trecut, cu toată legislaţia asta absurdă. Am tot fost controlaţi, evacuaţi, abia dacă ne mai putem găsi locuri unde să ne instalăm. Dacă la fiecare control aş fi pus deoparte o monedă de zece cenţi, la ora actuală aş putea ieşi liniştit la pensie cu o sumă frumuşică, crede-mă!

- Apropo, dacă tot ai abordat acest subiect, spuse Wade, expertul contabil mi-a spus să-ţi amintesc că trebuie să aduci la zi conturile de rezervă, ca să poată vedea cum stăm...

încremenită, Tanya trase cu urechea şi, aşa cum i se

păru, Pop făcu o pauză înainte să răspundă.

- Sunt cam ocupat în perioada asta, dar o să mă ocup şi de conturi peste vreo două zile, fii sigur! Voi trimite o adresă sediului social pentru a-mi expedia registrul. Chiar nu ştiu cum de am uitat să fac asta înainte să plecăm în teren.

în clipa aceea, tocmai apăru Marshall şi discuția se purtă pe alte subiecte.

Tanya îşi puse cu grijă rochia şi se întoarse cu spatele spre Octavia, pentru ca aceasta să-i închidă fermoarul.

Fetei îi era teamă să iasă şi să-şi înfrunte prietenii. Nu-şi vor da seama cât de tare îi bătea inima de fiecare dată când auzea vocea gravă a lui Wade?

- Nu mai visa atâta, copila mea şi întoarce-te odată ca să-ți pot prinde colierul acesta, spuse Octavia certând-o cu duioşie.

Ghicitoarea se oferise spontan s-o ajute pe Tanya să se pregătească şi să "încerce să disciplineze afurisitul ăsta de păr", după spusele ei.

Tanya nu vrusese s-o supere pe Octavia refuzându-i serviciile, aşa că se lăsase în voia ei.

In timp ce se privea în oglindă, Tanyei îi venea greu să creadă într-o asemenea transformare. Ea care, chiar azi-dimineață, încă mai curăța cuştile animalelor împreună cu

Moon, părea că astă-seară devenise o altă femeie, mai matură, mai împlinită şi de o frumuseţe răpitoare. Ochii ei reflectau smaraldele bijuteriilor şi pielea îi părea fină şi mătăsoasă. Octavia îi ridicase părul într-un coc simplu din care scăpau câteva şuviţe ondulate. Ghicitoarea mai insistase şi pentru o umbră de machiaj: un pic de luciu de buze, un pic de rimel pe gene care îi accentua profunzimea privirii, şi pe pometi o umbră uşoară de fard.

- Pe vremuri, n-ai fi dus lipsă de admiratori, spuse Octavia oftând, nostalgică. Mă gândesc la toate acele rubine şi diamante cu care bărbaţii le acopereau pe artiste odinioară. Erau mult mai generoşi ca acum, atunci când se îndrăgosteau. S-au schimbat vremurile! Dar în legătură cu Wade, n-ai de ce să-ţi faci griji. Sunt sigură că va avea grijă de tine.

- Ce încerci să insinuezi, Octavia? replică violent Tanya. N-o să devin ... amanta lui numai pentru că mi-a oferit aceste bijuterii! ... Suntem doar prieteni!

Bătrâna ghicitoare schiţă un zâmbet în faţa indignării care colorase obrajii Tanyei.

- Un bărbat ca el nu se va mulţumi multă vreme cu o simplă prietenie, zise ea. Te doreşte şi este firesc să fie aşa. Dar ceea ce mă supără este mai ales comportamentul tău.

Asigură-te mai întâi de bunele lui intenţii înainte de a-i acorda ... cea mai mică favoare.

Ignorând tăcerea îmbufnată a Tanyei, Octavia continuă:

- îmi fac griji pentru tine, Tanya. Ai trăit într-o lume care te-a protejat şi eşti atât de neştiutoare! ...

Tanya îşi muşcă buzele pentru a-şi stăpâni gândul care-i trecuse prin minte. Ştia că Octavia nu avea intenţia s-o rănească, doar s-o avertizeze.

îşi luă şalul, poşeta şi o îmbrăţişă pe bătrână înainte de a ieşi.

După expresia de surprindere pe care o citi pe chipurile prietenilor săi, îşi dădu seama că şi ei erau uluiţi ca şi ea de această transformare. Ca din întâmplare, întreaga trupă se adunase lângă rulota ei. Auziseră că astă-seară va ieşi cu

Wade şi veniseră, din curiozitate. Cum va interpreta Wade indiscreţia lor? Dar se vedea după expresia lui relaxată că nu-l deranja deloc prezenţa celorlalţi.

- Ei bine ... Nu mai lipseşte decât un cal alb pentru Făt-Frumos, remarcă Marshall, admirativ. {i nişte gărzi de corp ca să păzească o asemenea frumuseţe.

Il privi apoi pe Wade cu o expresie serioasă.

- Ai mare grijă de ea, Wade. Tanya este bijuteria

noastră.

- Fii sigur, Marshall, că aşa voi face, răspunse el.

Până în parcare, îi conduse toată trupa, ca o delegaţie. Chiar dacă Wade ar fi dorit să dispară discret, nu era cu putinţă! gândi Tanya, amuzată.

Capitolul 14

în timp ce cei doi tineri mergeau spre luxoasa limuzină care-i aştepta în parcare, Tanya nu-şi putu reţine un gest de recul când îl văzu pe şofer coborând din maşină şi deschizându-i portiera.

De îndată ce se aşeză înăuntru, Wade se întoarse spre ea, conştient de stânjeneala ei, şi spuse:

A

- în seara aceasta, vom retrăi o versiune modernă a "Cenuşăresei". Limuzina este caleaşca ta. Este chiar şi un bar aici. Vrei să bei ceva?

Tanya ezită, apoi dădu în sfârşit din cap în semn de refuz. îi era teamă ca alcoolul să n-o ameţească şi preferă să rămână sobră pentru a profita din plin de această seară.

- Eu, în schimb, aş bea un scotch, dacă nu te deranjează. Am nevoie! M-am întrebat la un moment dat dacă prietenii tăi ne vor lăsa să plecăm!

- Nu-i învinovăţi pentru atitudinea lor prea protectoare. Se tem doar să nu ...

Se întrerupse brusc speriată de ce era cât pe ce să

spună.

- {tiu foarte bine ce-i îngrijorează, spuse Wade ironic. Am înțeles prea bine mesajele pe care mi le-au transmis prin "sfaturile" care mi le-au dat. Fii liniştită, mă voi purta ca un adevărat gentleman. Chiar dacă sunt fascinat în mod deosebit de femeile cu părul castaniu şi ochi de jar. O să faci o adevărată senzație la "Quatre Saisons"!

- La "Quatre Saisons"?

- Da, acolo am rezervat o masă. Au nişte mâncăruri delicioase şi bucătarul-şef este dintre cei mai buni bucătari francezi din New York. După aceea, ne vom duce să dansăm într-o discotecă. Iți place să dansezi, Tanya?

- Dumnezeule, da, dar nu mă descurc prea bine. N-am prea avut ocazia să dansez.

- Nu-ți face griji, te voi conduce eu, paşii nu sunt prea complicați. Clubul în care vom merge după ce cinăm este specializat în jazz retro. Mai se cântă uneori foxtrot, rumba sau chiar câteva tangouri.

- Sunt foarte mirată că ...

Se întrerupse din nou, blestemându-şi spontaneitatea care o făcea să comită unele stângăcii.

- Eşti surprinsă că ştiu să dansez? Din cauza "vârstei mele înaintate" ...? îi sugeră el, ironic.

- Bineînțeles că nu! protestă ea roşind. Mă întrebam

doar cum de mai ai timp să ieşi, cu toate ocupaţiile tale.

- De fapt, ador să dansez. Am luat chiar şi câteva lecţii de dans din motive pur comerciale ... Chiar aşa! confirmă el văzând-o surprinsă. Pe vremea când îmi căutam asociaţi ca să-mi întemeiez întreprinderea, am aflat că faci întotdeauna o excelentă impresie investitorilor potenţiali dacă ştii să dansezi cu soţiile lor. La început, mărturisesc că nu prea mă simţeam în largul meu, apoi, încetul cu încetul, a început să-mi placă.

Tanya zâmbi auzindu-i tonul ironic cu care-i vorbise. Nu se putu abţine să se gândească la lucrurile pe care a trebuit să le înveţe pe măsură ce urca pe scara socială. Poate că din această categorie făcea parte şi priceperea de a cumpăra haine feminine şi bijuterii?

- Apropo, spuse ea brusc, de parcă şi-ar fi continuat gândul, să ştii că nu-mi pot permite să păstrez bijuteriile. Le voi purta astă-seară, dar după aceea ţi le voi înapoia.

Se temea ca el să nu reacţioneze neplăcut dar, dimpotrivă, se mulţumi să-i răspundă:

- Cum vrei tu. Dar sper că te vei răzgândi, chiar dacă nimeni nu te obligă s-o faci, Tanya. Aceste bijuterii le poţi considera ca pe un cadou din partea unui prieten, atâta tot.

Oare, adineauri, Octavia avusese dreptate în legătură

cu intențiile lui Wade? se întrebă ea. Voia oare s-o seducă?

Alungându-şi din minte aceste gânduri tulburătoare, privi pe fereastră şi zări în depărtare luminile scânteietoare ale New Yorkului, care se apropiau. O cuprinse o emoție intensă.

Ca şi cum i-ar fi ghicit gândurile, Wade o prinse de mână şi-i şopti încet:

- Relaxează-te şi profită din plin de această seară!

Inainte să poată reacționa, el se aplecă şi o sărută, îndepărtându-se apoi brusc, cu un zâmbet ciudat pe buze.

- Iartă-mă, n-am putut să rezist, mărturisi el. Dorința aceasta mă chinuie din clipa în care ți-ai făcut apariția în pragul rulotei. Semănai cu o sirenă ieşită direct din valuri.

- Iți mulțumesc pentru compliment, răspunse ea cu un uşor râs nervos. Dar sirenele nu trăiesc în rulote şi, de fiecare dată când una dintre ele a vrut să scape din lumea submarină, a avut un sfârşit trist.

- Da, dar *această* sirenă va duce o viață fericită, frumoasă şi pasionantă. Probabil că Octavia ți-a prezis asta, când ți-a dat în cărți.

- Nu chiar. După spusele ei, voi avea parte de fericire, desigur, dar numai dacă voi da dovadă de o mare prudență şi nu voi face nicio greşeală.

- Şi tu mi-ai prezis cam acelaşi lucru, nu-i aşa? în afară

de asta, nu te-ai înşelat nici în privinţa faptului că o femeie îmi va juca feste! ...

- Cred că ţi-am părut foarte naivă, nu-i aşa? De fapt, voiam să mă răzbun pentru modul bizar în care mă privisei, în dimineaţa aceea, în timp ce mă aflam în cuşca leului. La fel ca atunci când m-am dat drept Shirley şi ţi-am făcut o invitaţie la cină! Recunosc, uneori pot fi exasperantă!

- Pe vremea aceea, încă nu ştiam că suferi de ameţeli, şi mi se păruse că erai extrem de palidă, în timpul numărului la trapez. Oricum, atitudinea ta deliberat provocatoare m-a intrigat.

- Aşadar, nu aveai ... în fine ... nu erai atras de mine ...?

- Erai fermecătoare în costumul acela şi peruca aceea blondă îţi venea de minune dar, nu ... sincer, aş minţi dacă aş spune altceva.

- Cred că am fost amândoi victimele unei neînţelegeri, nu-i aşa? Simplul mecanic nou angajat era de fapt un miliardar!

- Ziarele au făcut destul tapaj în jurul acestei poveşti! Dar, vorbeşte-mi despre Bennie, în ce stadiu de dresaj eşti cu el?

In minutele ce urmară, cei doi tineri vorbiră despre profesiile şi problemele lor, dar când intrară în New York,

hotărâră de comun acord să tacă pentru ca Tanya, fascinată, să privească în voie oraşul cu celebrii lui zgârie-nori.

Fata părea atât de încântată de priveliște, încât fu aproape dezamăgită când şoferul opri limuzina în fața restaurantului.

Clădirea avea o fațadă monumentală din marmură, uşile cu rame de alamă scânteiau şi o copertină acoperea trotuarul din față pentru a primi clienții.

Acum, Tanya se felicită că purta rochia trimisă de Wade. In acest cadru somptuos, era absolut potrivită!

Mulțumind cu un gest şoferului şi portarului, Wade ținu să-i deschidă el însuşi portiera Tanyei. In acest timp, o întrebă:

- Poți să-mi spui primele tale impresii despre acest restaurant?

- Ei bine ... hmm ... Se pare că este un local foarte elegant.

- Desigur, deşi după părerea mea toată această marmură şi alamă îl face să pară mai degrabă un muzeu! replică Wade. Dar bucătăria este divină. De altfel, o să judeci chiar tu asta!

Interiorul era la fel de impresionant ca şi exteriorul, remarcă Tanya. Pereții erau îmbrăcați în catifea de culoare

purpurie, în ton cu mocheta groasă. Peste tot, vaze somptuoase cu buchete de flori albe adăugau o notă de rafinament subtil. Tanya mai remarcă şi tablouri foarte frumoase, care înfăţişau cele patru anotimpuri, după părerea ei.

Şeful de sală le ieşi în întâmpinare cu grabă. înalt, suplu, cu o mustaţă subţire, vorbea cu un uşor accent franţuzesc. Chiar dacă restaurantul era plin şi ei veniseră cu peste o oră întârziere, masa le era rezervată.

Tanya remarcă respectul pe care şeful de sală i-l arăta lui Wade. Probabil că era un obişnuit al locului, gândi ea.

După ce se aşezară, consultară meniul şi în timp ce Wade parcurgea lista de vinuri, un grup gălăgios de vreo şase persoane îşi făcu intrarea în restaurant. Tanya nu se putu abţine să n-o admire pe una dintre femei, o încântătoare blondă platinată.

Wade, ridicând ochii de pe listă, îi urmări cu privirea şi chipul i se întunecă evident. Iritat, bombăni printre dinţi:

- Fir-ar să fie! Ar fi trebuit să bănuiesc! Dragul de Larry n-a putut rezista să-şi satisfacă nepotolita-i curiozitate!

- Sunt prieteni de-ai tăi? întrebă Tanya.

- într-un fel, da, răspunse Wade, vizibil supărat. Deşi,

în

momentul acesta, mă îndoiesc!

- Wade! Eşti chiar tu? exclamă tânăra blondă cu o voce clară, venind spre el cu braţele întinse.

Ignorând în mod ostentativ prezenţa Tanyei, ea continuă:

- Unde naiba ai stat ascuns? De ce nu mi-ai telefonat, băiat rău ce eşti? Am fost foarte îngrijorată şi îmi imaginam ce este mai rău despre tine!

Wade se ridică şi îi sărută obrazul pe care femeia i-l întinse nu fără insistenţă.

- Am fost foarte ocupat ... începu el.

- Cu circul tău! încheie ea. Oh, ai nişte idei atât de bizare! ... Zău, ce găseşti bun în a lucra într-un mediu atât de vulgar?

Auzind aceste cuvinte pline de dispreţ, Tanya se crispă şi se simţi cuprinsă de o profundă furie. Cine se credea fandosita asta?

Blonda îi zâmbi, măsurând-o cu privirea.

- Tânăra aceasta este una dintre prietenele tale din trupă? îl întrebă ea pe Wade. Ah, povestea ta este fascinantă! Să ne apropiem mesele, mor de curiozitate să-mi relatezi aventura ta!

Le făcu semn prietenilor ei şi, într-o clipă, fără ca

Wade să se poată opune, chelnerii apropiară mesele şi aranjară din nou tacâmurile.

în cursul prezentărilor, Tanya află că tânăra blondă se numea Monica Clarkson. însoțitorul ei, care avea un puternic accent britanic se numea Denny sau Benny Earle, nu reținuse prea bine. Mai era apoi o pereche, Elissa si Bob Martin, dar cei care-i reținură atenția Tanyei fură ultimii din grup.

- Aşadar, dumneavoastră sunteți doamna Glover, spuse ea cu căldură. Țineam să vă mulțumesc pentru ...

- Te rog, spune-mi doar Irène! exclamă soția lui Larry.

Suplă, cu o înfățişare de manechin, Irène impresiona prin eleganța sa. Tanyei îi plăcu imediat. Spre deosebire de celelalte, Irène părea foarte simpatică şi avea o voce dintre cele mai plăcute.

- Şi mai ales ... La mulți ani, draga mea! reluă ea. Wade i-a mărturisit soțului meu, Larry, cel care te admiră atât de deschis în acest moment, că te-a invitat astă-seară la cină.

- Este deci un dineu de aniversare! interveni Monica, încruntându-se uşor.

Apoi, cu o voce suavă, întrebă:

A

- împlineşti optsprezece ani, Tanya?

- Douăzeci şi doi, o corectă aceasta. La drept vorbind,

Wade a avut amabilitatea să mă aducă să văd New Yorkul, când a aflat că nu văzusem acest oraş.

- Ce fermecător! {i veniţi de departe, amândoi?

- Nu, din New Jersey. începând de mâine, timp de trei zile circul nostru va da spectacole acolo.

Monica făcu o grimasă.

- Dumnezeule, dar New Jersey este la capătul lumii! Ei bine, acceptaţi-mi vă rog condoleanţele ...

Apoi, întorcându-se spre Wade, întrebă:

- De ce n-ai închiriat Madison Square Garden?

- Pentru că un alt circ semnase un contract de exclusivitate cu ei, răspunse el sec. Trebuie să fi auzit vorbindu-se despre circul “Ringling Brothers” ...

- Noi suntem o trupă mică, spuse şi Tanya, n-am putea atrage un public atât de numeros ca să umplem sala.

- {i dumneata ce faci în cadrul acestei trupe, domnişoară ... Tanya? întrebă Monica. Dar mai bine, nu-mi spune ... lasă-mă să ghicesc!

Tanya se crispă şi îşi impuse să rămână calmă. Văzând privirea răutăcioasă a interlocutoarei ei, se aştepta la ce este mai rău.

- Oh, am găsit! exclamă Monica. Probabil că eşti îmbrăcată într-un costum ridicol şi machiată violent;

trebuie să fii femeia-clovn!

- Sunt dresoare, răspunse Tanya, îmi pare rău să vă dezamăgesc!

Cu coada ochiului, îl pândea pe Wade, care continua să rămână impasibil. Era oare stânjenit că fusese surprins în compania unei "saltimbance" mult mai tânără decât el? Din fericire, Larry Glover, care îşi dăduse seama de stânjeneala Tanyei, se grăbi să intervină:

- Tanya dresează lei şi tigri. De altfel, cred că este printre puţinele femei cu această profesie.

- O dresoare de lei, ce curios, remarcă Monica.

- Mai degrabă, se poate spune îmblânzitoare, completă Tanya ... în meseria noastră, noi facem această distincţie, pentru că nu reuşeşti niciodată în totalitate să dresezi un animal sălbatic. în timp ce să-l îmblânzeşti reuşeşti mult mai uşor, dând dovadă de multă răbdare şi înţelegere.

- Fără să neglijezi totodată biciul, nu-i aşa? adăugă interlocutoarea ei pe un ton mieros.

Tanya nu era deloc impresionată de perfidia Monicăi, care încerca prin toate mijloacele s-o pună în dificultate. Păstrându-şi calmul, îi replică:

- Un animal sălbatic, pe care l-ai supus la tratamente rele numai în scopul de a-l dresa, poate să fie foarte periculos şi va trebui să fii mult mai atent cu el. Mai

devreme sau mai târziu, se va răzbuna pe dresor. Singurul mod de a-ţi atinge scopul este acela de a convinge animalul că tu eşti singurul stăpân. îţi vor testa fără îndoială reflexele, dar regulile jocului fiind clar stabilite, păstrezi întotdeauna controlul.

- Ca să vezi! Este tot ce mi-am dorit vreodată să aflu despre arta dresajului şi chiar mai mult! ...

îşi rosti remarca nu fără ironie şi, cu ochii ei albaştri îl fixă pe Wade, care continua să rămână tăcut. Se întoarse din nou spre Tanya şi reluă:

- Ce rochie frumoasă! Ai făcut-o singură, draga mea?

- Mă îndoiesc, o întrerupse Irène, venind în ajutorul Tanyei. Doar dacă domnişoara Rhodin nu este cumva Yves Saint-Laurent în persoană. Este un model exclusiv, nu-i aşa, Tanya?

Tanya încuviinţă din cap. Cât de mult şi-ar fi dorit să fie la mii de leghe distanţă de aceşti oameni ostili ei!

Ce se alesese de această seară intimă pe care o aşteptase cu atâta nerăbdare ...?

- Ar fi bine să comandăm mâncarea, spuse Wade, vizibil grăbit să termine mai repede. Tanya şi cu mine suntem invitaţi undeva, după-masă.

- Ce păcat! replică Monica. Aş fi dorit atât de mult să ne însoţeşti la spectacolul de la miezul nopţii de la

“Cabaretul Marionetelor”.

- îmi pare rău, răspunse Wade. Şi, pe de altă parte, mă tem că nu vă putem invita cu noi, este petrecere privată.

Tanya se strădui să-şi ascundă uşurarea la gândul că va scăpa de redutabila Monica.

Era evident că nici Wade nu aprecia prezenţa acesteia din urmă. Se gândea oare cum s-o protejeze pe Tanya de meschinăria acestei femei? Dar n-avea de ce să se teamă, îşi zise fata. Era absolut capabilă să se apere singură!

Cu un gest reflex, îşi îndreptă umerii şi îşi îndepărtă cele câteva bucle arămii de pe frunte.

Un pic supărată, deschise meniul ca să-şi facă de lucru. In timp ce alegea un antreu, vocea dulceagă a Monicăi îi întrerupse lectura:

- Eu aş lua nişte jambon de Parma.

Apoi, aplecându-se spre Tanya, adăugă pe un ton protector:

- Ar trebui să încerci, este delicios. Pun pariu că n-ai mai mâncat niciodată aşa ceva ...

De data asta, exagera! îşi zise Tanya, furioasă. Fără îndoială, Monica n-ar fi putut să-i spună mai limpede că o crede idioată! Stăpânindu-şi totuşi furia, replică:

- Ba da, draga mea, îmi pare rău să te dezamăgesc dar am mai mâncat aşa ceva. In ceea ce mă priveşte, aş alege

nişte somon cu unt alb. Mâncăm atât de rar peşte proaspăt în turnee. Suntem condamnaţi să mâncăm doar conserve în fiecare zi, ca la armată ...

La aceste cuvinte, Larry izbucni într-un hohot de râs, imitat şi de soţia lui. Ofensată, Monica îşi strânse buzele. De data aceasta, războiul era declarat deschis, se gândi Tanya. N-o să se mai lase intimidată de fandosita asta! Aruncă o privire scurtă spre Wade şi văzu că acesta continua să aibă

o expresie lugubră. Oare se supărase pe ea pentru că-i răspunsese obraznic prietenei lui?

Il auzi la un moment dat pe însoţitorul Monicăi întrebând-o pe aceasta ceva despre "tatăl ei senatorul" şi deduse că Monica era fata senatorului de New York, Clarkson. Poate că Wade regreta în această clipă că o adusese pe Tanya într-un loc unde se întâlnea lumea bună a New Yorkului ... şi unde o dresoare nu-şi avea locul ...

Chelnerii care aduceau antreurile creară o fericită diversiune. Toată lumea lăuda delicioasele feluri, inclusiv Tanya, care remarcă frăgezimea peştelui:

- Este delicios, spuse ea cu voce tare. Dar nu reuşesc să ghicesc ce mirodenii au pus în sos. Aş zice că pare a fi hrean, ceea ce este bizar. De obicei ...

- Hrean! îi tăie vorba Monica, chicotind. Visezi! Nu se

pune hrean în unt alb, ce naiba!

Tanya simţi că roşeşte, dar refuză să-şi plece privirea în faţa Monicăi.

- Linişteşte-te, n-am pretenţia că sunt specialistă, dar aş

fi putut jura că este hrean. De altfel, o să întreb.

Cu un gest scurt îi făcu semn chelnerului să se apropie. Acesta veni în grabă şi întrebă, îngrijorat:

- Este ceva care nu vă place, doamnă?

- Nicidecum, este delicios. Voiam doar să întreb cu ce este făcut acest sos.

- Cu un pic de hrean, doamnă, răspunse chelnerul. Bucătarul-şef spune că îi dă o notă aparte, care se potriveşte bine cu peştele ...

- Mulţumesc, spuse Tanya.

Urmă o tăcere stânjenitoare în jurul mesei pe care Monica însă o rupse spunând:

- îmi cer scuze, Tanya, Dar n-aş fi bănuit niciodată că o dresoare se pricepe la bucătărie!

- Un prieten de-al meu, Marshall Dillingham, m-a învăţat această artă, răspunse Tanya. Este foarte talentat la bucătărie ...

Monica îi aruncă atunci o privire pătrunzătoare lui Wade.

- Ai cumva un rival, dragul meu? întrebă ea.

Tanya are o mulțime de prieteni, răspunse el cu răceală. Marshall este unul dintre ei.

- Adevărat? Face parte şi el din trupă, presupun?

- Aşa este, răspunse Tanya.

- {i el ce face? Dresează ... Oh, iartă-mă! îmblânzeşte şi el lei?

- Nicidecum, el este ... şovăi Tanya.

Revenindu-şi imediat, continuă:

- Ține un stand de distracții. Mi-a fost profesor.

- Adică, vrei să spui că are studii universitare? întrebă Monica. Ce caută un profesor într-un circ ...?

- Probabil că acelaşi lucru ca un celebru magnat al electronicii, interveni Larry, care se distra de minune.Tânărul englez care o însoțea pe Monica se aplecă atunci uimit spre Tanya.

- Te referi cumva la fiul mai mare al contelui Dillingham, domnişoară? Asta ar confirma zvonurile cum că s-ar fi alăturat unei trupe de actori ambulanți.

Se întrerupse, făcând un efort să-şi readucă în memorie amintiri îndepărtate; Tanya se înarmă cu curaj, gata să înfrunte următoarea remarcă. Dar, spre surprinderea ei, englezul se mulțumi să spună:

- Cred că Marshall a fost fascinat de lumea voastră a

circului. {tiu că a obținut toate diplomele cu felicitări şi că i s-a propus chiar o catedră la Universitatea Oxford! ... Oricum, te rog să-i transmiți salutări din partea mea. O să-i spui că Denny Earle îi transmite cele mai bune gânduri, nu-i aşa? Işi va aminti cu siguranță de mine, eram foarte bun prieten cu nepotul său, Arthur.

Tanya, uşurată, îi adresă un zâmbet strălucitor interlocutorului său.

Ceea ce, evident, o irită pe Monica. îi aruncă o privire supărată însoțitorului său, ca şi cum ar fi trădat-o. Denny tuşi uşor şi păru foarte stânjenit.

- Constat că mai am multe de învățat despre actorii ambulanți, declară Monica. Până acum, credeam că duc o viață dintre cele mai sordide. Sunt foarte încântată că te-am întâlnit astă-seară, Wade! Voi avea astfel o mulțime de lucruri de povestit vechilor noştri prieteni, în ceea ce priveşte noua ta viață atât de fascinantă! O să mă străduiesc s-o fac chiar de mâine!

- Nu mă îndoiesc! replică el. De nenumărate ori ți-am testat reputația de bârfitoare.

îşi privi ceasul şi continuă:

- Mă tem că trebuie să vă lăsăm, prieteni. S-a făcut târziu şi suntem aşteptați în altă parte ...

Cu aceste cuvinte, îi făcu semn chelnerului să-i aducă

nota.

în timp ce fiecare se ridica să-i salute, Larry, profitând de învălmăşeala generală, îi şopti Tanyei la ureche:

- I-ai făcut praf, tigroaico!

Surprinsă, Tanya îl privi fix şi apoi zâmbi. îi strânse mâna şi răspunse:

- Te rog să-i mulţumeşti soţiei dumitale, are un gust desăvârşit!

In timp ce aşteptau limuzina în faţa intrării, Tanya îl întrebă pe Wade dacă trebuia într-adevăr să meargă la o petrecere.

- N-a fost decât o minciună nevinovată, mărturisi el; voiam cu orice preţ să te îndepărtez de ei.

A

- De ce? Iţi este atât de ruşine cu mine?

Asemenea cuvinte îl surprinseră pe Wade. {i de data aceasta, îl judecase greşit, recunoscu Tanya cu remuşcări.

- Nicidecum! se apără el. Imi era ruşine pentru ei ... cel puţin pentru Monica! Comportamentul ei a fost incalificabil, astă-seară!

In sinea ei, Tanya îşi spuse că fiica senatorului Clarkson probabil că întotdeauna se purta astfel, dar se feri să-şi exprime părerea cu voce tare.

- M-am referit la o petrecere privată, continuă Wade, omiţând însă să precizez că nu există decât doi invitaţi: eu

şi tu ... De fapt, am de gând să-ţi arăt ceva ... Voiam s-o fac mai târziu, dar o să avem ocazia să mergem şi altă dată să dansăm, nu-i aşa?

Rămasă perplexă de emoţie, Tanya se mulţumi să încuviinţeze din cap. “Vom avea ocazia să mergem să dansăm altă dată”. Chiar aşa spusese! Gândul acesta o bucură atât de mult, încât uită să-l mai întrebe pe Wade. în timp ce el o ajuta să urce în limuzină, ea îi simţi mâna pe umăr, ca o mângâiere ...

Brusc, Tanya avu certitudinea că seara lor era departe de a se sfârşi ...

Capitolul 15

în timp ce limuzina traversa New Yorkul, Wade, îngândurat, rămânea tăcut. Cât despre Tanya, era mult prea fascinată de spectacolul care-i trecea prin faţa ochilor pentru a se mai gândi să spună ceva.

în sfârşit, după o lungă plimbare prin New York, opriră. După ce schimbă câteva cuvinte cu şoferul, Wade o prinse pe Tanya de cot şi o conduse spre intrare.

în holul imens, în spatele unui birou pe care erau dispuse mai multe ecrane video, se afla un om în uniformă. Când îl văzu pe Wade, ridică privirea de pe ecrane şi-l salută politicos, după care îşi reluă supravegherea.

- Bună seara, domnule Broderick. Mă bucur să văd că v-aţi întors.

La privirea întrebătoare a Tanyei, Wade răspunse:

- Este vorba despre securitatea imobilului, ce vrei! {i, crede-mă că nu este un lux, chiar dacă în imobil locuiesc persoane serioase. In cazul în care n-ai ghicit până acum, locuiesc aici când sunt la New York. Mai am o vilă în California, statul de origine, pe care de altfel sunt pe punctul de a o vinde. In schimb, sunt hotărât să-mi păstrez cabana de la Aspen, în Elveţia. Ador să schiez.

Fata înregistră în tăcere aceste informaţii, foarte impresionată. Era pentru prima oară când cunoştea pe cineva care să aibă trei reşedinţe! In general, oamenii din circ aveau ca singură "reşedinţă" rulota!

- Probabil că apartamentul va părea oarecum abandonat, spuse Wade conducând-o spre ascensor. De trei luni n-am mai trecut pe aici, dar am rugat menajera să aerisească şi să ude florile în fiecare săptămână. Să sperăm că n-a uitat!

In timp ce aşteptau ascensorul, Tanya privea distrată afişajul luminos care indica fiecare etaj. Se simţea încordată şi tulburată în acelaşi timp în acest mediu străin.

De ce a ales Wade s-o aducă în apartamentul său şi nu mai degrabă într-un club de noapte? Voia să rămână doar

cu ea, sau pur şi simplu dorise să evite o nouă întâlnire întâmplătoare cu prietenii lui?

Tresări când Wade, rupând tăcerea, spuse brusc:

- Mi-a plăcut cum te-ai purtat cu Monica. Ai ştiut perfect cum s-o pui la punct. Larry era încântat, pentru că n-o apreciază deloc!

- Este totuşi prietena ta, zise ea, un pic ruşinată. Poate că n-ar fi trebuit să ...

- Fi liniştită, n-o consider prietena mea. Chiar dacă într-o vreme ... dar toate astea s-au sfârşit. Mă întreb retrospectiv cum de am suportat-o!

La aceste cuvinte, şi împotriva voinței ei, Tanya simți un val de gelozie inundând-o. Voia oare să spună că el şi Monica fuseseră amanți şi rupseseră relația?

- Te temeai că mă simt stânjenită?

- Un pic, mărturisi el. Monica s-a străduit din răsputeri să te facă să înțelegi că este fiica senatorului Clarkson. Trebuie să fi fost foarte dezamăgită să constate că ție nu-ți păsa defel!

- Cu atât mai rău pentru ea. Cât priveşte remarcele ei perfide, am înțeles că îți erau adresate mai degrabă ție decât mie. De fapt, îmi pare rău pentru ea, părea atât de geloasă! Eu n-aş fi reacționat astfel dacă nu s-ar fi luat de oamenii de circ. Trebuia cu orice preț să le iau apărarea.

Probabil că ţi-am părut mult prea agresivă, nu-i aşa?

- Dimpotrivă, ai fost perfectă!

{i de data asta, în privirea lui apăru o licărire admirativă care o tulbură profund pe Tanya.

In clipa aceea, un cuplu elegant de vreo patruzeci de ani ieşi din ascensor. In timp ce Wade îi saluta, doamna o privea pe Tanya cu oarecare interes, admirându-i eleganţa toaletei.

Apoi, Wade şi Tanya intrară în cabina liftului. Fata nu se putu abţine să zâmbească văzând tabloul atârnat pe perete. Era o scenă de vânătoare englezească, foarte nepotrivită în acest loc.

Wade, care-i urmărise privirea, spuse:

- Ai în faţa ochilor un eşantion al exceselor newyorkeze! Inainte de acesta, a fost unul cu o scenă câmpenească de prin secolul nouăsprezece, care îţi provoca într-adevăr nostalgia zilelor de odinioară!

Tanya râse şi-l întrebă la ce etaj locuia.

- La ultimul. Am chiar şi o terasă.

- Ca în filme? întrebă ea ironic.

- Exact. Dacă te nelinişteşte cumva venirea noastră aici, fii liniştită, n-o să întârziem prea mult.

Fără să-şi poată explica de ce, Tanya fu un pic dezamăgită de această afirmaţie. Dacă lui Wade i-ar fi

trecut prin minte să-i joace o scenă de seducție, n-ar fi avut nicio
obiecție ...

- Vreau să-ți arăt ceva care o să-ți placă mult, vei vedea! spuse el pe un ton vesel.

O clipă mai târziu, Wade deschise uşa apartamentului său şi fata îşi înăbuşi un strigăt de admirație, văzând încăperea imensă în care intraseră.

Acest minunat salon se deschidea spre o terasă mare. Era mobilat cu multă sobrietate: pe jos se aflau covoare groase, câteva tablouri împodobeau pereții, mobilierul era format din fotolii confortabile şi măsuțe joase. Mai erau o mulțime de plante verzi foarte bine întreținute. Totul, deşi atât de simplu, dădea un aspect cald şi primitor încăperii.

- Este foarte plăcut. Felicitări!

- I-am dat mână liberă unei decoratoare care s-a ocupat de amenajarea apartamentului, mărturisi el. Eu doar mi-am exprimat veto-ul asupra unor idei care mi s-au părut prea originale, insistând mai ales asupra confortului şi simplității. Trebuie să recunosc că rezultatul îmi convine.

- îmi place foarte mult, chiar dacă n-am mai văzut ceva asemănător ca să pot face o comparație!

- Te simți totuşi destul de în largul tău în acest cadru.

La fel cum pari să fi purtat toată viața numai rochii Yves Saint-Laurent şi bijuterii! spuse el, admirativ.

La aceste cuvinte, Tanya începu să râdă.

- Dar Monica n-a înghițit toate astea, nu-i aşa? {tii, la urma urmei ... puțin îmi pasă de părerea ei! Doar dacă pe tine nu te-a făcut să te simți stânjenit?

Wade o privi drept în ochi şi spuse:

- Deloc! Marshall avea dreptate, te adaptezi cu uşurință oricăror împrejurări.

Ii atinse cu tandrețe obrazul şi ea aşteptă, cu inima bătându-i nebuneşte, ca el s-o sărute. In loc de asta, o luă de mână şi o conduse spre o altă uşă.

- Vino, spuse el. Vreau să-ți arăt ceva! ...

Incăperea în care o conduse semăna mai degrabă cu un birou sau cu o bibliotecă. Privind în jurul ei, Tanya descoperi cu stupefacție afişele şi colecția de obiecte de circ. Uluită, îşi contemplă îndelung propriul portret pe unul dintre postere, apoi se întoarse spre Wade.

- L-ai adus aici după ce ai plecat de la noi, toamna trecută?

- Nu, priveşte data! Afişul este de acum trei ani! ...

- Adevărat? ...

- Când l-am cumpărat, am crezut că pictorul a cam "îmbunătățit" realitatea. Chiar dacă, undeva în adâncul

sufletului, *ştiam* că exişti ...

Tanya nu se putu abţine să râdă iar, adăugând:

- Este un vechi prieten de-al lui Pop, Barney Comstock, cel care a realizat portretul. Au debutat împreună amândoi. Acum, Barney este la pensie, dar acceptă uneori comenzi de la prieteni. Mărturisesc că mi s-a părut întotdeauna că m-a făcut prea fioroasă pe acest afiş!

- De parcă ai sfida întreaga lume! încuviinţă el. Dar de ce te încrunţi? Nu te bucuri că ai făcut această descoperire în biroul meu?

- Eu ... este ciudat. într-un anume fel, mă cunoşteai deja înainte de a mă întâlni. Drept să spun, prima oară când te-am văzut, am avut impresia că îmi erai cunoscut. Dar ... probabil că îţi par ridicolă, nu-i aşa?

- Nicidecum! De fapt, ştiai că suntem vechi prieteni? ... Aminteşte-ţi de o fetiţă nebunatică, veselă, care-l sâcâia neîncetat pe un biet adolescent care se ocupa de elefanţi şi care îşi lua sarcina foarte în serios!

Tanya îl fixă o clipă, cu gura căscată.

- Eşti cumva ...? Dar nu, nu este posibil. Băiatul acela se numea Rick!

- într-adevăr, este diminutivul de la Broderick! Sunt chiar eu!

- Acum înţeleg de ce Maisie te-a adoptat atât de repede. Dar, de ce nu mi-ai spus ... ?

- Poate pentru că vroiam să-ţi plătesc cu aceeaşi monedă. Erai o adevărată pacoste, aminteşte-ţi! {i apoi, voiam să-mi păstrez efectele! ...

Tanya roşi şi bâigui:

- Voiam doar să-ţi atrag atenţia, se apără ea. {i ... când ai plecat atât de brusc, am plâns săptămâni la rând! ...

Cu lacrimi în ochi, se întoarse pentru a se feri de privirea lui Wade. Dar tristeţea ei nu-i scăpă tânărului. O prinse cu blândeţe de umeri, obligând-o să se întoarcă. Invinsă, Tanya se ghemui la pieptul lui.

- Nu din cauza ta am fugit, murmură el. Pur şi simplu, fraţii mei aveau nevoie de mine şi ... nu simţeam pentru tine decât prietenia unui frate mai mare ... faţă de o surioară infernală şi plină de energie.

Cât de mult ar fi dorit Tanya să audă alte cuvinte! Voia atât de mult ca el s-o strângă în braţe şi s-o sărute şi ... să aibă în inima lui un alt loc decât cel rezervat unei "surioare".

- M-ai recunoscut din prima zi, nu-i aşa? întrebă ea ridicând capul.

- Nu, nu imediat. In schimb, aveam confirmarea că dresoarea al cărei portret îl aveam în birou există cu

adevărat.

- Da, exist cu adevărat ...

- De fapt, dacă nu mă controlez bine ... risc să-mi încalc promisiunile!

Se îndepărtă de ea şi se îndreptă spre bar.

- Vrei puţin coniac? întrebă el întors cu spatele la ea.

- Doar câteva picături, răspunse ea.

în timp ce degusta coniacul, Tanya privea în jurul ei şi atenţia îi fu atrasă de un obiect pe care-l recunoscuse.

- Dar aceasta este masca lui Wee Willie! exclamă ea uluită, arătând-o cu degetul. Wee făcea parte din Compania Ringling, înainte de a se alătura trupei noastre.

După ce îşi terminară băutura, Wade îi luă din mână paharul şi-i propuse:

- Vrei să mergem pe terasă? La ora aceasta, priveliştea este splendidă ...

Wade îi vorbise pe un ton distant, de parcă s-ar fi adresat unei simple cunoştinţe. De ce această rezervă?

Regreta oare că o adusese în apartamentul său?

Rămaseră astfel, alături unul de altul, îndelung, contemplând luminile imensei metropole. Wade îi arătă ici-colo câteva puncte de reper şi şarpele lung şi întunecat care era East River.

- De la înălţimea aceasta, oraşul pare desprins dintr-o

carte de poveşti, remarcă Tanya. Dar acolo jos, lucrurile sunt cu totul altfel. Tu nu eşti sensibil la toată această mizerie şi violență care domneşte pe străzi, rămâi izolat în turnul de fildeş? ...

- Nu poți să nu fii sensibil ...! Eu nu mi-am uitat originile, crede-mă! {tii bine interesul meu pentru apărarea animalelor sălbatice, nu-i aşa? Ei bine, acord tot atâta importanță apărării demnității umane!

Intr-un anume sens, Tanya nu era surprinsă de acest răspuns. Remarcase deja felul în care Wade se purta cu Jojo, omul cu chip dizgrațios, şi cum dădea dovadă de cea mai sinceră compasiune.

- Cum se face totuşi că unii oameni au atâta noroc în viață, în vreme ce alții sunt îngropați în suferință?

- Nu ştiu ... mărturisi el. Aş dori totuşi să cunosc cheia unei asemenea nedreptăți! Probabil că eu m-am născut sub o stea norocoasă. Chiar dacă munca istovitoare nu este întotdeauna suficientă pentru a atrage succesul, acesta are nevoie şi de mult noroc!

- Intr-o zi, Marshall mi-a mărturisit că eşti multimilionar. De altfel, mi-a arătat o revistă în care apăruse un articol despre tine. Ce sentimente ai atunci când eşti atât de bogat... ?

- Chiar vrei să ştii sau vrei să mă pui din nou la

încercare... ?

- De fapt, cred că mă intrigă cu adevărat la tine ... ciudatul ataşament pe care-l ai faţă de circul nostru. De ce te-ai întors, şi mai ales ce te-a îndemnat să-l cumperi?

- Răspunsul mi se pare evident, Tanya! răspunse el luând-o de mână şi apropiindu-se încet de ea.

în privirea lui licăreau flăcări şi Tanya nu mai putea să reziste dorinţei nestăpânite care o invada. Fără să se gândească la consecinţele unui astfel de gest, îşi trecu braţele după gâtul lui Wade şi-i oferi buzele.

Fu un sărut lung şi pătimaş. Era însetată de dragoste, de dragostea lui Wade şi acum, nimic n-ar mai fi putut-o opri. Lipită strâns de el, îi simţi trupul musculos şi ghici că şi el era pradă unei dorinţi la fel de fierbinţi cai a ei.

- Nu vroiam să se întâmple aşa ceva, şopti el, dar am mers prea departe, Tanya, mult prea departe ...

Vocea-i schimbată părea umbrită de remuşcări. Remuşcări de a nu-şi putea potoli focul care-l devora.

- Voiam ... voiam doar să te sărut, Tanya, dar acum nu pot să mă mai opresc. Te doresc, Tanya. Te doresc mai mult decât orice pe lume! Vreau ... vreau să fac dragoste cu tine!

- Oh, şi eu, Wade, îi şopti ea dintr-o răsuflare. Este dorinţa mea cea mai fierbinte!

Auzind aceste cuvinte, o ridică în brațe şi o duse în dormitor. încăperea era în semiîntuneric; doar luminile oraşului aruncau câteva pete difuze pe mochetă.

Cu mâinile tremurând, el dădu la o parte cuvertura şi Tanya fu cuprinsă de un sentiment de timiditate, care dispăru imediat ce Wade o puse delicat pe pat.

Mângâia cu pasiune părul arămiu al Tanyei şi-i şopti:

- Ai o piele atât de fină, încât abia îndrăznesc s-o ating. Iubita mea Tanya ... dragostea mea ...!

Tanya îl asculta, legănată de vocea lui cu inflexiuni profunde. Clipa pe care o aşteptase de atâta timp venise! Va face dragoste cu Wade, va deveni amantul ei!

Când cu gesturi stângace Wade începu s-o dezbrace, se lăsă în voia lui, cuprinsă de o bucurie infinită.

După ce rămase complet goală, toate temerile ei dispărură şi era pregătită să se abandoneze în brațele acestui bărbat în care avea o încredere totală, acum. Lui, şi numai lui, alesese Tanya să i se ofere pentru prima oară...

Wade se dezbrăcă la rândul lui şi, cu nespusă pasiune, împărtăşiră o voluptate pe care ea n-o cunoscuse până acum ...

Când trupurile lor se contopiră într-unul singur, Tanya mulțumi Cerului că Wade era primul bărbat care o iniția în tainele acestor plăceri minunate ...

Capitolul 16

- Tanya! ... Tanya! ...

O voce profundă ajunse ca de departe până la ea şi-i mângâia faţa; simţea chiar căldura unei răsuflări pe obraz.

Aflată între somn şi realitate, zâmbi şi murmură numele lui Wade, înainte chiar de a deschide ochii şi a-i zări chipul îngrijorat.

- Tanya? Oh, Dumnezeule! Iartă-mă că am fost atât de brutal! ... Eram înnebunit de dorinţă, şi ...

îi strânse mâna gata să i-o frângă şi continuă:

- {tiu că era pentru prima oară ... dar n-am putut să mă controlez şi ... şi tu ai leşinat.

- Nici vorbă! răspunse ea izbucnind în râs. Niciodată în viaţa mea n-am avut asemenea slăbiciuni! Pur şi simplu, savuram clipa ... şi probabil că am adormit!

El respiră adânc şi păru în sfârşit uşurat.

- Ei bine, în cazul acesta, rămâi totuşi o excelentă artistă! exclamă el strângând-o la piept.

- Ce s-a întâmplat? întrebă ea. Ultimul lucru pe care mi-l amintesc ...

Se întrerupse brusc şi roşi, plecându-şi pleoapele. Era pe deplin conştientă acum de importanţa actului său ...

Era oare chiar ea aceeaşi fată care odinioară respingea

cu înverşunare avansurile băieţilor care voiau să-i fure o sărutare?

Oare Wade nu-şi va imagina despre ea că este o femeie uşoară?

- Eu cred că prima ta experienţă a fost atât de intensă, încât ţi-ai pierdut cunoştinţa. {i totuşi, eşti obişnuită cu emoţiile tari!

îi prinse bărbia pentru a o obliga să-l privească.

Hipnotizată parcă de ochii lui, Tanya nu se putu abţine să-şi treacă braţele după gâtul lui. Descoperi, uluită, urmele pe care unghiile ei le lăsaseră în focul pasiunii pe umerii lui Wade.

- Oh, îmi pare rău ... bâigui ea, ruşinată.

Când îndrăzni să-l privească din nou pe Wade, văzu pe
buzele lui un zâmbet ciudat.

- Nu trebuie să-ţi pară rău, Tanya! ... Mai ai încă multe de învăţat în privinţa bărbaţilor ... Eu mă simt acum atât de umil în faţa ta!

Tanya râse ironic şi replică:

- N-o să dureze prea mult! Dintr-o clipă în alta, îţi vei recăpăta toată aroganţa, pun pariu!

La aceste cuvinte, Wade izbucni în râs.

- Tu îţi permiţi să-mi dai mie lecţii, în privinţa asta?

Intr-o zi, când i-am arătat faimosul afiş prietenului meu, Larry, acesta a spus că semeni cu o adevărată tigroaică. Trebuie să recunosc că aşa este! ... Larry nu se înşela prea mult! Există un singur lucru de care să-ţi fie teamă, spune-mi?

"Mă tem de golul de sub trapez şi ... mai ales mă tem că te voi pierde", gândi ea, înainte de a da din cap şi a spune cu voce tare:

- Nu, nici de oameni, nici de animale.

- Aşa credeam şi eu. Cineva care înfruntă animale sălbatice într-o cuşcă, poate înfrunta pe oricine, chiar şi pe odioasa şi perfida Monica, nu-i aşa?

- Oricum ... ceva la ea trebuie să te fi atras, altfel n-ai fi fost ... amantul ei!

Nu se putuse abţine să facă această remarcă, provocată
de o profundă gelozie.

Wade se aşeză pe marginea patului. Cu privirea pierdută în gol, începu să povestească, pe un ton sincer:

- Când am întâlnit-o pentru prima oară pe această femeie, mi s-a părut încântătoare, veselă, spirituală. Dar îndată ce am simţit că prietenia noastră tinde să evolueze, am încetat imediat să-i mai telefonez sau s-o văd. A făcut totuşi cumva pentru a organiza o întâlnire, în cursul

căreia mi-a spus pe faţă că doreşte ca relaţia noastră să continue dincolo de o simplă prietenie. Rămânea totuşi ca fiecare dintre noi să fie liber de orice angajament, unul faţă de celălalt. Nu era însă decât o abilă stratagemă şi totuşi, m-am lăsat convins. încetul cu încetul, Monica a răspândit zvonul că urma să ne căsătorim. Nu era lipsită de un oarecare machiavelism dar, de data asta, am reacţionat. I-am reamintit bazele "înţelegerii" noastre şi i-am spus că n-am deloc de gând să mă căsătoresc. A primit foarte rău această afirmaţie a mea şi am avut parte de o scenă foarte neplăcută. Dar nu sunt cu adevărat supărat pe ea pentru că, la urma urmei, sunt la fel de vinovat. Dar n-am pretins niciodată că simt pentru ea altceva decât o simplă atracţie fizică ...

La această ultimă frază, Tanya crezu că o să leşine. Oare la fel gândea şi despre ea ... ?

Cu buzele tremurând, murmură:

- Dacă Monica te-a iubit atât de mult, probabil că a suferit că nu-i împărtăşeşti dragostea ...

- Să mă iubească? Ea? Dar dragostea este un sentiment pe care nu-l cunoaşte! replică el, zeflemitor. Adoră să fie stăpâna cuiva, ar fi făcut din mine jucăria ei, sclavul ei! {i apoi, dorea mai ales să se mărite cu un om bogat. Când am descoperit că povestea peste tot cum că am fi logodiţi

în secret, am pus punct relației noastre!

Văzând că Tanya frisona uşor, îi acoperi umerii cu un cearşaf.

- Aş vrea atât de mult ca această noapte să nu se sfârşească niciodată, mărturisi el. Dar, la ora aceasta, probabil că "îngerii tăi păzitori" sunt deja îngrijorați şi n-aş putea suporta reproşurile întregii trupe ... mai ales cele ale lui Marshall! Cât priveşte şoferul, dacă n-a făcut încă o criză de nervi, probabil că încă ne aşteaptă!

- Este încă jos?

- Sper, cel puțin. I-am spus să vină să ne ia peste vreo treizeci de minute, dar a trecut deja o oră! Drept să-ți spun ... nu prevăzusem nimic din tot ce s-a întâmplat.

Tanya se agită, iritată.

- Nu-ți face griji, zise ea cu răceală, n-ai nicio obligație față de mine, numai pentru că ... am făcut dragoste. Să ştii că nu s-a schimbat nimic! ...

- Dimpotrivă! protestă el. Totul s-a schimbat! De săptămâni întregi neg ceea ce era evident: sunt îndrăgostit nebuneşte de tine, Tanya! Vreau să mă căsătoresc cu tine, să avem copii. îndrăzneşti să mă mai îndepărtezi, acum ... ?

Tânăra era atât de copleşită de bucurie încât, pentru o clipă, rămase mută.

Cu mâna tremurând uşor, urmări contururile chipului lui Wade, ca pentru a şi le întipări în minte.

- Te iubesc, Wade, şi n-aş dori să-mi împart viaţa cu altcineva ... şopti ea cu tandreţe, fremătând de emoţie.

El o sărută cu pasiune şi, simţind din nou că-l cuprinde dorinţa, se îndepărtă brusc.

- Nu, Tanya ... nu trebuie. Ceea ce ni s-a întâmplat astă-seară este un lucru minunat, spontan şi atât de puternic, încât nu l-am fi putut împiedica să se producă. Tu meriţi o logodnă adevărată, demnă de acest nume. Tocmai mi-am dat seama cât sunt de demodat şi grijuliu să respect o anumită tradiţie. Numai Dumnezeu ştie cât te iubesc, dragostea mea! Dar voi şti să aştept. Sper însă că nu vom întârzia prea mult căsătoria!

Sub înfăţişarea-i îmbufnată, Tanya ascundea emoţia unei asemenea delicateţi. Nu rezistă însă dorinţei de a-l tachina:

- Probabil că ai dreptate, oftă ea. Dar voi avea oare destul timp pentru ca Octavia să-mi predice ... "bunele ei sfaturi"? După câte am înţeles, are o lungă experienţă ...

- Ajunge, isteaţo! exclamă el trăgând-o uşor de păr. Ne vom căsători cât mai repede cu putinţă!

Tanya nu-şi putu reţine un chicotit vesel, cuprinzându-l în braţe pe Wade.

El o sărută pătimaş şi ea simţi cât de greu îi va fi de acum încolo să aştepte noaptea nunţii sale.

- Ai dreptate. Cu cât mai repede, cu atât mai bine! îi şopti ea la ureche.

La aceste cuvinte, îşi dădu capul pe spate, într-un hohot de râs. Când se opri, văzu uimit că ea îl privea cu stupoare.

- Am atât de rar ocazia să te văd râzând! Mi s-a părut foarte nostim!

- In timp ce tu nu te poţi abţine! zise el. De altfel, cred că la început m-am îndrăgostit de râsul tău; o să formăm un cuplu foarte ciudat: omul de afaceri sobru şi dresoarea nebunatică ... !

- Da, nu sunt uşor de suportat! recunoscu ea.

- Este puţin spus! Dar furiile tale sunt ca furtuna care vine să răcorească atmosfera înăbuşitoare a unei zile de vară! In timp ce eu aş putea fi uşor acuzat de rea-credinţă atunci când sunt într-o dispoziţie execrabilă ...

- Aşadar, fiecare va trebui să-l menajeze pe celălalt ...

- O să fie greu! Dar merită să încerci! ... {tii, Tanya, aş dori să-ţi ofer cele mai frumoase cadouri, pentru a pecetlui unirea noastră. Luna care urmează va fi destul de dificilă, nu-i aşa? Aşa că, în compensaţie, ce-ai zice de o călătorie în jurul lumii? Doar dacă nu cumva îţi doreşti

altceva ...!

Se pregătea să-i răspundă că pentru ea cel mai frumos cadou ar fi o verighetă şi dragostea lui, când deodată un gând îi trecu prin minte.

- Orice, Wade? Mi-ai oferi într-adevăr orice? întrebă ea, încordată.

- Tot ce-mi stă în putinţă, cel puţin, promise el. {i grăbeşte-te, până când dispoziţia mea generoasă nu va dispărea!

Nehotărâtă, îl privi îndelung. Oare cum va reacţiona Wade? Dintr-o dată, i se făcu frică ...

- Chiar există un lucru pe care numai tu ai fi în măsură să mi-l oferi, spuse ea enigmatic. Este mult, mult mai scump decât un Rolls-Royce sau o piatră preţioasă, dar ...

Wade o privea întrebător, intrigat de tonul ei serios.

- Este ca şi al tău, spuse el hotărât.

- Iată ce vreau ... Aş vrea să-mi cedezi partea ta de capital din acţiunile circului, spuse ea dintr-o răsuflare.

Văzu privirea lui Wade transformându-se, devenind chiar bănuitoare. în clipa aceea, ea îşi dădu seama că tocmai făcuse o gravă eroare ... Cu aceste cuvinte imprudente, distrugea nu numai singura şansă de a-l salva pe Pop, ci şi propria ei fericire ...

- Vorbeşti serios? întrebă el calm. Nu este doar un

capriciu, nu-i aşa?

- Nu ... n-aveam de gând să-ţi cer asta, dar ... Am o datorie faţă de toţi prietenii mei, mai ales faţă de Pop, încât în felul acesta i-aş putea răsplăti. Dacă aş avea acţiuni, toţi artişti ar avea asigurată o viaţă liniştită până la sfârşitul zilelor lor.

In ciuda expresiei enigmatice de pe chipul lui, Tanya nu fu surprinsă când, el se îndepărtă de ea.

- Asta te-ar face într-adevăr fericită, Tanya? o întrebă el.

- Da, foarte fericită. Si, în schimb, pentru că eu nu-mi permit un cadou echivalent, sunt gata să te urmez oriunde vei dori, chiar dacă ...

Ezită o clipă, apoi reluă:

- Chiar dacă ar trebui să abandonez circul ...!

- N-ai ezita să părăseşti trupa ... pentru mine?

- Aş face totul ca să-ţi fiu pe plac, declară ea cu înflăcărare. Vreau atât de mult să te fac fericit, dragostea mea.

- In acest caz, n-am altceva de făcut decât să-ţi cedez acţiunile. Dar te-ai putea adapta la viaţa din New York ...?

- Cu siguranţă! Este ... este foarte plăcut aici.

La gândul că va trebui să-şi părăsească universul ei care era circul, ochii i se umplură de lacrimi. Dar pentru

el, era gata să se sacrifice total.

Wade dădu din cap şi râse văzându-i expresia distrusă.

- Ne vom duce din când în când să vedem spactacole. Dar, deocamdată, cred că ar fi mai bine să ne petrecem primul an de căsătorie în sânul trupei.

în loc de orice răspuns, Tanya i se aruncă în braţe pentru a-şi dovedi recunoştinţa.

- La urma urmei, glumi ei, dacă-mi amintesc bine, ai semnat un contract şi mai ai încă optsprezece luni în care trebuie să munceşti. în afară de asta, n-ai dori să-l abandonezi pe Pop în plin turneu, nu-i aşa?

Tanya îl sărută cu înflăcărare şi, în ora ce urmă, uitară de tot că trebuia să se întoarcă la circ, abandonându-se o dată în plus pasiunii nebune care-i mistuia.

Când ajunseră în sfârşit la parcul de distracţii, se iveau zorile la orizont.

Dar mai avea importanţă ... ?

îi găsiră pe Pop şi pe Marshall aţipiţi pe canapeaua Tanyei. Tânăra preferă să le anunţe ea vestea cea mare, pentru a evita o scenă de reproşuri. Pop şi Marshall îşi luau foarte în serios rolul lor de tată adoptiv!

In zilele ce urmară, Tanya pluti pe un norişor roz de

fericire. Avea impresia că trăieşte un vis. Fidel cuvântului dat, Wade se purta ca un logodnic îndrăgostit, sub privirile indulgente ale membrilor trupei.

Cât despre Tanya, îşi vedea de treburile ei cotidiene, aşteptând în fiecare seară nerăbdătoare momentul de intimitate pe care-l petrecea cu Wade înainte să se ducă fiecare la culcare. Ziua nunţii lor nu se apropia atât de repede pe cât ar fi vrut!

O singură umbră veni să tulbure acest tablou idilic. La un moment dat, pe Tanya o năpădiră remuşcările. Le potoli însă, zicându-şi că se căsătorea totuşi din dragoste cu Wade. Ce importanţă avea oare fptul că se folosea de viitorul ei soţ pentru a scoate de la ananghie un vechi prieten?

Poate că aceste preocupări sau pur şi simplu ghinionul făcu să se întâmple incidentul ... cu două zile înainte de nuntă. Ca în fiecare seară, în aplauzele publicului, Tanya pătrundea în cuşca fiarelor, dar nu era, de data asta, într-o formă prea bună. Felinele erau şi ele nervoase şi se supuneau cu greutate comenzilor ei. In afară de asta, Bethsabee era din nou în călduri, ceea ce nu uşura deloc sarcina Tanyei de a lucra cu Bennie şi cu Leopold.

Instinctiv, îi făcu un semn lui Acey Brenner, şeful de orchestră, prin care îl înştiinţa că va scurta numărul. Ea

ştia că, în acel moment, Acey va începe să cânte imnul "stindardul înstelat", semnal pentru clovni că a intervenit o schimbare în program şi că, în consecinţă, trebuia să iasă în arenă şi să încheie astfel matineul mai repede decât fusese prevăzut.

Pregătită să intre în culise, Tanyei îi era foarte greu să-l facă pe Bennie s-o asculte. Ii ordonă în nemţeşte să iasă prin tunel, dar animalul mătura nervos solul cu coada şi scoase un răget surd apoi, spre stupefacţia dresoarei, sări spre cealaltă parte a arenei şi se năpusti asupra lui Leopold.

O clipă, se auziră răgete furioase, în timp ce cele două feline se luptau cu înverşunare folosindu-şi ghearele şi colţii.

Tanya putu conta atunci doar pe ajutorul lui Moon şi Charlie. La vederea celor două feline încăierate, ei luară imediat furtunul de incendiu ca să stropească animalele pentru a le calma.

In acest timp, de bine de rău, Tanya reuşi să izoleze ceilalţi lei, reuşind să-i facă să iasă prin tunel şi să intre în cuşti.

Doar tigroaica Bethsabee rămăsese în arenă, privindu-i pe furiş pe cei doi "pretendenţi". în timp ce, în sfârşit, lupta se încheia, tigrul Bennie, cu blana complet udă, se

supuse pocnetului de bici şi intră în tunel după ce aruncă în urmă o privire cel puțin ostilă.

Când se întoarse, Tanya îşi dădu seama că agitația publicului se transformase brusc într-un concert de râsete şi fluierături. într-adevăr, tigroaica venise lângă Leopold pentru ... cea mai blândă bătălie ...

Vizibil stânjenită, Tanya îi făcu semn lui Moon să folosească din nou furtunul de apă, dar de data asta pentru a calma înflăcărarea amoroasă a felinelor. în câteva minute, şi cele două animale se întoarseră în cuştile lor şi Tanya, în sfârşit uşurată, salută spectatorii care aplaudau furtunos şi continuau să râdă de acel interludiu neaşteptat.

Pop şi Wade aşteptau în culise.

- Nu ştiu prea bine dacă trebuie să te cert sau să te felicit, zise Pop pe un ton ursuz. A fost cât pe ce să nu mai ieşi vie din cuşca aceea ... !

- {tiu, recunoscu Tanya, pe un ton pe care-l voia liniştitor. Acum, incidentul este închis. Bennie l-a înfruntat pe Leopold şi voia să-i ia locul în ierarhie. Iată că s-a făcut. Acest tigru va domina de acum toți ceilalți masculi şi nu
vom mai avea probleme.

Pop se îndepărtă pentru a arbitra o ceartă între doi

clovni deosebit de nervoşi, şi Wade profită ca s-o întrebe pe Tanya:

- Leopold este rănit serios?

Chiar dacă vocea lui Wade părea calmă, ea simţea cât de mult îl marcase şi pe el această luptă dintre fiare.

- Nu te teme, îl linişti ea cu un zâmbet. Lupta a părut mult mai spectaculoasă decât a fost în realitate. Stii doar că Leopold nu mai are înverşunarea unui leu tânăr. Oricum, Morris îi va îngriji foarte bine pe amândoi, sunt sigură.

- Cât priveşte tigroaica, nu-ţi aminteşte de nimic? întrebă el, tachinând-o. Tocmai am descoperit că şi ea se poate înţelege foarte bine cu un leu bătrân ...

Spre disperarea ei, Tanya simţi că roşeşte.

- Nu prea înţeleg la ce faci aluzie, mormăi ea, jenată.

- Eu sunt convins de contrariul ...! Te trădează chipul, Tanya! La drept vorbind, comparaţia mea nu este fondată decât în măsura în care eu, bătrânul leu, vreau să mai domnesc încă multă vreme ...! Am chiar de gând să mă întorc la afaceri, nu cu “normă întreagă”, fireşte, dar aş putea foarte bine să-mi împart timpul între Silicon Valley şi turneele circului. Bineînţeles că atunci când vom avea o mică familie, lucrurile vor sta altfel.

O familie ...? gândi Tanya, surprinsă. Evident, Wade

îşi dorea copii!

Pierdută în astfel de gânduri, îl sărută pe Wade şi se duse imediat la menajerie, pentru a vedea dacă totul reintrase în normal.

Privind-l pe bătrânul leu lingându-şi rănile, în realitate doar câteva zgârieturi, nu se putu abţine să aibă un sentiment de vinovăţie. Wade o prevenise, lupta ar fi putut să aibă consecinţe mai grave. Când trupa se va întoarce în Florida, Tanya îl va duce definitiv pe Leopold la refugiul lui Lars Larson; animalul îşi sfârşise cariera.

Oftă, întristată de acest gând şi-l lăsă pe Leo în mâinile pricepute ale lui Morris Vaughn. Plecă din menajerie cu gândul să-i facă o vizită lui Pop. Amânase această discuţie cu el de nenumărate ori, dar acum timpul o presa. Venise momentul să-l informeze pe directorul circului de transferul acţiunilor, pentru a se face tot ce este necesar în vederea retrocedărilor lui Pop.

Se apropia de rulota bătrânului când ajunseră până la ea voci înflăcărate. Se părea că înăuntru are loc o ceartă! Nedorind să fie indiscretă, aşteptă neliniştită afară. Câteva clipe mai târziu, recunoscu clar vocea lui O'Brien.

De ce se certa acesta cu Pop?

- Ai merita să-ţi trag un pumn în figură! vocifera muncitorul, scos din sărite. Dar am respect pentru ...

bătrâni! De ce mă faci pungaş? Am câştigat şi eu nişte bani de buzunar, atâta tot! Ce-i rău în asta? Omul acela era atât de beat, încât oricum l-ar fi jefuit altcineva. Si apoi ... nu te mai strădui să mă dai afară, consideră-mă demisionat din acest moment! Chiar dacă mi-ai dubla salariul, n-aş mai rămâne nicio clipă în acest circ de ... mâna a doua!

Tanya se întoarse brusc şi-l văzu pe Wade alături de ea. Acesta zâmbea.

- Pop se descurcă foarte bine singur, spuse ea prinzându-l de braț pentru a-l împiedica să intervină în discuție. Este vorba de zăpăcitul ăsta de O'Brien. S-au auzit unele zvonuri cum că i-ar fura pe clienți nedându-le restul, de când a început să vândă vată de zahăr. Nu-ți face griji, are gura mare, dar n-ar îndrăzni să se atingă nici de un fir de păr de-al lui Pop. Pentru că ştie foarte bine că, dacă ar face asta, s-ar afla imediat pe lista neagră a tuturor circurilor din țară.

Abia îşi termină fraza că uşa rulotei se deschise violent. O'Brien ieşi, roşu de furie. Auzise probabil ultima remarcă a Tanyei pentru că o fulgeră cu privirea. Plin de resentimente, exclamă:

- Ia te uită cine ține acest frumos discurs! Regina Circului în persoană! Simplii muncitori nu erau pe gustul

tău, nu? îţi trebuia un bogătaş, fără îndoială! {i l-ai avut!

Se întoarse spre Wade care nu aprecia deloc aceste cuvinte, şi-l apostrofă şi pe el cu violenţă:

- {i dumneata, "Domnule Broderick", miliardarul, cu toţi banii tăi, nu eşti decât un imbecil! Crezi că este pură, inocentă, dar te păcăleşte. N-ai înţeles că vrea doar averea ta? îşi pregăteşte de multă vreme lovitura! Tot circul este la curent ... numai tu nu! Am surprins o discuţie între ea şi prietenul ei, piticul. Zicea că te detestă, dar că este gata să facă orice pentru a pune mâna pe circ ...

Făcu o pauză pentru a observa expresia consternată a Tanyei şi continuă pe un ton triumfător:

- {i dacă nu mă crezi, n-ai decât să-i priveşti faţa, o trădează! Priveşte, este lividă!

- Ajunge, O'Brien, strigă Wade ameninţător. Ai tot interesul să dispari înainte de a fi prea târziu ... {terge-o!

O'Brien făcu o mutră arogantă, dar se retrase speriat, zărind licărirea ucigaşă din ochii lui Wade. Se îndepărtă şi o luă la fugă de îndată ce ajunse la colţul rulotei.

Preţ de o clipă care i se păru o veşnicie Tanyei, Wade rămase nemişcat, privind-o acuzator. Fata era încremenită şi nici măcar nu încerca să-şi pledeze cauza. îşi dădu totuşi seama că tăcerea ei nu făcea decât să agraveze situaţia. La un moment dat, cu un nod în gât de frică, făcu

o tentativă
să se justifice.

- Nu ... nu-i adevărat, Wade. Am spus ceva asemănător, recunosc, dar fusese chiar după cearta noastră ... In ziua aceea, am fost foarte supărată pe tine ... Incă nu-mi dădusem seama cât de mult te iubesc. N-am avut niciodată intenția să te înşel. Când ai spus că îmi oferi ce vreau eu drept cadou de nuntă, chiar am crezut, atâta tot ... Oh, Wade!

- Există un mijloc foarte simplu de a rezolva toate astea, spuse el cu o voce încordată. Cere-mi altceva. In felul acesta, îmi vei dovedi că O'Brien a mințit.

Tanya îşi muşcă buzele. Să renunțe la acțiuni? Dar cum ar putea s-o facă atunci când asta ar fi însemnat distrugerea lui Pop? Era singura şansă pentru bătrân să iasă cu fața curată ... Nu, *nu putea* să renunțe, că va reuşi să-l convingă pe Wade că sentimentele ei pentru el sunt sincere.

- Mi-ai promis acele acțiuni, articulă ea cu dificultate. Dacă mă iubeşti cu adevărat, nu vei reveni asupra promisiunii şi îmi vei acorda încredere. Trebuie să ştii că iubirea mea pentru tine este foarte puternică. Cum ai putea să te mai îndoieşti după ... după New York?

- Tot ceea ce mi-a dovedit acel mic interludiu este că

eşti o fire pasională, lucru pe care-l ştiam deja, de altfel, replică el cu duritate.

Dispreţul pe care-l simţi în vocea lui fu dovada dureroasă că nu o credea.

- Dumnezeule, bombăni el, ce imbecil am fost! Dar am avut circumstanţe atenuante; aveam în faţa mea o actriţă versată. Oh, când mă gândesc la preţioasa ta nevinovăţie! îmi faci silă! N-aş fi bănuit niciodată că eşti în stare de o asemenea duplicitate. Sau poate îţi place să chinuieşti oamenii? Să le joci feste? Cred că membrii trupei s-au prăpădit de râs în spatele meu!

- Nu-i adevărat! protestă ea. Eu niciodată nu ...

- Ce aveai de gând să faci după căsătoria noastră? o întrerupse el brusc. Să dispari de îndată ce ţi-aş fi dat acţiunile? Sau poate aveai de gând să mai continui acest joc
o vreme? {i ce crezi că aş fi făcut eu când aş fi aflat adevărul? Te gândeai că poate îţi voi da alţi bani ca să obţii divorţul. Aşa este, nu?

Ea vru să vorbească, dar el o opri cu un gest.

- Erau şi alţii în cârdăşie cu tine în toată această afacere? Sau ai pus singură la cale acest plan ca să devii proprietara circului şi întreţinuta unui soţ bogat? în orice caz, nu-ţi mai imagina acum că mă voi căsători cu tine. S-a

sfârşit, Tanya!

Totul se învârtea în jurul ei şi abia reuşi să bâiguie:

- {i ... acțiunile?

- Nici nu se mai pune problema să ți le dau. Cu tine, circul ar fi în pericol să dispară! Nu, eu vreau ca investiția mea să fie rentabilă. Tu poți să rămâi până îți expiră contractul, dar după aceea îți cer să dispari. Si pentru că felinele aparțin circului, le vei lăsa aici. N-ai niciun drept asupra lor. Dar nu-mi fac griji pentru tine, îți vei găsi uşor de lucru şi alți oameni pe care să-i înşeli!

Tanya se pregătea să-i dezvăluie acordul tacit dintre ea şi Pop în privința tigrilor, dar se răzgândi. Orgoliul îi şoptea să nu se înjosească şi, oricum, la ce bun să mai discute?

Wade o privea fix; aştepta evident ca ea să se apere, dar ea îl fixa fără să clipească, tăcând. Tânărul stătea cu mâinile înfundate în buzunare, de parcă ar fi vrut să se abțină s-o pălmuiască. Trecură câteva minute într-o tăcere insuportabilă, apoi Wade plecă. Tanya ar fi vrut să alerge după el, să-l implore s-o asculte, dar rămase țintuită pe loc.

Cu capul plecat, se întoarse şi-l văzu pe Pop în pragul rulotei. De când era aici? Auzise oare cuvintele lui Wade? Nu, era imposibil. In timp ce o acuzase de lucruri oribile,

Wade nu ridicase nici măcar o dată tonul. De altfel, Pop nu părea alarmat, poate doar un pic dezamăgit.

- Se va întoarce, spuse el. Va uita totul de îndată ce-i va trece furia, fii liniştită.

- Nu, totul s-a sfârşit.

Se simţea atât de istovită, încât îi era greu să vorbească. I se învârtea capul şi n-avea decât o dorinţă: să fie singură, în rulota ei, departe de toţi.

- Mi-a spus într-o zi că nu va acorda niciodată încredere cuiva care l-a trădat, murmură ea, copleşită. îmi pare rău, Pop, chiar am încercat să fac ceva bun, dar n-a mers. Poate că îşi va aminti că sunteţi prieteni când ... Dacă măcar aş fi...

Incapabilă să-şi termine fraza, fugi, neluând în seamă chemarea îngrijorată a lui Pop. Cu ochii înceţoşaţi de lacrimi, ajunse la rulota ei, intră şi se prăbuşi pe canapea, fără putere.

De ceea ce se temuse în mod inconştient, se întâmplase. Din cauza unei stupide neînţelegeri şi a relei credinţe a lui O'Brien, fericirea ei se făcuse ţăndări. {i în timp ce plângea în hohote, îi trecu prin minte un gând sfâşietor ...

De acum înainte, va trebui să înveţe să trăiască fără Wade. Dar ce se va face dacă durerea pe care o resimţea

acum şi care-i sfâşia inima nu va dispărea?

Capitolul 17

în iarna aceea, pentru prima oară în viața ei, Tanya se simțea fără niciun rost. De când circul se întorsese în Florida, viața i se părea total lipsită de interes ... Nu făcea decât să-şi rumege suferința şi rătăcea fără rost, pradă regretelor.

Viitorul ei în sânul trupei era dintre cele mai nesigure, şi din cauza aceasta se mulțumea să lucreze vreo două ore pe zi, dimineața, cu animalele. De obicei, profita atunci pentru a pune la punct numere noi şi a le perfecționa pe cele vechi; dar la ce-i mai folosea asta?

Izolată în singurătatea ei, abia acum înțelese cât trebuie să fi suferit Wade fiind întotdeauna cel pe care familia putea conta, dar căruia nu i se admitea nici cea mai mică slăbiciune. Dar pe de altă parte, i-ar fi fost imposibil să-l trădeze pe Pop. Si el, cu neîncrederea lui instinctivă față de femei, o condamnase fără drept de apel.

Dacă s-ar mai fi putut acum reîntâlni cu Wade ca două ființe fără trecut! Situația ar fi fost cu totul alta şi ar fi fost liberi să se iubească.

Ceea ce îi era Tanyei foarte greu de suportat, era sentimentul de singurătate, ca şi cum ceilalți o țineau deoparte.

In decursul întregii ierni, Tanya se simți ca o străină printre vechii ei prieteni ... Chiar dacă fuseseră foarte drăguți cu ea şi niciunul nu-i pusese vreo întrebare când îi anunțase că nu mai era vorba despre nicio nuntă, simțise surprinderea din privirile şi din atitudinea lor.

Chiar şi Alice, care de obicei îi lua apărarea Tanyei chiar şi atunci când aceasta greşea, îi sugerase cu tact să încerce să se împace cu Wade şi să-şi lase, măcar de data asta, orgoliul deoparte.

Tanya îşi dădu seama atunci că prietenii ei o credeau singura vinovată de ruptură, şi constarea aceasta o îndureră profund.

Bineînțeles că dacă ar fi spus întreg adevărul cum că Wade nu numai că nu-i va mai reînnoi contractul, dar nu-i va da voie să păstreze nici anumalele, era convinsă că întreaga trupă s-ar fi alăturat cauzei ei, în ciuda respectului pe care-l aveau toți pentru Wade.

Dar nu-şi putea permite să creeze conflicte, orice ar simți ea. Era în joc viitorul prietenilor săi. Va găsi cu siguranță de lucru într-un alt circ, chiar şi fără animale, în vreme ce prietenii ei, mult prea în vârstă cei mai mulți dintre ei, n-ar putea-o urma şi ar trebui să se apuce de altceva.

Continuă aşadar să tacă, suferind în tăcere şi

aşteptând plecarea. Când, pentru ea, va veni momentul să plece din A circ, va inventa un pretext oarecare. îi va spune lui Pop că simţea nevoia să schimbe ceva, să plece la o altă companie sau pur şi simplu să se reorienteze. De teamă să nu-şi trădeze suferinţa şi disperarea, îşi evita din ce în ce mai des colegii şi căuta refugiul în rulotă. Cea mai mică discuţie o costa un efort enorm, pentru că îi era greu să se prefacă nepăsătoare.

în zilele acelea, Leopold, singurul şi vechiul ei prieten, era singura fiinţă lângă care găsea un pic de alinare. Acolo, în menajerie, Tanya nu trebuia să-şi ascundă sentimentele. De altfel, doar gândul că va trebui să se despartă de el făcea ca fiecare clipă petrecută alături să fie şi mai profundă. Tanya făcuse deja toate demersurile pentru ca leul să aibă un loc în refugiul prietenului ei, Lars Larson.

Fata se temea de asemenea şi de ziua în care va trebui să părăsească şi celelalte animale, pentru că simţea pentru toate o tandreţe deosebită. Era Bella, leoaica cea mai frumoasă, care îşi petrecea tot timpul lingându-şi somptuoasa blană. Leoaica dăduse naştere mai multor serii de pui dintre care rămăseseră aici Romulus şi Remus.

Cei doi frați erau nedespărțiți şi erau irezistibil de nostimi când executau numărul pe care ea îl inventase pentru ei. Mai era şi Chub, cel mai leneş dintre masculi, căruia îi era o frică îngrozitoare de foc, dar se putea plimba pe o coardă

1 . W A w /»W w w .1 w • • W t w A .

suspendată în arenă fără să aibă cea mai mică amețeală. Cât despre Cleo, sora lui vitregă, ea era ceva mai firavă şi Tanya trebuia să-i pregătească chiar ea hrana pentru că leoaica avea alergii alimentare ... Oare dresorul care o va înlocui se va purta bine cu ei, se va ocupa cu aceeaşi dragoste de toți?

Dacă ar fi avut destui bani ca să-i răscumpere pe toți! La un moment dat, fusese pe punctul de a-i propune lui Wade o înțelegere, dar renunțase. De la cearta lor violentă, el nu-i mai adresase niciun cuvânt decât pentru a-i da instrucțiuni în privința felinelor. Si atunci, tonul lui fusese atât de glacial, încât Tanya nu mai îndrăznise să abordeze subiectul.

- Ocupă-te să-l plasezi pe Leopold la Lars Larson, îi spuse el. {i este inutil să mai dresezi un tigru în iarna asta, doar dacă nu ai de gând să-l plăteşti cu banii tăi. Nu te vei mai ocupa de ei anul viitor. Dacă vrei să-ți anulezi contractul chiar de acum, n-am nimic împotrivă, dar

anunță-mă din timp, ca să pot angaja pe altcineva.

Tanya remarcase tonul oficial pe care-i vorbise, ca pentru a-i da de înțeles că nu mai era pentru el decât o străină, o “angajată”. Stăpânindu-şi replica usturătoare care-i venise pe buze, nu-i răspunsese. Problema era că nu-şi putea permite, din punct de vedere financiar, să demisioneze şi să-l dea naibii pe Wade ... Cu un ton sec, îi replică după ce respirase profund:

- N-am de gând să-mi reziliez contractul şi te sfătuiesc să nu încerci să-mi faci necazuri. începând din clipa aceasta, dacă ai să-mi dai *ordine*,te rog să ai amabilitatea s-o faci prin intermediul lui Pop.

Se înfruntaseră din priviri; dacă aceste cuvinte îl surprinseseră pe Wade, nu lăsă se vadă nimic. După un salut scurt, el plecă. La puțin timp după aceea, Tanya află că plecase la New York şi nu mai reapăruse.

Abia în luna ianuarie citi ceva despre el în “Bilboard”, în paginile consacrate circului:

“Wade Broderick, noul asociat al lui Pop Peeples, a fost văzut de mai multe ori în ultima vreme în compania Monicăi Clarkson, fiica senatorului de New York în diverse locuri la modă. Dacă am crede zvonurile care circulă, Wade şi Monica se gândesc să se căsătorească în curând ...”

Citind ultimele cuvinte, Tanya crezu că o să leşine. Cuprinsă de un acces de furie, mototoli revista şi o aruncă în celălalt capăt al încăperii. Apoi, cedând plânsului care o sufoca, se prăbuşi în hohote pe canapea.

Trecu destul de mult timp până îşi mai reveni. Se ridică şi se duse la chiuvetă. Apa rece ca gheaţa îi făcu bine şi mai dădu un pic de culoare obrajilor ei palizi.

Imaginea care i-o reflecta oglinda nu era deloc măgulitoare: avea ochii roşii şi faţa extrem de palidă.

Cu buzele tremurând, încercă să schiţeze un zâmbet.

- Zâmbeşte, proasto, zâmbeşte! mormăi ea adresându-se imaginii din oglindă.

Dar rezultatul nu fu prea convingător. Inarmându-se cu curaj, îşi spuse că Wade şi Monica se meritau unul pe altul. Nu va suferi acum pentru un bărbat care se purtase atât de rău cu ea!

După toate criticile la adresa Monicăi, iată că până la urmă se întorsese la ea ... Poate că nu încetase niciodată s-o iubească ... Si scurta lui aventură cu o “saltimbancă” nu fusese decât simpla expresie a unei atracţii fizice ...

Dar, în acest caz, de ce o ceruse pe Tanya în căsătorie, pentru ca imediat după aceea, s-o acuze de cele mai grave greşeli şi să nu-i dea nici cea mai mică şansă să se explice? Atâtea întrebări rămase fără răspuns ...

După ce se pieptănă repede, îşi puse un pulover şi se hotărî să se ducă la menajerie să-l vadă pe Leopold, singurul loc în care îşi mai găsea puţină alinare ...

în timp ce intră în cuşca bătrânului leu, îşi promise ca de acum încolo să trăiască de pe o zi pe alta şi, de îndată ce va fi posibil, să-şi găsească de lucru într-un alt circ pentru anul următor.

Wade nu ştia prea bine de ce îl apucase brusc dorinţa de a se întoarce în Florida. Cu siguranţă, vremea nu putea constitui un pretext valabil pentru că, la New York, acest martie era incredibil de blând. {i apoi, un om de afaceri ca el nu era chiar indispensabil în această perioadă la circ. Sezonul precedent se încheiase deosebit de bine, la urma urmei. Wade supraveghease instalarea unui sistem informativ care facilita contabilitatea companiei şi problemele de birocraţie de odinioară erau deja istorie.

Cât priveşte personalul, Pop nu-i semnalase nici cea mai mică problemă. Bătrânul, foarte diplomat, avea darul genial de a mulţumi pe toată lumea.

“Atunci, de ce naiba am venit?” gândi Wade în timp ce avionul pe care-l închiriase ateriza pe un mic aeroport privat.

Bineînţeles, mai era problema fondurilor de rezervă. Până acum, Pop recursese la tot felul de scuze pentru a

nu-i aduce faimosul registru contabil. Era timpul ca Wade să se aplece şi asupra acestei probleme şi să vadă care era situaţia financiară. Dar, având în vedere reticenţele lui Pop, tânărul se gândea că ar fi putut paria că acest bătrân zăpăcit de director rătăcise pe undeva registrul şi nu îndrăznea să mărturisească.

Wade ar fi putut foarte bine să-i ceară expertului său contabil să obţină de la bancă extrasele de cont dar, la urma urmei, era un bun pretext de a scăpa din New York. Si apoi, îi plăcea să se ocupe personal de fiecare dintre investiţiile sale, nu-i aşa ...

Peste o săptămână, va reîncepe sezonul. Circul avea deja un contract de opt zile în Atlanta, cu o lună şi jumătate înainte de data obişnuită de începere a turneului. Anul se anunţa foarte înfloritor pentru Compania Peeples!

Wade angajase un cabinet de relaţii publice foarte performant care să realizeze toată campania de presă, afişajul şi vânzarea biletelor. Cu alte cuvinte, şi din acest punct de vedere, prezenţa lui era absolut inutilă ... Totul mergea de minune, şi atunci de ce se simţea atât de deprimat?

Din ce motiv era încă obsedat de amintirea nopţii de dragoste pe care o trăise împreună cu Tanya?

în ciuda eforturilor lui, nu putuse să şi-o alunge din

minte. Totuşi, ea îl ridiculizase, se folosise de el într-un mod odios ... Prin ce miracol reuşise dresoarea să-l facă să se îndrăgostească nebuneşte de ea, în asemenea măsură încât nici nu-l mai atrăgeau alte femei ... ?

Se întorsese la New York în speranța că va uita pentru totdeauna acest eşec, încercând să reînnoade relația din trecutul apropiat, adică aceea cu Monica. Dar îşi dăduse repede seama că eforturile lui erau zadarnice.

După câteva seri petrecute cu strălucitoarea fată a senatorului, descoperise că nu se mai putea aprinde cenuşa unei iubiri stinse. Când îi spusese Monicăi acest lucru, într-o manieră cât se poate de diplomată, fata, în culmea isteriei, îi făcuse o scenă pe care n-o va uita curând. îi aruncase în față cele mai groaznice insulte, îl acuzase că îşi bătuse joc de ea. Wade ajunsese aproape să se simtă cumplit de vinovat dacă ea nu i-ar fi declarat până la urmă
cu răceală că, de fapt, o interesaseră banii lui şi nu el.

După această dureroasă experiență, Wade nu mai încercase să cunoască alte femei. Monica îi retrezise neîncrederea în sexul opus ...

Găsi fără prea mare greutate maşina pe care secretara lui i-o închiriase. Pe măsură ce se îndepărta de aeroport se simțea cuprins de un sentiment de bucurie şi se surprinse

fluierând o melodie, lucru care nu i se mai întâmplase de multă vreme ...

Soarele de martie strălucea pe un cer fără nori şi circulaţia era foarte fluidă. Abia la prânz zări panoul care indica amplasamentul Circului Peeples.
A

Câteva clipe mai târziu, opri maşina în parcare. Inainte să iasă, privi îngândurat în jurul lui. Pop cumpărase acest teren care fusese odinioară o fermă, şi făcuse aici reşedinţa de iarnă a circului. Dar expansiunea fenomenală a oraşului Sarasota schimbase situaţia. Dintr-o zonă altădată izolată, circul se afla acum aproape în oraş! Nu departe de el se construise un cartier de locuinţe şi riveranii se plângeau de mirosul şi zgomotul făcut de personalul trupei. Pop, furios, negase toate aceste acuzaţii, dar nu va mai putea lupta multă vreme. Trebuia să se gândească foarte curând la o mutare, mai departe, la periferie. Nu va fi uşor să găsească un alt amplasament şi Wade preferase să-i lase pe avocaţi să se ocupe. Deocamdată, însă, Pop şi artiştii trupei vor rămâne aici, chiar dacă vecinilor nu le va plăcea!

Avu o strângere de inimă gândindu-se că se apropia începutul sezonului ... şi el nu va mai face parte din trupă. Viaţa lui de rătăcitor se încheiase, îşi zise el cu nostalgie.

Cu un oftat, trânti portiera dar nu se îndreptă direct către biroul lui Pop, aşa cum avusese totuşi de gând. Cu un mers hotărât, porni spre locul unde erau ţinuţi elefanţii, într-un hambar imens şi bine amenajat.

La sosirea lui, Maisie scoase un răget asurzitor în loc de bun venit. îl recunoscuse pe tânăr şi îşi manifesta astfel bucuria de a-l vedea. Când se apropie de ea, Maisie îşi încolăci trompa în jurul braţului lui şi începu să-l scotocească prin buzunare în căutarea unei bucăţele de zahăr. Wade, izbucni în râs, îi întinse o brioşă enormă cu stafide pe care o cumpărase pentru ea de la New York, înainte să plece. Pofticioasă, Maisie o făcu să dispară rapid în imensa ei gură şi o termină în câteva clipe.

- Se vede că este preferata dumitale, remarcă Freddy, omul care se ocupa de elefanţi.

- Ei da, oftă Wade. Are o personalitate deosebită ...

- Aşa este, încuviinţă Freddy. Si te ataşezi repede de aceste animale, aşa cum este Tanya cu Leopold. O să-i lipsească teribil în sezonul următor ... dar cu siguranţă, el va face noi cuceriri în refugiul lui Lars Larson! Leopold este un seducător incorigibil ...

Când Freddy pomeni numele Tanyei, Wade fu cuprins de un val de tristeţe adâncă. îl salută pe îngrijitor şi ieşi din hambar, cufundat în gânduri. îşi amintea de prima lui

escapadă cu circul ambulant, după care se întorsese acasă ... întristat, se gândi la Tanya şi la felinele ei. îi va fi foarte greu să se despartă de ele! La urma urmei, ea se ocupa de ele cu un devotament admirabil, mai bine ca oricare alt dresor. Acum, că totul se terminase, Wade se gândi să fie mărinimos şi să-i dea voie Tanyei să le păstreze ...

Nu-şi dădu seama imediat încotro pornise şi-l dezmetici mirosul atât de specific. După o clipă de ezitare, intră în menajerie. Animalele, întinse leneş în cuştile lor, îl priviră căscând plictisite. Impresionat ca întotdeauna de măreția lor, Wade le admiră blana strălucitoare, bine întreținută. Era opera Tanyei, fără îndoială. Cu paşi rari, trecu printre cuşti şi privi cu drag fiecare animal. Tocmai trecuse de cuşca Bellei când auzi pe cineva plângând. Sunetul ajunse până la el înăbuşit, dar îşi dădu seama imediat că era vorba despre Tanya ... Tanya, cea care nu plângea niciodată ...

Fata era în cuşca lui Leopold, îngenuncheată lângă bătrânul leu şi plângea cu fața ascunsă în blana lui. Wade privi încremenit acest spectacol. Ar fi trebuit să plece, ca să n-o facă să se simtă umilită, dar nu era în stare. Deodată, ea îşi ridică uşor capul şi el schiță o mişcare de retragere pentru a nu fi surprins. Ce n-ar fi dat ca, în

aceste clipe, s-o poată legăna şi alina în brațele sale!

Dar neîncrederea lui instinctivă şi teama de a nu fi ridicol învinseră dorința de a o consola. Se întoarse hotărât şi ieşi din menajerie cât se poate de discret. Trebuia să pună cât mai repede la punct lucrurile cu Pop şi să se întoarcă la New York! Femeia aceasta avea asupra lui o putere pe care n-o putea nega şi, de câte ori o vedea, era nefericit ...

îl găsi pe director în biroul său, cu o bere în față. De îndată ce îşi zări asociatul, Pop păli evident şi îşi duse mâna la inimă, gest care îi trezi bănuieli lui Wade. Avea o prea mare experiență cu oamenii încât să nu recunoască în asta semnele unei vinovății apăsătoare. Ciudatele reticențe ale lui Pop de a-i arăta registrul contabil aveau deci un motiv ...

După ce schimbară câteva vorbe despre ultimele noutăți, Wade abordă direct subiectul:

- Bine, Pop, vreau să ştiu ce se întâmplă cu registrul de conturi ale fondului de rezervă. De fiecare dată când vreau să-l văd, inventezi tot felul de scuze. Ce înseamnă asta?

Aceste cuvinte parcă îl loviră drept în față pe Pop şi părea să fi îmbătrânit cu zece ani. Incapabil să înfrunte privirea asociatului său, îşi plecă ochii şi scutură capul ca

pentru a-şi limpezi gândurile.

- Mă gândeam că până la urmă îmi vei pune şi această întrebare, şopti el abia auzit, dar speram că ... Ei bine, speram că nu o vei face înainte de începerea sezonului. Dacă lucrurile ar fi mers la fel de bine ca şi la sfârşitul anului trecut, aveam de gând să pun banii la loc fără ca tu să observi. De fapt, cum ți-ai dat seama că este ceva în neregulă?

- N-are importanță. Mai degrabă spune-mi ce s-a întâmplat.

- Din cauza datoriilor ... La începutul anului trecut, am fost forțat să recurg la un împrumut masiv, şi când tu ai cumpărat o parte din acțiuni, mi-am imaginat că îmi va fi uşor să restitui banii fără ca nimeni să observe. Dar omul care mi-a dat împrumutul a crescut dobânda chiar în momentul în care mă pregăteam să-i cer o amânare în rambursarea banilor. Afacerile nu mergeau prea bine, şi mă vedeam în pragul falimentului! în acel moment, am ... Am *împrumutat* din fondurile de rezervă. Eram conştient că greşesc. în mod legal, nu aveam dreptul şi nu aveam nici acordul tău, dar am crezut sincer că voi fi în măsură să-i pun la loc pe la mijlocul sezonului. Bineînțeles că

previziunile mele s-au dovedit prea optimiste ...

- Vreau să văd imediat registrul, îl întrerupse Wade, foarte încordat.

Pop tot încerca să temporizeze, dar o privire dură a asociatului său îl convinse. Umerii i se încovoiară când scotoci prin buzunarele pantalonilor. Scoase o cheie minusculă cu care descuie un sertar de la birou. După ce scoase registrul cu o mână nesigură, i-l întinse fără să spună un cuvânt.

Lăsându-l pe tânăr singur în birou, el se duse în bucătărie să-şi mai ia o bere. Lui Wade nu-i trebui mult timp să-şi facă o idee despre mărimea dezastrului. O clipă mai târziu, închise brusc registrul şi privi îngândurat în depărtare. Se lăsase o tăcere apăsătoare pe care tot el o rupse ca să întrebe:

- După câte văd, ai rambursat deja patruzeci de mii de dolari?

- Patruzeci de mii? făcu Pop, încruntându-se. Nu chiar atât. Am restituit vreo treizeci de mii.

- Totuşi, suma se apropie de patruzeci de mii.

- Poate că o fi făcut banca o greşeală? sugeră Pop. Ei mi-au dat nişte chitanţe, dar nu m-am uitat pe ele. La drept vorbind nici n-am deschis plicurile trimise de

bancă ...

Dornic să clarifice situația, Wade telefonă imediat la agenția din Tampa la care aveau conturile. Când închise telefonul, pe fața lui se putea citi o expresie de dispreț.

- Ai împrumutat bani de la Tanya? De ce?

- De la Tanya? repetă Pop cu o mimică sinceră. Nici vorbă! Fir-ar să fie! N-aş face niciodată aşa ceva! Oricum, ea habar n-are despre această po ...

Se opri brusc, străfulgerat de o idee şi avu o expresie de consternare.

- Totul este limpede! *Ea ştia!* îmi amintesc foarte bine ziua în care voi v-ați despărțit. Mi-a spus atunci că îi pare rău, dar eu nu înțelegeam de ce. Apoi n-am mai vorbit, convins că au fost vorbe spuse la furie.

- Dar în sfârşit, explică-mi! exclamă Wade.

- în ziua în care voi v-ați certat lângă rulota mea, reluă Pop. Când tu ai plecat, Tanya era lividă. A murmurat nişte cuvinte incoerente, repetându-mi la nesfârşit că îi pare rău, că a făcut ce i-a stat în putință şi că dorea din tot sufletul ... da, aşa a spus ..."dorea ca tu să nu uiți că sunt prietenul tău." Mi s-a părut cam bizar dar n-am luat-o în seamă. Era în pragul unei crize de isterie! Mai târziu, nu am mai îndrăznit niciodată să abordez acest subiect, pentru că mi-a dat clar de înțeles că preferă să uite ce s-a

întâmplat în ziua aceea.

Uluit de ce aflase, Wade spuse:

- Tot nu înțeleg ...

- Dar este foarte simplu! Probabil că a descoperit că nu mai sunt banii în cont şi şi-a transferat economiile. Ea are procură pentru bancă, aşa că n-a fost nicio problemă. Dacă aş fi bănuit ... Tanya voia să-şi schimbe rulota şi făcea economii ca să cumpere una nouă. Nu-i de mirare că n-a făcut-o! în plus, câştigă mai puțin de jumătate decât ar câştiga în altă parte ...

- O exploatezi pe Tanya? Si mai zici că o consideri ca pe o fiică! se indignă Wade.

- Nu! Departe de mine acest gând! protestă bătrânul. Noi doi am făcut o înțelegere. Ea a debutat la şaptesprezece ani şi nu putea să obțină un credit ca să-şi cumpere propriile animale. Aşa că le-am plătit în locul ei şi, în schimb, ea nu primea decât jumătate din salariu. Voiam să o fac definitiv proprietara animalelor la aniversarea de douăzeci şi unu de ani, dar n-am făcut-o ... Asta ar fi ... ar fi crescut valoarea acțiunilor şi ...

Pop tăcu îndelung, cu o expresie vinovată pe față, dar Wade nici nu-şi dădu seama.

O revedea pe Tanya în acea zi fatală, când îi spusese sfidătoare că poate să păstreze animalele. De ce nu

profitase atunci de ocazie pentru a-i pomeni de înțelegerea ei cu Pop? Poate pentru că nu avea destui bani ca să hrănească animalele până când își va găsi de lucru?

Se înşelase aşadar în privința ei. Si încă cum! Acum, totul se limpezea. Nu pentru ea voise acțiunile circului, ci pentru a-l feri pe Pop de închisoare! Si cum poți să te superi pe ea pentru asta? Avea toate motivele să creadă că Wade va face asta când va descoperi "frauda". Dar se purtase şi cu ea la fel de nemilos. Ca un om de afaceri dur, interesat doar de beneficiile lui, şi care nu se împiedică de sentimente. Când ea îl întrebase dacă pe prietenii lui nu-i poate ierta, el îi spusese că nu obişnuia să dea nimănui o a doua şansă ...

Cât priveşte logodna lor, oare ea consimțise numai pentru a-l salva pe Pop? De aceea i se dăruise în noaptea aceea, la New York? Nu, nu era posibil! îl dorise şi ea cu aceeaşi înflăcărare cu care o dorise el. Răspunsese îmbrățişărilor lui cu o pasiune care nu putea fi prefăcută. Dar vorbind de dragoste adevărată ... nu trebuia să se amăgească. Ea vrusese să *facă dragoste* cu el ... fără să-l iubească.

Acum, sincer vorbind, nici nu putea s-o blameze pentru că îi ceruse acțiunile. O făcuse cu o motivație serioasă,

aproape caritabilă, dacă se gândea că Pop chiar putea fi trimis la puşcărie. Dar cât de materialistă o crezuse el atunci când îi propusese un Rolls sau un voiaj în jurul lumii! Era firesc ca ea să profite de ocazia pe care i-o oferea pentru a scoate din încurcătură un vechi prieten. Si Wade ar fi făcut la fel într-o astfel de situaţie.

Era tulburat la gândul că distrusese totul. Cât de nefericită trebuie să fi fost Tanya! Acum, mai conta un singur lucru: să repare greşelile ...

Dar mai întâi trebuia să-l liniştească pe Pop şi să-i promită că nu-l va târî în justiţie. Bătrânul, înseninat la această veste, îşi recăpătă zâmbetul şi Wade, aflat într-o dispoziţie generoasă, se oferi să completeze suma pe care Pop o "împrumutase". Ca să fie totul limpede, hotărâră să facă un contract prin care Wade îi ceda partea lui lui Pop.

După două ore, contractul fiind conceput în linii mari, Wade se despărţea de director cu o strângere de mână amicală. Avocaţii lui de la New York se vor ocupa să perfecteze documentul legal.

- Primul lucru de care vreau să te ocupi, spuse Wade, este să transferi proprietatea felinelor pe numele Tanyei. Si să nu-i spui în niciun caz că este ideea mea. Este atât de supărată pe mine, încât ar fi în stare să refuze! Trebuie de asemenea să-i restitui economiile. Descurcă-te în aşa fel

încât s-o faci să accepte.

în drum spre aeroport, Wade aprecia pierderile pe care tocmai le avusese. Nu se mai punea problema să se întoarcă în circ, ar fi prea dureros. Oricum, făcuse tot ce-i fusese cu putinţă pentru a corecta unele greşeli. Cunoscând-o pe Tanya, era sigur că ea îşi va reveni după aventura ei nefericită. Având certitudinea că va putea rămâne alături de Pop, îşi va uita suferinţa ... şi cine ştie, poate că şi el va reuşi s-o facă?

Capitolul 18

Tanya se afla alături de Pop, în culise. Tocmai priveau unul dintre noile numere ale turneului, Tillie Bauer, şi căţeii ei. Chiar dacă zâmbea la giumbuşlucurile făcute de Fiji, canişul, şi de prietenii lui îmbrăcaţi în tutu, Tanya era nerăbdătoare să se termine spectacolul; era grăbită să se întoarcă în rulota ei.

De două luni încoace, circul mergea din succes în succes dar, cu toate astea, dresoarea se simţea din ce în ce mai înstrăinată de trupă.

"Am devenit în sfârşit un adult, gândi ea cu tristeţe. De acum încolo, viaţa mea nu va mai fi la fel ca înainte."

Avu o uşoară mişcare de nervozitate, iritată de întorsătura pe care o luau gândurile ei. Probabil că aceste reprezentaţii din New Jersey o tulburau atât. Locul acesta

îi trezea atâtea amintiri amare ...

Totuşi, se consola că nu va fi obligată să plece din circ anul viitor, Pop o liniştise în această privinţă chiar înainte de a pleca în turneu. Fusese de asemenea prima care aflase că directorul era noul proprietar deplin al circului. Cât priveşte animalele, nu mai avea de ce să-şi facă griji în această privinţă.

- Mulţumită beneficiilor realizate, pot să-ţi restitui suma pe care ai retras-o atât de generos din economiile tale pentru ... hm ... îi spuse Pop vizibil stânjenit. Apreciez gestul tău, copila mea ... hmm ... chiar îmi este ruşine că m-am pus într-o asemenea situaţie!

în loc de orice răspuns, Tanya îl sărutase pe obraz şi, de atunci nu mai abordaseră subiectul. La fel ca înainte, între ea şi Pop se restabilise o nouă complicitate ...

Cât despre Wade, pe acesta nu-l mai văzuse nimeni după scurta lui vizită din martie. Când a aflat că tânărul fusese pe la Pop şi nici măcar nu catadicsise s-o salute, Tanya a suferit mult, dar orgoliul a ajutat-o să depăşească şocul.

Se părea că Wade îşi păstrase proasta părere despre ea şi din păcate, ea nu putea să facă nimic. Ieşise din viaţa ei şi a circului la fel de hoţeşte precum intrase, fără nicio zarvă ...

Va trebui să se obişnuiască să trăiască fără el de acum încolo. Din fericire, îi va rămâne munca, îi vor rămâne prietenii şi dragele ei animale. Poate că într-o zi va reuşi să-l uite pe Wade ... Nu-şi va mai reaminti nici măcar de dorinţa pe care i-o trezea simpla lui prezenţă.

Dacă uneori Tanya se lăsa pradă suferinţei în singurătatea micii ei rulote, cine ar fi putut să bănuiască vreo clipă? Făcea în aşa fel de fiecare dată ca nimic din suferinţa ei să nu răzbată în faţa prietenilor.

Era tânără şi avea încă un drum lung de viaţă înaintea ei. Mai devreme sau mai târziu, va reuşi să uite amărăciunea acestor momente ...

Ce spunea vechiul proverb? Că timpul vindecă toate rănile, nu-i aşa?

Totuşi, Wade continua să-i bântuie gândurile şi i-ar trebui foarte puţin ca să se abandoneze din nou în braţele lui, în ciuda răului pe care i-l făcuse ...

Fu readusă brusc în realitate de Pop. Acesta îi pusese o întrebare, dar ea nu-l auzise.

- Iartă-mă, spuse ea, visam.

- Lasă, nu-mi spune mie poveşti ... îţi lipseşte, nu-i aşa?

- Despre cine vorbeşti?

- Te rog, nu face pe nevinovata cu mine, Tanya! Te cunosc prea bine. Tot te mai gândeşti la băiatul acela, nu-i aşa? Aş vrea să ...

Se întrerupse brusc, încruntându-se.

- Ai vrea să *ce*...? insistă ea.

- Să nu fi făcut nişte promisiuni! mărturisi el în sfârşit.

- Dar, la ce te referi?

- N-are nicio importanţă ...

- Ba da, dimpotrivă. Ai spus deja prea mult, dar nu suficient, Pop!

Bătrânul şovăi, apoi mormăi încruntat:

- Bine, de acord! O să rămâi mereu la fel de încăpăţânată, nu-i aşa?

Bătrânul director era vizibil stingherit. Oftă adânc şi
A W | W
până la urmă spuse:

- Iată ... Wade a insistat să-ţi pună el la loc banii din economiile tale şi m-a făcut să promit că n-am să-ţi spun ... ceea ce, din păcate, am făcut deja.

Pop părea atât de necăjit că îşi încălcase cuvântul, încât Tanya se simţi imediat obligată să-i spună că nu este supărată pe el. La urma urmei, nici n-avea de ce să se înfurie. în sinea ei însă, se simţea un pic tulburată.

De ce naiba vrusese Wade să-i restituie el banii? Ca să

nu se mai simtă prea vinovat ... ?

Era într-adevăr o enigmă; dar, de îndată ce-i va fi cu putință, îi va rambursa banii!

Atenția îi fu atrasă de We Willie, unul dintre cei mai vachi clovni care intrase în arenă şi făcea nişte tumbe de-a dreptul irezistibile. Tanya îl privi pe Pop, care râdea cu poftă de acest nou număr. De o vreme încoace, directorul îşi regăsise parcă o nouă tinerețe, ca şi cum ar fi scăpat de o povară grea. Măcar din acest punct de vedere, îi era recunoscătoare lui Wade.

Orchestra începu atunci să cânte "Născuți pentru a fi liberi", semnalul convenit care o înştiința că animalele o aşteaptă pe dresoare să intre în arenă. îşi ridică gulerul tunicii, arboră un zâmbet cât se poate de strălucitor şi intră în arenă cu mersul ei maiestuos, în timp ce domnul Loyal anunța:

- Doamnelor şi domnilor! Am onoarea să vă prezint acum fantasticul număr de dresaj al nu mai puțin încântătoarei Tanya Rhodin! ...

Publicul aplauda frenetic în timp ce Chub, cel mai tânăr dintre lei îşi făcea intrarea în cuşca din arenă.

în timp ce îşi executa numărul, Tanya nu se putu abține să nu se gândească la Leopold. Ultima oară când îl văzuse pe vechiul ei prieten, leul deja îşi formase un

adevărat harem în jurul lui, şi asta chiar dacă devenise prea leneş ca să-i înfrunte pe ceilalţi masculi.

- Nu prea este comportamentul tipic pentru un leu, îi spuse Lars în timpul vizitei ei la refugiul animalelor bătrâne.

- Poate că aparţine unei noi rase de lei cu maniere mai rafinate, glumise atunci Tanya.

- Dacă s-ar întâmpla aşa ceva în junglă, răspunsese Lars pe un ton lugubru, specia ar fi pur şi simplu condamnată să dispară! Animalul acesta este un fel de "mutant". Sunt de-a dreptul perplex în faţa unei asemenea energii sexuale, la vârsta lui!

- Este în mod firesc rezultatul vieţii sănătoase pe care a dus-o, mai ales cu regimul de căpşuni cu frişcă pe care îl ţinea din când în când! răspunsese ea vesel.

Auzind-o, Lars începu să râdă în hohote. Nu bănuise niciodată că măreţul Leopold se delectase cu astfel de fructe!

Numărul ei se apropia de sfârşit şi animalele, unul câte unul, părăseau arena, în timp ce Tanya, într-un ropot de aplauze, saluta publicul.

îşi plimbă privirea peste mulţimea ridicată în picioare când brusc, zări un chip care nu-i era necunoscut.

Atunci, tâmplele începură să-i pulseze şi zâmbetul

strălucitor îi încremeni pe chip. Printre spectatorii din primul rând îl zărise pe Wade.

Salută pentru ultima oară publicul şi, asemenea unui robot, dispăru în culise, în timp ce orchestra cânta “Ponderosa”, semnalul că în arenă trebuia să intre clovnii pentru final.

în loc să se ducă la Pop, Tanya se îndreptă direct spre rulotă.

Dacă omul pe care-l văzuse era într-adevăr Wade, şi cu siguranță el era, ce căuta acolo, ca un anonim în public?

Cum ar fi putut să interpreteze expresia pe care i se păruse că o citeşte pe fața lui?

Nu era oare ... suferință? ... Dar, nu, era imposibil, ba chiar ridicol că-i trecuse prin minte un asemenea gând!

Nu avusese nici cea mai mică veste despre el de câteva luni! Probabil că o uitase de mult.

Astăzi, venise probabil la spectacol din simplă curiozitate, pentru a-şi da seama personal de bunul mers al circului, acum când nu mai era acționarul majoritar.

în restul zilei, Tanya se simți ca într-un vis, indiferentă la tot ce o înconjura.

După reprezentația de seară, Marshall veni să-i facă o vizită. Piticul îşi schimbase ținuta de seară şi jobenul cu un costum impecabil croit şi cu pălărie-melon. Semăna cu un gentleman londonez în toată splendoarea lui.

- Ce ți s-a întâmplat astă-seară? întrebă el pe un ton mustrător. Numărul tău a fost mai prost ca niciodată, am crezut chiar la un moment dat că vei pierde controlul asupra animalelor.

- Dar nici nu s-a pus problema vreo clipă! ripostă ea, ursuză.

- Dacă nu mai reuşeşti să te stăpâneşti când eşti cu animalele în arenă, ai face bine să te apuci de altceva, copila mea! N-o să-ți aduc flori la spital; de altfel, anul acesta sunt foarte scumpe!

în ciuda acestei remarce usturăoare, Tanya ştia că Marshall este foarte îngrijorat. îi zâmbi şi murmură cu blândețe:

- îmi pare rău că te-am speriat în asemenea hal. N-o să se mai întâmple, îți promit. De fapt, nu prea m-am simțit bine în după-amiaza asta ...

Marshall rămase o clipă tăcut, apoi bombăni:

- Aşadar, l-ai văzut şi tu în public, nu-i aşa? De asta mă temeam!

- N-are nicio importanță, spuse ea ridicând din umeri. De acum încolo, am trecut mai departe.

- Minți, Tanya! ... Eu nu ştiu prea bine ce s-a întâmplat între tine şi Wade, chiar dacă bănuiesc, dar povestea asta

este departe de a se fi sfârşit! Ar fi timpul pentru tine să clarifici lucrurile cu el, o dată pentru totdeauna. Altfel, nu vei avea niciodată sufletul împăcat ...

- Nici nu se pune problema să mai dau ochii cu el! Cearta noastră a fost mult mai gravă decât o simplă ceartă între îndrăgostiţi.

- Atunci, ai putea să-mi explici motivul prezenţei lui Wade printre spectatorii de la matineu? Nefericitul părea că poartă toată povara lumii pe umeri! Iar tu, de ce eşti în halul acesta de tristă?

Tanya, simţind că nu va putea să facă nimic pentru a-şi convinge prietenul de contrariul, schimbă subiectul, oferindu-i ceva de băut. Dar Marshall o refuză spunându-i că avea o întâlnire cu Tillie Bauer şi că deja întârziase. Fata se simţi în sinea ei uşurată că-l vede plecând, dar se străduia să nu arate.

/-> A 1 A / » A . W • W
V I . W J"1

Când în sfârşit rămase singură, nu se grăbi să se ducă la culcare. Rămase câteva clipe să mediteze în fotoliu, retrăind în gând schimbul de cuvinte pe care-l avusese cu Marshall.

Venind să asiste la spectacol, Wade îi redeschisese o rană pe care o credea totuşi aproape închisă. {i apoi, acum când Pop o pusese la curent, trebuia să rezolve cât mai

repede problema cu banii. Chiar mâine, îi va trimite un cec. Si în cazul acesta, de ce nu s-ar duce să i-l ducă personal, chiar astă-seară ... ?

De îndată ce luă această hotărâre, Tanya îşi scoase costumul, îşi puse nişte blugi şi o geacă şi îşi înnodă un fular la gât. Apoi îşi puse geanta pe umăr şi ieşi din rulotă. în timp ce încuia cu cheia, încerca să se convingă de faptul că, surprinzându-l astfel pe Wade, ar putea în sfârşit să aibă o explicaţie sinceră cu el.

Neavând maşină, luă camioneta de la menajerie. Câteva clipe mai târziu, pe când rula pe una din şoselele rapide ce duceau în inima Manhattanului, pustie la acea oră târzie, avu ciudata impresie că tocmai părăsise o lume familiară pentru a pătrunde într-o lume ostilă.

Ce atitudine ar trebui să adopte dacă îl va surprinde pe Wade în compania unei femei ... cu Monica, de exemplu? Se va mulţumi doar să-i pună cecul în palmă şi imediat după aceea să-i întoarcă spatele şi să plece?

Sau, dimpotrivă, va fi oare destul de curajoasă pentru a se scuza că năvălise astfel, pe neanunţate, şi să insiste să aibă această discuţie între patru ochi atât de aşteptată?

Oricum, nu mai era mult până va cunoaşte deznodământul acestei probleme. După ce căută multă vreme un loc unde să parcheze camioneta, Tanya reuşi în

sfârşit să găsească unul ... chiar înaintea imobilului lui Wade.

Se aştepta să fie oprită de portar, dar trecu prin fața biroului lui fără ca acesta să observe, pentru că în fața ecranelor de control se afla doar un termos şi un pahar aburind de cafea. De altfel, unul dintre monitoare era chiar stins. Probabil portarul lipsea tocmai pentru că se dusese să verifice funcționalitatea camerei de luat vederi.

După câteva clipe de aşteptare, văzând că nu apare nimeni, Tanya se îndreptă spre ascensor. Ajunsă în cabină, apăsă pe butonul ultimului etaj. O năpădiră amintiri pline de amărăciune. Era oare cu putință ca ea şi cu Wade să se fi aflat chiar aici, discutând ca doi vechi prieteni? La vremea aceea, inima îi fusese plină de bucurie şi viața i se păruse plină de promisiuni.

Când ajunse în sfârşit în fața uşii apartamentului lui Wade, Tanya îşi adună tot curajul şi apăsă pe butonul soneriei.

Nu apăru nimeni. Sună de mai multe ori ... tot nimeni. Totuşi, ar fi putut jura că dinăuntru se auzea muzică.

Era oare cu putință ca el să nu vrea nici măcar să-i deschidă?

Cuprinsă brusc de furie, începu să bată în uşă. Niciun rezultat. Fără să se gândească ce face, apăsă clanța şi, spre

surprinderea ei, uşa se deschise. Acest amănunt o făcu să se încrunte. Nu l-ar fi crezut pe Wade atât de neglijent! Intră în salon în vârful picioarelor. Toate luminile erau aprinse.

Ezită o clipă apoi, din ce în ce mai mirată, îl strigă pe Wade. Nu primi niciun răspuns ...

Dacă deja se culcase, de ce lăsase toate luminile aprinse? Poate că invitase vreo "prietenă" şi ... La acest gând fugar, Tanya tresări.

Traversă salonul imens şi se îndreptă spre o canapea mare aşezată lângă uşa de sticlă care dădea spre terasă. Abia atunci percepu un fel de sforăit. Stupefiată, îşi duse mâna la gură pentru a-şi reține un strigăt de groază.

Plecându-şi privirea, îl văzu pe Wade întins pe jos, între canapea şi măsuța joasă. Părea că doarme profund. Lângă el era răsturnată o sticlă goală şi, aplecându-se s-o ia, Tanya recunoscu imediat mirosul de whisky. Cămaşa tânărului era desfăcută şi pătată. Nu mai era nicio îndoială că Wade era complet beat.

Uluită, Tanya se aşeză pe canapea şi-l privi cu un amestec de milă şi descumpănire. Ce se întâmplase pentru ca el să ajungă într-o asemenea stare?

Nu-l putea abandona totuşi în halul ăsta. Părea atât de vulnerabil astfel!

Se aplecă din nou şi-i mângâie cu tandreţe părul. Furia îi dispăruse ca prin minune. I se părea că Wade slăbise mult de când îl văzuse ultima oară. Oare din cauza surmenajului? Părea chiar că-i apăruseră nişte riduri pe care ea nu i le ştia. Suferise de vreo boală? Dar de ce s-a îmbătat în halul acesta?

îi trecu prin minte un gând nebunesc şi mult mai tulburător. Cu siguranţă, delira dar ... Wade suferise oare şi el din cauza despărţirii lor?

în clipa aceea, îl auzi murmurând ceva de neînţeles în somn. Când încercă să-l ridice, el deschise cu greutate ochii şi se lăsă, docil, în voia ei.

Tanya reuşi, nu fără dificultate, să-l ridice. El se sprijinea cu toată greutatea de ea şi, voiniceşte, fata reuşi să-l conducă până la sala de baie, clătinându-se periculos.

Ca să-l ferească să cadă, Tanya trase un taburet şi-l forţă să se aşeze. Wade îşi clătină capul cu faţa de o paloare îngrijorătoare. Pe frunte îi apăruseră picături de sudoare.

Wade închise ochii. După ce se asigură că nu va aluneca de pe scaun, Tanya dădu drumul la apa caldă, şi aproape umplu cada. începu să-i scoată cu greutate hainele ude de pe el; ceea ce nu fu uşor, pentru că era în continuare adormit profund.

Tanya nu avea obişnuinţa de a dezbrăca un bărbat, dar nu simţi nicio stânjeneală când rămase gol în faţa ei. îl ajută să intre în cadă şi, la contactul cu apa caldă, Wade întredeschise ochii ca şi cum lumina totuşi blândă din sala de baie îl deranja, şi-i închise imediat.

Fetei îi fu foarte greu să nu izbucnească în râs când Wade, asemenea unui om gata să se înece, începu să bată frenetic apa plină de spumă frumos mirositoare.

în înverşunarea lui de a se salva de la înec, stropi toată încăperea. Tanya se trezi udă din cap până-n picioare şi reuşi, nu fără greutate, să-i limpezească şamponul cu care-l spălase pe cap şi pe corp.

Ca să-l scoată pe Wade din cadă fu iarăşi o problemă aproape insurmontabilă. Bărbatul mormăia cuvinte de neînţeles şi nu făcea nimic ca s-o ajute pe Tanya în strădania ei. Până la urmă, de bine de rău, reuşi să-l scoată şi, punându-l pe taburet, îl fricţionă energic.

Wade oftă adânc şi, înainte ca el să se prăbuşească iarăşi de-a binelea, îl conduse în dormitor. Clătinându-se periculos, Wade se aruncă pe pat. înduioşată de vulnerabilitatea lui, Tanya îi aşeză perna sub cap şi-l acoperi ca să nu răcească.

îl privi astfel câteva clipe, apoi se aplecă spre el şi, cu nespusă tandreţe, îl sărută pe buze. De data aceasta,el nu

deschise ochii, dar părea în culmea fericirii.

Istovită de atâta efort, Tanya se întoarse totuşi în baie, făcu rapid un duş şi se înveli în halatul atârnat în cuier.

Se duse apoi şi se ghemui în fotoliul aflat lângă patul lui Wade şi, încetul cu încetul, i se închiseră pleoapele.

Câteva clipe mai târziu, adormea şi ea buştean.

înainte de a deschide ochii, Wade simți o greutate enormă strângându-i capul ca o menghină. Când privi în jurul lui, lumina chiar slabă îl orbi şi bombăni ceva după care îşi ascunse capul sub pernă.

La naiba! Probabil că băuse o sticlă întreagă, aseară! în mod ciudat, nu-şi amintea să se fi culcat. Singurul lucru de care îşi amintea era că ... ah, da! tocmai îşi mai turna un whisky când paharul îi scăpase din mână, vărsându-se pe cămaşă. Atunci, alunecase de pe canapea şi
A W A 1 W 1 • • A . •
W W | *
începuse să râdă cu lacrimi în timp ce se prăvălea jos.

Din clipa aceea, totul devenea foarte vag. Era totuşi, *sigur* că adormise pe covor. Totul mai departe nu mai era decât un vis ... Cum ar fi putut să fie altfel?

într-adevăr, în vis îi apăruse Tanya, îi vorbise, îl dezbrăcase şi-l pusese într-o baie caldă! După aceea, îl culcase pe un pat şi ... chiar îl sărutase.

Hotărât lucru, femeia asta îl bântuia! Oare va reuşi s-o

uite într-o bună zi?

Ieri, nemairezistând dorinței nebune de a o revedea, asistase la spectacol. Lucrul acesta îi făcuse însă atât de rău, încât nu găsise alt leac decât alcoolul în care să-şi înece suferința. Ce reacție stupidă! gândi el. Dar aceasta era totuşi dovada lipsei chefului de viață pe care-l resimțea de o vreme încoace.

Sigur, migrena asta n-o să-i dispară ca prin minune şi toată ziua va trebui să lupte cu ea până să-i vină de hac.

Acum, trebuia cu orice preț să-şi revină!

La ce bun să mai macine amintiri şi să-şi imagineze că într-o zi ... poate ... va putea din nou să înnoade relația cu Tanya. Era absolut ridicol un asemenea gând!

Deschise pleoapele şi reveni la cruda realitate. Jaluzelele erau trase dar, după licăririle palide ce pătrundeau printre ele, deduse că încă era devreme.

Ce l-o fi trezit la ora asta? Menajera venea mult mai târziu şi ... oricum, astăzi era ziua ei liberă.

Dar, totuşi, se trezise. îi trebuia urgent o cană mare de cafea şi câteva tablete de aspirină, ca să mai atenueze durerea aceasta cumplită de cap.

Se ridică în capul oaselor cu mare greutate şi constată cu stupoare că era "îmbrăcat" doar într-un prosop pluşat înfăşurat la mijloc.

- Ce noapte! mormăi el, nici măcar nu-mi amintesc să fi făcut un duş!

Se frecă la ochi şi, în clipa aceea, crezu că are halucinaţii. Tanya era în fotoliul de lângă pat, adormită profund! Părul arămiu îi înconjura pe jumătate faţa.

Wade rămase cu gura căscată, privind-o neîncrezător, cu inima inundată de o bucurie fără margini.

Aşadar, nu fusese un vis! îşi zise el. Ea era aici, la el.

Dar de ce venise să-i facă o vizită?

Cum reuşise să intre fără să fie văzută de portar? Oare era cu putinţă ca şi ea să-şi dorească să ... reînnoade trecutul? îl iertase oare? ...

Brusc, ochii lui Wade se umplură de lacrimi. El care nu se lăsa niciodată copleşit de nicio emoţie, simţi că izbucneşte în plâns. Miracolul la care nu mai sperase, se întâmplase. Coşmarul pe care-l trăise de la despărţirea lor se terminase!

în clipa aceea, singurul lucru pe care şi-l dorea era să-şi pună capul pe genunchii Tanyei şi să dea frâu liber lacrimilor. îşi amintea că, dintotdeauna, el fusese cel pe care se putea conta, bărbatul puternic care-i susţinea pe ceilalţi când li se întâmpla vreo nenorocire. Era pentru prima oară în viaţa lui când rolurile se inversau. De data aceasta, Tanya se ocupase de el şi-l îngrijise ... Simţea cu

disperare că are nevoie de ea, de tandreţea ei. Dacă o va pierde vreodată, nu-şi va mai reveni în veci!

Wade nu încercă să-şi potolească toate gândurile care-i treceau prin minte. Cedând unui impuls, se ridică şi veni în faţa fetei adormite. O privi cu adoraţie o clipă, apoi o ridică uşor şi o puse pe pat. Ea murmură ceva în somn, ceva care semăna a fi numele lui, dar nu se trezi. Cu nespusă blândeţe, el îi desfăcu halatul şi o acoperi cu un cearşaf. Astfel întinsă pe pat, Tanya scoase un uşor oftat de plăcere, apoi se întoarse şi se ghemui ca un pisoi.

Cu un zâmbet duios, Wade se duse în bucătărie să ia o cană de cafea şi un tub de aspirine. O sorbi încet, stăpânindu-şi o grimasă când simţi amăreala lichidului negru şi fierbinte. Când se întoarse în dormitor, Tanya încă mai dormea. Fără să facă vreun zgomot, se aşeză în fotoliu şi o privi cu încântare ... Genele ei lungi şi întoarse îi umbreau uşor obrajii ...

Incapabil să reziste, Wade îşi desfăcu prosopul şi se întinse alături de ea. Cu gesturi grijulii şi tandre, o apropie de el, îmbătându-se cu parfumul ei.

Trecură câteva minute minunate, şi Wade simţi momentul exact când fata se trezi. în ochii mari ai Tanyei se citea stupefacţia. Se priviră îndelung, ca şi cum fiecare
A W I Í W 1 W 1 » • f w W
A . A •

încerca să ghicească adevărul. Apoi, fără un cuvânt, ea îşi împreună brațele după gâtul lui, ca pentru o invitație ce nu avea nevoie de cuvinte. înnebunit de dorință, Wade puse stăpânire cu înflăcărare pe buzele ei, făcând-o să simtă astfel cât de mult o dorea.

Cu un geamăt de nerăbdare, ea i se dărui, răspunzându-i cu aceeaşi înflăcărare. Simțea cum focul iubirii o mistuie în întregime şi curând pierdu controlul cu realitatea.

Wade nu se simțise niciodată atât de puternic, atât de invincibil. Tanya îl vrăjea. în brațele ei, avea un sentiment de împlinire care parcă îl împăca pentru totdeauna cu întreaga lume. {i în timp ce se unduiau împreună într-un dans al dragostei, îl cuprinse o bucurie de nedescris. Acum, ştia foarte limpede ce însemna cuvântul "fericire" ...

Nici măcar nu-şi dădură seama că ațipiseră după focul pasiunii. Wade se trezi primul şi oftă adânc de plăcere, ceea ce făcu să se trezească şi Tanya din toropeală.

Fericită, îşi oferi buzele şi rămaseră astfel îmbrățişați savurând aceste prețioase clipe de linişte.

Apoi începură să vorbească, risipind toate neînțelegerile care-i despărțiseră. Wade îi promise solemn că n-o va mai abandona niciodată.

- Dacă vrei să vin să trăiesc alături de tine, în lumea ta, sunt gata să te urmez, spuse ea, cu ochii strălucind de pasiune.

- {tii bine că eu am nevoie de lumea circului, şi începând de acum, va face parte din viaţa mea. Moon avea dreptate când spunea că, pentru mine, este un "drog" ...

Facu o pauză şi reluă:

- Nu ţi-am spus încă niciodată, Tanya, dar atunci când am fugit pentru prima oară de acasă şi am venit la circ, Pop a fost acela care m-a convins să mă întorc la familia mea. Mi-a spus atunci că voi avea tot timpul să mă înteresez de circ, dar că mai întâi trebuie să-mi continuu şcoala. I-am urmat sfaturile, dar n-am uitat niciodată circul. De aceea, după ani de zile, m-am întors la Pop. Dar ce crezi, am putea să-i propunem ajutorul nostru?

- Va fi încântat, spuse ea. îi lipseşti foarte mult.

- în orice caz, sunt puţini oameni care îşi văd realizat visul din copilărie. {i de altfel, sper să-mi văd materializându-se şi un alt vis ...

Ea se ghemui la pieptul lui şi întrebă, alintându-se:

- Ai vrut întotdeauna să te căsătoreşti cu o dresoare?

El râse şi o îmbrăţişă cu tandreţe.

- Cum ai ghicit? Dar dacă îmi promiţi că nu vei râde

de mine, îți mărturisesc un alt secret.

- Un secret? Ador secretele. Da, îți promit, n-o să râd de tine!

- M-aş mira, dar în fine ... mi-am dorit întotdeauna să fac pe clovnul.

Contrar a ce crezuse, Tanya într-adevăr nu râse de ideea lui. îl sărută pe buze şi spuse cu convingere:

- {i sunt sigură că ai fi perfect în acest rol, dragostea mea ...

Sfârşit